SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎN E

Yıl: 12 / Sayı: 140 / Ağustos 1993 / 4.- DM

15 Ağustos Atılımı

Büyük uygarlık, hak ve adalet savaşımıdır

15 Ağustos Atılımı bir halkın ulusal direnişinin kesinleşmesi, ulusal imhasının önlenmesidir, toplumsal özgürlüğünün imkan dahiline girmesi, kendi kimliğini sahiplenmesi ve bunu en acımasız koşullar altında eşine az rastlanan bir mücadele tarzıyla kazanmasıdır.

İleride, bu yıllara ilişkin hiç şüphesiz çok şeyler yazılacak, çizilecek ve söylenecektir. Asıl önemlisi de, ileriye dönük etkileri her geçen gün daha büyük olacaktır.

Biz sadece geçmiş tarihi ezmekle, başaşağı giden, bizi tükenmenin eşiğine getiren, insanlık defterinden, yeryüzünden silen bir gidişatı durdurmakla kalmadık, aynı zamanda geleceğin özgür ve temiz olmasını da garantiye aldık. Böylesine bir halk gerçeğinden, yani adı-sanı ağza alınmak istenmeyen, kimliğine inanmaktan vazgeçen bir halk gerçekliğinden umut dolu, yaşam dolu olarak dirilmiş ve büyük yaşamaya ahdetmiş bir halk gerçekliğine ulaştık ki, bu da başlı başına bir zafer değerindedir.

Her türlü ulusal, siyasal ve kültürel gelişme, çarpıcı bir biçimde asıl şimdi başlıyor. Duygular ve düşünceler, insanımızda ilk defa böylesine bağımsız ve özgürce gelişiyor. Yeni yaşam tutkusu, yediden yetmişe herkesi sarıyor. Bu, gerçek bir rönesanstır. Kürt rönesansının yaygın bir biçimde, gecikmeli de olsa şimdi yoğunlukla geliştiğini ve bunun Ortadoğu'daki etkilerinin büyük olacağını söylemek gerekir. Eğer bu atılım daha da derinleştirilir ve Ortadoğu'da sağlam temellere oturtulursa, halklar tarihinde yaşanan o büyük uygarlık devrimleri dışında yeni birine temel teşkil edebilir. Toprağa yerleşik evrim, bu coğrafyada başladı. İnsanlığın beşiği de denilebilir buna. Büyük köleci topluluklar yine bu topraklarda ilk kez boy verdiler ki, bunlar da uygarlığın temelidir. İlkel komünal dönemin devrimleri, köleci dönemin devrimleri etkili bir biçimde burada hayat bulduğu gibi, İslam devriminin etkileri de en çok burada gelişme kaydetmiştir.

Her ne kadar bu tarihi uygarlık süreçlerinden halk olarak yeterince nasibimizi alamamışsak da, temelde böyle bir uygarlığa temel teşkil eden bu toprağa dayandığımız açıktır. Kürdistan devrimi, şimdi büyük bir uygarlık devrimi olarak temellerini kazıyor. Eğer bu devrim mücadelesi ısrarla sürdürülürse, Ortadoğu halklarının o büyük uygarlık mirası üzerinde insanlığı büyük bir çıkışa götürebilir ve özellikle kapitalizmin mahkum ettiği, altını da üstünü de yaşanamaz duruma getirdiği cehenneme karşı yeniden bir insani utku yakalanabilir.

Bizim yürüttüğümüz devrim, tümüyle bu anlama sahiptir. 15 Ağustos Atılımı'nın ruhu, fedakarlığı ve cesareti, bütün bu anlamları içermektedir. Yani dar bir ulusal kurtuluşçuluk ya da sadece bir demokratik savaşım değildir. Büyük bir uygarlık, hak ve adalet savaşımıdır. Tarihe sahiplenme ve geleceği her türlü karartıcı egemenliklere karşı kurtarma savaşıdır. Kısacası bu köklü bir insani kurtuluş devrimidir.

PKK Genel Sekreteri
Abdullah ÖCALAN

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

Tarihi vahşetini düşmana acımasızca ödetmek için

VURUŞ TARZIMIZI MÜTHİŞ KESKİNLEŞTİRELİM!

■ "Taktiğin doğru uygulanması bizi başarıya götüreceği gibi, adım adım iktidara da yaklaştıracaktır. Bu açıdan iktidar olmak, iktidar sorunlarını şimdiden görüp çözmek için hazırlıkları ertelemeksizin geliştirmek önemlidir. Eldeki güç doğru üslendirilir ve zamanında doğru harekete geçirilirse, taktiğimizin gerekleri kavranır ve uygulanırsa, çok önemli sonuçlar yaratacağımız, bu süreci düşmana ağır ödeteceğimiz, sonuçta önemli başarılar ve kazanımlarla süreci tamamlayacağımız bir gerçektir...

■ Şimdi kesin zafere yakın bir yürüyüşün içindeyiz. Ülkede yarı-kurtuluş daha şimdiden sağlanıyor. Bunu kesinleştirmeye doğru götüreceğiz. Düşmanla denge durumuna ulaşılmıştır; bunu daha da artacak durumlara getireceğiz. Hayal görmüyoruz. Ama sıfırdan yaratmanın ne olduğunu bilen bir hareket olarak, mevcut dönemin ne olduğunu da değerlendirip ilerletecek güçte ve anlayıştayız."

YAZISI 3. SAYFADA

15 Ağustos özgürlük yürüyüşünün 10. zafer yılı

YAZISI 6. SAYFADA

Güneybatı Eyaleti'nde uygulanan özel savaş taktiği ve sonuçları

■ Parti ve mücadele tarihimizde şimdiye kadar görülmeyen bir düzeyde tahripkar bir rol oynayan ve Terzi Cemal ajanı şahsında somutlaşan tasfiye ve ihanet faaliyeti ortaya çıkarılmış ve partimizin doğru devrimci çizgisi düşmanın bu komplosunu sonuçsuz bırakmıştır. En az 17 yoldaşımızın PKK'lilik maskesi altında, Terzi Cemal unsuru tarafından katledilmesi, bu tasfiyeci-ihanet çabalarının gözükaralığını göstermektedir. Bu konuya ilişkin hazırlanan yazının ilk bölümünden başlanarak parti saflarımızdaki bu özel savaşın pratiği ve tahribatları birçok yönleriyle irdeleniyor.

YAZISI 16. SAYFADA

Ulusal kurtuluş mücadelemiz 10. yılında

MİLYONLARIN ZAFER HAYKIRIŞINA DÖNÜŞTÜ

Parti Önderliğimizin, "Büyük bir uygarlık, hak ve adalet savaşımı" olarak tanımladığı ulusal kurtuluş mücadelemizin 15 Ağustos 1984 tarihinde gerçekleştirdiği büyük çıkışın, hayallerin sınırlarını zorlayan

Devamı 2. sayfada

Ulusal kurtuluş mücadelemiz 10. yılında
MİLYONLARIN ZAFER HAYKIRIŞINA DÖNÜŞTÜ

Baştarafı 1. sayfada

başarılarla dolu 9. yılını tamamlayıp 10. yılına girdik. Kürdistan devriminin zaferini kesinleştiren 15 Ağustos Atılımı'nın, sömürgeci TC rejiminin başlangıçtan günümüze kadar "ezdik, ezildi" şeklindeki açıklamalarına rağmen 9. yıldönümünde kesinleştirdiği bir gerçek daha var: TC sömürgeci sisteminde derinleşen çözülüşün durdurulamaması.

PKK, 10. savaş yılında ulusal kurumlaşmayı adım adım gerçekleştirip iktidar olmanın koşullarını örgütlemeye yönelirken, bu gelişme karşısında ezilen, ezildikçe çılgınlaşan, çılgınlaştıkça gözükara bir şekilde katliamlara yönelen TC'nin özel savaş rejimi, yaptıklarıyla tam bir çözümsüzlüğü yaşadığını ortaya koyuyor. Partimiz geliştirdiği çok yönlü taktiklerle ulusal kurtuluş mücadelemizi yeni perspektiflere ulaştırıp Kürdistan'da kesin egemenliğe doğru giderken, buna karşılık TC yüzbinlerce ordu gücüne, emperyalizmin de takviyesiyle kapsamlaşan bunca donanımına rağmen ona ait olmayan Kürdistan topraklarında şimdiye kadarki en zor günlerini yaşıyor.

Bu anlamda 9 yıldır kesintisiz bir şekilde kıyasıya süren savaşta, savaşan tarafların mevcut durumu ve gelecekte ulaşacakları son, birçok yönüyle netleşmiş bulunmaktadır. Son dönemlerin politikaları ve bu politikalar temelinde ortaya çıkan pratik gelişmeler de böyle bir gerçekliğin somutluk kazandığını gösteriyor. 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümüne denk gelen günlerde, sömürgeci TC rejiminin özellikle de basın aracılığıyla yürüttüğü psikolojik savaş amaçlı açıklamaları, yorumları, propagandaları netleşen gerçekliği gizlemeye yetmedi. Hayali zaferler, PKK'nin temsil ettiği devrimci savaşın gerçek zaferine karşı ilan edildi; Digor'da, Malazgirt'te insanlarımızın katledilmesi, Yüksekova'nın acımasızca yakılıp yıkılarak boşaltılması temelinde geliştirildi.

Bu politik anlamda bir iflastır; umutsuzluğun askeri şiddete çılgınlık düzeyinde yansıtılmasıdır. Kürdistan'da, TC'den gerçekleşen büyük kopuşun geri döndürülemez bir aşamaya ulaşması, sömürgeci özel savaş rejimi için halkı kazanmak diye bir sorunu gereksiz kılmıştır. Bunun TC açısından ifade ettiği anlam, Kürdistan'ın elden kaçırıldığı, son bir hamleyle her yol-yöntem mübah sayılarak tekrar bir yerlerinden tutulmaya çalışıldığıdır. Sömürgeci cephede, "PKK ile mücadelede, artık daha kararlı bir dönem açılıyor. Türkiye belki de Balkan savaşlarından beri en önemli mücadelesine hazırlanıyor. Bunun için elindeki bütün imkanları ve araçları da seferber etmeye kararlı... Ankara'da gerek siyasi, gerek askeri çevrelerde son haftalarda giderek belirginleşen bir görüş yerleşiyor: Bu yüzyıl başında Osmanlı'nın Balkanlar'da yaşadığı dramın, Güneydoğu Anadolu'da tekrarına kesinlikle izin verilmeyecek..." şeklinde dile getirilen görüşler, aslında kabul edilmek istenmeyen ve bunun bir sonucu olarak örtbas edilmeye çalışılan gerçeklerin dolaylı yollardan itiraf edilmesidir.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin, ateşkes süreci ardından beklenenin ötesinde gerilla eylemliliğiyle tırmanma göstermesi, TC'nin umut bağladığı bu döneme ilişkin taktiklerini kısa sürede işlemez duruma getirdi. Bu taktiklere, Tansu Çiller'in DYP Genel Başkanlığı'na ve ardından Başbakanlığa getirilmesi de dahildir. Yapılan düzenlemeye göre yeni maskeler altında imha ya da tasfiye etme amaçlı savaşı, kuralsız bir şekilde yürütmek ve böylece belli bir süreyi kazanmaktı. Ancak TC'nin inisiyatif kaybedip PKK'nin belirlediği koşullarda savaşmak zorunda kalması nedeniyle, taktiklerini uygulama, dolayısıyla sonuç alma imkanını elde edemedi. Sömürgeci özel savaş rejimi tarafından "Bütün cephelerde büyük taarruz" olarak ifade edilen bu dönemin yönelimi, ateşkes süreciyle birlikte planlanan karşı-devrimci taktiklerin boşa çıkarılması sonucu gündeme getiriliyor. Bu yönetim devletin işlemezliği temelinde ele alınmakta ve esas amaç da devleti belli bir düzenlemeyle işler duruma getirmektir. Devletin bütün önemli kilit noktaları yeniden gözden geçirilmektedir. Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in görev süresinin uzatılması, Olağanüstü Hal Bölge Valiliği'ne ve MİT Müsteşarlığı'na yeni isimlerin aranması, devletin özel savaşa göre düzenlenmesi ve kendilerince daha sağlam bir koordineye kavuşturulması çalışmaları bu konudaki bazı örneklerdir.

Buna bağlı olarak çeşitli yönlerden yansımasını bulan önemli bir gerçek ise, TC'nin kendini toparlamak ya da bahsettiğimiz anlamda kendini sağlam bir koordineye kavuşturmak için zamana ihtiyaç duyduğudur. Çünkü partimizin sürece dayattığı sonuç alıcı ve denge dönemine denk düşen taktiklere önemli oranda hükmeden Halk Kurtuluş Ordumuzun Kürdistan'ın bütün eyaletlerinde gerçekleştirdiği yaygın ve kapsamlı askeri eylemler, özel savaş rejimini nefes alamaz bir duruma getirmektedir. Dolayısıyla Kürdistan'da yaşanan bu durum bütün ağırlığıyla TC'nin en yüksek karar mercilerine yansıyor ve oynadığı belirleyici rolle sömürgeci savaş cephesine başarı getirecek politikalar üretmeye fırsat tanımıyor. Özellikle de son dönemlerde karşı taraftan "PKK'nin ateşkes ilan etmeye hazır olduğu" şeklindeki iddiaların geliştirilmesi, yaşanan bu gerçekliğin bir yansıması olarak ifadesini buluyor. Hiç şüphe yok ki bu bir oyundur, aldatmaca temelinde uygulamaya geçirilmek istenen karşı-devrimci bir taktiktir.

Mevcut durumuyla TC tutunamıyor, çözülüyor, ulusal kurtuluş mücadelemizin yükseliş derecesine göre geriliyor. Başbakan Tansu Çiller'in, politik gaf olarak değerlendirilen deyimiyle, "Devlet bitmiştir." Devlet en üst düzeyde bir örgütleme biçimi olarak böyle bir durumu yaşıyorsa, onun savaş halindeki kurumlarının ayakta durmaları, rollerini oynamaları ve bu konumlarıyla sonuç almaları beklenemez. Savaş koşullarının bu şekilde seyretmesi, sömürgeci özel savaşın komuta kademesinin kendisini sıkı bir örgütlülüğe kavuşturamaması ve bunun iç-dış koşullarını hazırlama fırsatını bulamaması anlamına gelir ki, bu da TC'nin kendi savaş cephesi üzerindeki kontrolü tümden yitirmesi demektir. Mevcut gelişmeler, böyle bir durumun ortaya çıkabileceğine işaret ediyor. Gündeme gelebilecek böyle bir dönemde ise her an zafere gitmek olasıdır. Nitekim devletin kendi savaş güçleri üzerinde denetim kuramaması ile birlikte başlayacak bir süreçte, kendi içinde çok başlılığı, iç çatışmayı, ordu içinde karışıklığı, iç darbeyi vb. gelişmeleri düşünmek imkan dahilindedir. Bu da yani PKK'nin önderlik ettiği devrim cephesi için muazzam avantaj ve bütünüyle kontrolü sağlamak gibi bir sonuç ortaya çıkarır.

TC'nin genel endişesi PKK'nin zorladığı böyle bir durumun ortaya çıkabileceği noktasında düğümleniyor. Bütün hesaplar, bütün çabalar, bütün iç ve dış politikalar sömürgeci sistemin sonunu yaklaştıran gelişme seyrinin durdurulması ve bu da olmazsa en azından yavaşlatılması içindir.

Bu, müthiş bir çıkmaz, çözülüşü hızlandıran bir seçeneksizliktir. TC'nin sonuçları ağır olacak katliamlara yönelmesi, savaşta insani ve hukuki kuralları hiçe sayması, bu temelde her türlü çılgınlığa başvurmaktan çekinmemesi bu durumla daha iyi izah edilebilir. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in yaptığı bir açıklamada, "Mutlaka bitireceğiz... Bunu bitirmek için dağlarınızdan, taşlarınızdan eşkıyayı söküp atacaksınız. Acaba bundan başka yapacak şey var mı dediğiniz anda davayı kaybedersiniz" sözlerini dile getirmesi, bir gerçeğin kesinliğini ve TC'nin mevcut seçeneksizliğini içinde saklıyor.

15 Ağustos 1984 yılında PKK'nin başlattığı gerilla savaşımının bu kısa tarihi çok zengin örnekler ve gerçeklerle doludur. Hayatın her alanında iz bırakan bu yıllar, gelecek yılların yönünü, yürütülen savaşın sonuçlarını belirginleştirmiştir. En son açıklamasında Abdullah ÖCALAN yoldaş, PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin yenilmezliğinin en az 2000 yılına kadar şimdiden kanıtlandığını belirtiyordu. TC'nin en güçlü olduğu, "Kürdüm" demenin yıllar süren işkenceli hapisliğe, hatta ölüme yol açtığı bir dönemde sıfır olanaklarla mücadele başlatan PKK, adı yasak olan Kürdistan'ı ve onun toprakları üzerinde yaşayan insanları bu düzeyde değiştirmiş ve bu paralelde karşısında nefes nefese savaşım yürüttüğü TC'yi çok kısa sayılabilecek bir sürede bu kadar işlemez duruma getirebilmişse, 2000 yılına kadar yürüteceği mücadelede kesin zaferi sağlaması sadece ve sadece onun elinde ve inisiyatifindedir. Parti literatürümüzde kimi vesilelerle yapılan değerlendirmelerde, "Geçmişte yaptıklarımız gelecekte ne yapacaklarımızın aynasıdır" belirlemesi, 15 Ağustos Atılımı'nın bu yeni yıldönümünde yakaladığımız mevcut aşamada oldukça anlamlıdır.

"Acaba bundan başka yapacak şey var mı?" diye düşünmenin, "davayı kaybetmek" anlamına geldiğini belirten Demirel'in demagojik yaklaşımına rağmen onun bu sözlerinden kaçınılmaz bir yenilgiyi görmekte zorlanmıyoruz. Sorularımız çoktur: TC şimdiye kadar hangi taktiğe başvurmadı? Ulusal kurtuluş mücadelemizin imhası ya da tasfiyesi için neler yapmadı? PKK'nin "terörist" ilan edilmesi için dış ülkelere vermediği taviz mi kaldı? Türkiye PKK'nin ezilmesi uğruna hangi dönemde bu düzeyde satılığa çıkarıldı? Ve daha çokça sıralanacak gerçekler... Demirel, bu sözleriyle sözümona TC'nin kararlılığını yansıtmak, ezme politikasına inandığı imajını yaymak istiyor. Bundan başka hiçbir seçeneğin düşünülmediğini ve düşünülmeyeceğini vurgulamak istiyor. Hayatın gerçekleri, gelişmelerin seyri bu tür demagojik ve psikolojik amaçlı sözlerin ne anlama geldiğini çok açıkça gösteriyor. İster açıktan itiraf edilsin, isterse de ikiyüzlülükte ısrara devam edilsin, 9 yıllık savaşın ortaya çıkararak kesinleştirdiği biricik gerçek; TC'nin "davasını" kaybettiğidir. PKK bu temelde Kürdistan halkının geleceğini kurtarıyor.

10. savaş yılına girerken, TC'nin şimdiye kadarki en çılgın imha amaçlı hamlesi de şimdiden boşa çıkarılmıştır. TC'nin bundan sonraki taktikleriyle gündeme gelebilecek yönelimlerinin işlevsiz kılınması her dönemden daha fazla kolaylaşmış durumdadır. TC'nin siyasal çözüme yanaşarak barışçıl yöntemi esas alıp almaması onun açısından bir sorundur. Ancak bizim böyle bir beklentimiz yoktur. PKK siyasi ve askeri bakımdan da kazanmanın tedbirlerini almış ve her iki durumda da zaferi garantilemiştir. Aynı durum TC için tam tersinedir. Bunun gerçekliğinden dolayı TC'den beklenen, vahşet ve katliamdır.

"Özel Ordu"nun kuruluşu bu noktada gündeme getirilmektedir. Böylesi bir ordunun kuruluşuna ilişkin yürütülen tartışmalar daha biçimsel düzeydedir. Özel Ordu ile amaçlananın Kürdistan halkının imhası olduğu çok açıktır. Varsa bu konuda bir endişe, o da, böyle bir kuruluşla ne düzeyde amaca varılıp varılamayacağıdır. Her şeyden önce bu düzenli ordunun Kürdistan'da savaşı yürütebilecek güç ve yeteneğini kaybettiği anlamına geliyor. Cumhurbaşkanının bu konuda dile getirdiği endişeler de vardır ki, kendileri açısından yabana atılır endişeler değildir. Devletin çözülüşü yaşadığı, PKK ile savaşımda bitik bir durumda olduğu bir dönemde böyle bir kuruluşun olası sonuçlarına katlanması zor bir olaydır. Bu oluşumun sonuçlarını kaldırma, denetim altında tutma durumunda değildir. Nitekim kurulması düşünülen Özel Ordu toplumun en dıştalanmış, en lümpen, en başıboş, en aşağılık ve en şoven-faşist politikalarla beyinleri şartlanmış kesimlerinden oluşturulmak isteniyor. Bunun dışındaki başka kesimlerin de böyle bir oluşumda yer alması zordur. Şu bir gerçektir ki, katliam birlikleri vahşet uygulamada başarılı olabilirler belki, ama adına hareket ettikleri güce kazandırmaktan çok kaybettirirler. Kaldı ki, katliam birlikleri yeni bir şey değil, yıllardan beri kullanılan birliklerdir. Yapılmak istenen, hemen her tarafta işi-gücü katliam olan katiller sürüsünün bir araya getirilmesi, yeniden düzenlenip bir koordineye kavuşturulması ve bu temelde "Özel Ordu" adı altında yasallaştırılmasıdır. Kısacası katliamları yasallaştırmanın bir örneği...

Böyle bir oluşumla katliamların tırmandırılacağını düşünmemek, TC rejimini hiç tanımamak demektir. Katliamları gerçekleştirmek zor değildir. Bunu yapan ve yaptıklarının daha fazlasını yapmak isteyen TC olunca, bu daha anlaşılırdır. Ancak bilinmelidir ki, PKK bu vahşete seyirci kalmayacaktır. TC tarafından halkımıza yönelik katliamlar adeta tarihimizin bir parçası durumunda olduğu için bu uygulamasına karşı tedbir geliştirmek, gerekli karşılığı vermek, haklı temellerde misilleme hakkını kullanmak zor değildir. TC'nin bu konudaki yönelimi başka bir seçenek bırakmamaktadır. Ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni hamle döneminde, eğer halkımıza yönelik katliamlarda ısrar edilirse misilleme hakkını kullanacağımızı Abdullah ÖCALAN yoldaş kısaca şöyle somutlaştırıyor:

"Eğer kontrgerilla cinayetlerini, katliam ve saldırılarını sürdürürse, tırmandırırsa, bizim de misilleme hakkını kullanarak karşılık vermemiz söz konusu olur. Yüzlerce köyü yakıp yıktılar. Bizim de çok iyi bildiğimiz faşist köyler var Kürdistan'da. Yine Türkiye'de faşist mihraklar var. Bunlara yönelik saldırılar geliştirebiliriz. Halkımızı göç ettirmeye devam ederlerse, biz de göç ettirmesini biliriz. Vahşice cinayetler işliyorlar. Biz de kontgerillacılara, MHP'lilere karşı acımasız bir şekilde eylemleri gündeme koyabiliriz. Kürdistan'ı bir harabeye çeviriyorlar. Yakılıp yıkılıyor Kürdistan. Türkiye'nin de yakılıp yıkılacak yerleri var. Yine Türkiye'nin ekonomisi var, yönelmek zor değildir."

Ayrıca partimiz, dönemsel hamlesi içerisinde geliştirdiği taktiklerle halkımızı öyle TC'nin beklentilerine uygun plansız-programsız harekete geçirmeyecek, katliamlara açık hedef haline gelmeyecektir. Bu konuda karşı-devrimci kozları işlevsiz kılacak, TC'nin katliamcı barbar geleneğinin teşhiriyle birlikte iç ve dış kamuoyunu duyarlı kılma çabalarını alabildiğine yoğunlaştıracaktır.

"TC ya çözüme yanaşacak ya da tükenişi yaşayacaktır"

15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümünde ulusal kurtuluş mücadelemizde yakaladığımız büyük aşama temelinde geliştirmeye çalıştığımız hamlenin hedeflerini özetle şöyle açıklıyor Abdullah ÖCALAN yoldaş:

"15 Ağustos 1984 Atılımı'ndan bu yana her yıl kendimizi yeni bir atılıma hazırlıyor ve savaşın boyutlanmasına paralel olarak siyaset ve eylem tarzlarımızda ihtiyaca göre bazı değişikliklere gidiyoruz. TC'nin ve mevcut hükümetlerinin yaklaşım tarzları, hiç şüphesiz bizim yönelimlerimizi yakından belirler. İç gelişmelerimiz de esasta 1993 sonunu ve 1994 hamlesinin başlangıcını belirler. Bu konuda ideolojik hattımız, somut tahlile oldukça rahat bir şekilde uyarlanabiliyor...

PKK'yi mevcut duruşuyla 2000 yılına kadar bitirmek mümkün değil. Bizim temellerini attığımız gerilla şimdiden 10.000'i aşmıştır. Kısa kadar 20.000'e dayanacaktır. Planlamamıza göre, bu tempo kış aylarında da sürecek ve biz 1994 atılımına en az 30.000 gerillayla başlayacağız. Hiçbir hükümetin otuz bin gerilla karşısında duramayacağını iyi bilmek gerekir.

Bunun yanında tabii ki ulusal birleşik cephe gelişecektir. Güney'in mücadelenin hizmetine daha iyi girmesi, Kafkasya'ya daha iyi rol oynatılması, Avrupa'da da mücadelenin daha güçlü mevziler kazanması beklenen gelişmelerdir. Türkiye'nin demokrat ve devrimci çevreleri de ileri bir adım atabilirler. Hükümet ve muhalefet partileri, kendi içlerinde çıkmazdan kurtulmak için çekişeceklerdir. Mutlaka ya çözümü, ya da tükenişi yaşayacaklardır.

Bütün bu hususlar, önemli gelişmelerin ortaya çıkabileceğini gösteriyor. Tırmanan topyekün savaşa karşı, topyekün ulusal-demokratik kurtuluş savaşı söz konusu olacaktır."

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor

Tarihi vahşetini düşmana acımasızca ödetmek için
VURUŞ TARZIMIZI MÜTHİŞ KESKİNLEŞTİRELİM

Tüm partililer, cephe ve ordu çalışanları!

1993'ün ikinci hamle dönemine girerken, gerek düşman cephesinde gerekse kendi devrim cephemizde önemli gelişmeleri yaşıyoruz. Düşmanın yaşadığı ekonomik, sosyal, siyasal ve askeri kriz bütünüyle açığa çıkmış olup daha da derinleşerek devam ediyor. Özellikle Özal'ın ölümünden beri bozulan dengelerin bir türlü oturtulamaması ve daha da önemlisi iktidardaki koalisyonun kendine biçtiği rolü uygun süre içinde yerine getirememesi, mevcut krizi derinleştiriyor.

Başbakanın bu son brifingleri, aslında genelkurmayın gölgesi altında çok cüce bir konumu yaşadığını ortaya çıkarmıştır. Kendisi ordunun çok silik bir emir eridir, özellikle ABD ve İngiltere'den destek almakla görevlidir. Kişi olarak politika üretecek ve tutum belirleyecek durumda değildir. Son günlerdeki toplantılara bakılırsa, zaten genelkurmay basını da kendi borazanı haline getirmiştir. Hükümet ve muhalefet partileri tam emrine girmiş, girmeyenleri ise sindirmekle yüz yüze bırakmışlardır.

Demirel'in Çankaya'ya çıkışı, DYP'deki liderlik durumu ve yine İnönü'nün benzer durumu mevcut hükümeti çok zayıf ve etkisiz bırakıyor; özel savaşta oynadığı rolü eskisi gibi götüremeyeceğini gösteriyor. Böyle devam etmesi halinde bu durumun sorunların daha da büyümesine yol açacağı, bunun ise devletin yıpratılması anlamına geldiği kendilerinin de çok iyi bildiği bir husustur. Unutmamak gerekir ki, Demirel-İnönü koalisyonu yetmiş yıllık TC tarihinde 1920'lerde kurulana benzer bir anti-devrimci ve anti-Kürt koalisyonuydu. Özellikle İnönü, babasının rolünü bize karşı oynamak istiyordu. Onun bütünüyle özel savaşı kumanda ettiği şimdi daha iyi anlaşılıyor. Fakat bu savaşı bizim tarzımıza başarıyla uygulayamaması söz konusudur; mevcut durumuyla hem partisini, hem hükümeti ve hem de devleti zorluyor. Öyle yaşlı veya çok demokrat olduğu için değil, maskesi düştüğü, sosyal demokrat olmadığı ve son Sivas Katliamı'yla birlikte bir kontrgerillacılığı anlaşıldığı ve yıprandığı için, o da bir köşeye çekilmek istiyor.

Demirel-İnönü ikilisi Özal'ı da biraz devre dışı bırakarak ve orduyla Özal'dan daha iyi geçinmeye çalışarak, yine emperyalizmle daha sıkı bağımlılık ilişkisi içine girerek, "PKK'yi en iyi biz ezeriz" biçiminde burjuvaziye ve tekellere güvence vererek sonuç alma şansını denediler sanırım. Fakat bu denemenin fazla başarılı olmadığı anlaşılmıştır. Eski (mevcut) politikalarının başarısızlığı ve yeni politikaların da üretilemeyişi, içinde bulunulan karmaşayı izah eder. Karışık bir durumu yaşıyorlar. Yeni politikalara nasıl yöneleceklerini daha tam kararlaştırmış değiller. Başbakanın bu son brifingleri, aslında onun genelkurmayın gölgesi altında çok cüce bir konumu yaşadığını ortaya çıkarmıştır. Yani bir dönem Özal'ın Akbulut'u ve ordunun da Özal'ı kullanması gibi, Özal'dan çok çok daha zayıf ve hatta Akbulut'tan da zayıf bir başbakan adayı kişiliğiyle karşı karşıyayız. Kendisi ordunun çok silik bir emir eridir, özellikle ABD ve İngiltere'den destek almakla görevlidir. Kendisini bir başbakan olarak değil, ekonomik cepheden özel savaşı sürdürmekle görevli bir memur olarak düşünmek gerekiyor. Kişi olarak politika üretecek ve tutum belirleyecek durumda değildir. Bir maskedir o da; bazı çevrelerin sempatisini çekmek için bir maskedir. Şefiyle, koalisyonla, partilerle, basınla genelkurmayın emrine girmiştir. Son günlerdeki toplantılara bakılırsa, zaten genelkurmay basını da kendi borazanı haline getirmiştir. Hükümet ve muhalefet partileri tam emrine girmiş, girmeyenleri ise sindirmekle yüz yüze bırakmışlardır.

Bu tipik bir özel savaş yaklaşımıdır. Özellikle bu yılın ikinci yarısını mümkün olduğunca kurtarmaya çalışacaklar. Bunu yaparken, kesinlikle bizi dikkate alarak düzenleme geliştiriyorlar. Basına yönelik açıklamaları bunu açıkça ortaya koyuyor. Tamamen bize bağlanmış, bize angaje edilmiş bir devlet düzeni söz konusudur. Her şey "PKK'ye göre savaş" sloganı etrafında geliştiriliyor. Bunun dışında her şey maskelemedir. Tabii ekonomik yapısı yoğun bir bunalımı yaşıyor. Sivas'ta görüldüğü ve birçok alanda da ortaya çıkacağı gibi, sosyal bunalım da zaman zaman patlama halindedir. Ekonomik ve sosyal bunalım bundan sonra hız kazanacaktır sanırım. Aslında burjuva partilerinin varlık nedenleri kalmamıştır. Siyasal yapı bir yerde bütünüyle aşikar oluyor. Bu önümüzdeki dönemde daha da açığa çıkacaktır.

TC'nin diplomatik alanda yürüttüğü faaliyetler vardır. Diplomasinin en uç noktasına 1992'de ulaştığını belirttik. Bunu 1993'te sürdürmeye çalışıyor, ama aşınıma uğramaktan kurtulamıyor. Kafkasya, Balkanlar ve Ortadoğu'da yürüttüğü bütün diplomatik hamleler boşa çıktı; Bosna ve Azerbaycan'da boşa çıktı; Ortadoğu'da Irak'a, Suriye'ye ve İran'a ilişkin olarak boşa çıktı. Zevahiri kurtarma peşindedir ve bazı tehditler savuruyor. Olasıdır ki, bazı komşu ülkeleri daha fazla zorlamak isteyebilir. Bizi bunun en temel nedeni olarak gösterebilir. Yani Avrupa ile eskisi kadar yüz bulamayacağı gibi, sanırım son ABD desteği de şartlıdır. Bu şartları karşılayamayacağı için, karışıklığa itileceğini ve fazla destek bulamayacağını anlayınca başka şeyleri devreye sokmuştur.

Katliam politikalarının biraz daha geliştirilmesi beklenebilir. Kürdistan'da katliamlar, Sivas'ta olduğu gibi demokratik kesimlere yönelik sindirme eylemleri gelişebilir. Bu konuda kontrgerilla biraz daha hızlı çalışabilir. Özellikle ordunun yaşadığı başarısızlık durumu karşısında, düzenli ordu yerine özel emniyet birimi adı altında kontrgerillayı daha resmi ve yaygın bir biçimde kullanmayı deneyeceklerdir. Zaten bunun temelleri hızla atılıyor. Ordunun başarısızlığını örtbas etmek için, bu durumda değişikliğe gittiklerini söyleyeceklerdir. Generallerin son çabaları şovdur; şov yaparak, işte başarılıyız diyeceklerdir. Özellikle bu bombalamalar gerçekten şova benziyor. Bu güç gösterileri ve tehditler, yenilmediklerini ve sözümona çok başarılı olduklarını kamuoyuna duyurmak içindir. Zorlandıklarını kendileri de çok iyi biliyor ve bundan ucuz sıyrılmak istiyorlar.

Bunun yerine işte bu özel güvenlik örgütü gelişebilir. Bu örgüt zaten vardı ve bu kontrgerillaydı, gizliydi; şimdi genelleşecek, yaygınlaşacak ve resmileşecektir. Dincilik maskesi altında, Türkeş'in komandoları maskesi altında ve bunlara benzer birçok kontrgerilla birimi vardır. Bunların hepsini birleştirebilir -ki korucular da buna dahildir- ve özel birlikler biçiminde bir düzenlemeyi dayatabilirler. Bu dönemde bunu hızlandırabilirler. Bu yeni altı aylık dönemde özel bir planlamanın yapılmış olduğu açığa çıkıyor. Eskisi kadar iddialı olmamakla birlikte, özel savaşın sürdürülmesi söz konusudur. Tamamen bize göre organize edilmiş bir devlet durumu söz konusudur; yalnız bir parti ve hükümetin değil, devletin tümünün koordine edilmesi söz konusudur. Buna göre ekonomi ve buna göre sosyal yapı psikolojik savaşla hazırlanmak isteniyor. Yine bu temelde askeriye hortlatılmak isteniyor. Diplomasi tümüyle bu amaca göredir. Kısaca güçler cephesindeki durumu ve gelişme olasılığını böyle belirtebiliriz.

Bize gelince, en yoğun ve ağır zorlukları geçmişte yaşadık. 1992'deki zorlanmalar kış boyu çalışmalarla aşılmaya çalışıldı. Yargılamalarla eleştiri-özeleştiri ve eğitim süreci belli bir yenilenmeyi sağladı. Ateşkes süreciyle birlikte bu daha da derinleştirildi. Kitleler de bu süreci iyi değerlendirdiler; genişliğine ve derinliğine oldukça katılım gösterdiler. Oldukça gelişmiş bir siyasal durumu yaşadılar. Kitlelerin cepheleşmesi için ortam son derece elverişli hale geliyor. En önemlisi de parti gerçekten yaygınlaştı ve kitleselleşti. Yine kitle ile gerilla ilişkileri gelişti. Cephe-gerilla ilişkisi somutlaştı; güç aldı, güç verdi. Özcesi yaz hamlesine doğru geldiğimizde, halkın durumu, cephesi ve yine gerillanın hazırlık düzeyi ilerlemeye müsaitti. Yapılan bazı eylemlerle bunun böyle olduğunu ortaya koyduk. Yaşadığımız Bingöl eyleminden bugüne kadar olan süreç önemli bir savaş sürecidir. Bu süreci ağırlıklı olarak kazandığımızı da söyleyebiliriz. Anlamsız bazı kayıplarla birlikte, gücümüzün tam kapasitesini çok sınırlı kullanmış olsak da, bazı kazanımların ortaya çıktığı söylenebilir. Gerillanın biraz yaşadığı, gerillanın biraz daha derinleştirilmesiyle tam sonuç alabileceği ortaya çıkmıştır. Şimdi bu gelişmeler temelinde ikinci döneme doğru yürüyoruz. Halkın huzursuzluğunun her bakımdan en çok arttığı -Türkiye ortamını da buna dahil etmek gerekir-, düşman cephesindeki kargaşanın büyüdüğü, en önemlisi de halkımızın katî direnme kararında olduğu, işbirlikçi güçlerin epeyce güçten düştüğü, Güney'deki rollerinin bir daha eskisi gibi olamayacağı, diplomatik alanda bizi tecrit etme çabalarının da boşa çıktığı, bunların yanında güç kazanma, mevzilenme ve doğru savaş tarzına ulaşmanın mesafe aldığı koşullarda bu döneme yükleniyoruz.

Tüm çalışanlar ve savaşanlara defalarca vurguladığımız gibi, savaşın vazgeçilmez kuralları vardır; mücadelenin kuralları vardır. Bunları hatırlatmaya gerek yoktur. Legal ve illegal örgüt çalışmaları, propaganda çalışmaları, silahlı ve silahsız, yazılı ve sözlü çalışma ve mücadelelere hakkını vermek gerektiği, her zaman vazgeçilmez görevler olarak önümüzdedir. Yine halk eylemliliğini geliştirmek görevimizdir. Bunlar siyasal cephede daha da örgütlendirilerek yoğunca devreye sokulacak çalışmalardır. En önemlisi biz gerilla ile uğraşıyoruz. Bütün çalışmaların gerillaya bağlı olduğu bilinerek, uzun bir süredir gerillayı oturtma, mevzilendirme ve hareket ettirmeyi esas alıyoruz. Çabalarımızın en büyük kısmı buna harcanmıştır. Zaten bu temel halka işletilemezse, diğer halkaların tel tel dökülеceği açıktır.

Son süreçte Sivas'ta olduğu gibi demokratik kesimlere yönelik sindirme eylemleri gelişebilir. Bu konuda kontrgerilla biraz daha hızlı çalışabilir. Özellikle ordunun yaşadığı başarısızlık durumu karşısında, düzenli ordu yerine özel emniyet birimi adı altında kontrgerillayı daha resmi ve yaygın bir biçimde kullanmayı deneyeceklerdir. Zaten bunun temelleri hızla atılıyor.

Gerillanın uzun bir süredir oturtulamamasının nedenleri konuldu; bü-

Legal ve illegal örgüt çalışmaları, propaganda çalışmaları, silahlı ve silahsız, yazılı ve sözlü çalışmalara her zamankinden daha fazla önem vermek, halk eylemliliğini daha da geliştirmek görevimizdir. Bunlar siyasal cephede daha da örgütlendirilerek yoğunca devreye sokulacak çalışmalardır. Bütün çalışmaların gerillaya bağlı olduğu bilinerek, çabaların büyük kısmı buna harcanmıştır. Zaten bu temel halka işletilemezse, diğer halkaların tel tel döküleceği açıktır.

tün tarihsel dönemlerle birlikte anlatılmaya çalışıldı. Sizler de bunu biliyorsunuz. Burada tekrarlamayacağız. Fakat gerçekten kapsamlı bir gerillanın çok yoğun bir tarzda, çok geniş alanlara yayılarak, sürekli bir biçimde ve tüm birimlerin harekete geçirilmesiyle gelişme sağlayacağı, hiçbir komutan ve savaşçının herhangi bir gerekçeyle doğru gerillanın gereklerini yerine getirmekten kaçınamayacağı, bu konuda içine girilecek bir yetersizlik ve hatanın imha demek olduğu anlaşılarak içine girdiğimiz döneme yönelinecektir.

Şimdi her zamankinden daha fazla bir savaş gerçeğiyle karşı karşıyayız. Gerçek bir savaş durumu yaşanıyor, daha da yaşanacaktır. Burada aydın ve köylü özellikleri terk etmeliyiz. Savaşa yanılgılı ve hatalı yaklaşımdan kesinlikle kaçınılmalıdır, diyoruz. En üst komuta düzeyinden sıradan savaşçıya kadar, savaş gerçeğine saygılı olalım. Onu gönüllü kabul edelim; fakat çok profesyonelce, yani emirlere uygun olarak yürütüleceğini gözardı etmeyelim. Komuta düzeyi uzun bir süre ve üstelik inatçı bir tarzda kendini konuşturdu. Fakat bu tutumun beş paralık bir sonuç alamadığı ve büyük zararlara yol açtığı da rahatça görülebilmektedir. Keyfi yaklaşımlarla yürütülen savaşın bir gerilla savaşı olamayacağı, bunun yarardan çok zararlı bir yaşam olduğu ortaya çıkmıştır. Ana talimatlar ve perspektiflere dikkat edilmeyen bir çalışmanın sonucu bu oldu. Şimdi bunu biraz gideriyoruz. Bunun yerine oldukça kanıtlanmış çalışma tarzımızı çok yaygınca devreye sokuyoruz.

Yaşadığımız son deneyimler neyin ayakta tutabileceğini, yaşatabileceğini ve kazanabileceğini, neyin düşürebileceğini ve yaşatmayacağını yeterince açıklığa kavuşturmuştur. Bu konuda taktik epey zorlanıyor, taktik komutanlık ve önderlik sahası zorlanıyor. Bunda hiç kimsenin çıkarı yoktur. Orduya tam gelmekle herkes özlemlerini en iyi biçimde ifade edebiliyor. Kişiler taktiği tam oturtmakla büyüklüklerini kanıtlayabilirler. Taktikle oynayarak, kurnazlık yaparak, bildiğini okuyarak kimsenin bu aşamada beklentilerine ulaşamayacağı; şu veya bu yaşam, şu veya bu tutku dediği tutumunu sürdüremeyeceği artık bilinmelidir. Bu temelde sağa sola savrulmanın da, sağa çekip ağırlaştırmanın da, yine sola çekilip maceracı tutumlara yönelmenin de bir çıkış olmadığı nettir. Dolayısıyla başta bütün komuta sahamız olmak üzere, en alt düzeydeki savaşçıya kadar planlı ve taktikli gerilla yaşamına çekilmek, emirlere gönüllüce katlanmak, bu gücü gösterebilmek, bu dönemi kazanmamız açısından böyle bir yaklaşımı zorunlu kılmaktadır.

Arazi kullanımı, yeraltı, hareket tarzı, bilinen o birçok taktik, sıradan bir yürüyüşten tutun çok amansız bir eyleme girişe kadar her tarzın doğru biçimini şüphesiz bulacaksınız. Bu yalnız komuta düzeyinin değil, artık bütün savaşçıların da nüfuz etmeleri gereken bir husustur. Bir de bu temel özelliklere bağlı olarak, bu savaş gerçeğimize yaklaşım göstereceksiniz. Biz buna çalışma tarzı diyoruz, vuruş tarzı diyoruz. Bunu mükemmele yakın götüreceksiniz. Tekrar vurgulayayım: Doğru bir üslenme ve mevzilenme olmadan, ona dayalı bir hareket tarzı olmaz. Toparlanma, dağılma, saldırma, savunma, baskın, pusu, yine kendini çemberde savunma, dışardan savunma, yani hemen her taktik hususa ilişkin doğru tutumlar birbiriyle bağlantılıdır; bir tanesini göz önüne getirip diğerini kesinlikle ihmal etmeden birlikte yürütemezseniz, bu savaşta darbe yiyeceksiniz. Hem de çok çarpıcı bir biçimde... Yok, "şöyle yapmıştım, şuna ağırlık vermiştim, şunu düşünememiştim" demek hatadır ve sonu ölümdür. Bunu herkes bilmek zorundadır. Kendini kaybettiğini, duygusallığa kapıldığını, bilmem uyuduğunu, ağırlaştığını ve hantallaştığını söylemek gerçek bir militana ve gerillaya yakışmaz hususlardır.

Sonuna kadar disiplinli olmalıyız. Gerçek bir asker olmanın gereklerini yerine getirmeliyiz. Ayıp değildir, bu dönem böyle bir askeri kişilikle kazanılır. Asker olmaktan korkuyor muyuz? Sağlam bir asker olmaktan çekiniyor muyuz? Sağlam bir asker olmak, bugün yaşamın temeli ve kurtuluşun esası değil midir? Özgürlüğümüzün, namusumuz ve onurumuzun temeli bu askeri kişilikle kazanılıp savunulmayacak mıdır? Evet, bu askeri kişilik ve yaşam bu kadar değerli olduğuna göre, o zaman bunu bütün yaşamın önünde tutalım. Bütün yaşamımız bu temeldeki yaşama bağlı kılınmalıdır. O halde komutanlar ve savaşçıların tümü, bizde sağlam bir askeri kişilik neyse, ona göre yaşayacaktır. Bu da yerine getirilmesi gereken bir husus oluyor.

Gerillada diğer hususlar vardır. Araziye yayılma, bölgeler ve mıntıkaları oluşturma bileceğiniz iştir; bu sizin taktik çalışma planlarınızda gösterilir. Her gün üzerinde duruyorsunuz. Nereye ne kadar güç gerekir, neresi nasıl kurtulmalı, nereden nasıl çekilmeli, nerede nasıl mevzilenmeli? Nerede yürüyüş, nerede oturuş, nerede yatış, nerede kalkış, nerede savunma, nerede saldırı, nerede büyütme, nerede araziyi boşaltma, nerede araziyi kapatma? Bütün bunlar taktik önderliğin günlük görevleridir. Komutanlar gece gündüz bu taktik hususlar üzerinde çalışacaklar; doğru kararları verip uygulayacaklardır. Manga düzeyinden tugay düzeyine kadar bütün komutanlar bununla yükümlüdür. Kararı yerinde ve seri verip uygulamak ve denetlemek bir diğer temel çalışma hususudur.

Bunun yanında hedefler sistemi vardır. Hedefler bazen daraltılıyor, bazen de eylem sırasına göre karıştırılıyor. Hayır, çok zengin bir hedefler sistemiyle karşı karşıyayız. Hedefleri önem derecesine göre sıralarız; ekonomik cepheden alalım askeri cepheye kadar sıralamaya tabi tutarız. Bu hedeflerin üzerine karmaşık, komple bir yürüyüş tarzımız olur. Hemen belirtelim: Kapsamlı bir askeri eylemden tutalım basit bir taciz eylemine kadar, bir şehri ele geçirmekten tutalım bir birim sızdırmaya kadar hedefli yürümesini bileceğiz. Birçok alanımız ve gücümüz var, kullanamıyoruz, diyoruz. Ordu hantallaşıyor. Bu büyük bir kusurdur. Bundan en çok da üst düzeyde komuta sorumludur. Biz mumla arar gibi savaşçı ve birim arıyoruz. Birim oluşturup da kullanamamak, aslında kişinin zayıflığını gösterir. Yoksa Kürdistan bomboştur; Kürdistan'ı daha fazla birime kavuşturmak özgürlük demektir, kurtuluş demektir. Birimlerin fazlalığından bahsetmeyelim; aklımız ve kapasitemiz dar olduğu için kullanamadığımızdan, buna güç getiremediğimizden bahsedelim. Ki, bu da bir eksikliktir, giderilmesi gerekir. Kafanızı açacaksınız, çok düşüneceksiniz. Birimleri daha da çoğaltıp kullanacaksınız.

Biz savaşı daha yeni yeni başlatıyoruz. Ordumuz onbin kişilik bir ordudur. Onbinlik bir ordu zafer için asgari bir başlangıçtır. Tırmandıracağız. Hemen belirtelim: Büyüme işi bu önümüzdeki altı ay içinde mevcut durumu en az ikiye katlar. Üçe-dörde katlasa da şaşmayalım, buna açık olalım. Yani merdiveni ellibin kişilik bir orduya dayandırdığımızda, bu size fazla gelmemelidir. Her eyaletimiz bu altı aylık süre içinde asgari bini bulabilmelidir. Yani bugün savaşan gerilla asgari düzeydedir. Bunu ikiye, üçe, dörde katlamak da yaratıcı devrimciliğin ve şanlı bir ordulaşmanın gereğidir. Bazı komutanlar, bazı ordu kurucuları güçlü bir ordu kurabilirler. Ordu kurmalarının önünde bir engel yoktur. Tabii bu da koşullara bağlıdır. Fakat buna güç getiren ve kendilerini bütünüyle buna veren kişiler ordu yaratabilirler. Bin kişilik de, beşbin kişilik de yaratırlar. Bu kesinlikle mümkündür ve beklenen budur. Genelde ordumuzu onbinden aşağı düşürmek kesinlikle kabul edilmeyeceği gibi, bunu ikiye katlamaktan da kimse çekinemez. Bugünkü seviye en az budur diyorum, yani ikiye katlamaktır. Bu biraz başarılı olma anlamına gelir. Fakat üçe, dörde, beşe katlamak, başarılı bir devrimciliğin ordu çalışmasının ifadesi olacaktır.

Büyük iş yapmak için büyük düşünmeliyiz. Büyük düşünmeyenler büyük adımlar atamazlar. Tabii büyük adım atmak büyük çaba demektir; kafayı patlatmak, yüreği ve soluk alış verişini sürekli çalıştırmak demektir; büyük olduğu kadar biraz dahiyane ve biraz büyük duygularla bu işin peşine takılmak, tarihe yaraşır olmak demektir. Biz böyle yapanlara selama dururuz, halkımız da büyük saygı duyar. İsteyenlere yol açıktır, ön açıktır, engel teşkil etmemeliyiz. Kolay kazanmıyoruz. Tek bir savaşçımızın bile çok yüksek bir değer ifade ettiğini bileceğiz. Bir emir veya tutum yanlışlığı sonucunda kaybetmesinden büyük acı duyacağız ve buna fırsat vermemek için tüm gücümüzü seferber edeceğiz. Gerçekten savaşçı zor kazanılır. En zor kaybedilmesi gereken de savaşçı olmalıdır. Yine silah zor kazanılıyor; onu kaybetmek de çok zor olmalıdır. Ucuz silah kaybı olduğu görülüyor. Bu doğru değildir. Kolay kaybetmemek için silahı ve savaşçıyı çok iyi değerlendirmek, çok iyi korumak ve sürekli artırmak başarılı bir komutanın temel özelliğidir. Bütün bu çalışmalar, yaptığınız toplantılar ve bu toplantıların kapsamlı tartışmalarıyla planlanıyor. Bu planlamaya genel çerçevede zaten yaklaşıldı. Fakat gelişmeler bazen günlük oluyor. O halde bazen plana ulaşılır, bazen ulaşılmaz. Bazen bir yönü, bazen birkaç yönü aşılır, bazen geriler. Bu bizi ürkütmemelidir. Bu bizi dogmatik bir tarzda "plan ille böyledir, ben böyle yapmalıyım" sonucuna götürmemelidir. Pratik, dogmatik ve şematik yaklaşımı her zaman mahkum edebilir. O zaman yaratıcı olmalıyız. Bu biçim doğru değilse ve geriletiyorsa, başka bir biçime ve başka bir plana geçmeliyiz, diyebilirsiniz. Bu da doğrudur. Bunu yaptığınızda kimse size "neden planı geçtiniz, neden aştınız" diye sormaz. Gerillada özellikle bu böyle ele alınır.

Geliştireceğimiz bütün bu çalışmalar parti öncülüğünü ve partinin yaşam tarzını esas alıyor. Bu konunun üzerinde de çokça durulmuştur. Yoldaşlık ilişkilerinin, yaşam ilişkilerimizin ne olup olmadığı, neyi kabul ettiği ve neyi kabul etmediği bellidir. Parti çalışması olmadan gerilla çalışması gelişmez, yozlaşır ve çürür. Bu açıdan bütün temel gerilla birimlerinde iyi bir parti ordusu ve yoldaşlık ruhunu temsil etmek gerekiyor. Parti ruhu ve partinin yaşam tarzının temsil edilmediği tek bir gerilla birimi olmamalıdır. Parti öncülüğü esastır; zaferin vazgeçilmez temelidir.

Dönemin üzerine yürümede halkın cepheleşmesinin, gerillanın sağlam başlangıç ordusu halinde başlamasının ve yine parti öncülüğünün oturtulmasının zaferin garantileri olduğu görülüyor. Bunlar ilerlemeye yol açıyor. Biz şimdi bunun peşindeyiz. Uzun bir süreden beri yoğun bir tarzda ilgilendik; sizlerle kapsamlı tartışmalar yaptık. Kendi konumumuzun zorlukları gereğince istediğimiz gibi ulaşmamış olsak da, bence yine de bütün süreçlere cevap verilmeye çalışıldı. Yalnızca düşünsel planda ve perspektif düzeyinde değil, pratik maddi katkılarımızı da sürekli kıldık. Bu anlamda bir önderlik olayı da işlerin hizmetindedir; bundan sonra daha da hizmetinde olmaya özen gösterecektir. Önderlik gerçeğini her zamankinden daha fazla doğru kavramaya, özümsemeye ve uygulamaya ihtiyacınız vardır. Bunu benim hatırım için değil, daha başarılı olmanız için yapacaksınız. Önderlik gerçeğini yapıya az yansıtmışsınız. Mümkün olduğunca daha gerçekçi ve tam yansıtmaya çalışmalısınız. Bu hem savaşçıyı, hem de komutanı yüz kat, bin kat daha güçlendirebilir. Dolayısıyla siz güçlenmiş olur, siz kazanırsınız. Bunun için doğru kavrayıp uygulamaya kendiniz için özen göstermelisiniz, diyorum.

Ciddi bir sorumsuzluk sergilenmez ve gaflet durumu yaşanmazsa, bu dönemi biz kazanacağız. Eğer dikkat edilirse, diğer bütün dönemlerden hem daha fazla, hem de en az kayıpla kazanmak mümkündür. Yani bu altı aylık dönem, onbeş yıllık kazanmayı mümkün kılabilir. Kayıpları da onun yirmide biri olabilir.

Biz yine temel stratejik ve taktik hattı gözetip denetleyeceğiz. Hiçbir subjektif yaklaşım içine girmeden, herkesin ve her şeyin doğru stratejik ve taktik çizgi için olduğu, buna uyana yüksek değer biçildiği, uymayanın sert eleştirileceği ve ısrar ederse dıştalanacağı bilinmelidir. Hiç kimse bizden başka bir çizginin uygulanmasını beklememelidir. Duygular ve ahbap-çavuşça yaklaşımlarla çizgi yürütülemez. Bu konuda Kürdistan'ın tarihsel gerçekleri de göz önüne getirildiğinde, kesin doğru bir önderlik uygulamasına ihtiyaç vardır. Asla subjektivizme ve dönemin temposunun gerisine düşmeden, yüksek siyasal değeri olan, yüksek askeri değeri olan yaklaşımlar sergilemek, önderliğin tümüyle dikkate aldığı hususlardır. Bunu bundan sonra daha da kapsamlı, yoğun ve sürekli uygulayacağız. Bütün davranışlar öncelikle siyasal ve askeridir; bu temelde daha sonra ulusallık, sosyal ve kültürel yanlar esas alınır; kişilikler bu temelde hazırlanır. Hem felsefi, hem de ahlaki temelde bütün yaklaşımların böyle ele alındığını hiç kimse gözardı etmemelidir. Önderliğin ulusal düzeyde, hatta onu aşan bir kurum olarak işletilmeye çalışıldığı ve yine sosyalizmi gözettiği gözardı edilemez. Herkesin gücü oranında buna yaklaşım ve bağlılık göstermesi kendi inançlarına, dünya görüşüne ve başarı sağlamasına, başarılı çıkış yaptırmada olanak sunduğu için, uygulamasını bilmek gerekir.

Biz bundan sonra bu temelde başaracağımıza eminiz. İlk altı ayımızın başarı oranını on'a katlayabiliriz.

Güçlü hedefler çizmekten çekinmeyelim. Ölüm her zaman vardır. Az iş yapsanız da, çok iş yapsanız da, düşman vahşice katlediyor. Hatta "Kürt denilen bir şey yoktur, adını bile ağzımıza almayacağız" diyor. Bir "eşkıya grubu" olduğumuzu ve bizi temizleyeceğini söylüyor. Eğer böyleyse, adımız yoksa, bir "eşkıya topluluğu" isek, kim bu toprakların sahibidir, kim bu kimliğin sahibidir? Artık bunu düşmana göstermek bizim boynumuzun borcudur; insan olmamızın, şerefli bir insan, onur ve namustan anlayan insan olmamızın bir gereğidir. Düşmana karşı çıkmak, bu çok haksız ve çok alçakça yaklaşımların sahibinin kendisi olduğunu kendisine göstermek, bu temelde kendisine hak ettiği cevabı vermek de boynumuzun borcudur. Şehitlerimize -en başta 14 Temmuz Direnişçilerini anmalıyım-, onların anısına vereceğimiz en iyi cevap, dayatılan bu kimliksizlik ve alçaklığa bu kadar büyük bir çalışmayla en büyük şamarı indirmek, bin yıllık lanetli tarihi ona kan kustururcasına ödetmektir. Biz böylesi bir kin ve azimle bu dönemin üzerine yükleneceğiz. Karşımızdakiler çok haksız oldukları, insanlık suçu işledikleri ve kesin soykırımdan vazgeçmedikleri için müthiş olacağız. Bu bizim kinimizi, öfkemizi ve tutkularımızı belirler. Vuruş tarzımız tarihten kaynağını böyle alır. Hiç kimse sinikliği ve düşkünlüğü kendisine yakıştıramaz. Ölüm her zaman vardır. Fakat ölümsüzlük biraz da kahramanca direnmekten geçer. Bunu böyle bileceğiz, böyle yükleneceğiz; böyle kazanmanın tek yaşam tarzımız olduğunu her adım atışımızda haykıracağız.

Tüm partililer, ordu ve cephe çalışanları!

Çalışmalarınızı bu temelde üstün bir başarıyla ilerleteceğinize dair inancımız tamdır. En güçlü vuruş döneminin içindeyiz. Her zaman şehitlerimiz olacaktır. Şehitlerimiz onbinleri de bulabilir. Ama eğer çizgiyi çok kararlıca uygularsak, zafer de kesindir. Biz zaferi kesinleştirecek tarzı gündemleştirmişiz. Buna amansızca yükleneceğiz. İnsanın en büyük silah olduğunu bilerek yükleneceğiz. Eksiklik ve hata adına bir şey bırakmadan yükleneceğiz. Kazanma imkanlarını zindandan tutun en büyük kazanma alanı gerillaya ve kadar tüm çalışma alanlarında sağlayacağız.

Düşman geliştirdiği harekata "namus harekatı" adını vermektedir. Harekatın adından da anlaşılacağı gibi, düşman kırda başarısızdır. Hiç olmazsa yenilgi ve dağılmanın önüne geçmek için büyük bir çaba içine girmiştir ve prestijini kurtarmaya çalışmaktadır. Aksi taktirde namusu elden gidecektir. Gerillaya karşı sonuç alamadığı için kitleye ve şehirlere daha çok yüklenmeyi, böylece operasyon alanını genişletmeyi planlamıştır. Gerilla için cephe gerisi halktır. Düşman cephe gerimizi vuraarak tahrip etmeyi, böylece gerillayı zayıf düşürmeyi ve gelişiminin önünü almayı düşünmektedir. Bu taktiği hem tehlikelidir, hem de çaresizliğini ortaya koymaktadır. Tüm gerilla birliklerimiz düşmanın bu gerçekliğini kavramalı ve amansız yüklenmelidir. Yüklenildiğinde görülecektir ki çok iyi sonuçlar alınacak, düşmanın bu çaresizliği pahalıya ödetilebilecektir. Bu bir fırsattır ve bu fırsat kaçırılmamalıdır.

Tüm eyaletlerde güçlerimiz, arazinin durumuna göre araziyi ve alanları kademeli ve geniş olarak tutmalı, hakim olmalıdır. Özellikle Çiyayê Sipan Eyaleti'nde üç-dört yerde üslenebilmelidir. Üslenme bu tarzda başarılmalı, üslenme alanlarında güçler yarı-hareketli olmalı, sabit olmalıdır. Her eyalet arazinin, düşmanın yerleşim ve güçlerimizin durumuna göre üslenmeyi son derece yaratıcı bir tarzda başarmalı, araziye kademeli olarak yerleşmeli, alanları denetim altına almalı, denetim dışı bir alan bırakmamalıdır.

Taktiğimiz açık ve sabit üslenmemek, gizli ve hareketli olmak, hiçbir yerde olmamak, ama her yerde olmaktır; düşman bir alana çok sayıda güç yığarken, düşmanın boş bıraktığı alanlara kaymak, düşmanın zayıf noktalarını tespit edip ölümcül darbeler vurmaktır. Düşmanın boş bıraktığı ve zayıf olduğu alanlar bizimdir. Taktiğimiz bu alanlarda tam hakimiyet kurmak, buralarda iktidar olmaktır. Bu taktik kayıplarımızı asgari düzeye indirgeyeceği gibi, sonuç almamıza, düşmanın tüm taktiklerinin boşa çıkarılıp yıpratılmasına, moralmen zayıf düşmesine ve başarısızlığına, darbelenmeye açık hale gelmesine ve hakimiyetimizin adım adım gelişmesine götürecektir. Bu taktiğin doğru uygulanması bizi başarıya götüreceği gibi, adım adım iktidara da yaklaştıracaktır. Bu açıdan iktidar olmak, iktidar sorunlarını şimdiden görüp çözmek için hazırlıkları ertelemeksizin geliştirmek önemlidir. Eldeki güç doğru üslendirilir ve zamanında doğru harekete geçirilirse, taktiğimizin gerekleri kavranır ve uygulanırsa, çok önemli sonuçlar yaratacağımız, bu süreci düşmana ağır ödeteceğimiz, sonuçta önemli başarılar ve kazanımlarla süreci tamamlayacağımız bir gerçektir.

Temel stratejik ve taktik hattı gözetip denetleyeceğiz. Hiçbir subjektif yaklaşım içine girmeden, herkesin ve her şeyin doğru stratejik ve taktik çizgi için olduğu, buna uyana yüksek değer biçildiği, uymayanın sert eleştirileceği ve ısrar ederse dıştalanacağı bilinmelidir. Hiç kimse başka bir çizginin uygulanmasını beklememelidir. Kürdistan'ın tarihsel gerçekleri de göz önüne getirildiğinde, kesin doğru bir önderlik uygulanması vazgeçilmezdir.

Ayrıntıya hükmedebilir, günlük pratik taktik adımları başarıyla yönlendirebilirsiniz. Bence bunun bütün hazırlıkları, fırsat ve olanakları birikmiştir. Hiç kimse kumara veya ölüme yatsın, demiyoruz. Ama makul ve rahatlıkla ulaşılabilecek hedefler vardır. Yapı hazır ve cesurdur, her kahramanca yürüyüşe vardır, az çok donanımlıdır da. Yani hedef bildiğinin üzerine yürüyüp koparabilir. Dediğim gibi, bunun düzenlenmesi taktik önderlerin işidir. Hemen her alanda buna kat be kat yetebilecek adamlarımız da vardır. Dolayısıyla ciddi bir sorumsuzluk sergilenmez ve gaflet durumu yaşanmazsa, bu dönemi biz alacağız. Belki biraz zorlanabiliriz. Ama eğer dikkat edilirse, bunu aslında diğer bütün dönemlerden hem daha fazla kazanmak mümkündür, hem de en az kayıpla gerçekleşebilir. Yani bu altı aylık dönem, örneğin onbeş yıllık kazanmayı mümkün kılabilir. Kayıpları da onun yirmide biri olabilir. Bu dikkatimize bağlıdır. Kısaca bunu yapabilecek güçte olduğumuzu söylemek istiyorum.

Biz sayı ve teknikle kazanmayacağız. Başta haklılığımızla, yine kendimize özgü savaş tarzımızla, onun gerekli kıldığı cesaretimiz ve fedakarlığımızla kazanacağız. Bunların hepsi de bizde vardır. Tek engel, olsa olsa, işin gereklerini yerine getirmeyen ve engel olmakta ısrar eden kendimiz olacağız. Buna da bu dönemde fırsat vermeyeceğiz.

Sizlerle zaten zaman zaman değerlendirmeler yapıyoruz, çalışmalarınızı dinliyoruz; günlük olarak da izliyor ve dinliyoruz. Düşman gerçekten bizim olduğumuz sahaya da yüklenmek ister. Kaynağından kurutma sorununa ağırlık vermek istiyor. Bunu da biraz dikkate almak gerekir. Yani hiçbir birim bizim günlük yaşamımızın önemli bir gelişme nedeni olduğunu gözardı etmemeli, her zaman kendimizi bu kadar rahat veya uzun süreli gaflet durumuna kaptırmamalıyız. Bu hepimiz için geçerlidir. Günün anlamı vardır, ayın anlamı vardır. Bir gün; bir ay, bir yıl kadar gelişmelerle dolu geçebilir. Bunun mümkün olduğunu söylemek istiyorum. Sıradan bir gelişmenin üzerine yatmak marifet değildir. Bunun hepsi kesinlikle yanılgıdır. Hele üzerine yatmak, hele rahatladık demek en gafilce bir tutum olur. Herkes nihai zaferi tam güven içinde yaşayabileceği ortamı yaratmakla mükelleftir. Bunun kısa ve uzun vadede nasıl olacağını artık herkes anlayabilir.

Haklı davamızda kolay kazanmadığımız gibi, kolay kaybetmeye de fırsat vermeyeceğiz. İç ve dış engel tanımayacak, kim doğru çalışamıyor ve doğru yürütemiyorsa -ben de dahil-, kim olursa olsun kendisine dur diyeceğiz. "Kazanmaya mecburuz, bütün yaşamın biricik ifadesi budur" diyeceğiz. Hizmet etmek istiyorsanız, buyrun katılın; hatta geçmişiniz ne olursa olsun, yürüyüşe dürüstçe katılacaksınız, görkemli ve şerefli yaşama yeriniz vardır, diyeceğiz. Dolayısıyla geçmişte işlediğiniz hatalar ve eksiklikleriniz ne olursa olsun, döneme bu temelde yaklaşırsanız, kendinizi affettirip aklayabilir ve borçlarınızı tam ödeyebilirsiniz. Ben kendimizi bunun dışında başka türlü aklayacağımızı ve insanlığın içine görkemli bir giriş yapacağımızı düşünemiyorum. Başta da böyle ele aldım, şimdi de böyle ele alıyorum. Doğru ve haklı olduğumuz, dolayısıyla başarabileceğimiz de gösterilmiş oluyor.

Şimdi kesin zafere yakın bir yürüyüşün içindeyiz. Ülkede yarı-kurtuluş daha şimdiden sağlanıyor. Bunu kesinleştirmeye doğru götüreceğiz. Düşmanla denge durumuna ulaşılmıştır; bunu daha da artacak durumlara getireceğiz. Hayal görmüyoruz. Ama sıfırdan yaratmanın ne olduğunu bilen bir hareket olarak, mevcut dönemin ne olduğunu da değerlendirip ilerletecek güçte ve anlayıştayız. Hepinizin de durumu böyle gördüğüne eminiz.

Tekrar bu bilinç ve bu yüksek kavrayışla görevlerinizin üzerine yürüyorsunuz. Sorumluluk düzeyiniz en üst düzeydedir. Başarı, karar azminiz ve iradeniz en üst düzeydedir. Ustalığınız da gelişmiştir. Bütün bunlarla yürürseniz, bu kadar haksız ve bu kadar saçmalığın peşinde olan bir düşmanı zorlamak ve kahretmek işten bile değildir. Biz sayı ve teknikle kazanmayacağız. Başta haklılığımızla, yine kendimize özgü savaş tarzımızla, onun gerekli kıldığı cesaretimiz ve fedakarlığımızla kazanacağız. Bunların hepsi de bizde vardır. Tek engel, olsa olsa, işin gereklerini yerine getirmeyen ve engel olmakta ısrar eden kendimiz olacağız. Buna da bu dönemde fırsat vermeyeceğiz.

O halde bütün kayıpları geçmiş dönemlerden fazla olsa da, böyle yürümesini bilenler zaferden başka bir şansa yer vermeyeceklerdir.

Her zaman söylerim: Yersiz tek bir damla kanın dökülmesine karşıyım. Ama gerektiğinde ve zafer istediğinde her türlü fedakarlık ve cesaretle birlikte kanımızı da veririz. Halkımız da buna hazırdır. Düşman şimdi onlarca katlediyorsa, yüzlerce ve binlerce de katledebilir. Bu, zaferi daha da kesinleştirir. Bundan da en küçük bir kuşku duyulmamalıdır.

Biz halk olarak, parti olarak, ordu olarak bu dönemin üzerine böyle yürümeyi önemli bir zafer yürüyüşü olarak değerlendirirken, doğruları söylüyoruz. Hem mecbur olunan, hem de bize en yaraşır olanı esas aldığımızı belirtiyoruz. Her şey bu temelde bu yürüyüşün başarılı olmasını emrediyor. Biz bu emri ilk defa derli toplu şimdi almış oluyoruz. Hepimiz bu emir dahilinde iyi yürüyoruz, doğru yürüyeceğiz ve sonuçta kazanacağız.

İşte bu temelde şehitlerimizin anısına, yine halkımızın beklentilerine ve ilerici insanlığın umutlarına bağlılığın da bir gereği olarak, bu dönemi kazanmak için ilerleyelim. Kazanmaktan başka hiçbir şeye fırsat vermeyelim. Sizleri bu önemli yürüyüşünüzden dolayı hem kutluyor, hem de başarılı olmanızı dileyerek selam ve sevgilerimi sunuyorum.

Tüm karargahlarımız ve birlik yönetimlerimizin görevlerini zamanında ve tam yerine getirmelerini bekliyor, yoldaşça selam ve başarı dileklerimi iletiyorum.

16 Temmuz 1993

15 AĞUSTOS ÖZGÜRLÜK YÜRÜYÜŞÜNÜN 10. ZAFER YILI

"15 Ağustos Atılımı'nın, o yiğitlik, o onur ve şeref dolu atılımın huzurunda herkesi, kendini yeniden gözden geçirmeye ve doğru tutum takınmaya davet ediyoruz."

Başkan APO

Tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın 10. zafer yılına, her alanda yaşanan çok şiddetli bir savaş ortamında, bir yandan faşist-sömürgeci TC'nin yaşadığı topyekün çözülmeyi durdurmaya çalıştığı ve bu amaçla silahsız ve savunmasız halk kitleleri üzerinde katliamlar düzenlediği, diğer yandansa Kürdistan'ın her tarafında gerilla ve halk eylemliliğinin zirveye çıktığı bir ortamda giriyoruz. 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümünde ulusal kurtuluş mücadelemiz gelişiminin en yüksek noktasını yaşıyor ve 9. yıldönümü anlamına uygun olarak yaşanıyor. Kürdistan'ın her yerinden her gün ulusal kurtuluşçu eylem haberleri duyuluyor. Hatta sadece Kürdistan'dan da değil, Kürtlerin bulunduğu her yerden eylem haberleri geliyor. Kürt halkı tamama yakın bir çoğunlukla 15 Ağustos'u **kurtuluş günü** olarak benimsemiş bulunuyor ve bir bayram havasında mücadele ederek yaşıyor. Şemdinli'den Digor'a, Malazgirt'e, Dersim'e, Cizre'ye, Viranşehir'e kadar Kürdistan'ın her tarafında halk kahramanlığının en soylu ve en yiğit örnekleri veriliyor. İnsanlar ve kitleler, faşist Türk sömürgeciliği gibi tarihin tanıdığı en barbar ve vahşi zulme çıplak yürekle karşı durarak kahramanlaşıyor. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, ilk kurşundan savaşan topyekün bir halk gerçeğine ve öncünün eyleminden halk kahramanlığı düzeyine ulaşmış ve her koşulda gelişerek zafere ulaşacağını kesinleştirmiş bulunuyor. 15 Ağustos Atılımı'nın dokuzuncu yıldönümünün gösterdiği gerçek durum işte budur.

Sadece bugünkü duruma bakıp da 15 Ağustos Atılımı'na anlam vermekte yanılmamak gerekiyor. Bugün Kuzey-Batı Kürdistan'da görkemli bir ulusal kurtuluş mücadelesi var. İnsanlar ve toplum, kendini ve düşmanını tanıyor; geleceğe ilişkin bilinci ve kurtuluşa inancı var. Yönlendiren parti, örgütleyen cephe ve eyleme kaldıran gerilla var. Bunlarla kendini bulan ve adeta yeniden doğan toplum, giderek daha fazla örgütleniyor ve eyleme kalkıyor. Evet, çok tahripkar bir savaş yaşanıyor ve faşist-sömürgeci Türk rejimi her türlü vahşeti sergiliyor. Fakat 15 Ağustos Atılımı'nın aydınlatıcı ve özgürleştirici ortamında bilinçlenen halk kitleleri, bu vahşetin ve zulmün üzerine bir bayram havasında yürüyor. Çünkü, kendini ve geleceğini bu yürüyüşte buluyor, bu yürüyüşte yeniden doğuyor ve özgürleşiyor; bu biçimde tam kurtuluşu sağlayacağını iyi biliyor. Yine Güney Kürdistan'da bugün çok önemli bir durum yaşanıyor. Kürdistan, uluslararası politik gündemin en önemli unsurlarından birini oluşturuyor ve giderek daha fazla bu gündeme giriyor. Bugün mevcut durum kısaca böyledir ve bunların hepsi 15 Ağustos Atılımı temelinde sağlanmış gelişmeler olmaktadır. 15 Ağustos Atılımı böyle görkemli gelişmeleri yarattı ama, kendisi böyle gelişmeler üzerinde doğmadı. Tam tersi bir ortamda, tamamen başaşağı gidişin egemen olduğu, sömürgeci zulmün ve korkunun her şeyi susturduğu, tamamen dilsiz, düşüncesiz, kendinden kaçan ve her türlü parçalanmışlığı yaşayan, tarihten silinmenin eşiğinde bir toplum gerçeğinin var olduğu bir ortamda hazırlandı ve yürütüldü. 15 Ağustos Atılımı, halkımızı tarihten silmenin son adımı olan 12 Eylül zulmüne, faşizme durdeme ve onu parçalama atılımı oldu. 15 Ağustos Atılımı, bin yıllık sömürgeci köleliğe, her türlü gericiliğe, iç parçalanmışlığa, hiçliğe karşı savaş açıp bunları yenilgiye uğratmanın, ulusal yok oluş sürecini tersine çevirerek ulusal doğuş, gelişme, bağımsızlık ve özgürlük yolunda ilerleme sürecinin başlangıcı oldu. 15 Ağustos bir kıvılcımdı, bir devrim kıvılcımıydı; Mezopotamya yaylasına düştü ve büyük bir devrim yangınını tutuşturdu. Eğer koşullar olgunsa ve doğru bir temelde gerekleri sürekli yerine getirilirse "bir kıvılcımın tüm bozkırı tutuşturabileceğini" gösterdi.

Kürdistan için gerçekten mucizevi bir gelişmenin adı olan 15 Ağustos devrimci atılımı üzerine şimdiye kadar epeyce değerlendirme yapılmıştır ve kuşkusuz bundan sonra da çok söz söylenecektir. Özellikle Başkan APO'nun çeşitli yıldönümlerinde yapmış olduğu kapsamlı değerlendirmeler, 15 Ağustos Atılımı'nın her yönüyle tanımını vermekte ve atılımın tarihi anlamını çok çarpıcı bir biçimde izah etmektedir. Zaten yaşanan sürekli devrimci gelişmeler de bu değerlendirmelerin pratik uygulaması olmaktadır. Başkan APO, yedinci yıldönümü değerlendirmesinde 15 Ağustos Atılımı'nı şöyle tanımlamaktadır:

"15 Ağustos Atılımı, her şeyden önce Kürdistan tarihinin en çağdaş ve hatta bazı yönleriyle çağı da aşan, sağlam, kararlı, kesintisiz, yenilgiye kapalı, sürekli yeniye giden, gittikçe daha da derinleşerek çözümlenen ve bu anlamıyla birçok ulusal ve toplumsal kurtuluş adımlarından farklı, Kürdistan somutunun derin ve doğru tahliline dayalı, Kürdistan halkı söz konusu edildiğinde onun en temel diriliş hamlesi ve biricik şansıdır. Bunun başarısı halinde tarih kurtuluş temelinde yürüyecek, aksi halde sadece önder bir partinin ve hatta bir sınıfın yenilgisi değil, bir ulusun şahsında insanlığın da kaybı söz konusu olacaktır. Çok büyük çabayla hazırlanan, iç ve dış karşı-devrimci saldırılara karşı çok az imkanla yürütülmeye çalışılan, eşine ender rastlanan bir fedakarlık ve cesaret örneği olarak sadece Kürdistan halkının kurtuluş tarihinde değil, insanlığın tarihinde de daha şimdiden önemli bir yer kazanmaya doğru kendini kanıtlayan soylu bir insanlık eyleminin, ulusal kurtuluş savaşımının ve toplumsal özgürlük hamlesinin adıdır 15 Ağustos Atılımı. Bizzat eyleme ilk adımı atanlar da dahil herkese, yedi yıl gibi bir süre hızından ve temposundan hiçbir şey kaybetmeyen bir gelişme olmak şurada kalsın, bir gün bile yürütülmesinin mucize gibi göründüğü, düşmanın birkaç günde yeneceğine kendini tamamen inandırdığı, dostların da 'taş çatlasa ömürleri 1-2 aydır' dedikleri ve bu anlamıyla fazla umut vaat edemez gibi görünen bir gelişme olarak 7 yılı aşarken, insanlığın tamamen dikkatini çeken ve mucize kabilinden değerlendirilen, yedi yıl önce kendi adını bile kabul etmekten çekinen bir halkı, 'mutlaka zafere ulaşırız ve hiçbir engel bizi durduramaz' biçiminde inanca ulaştıran ve bu anlamda da inanılmazı gerçekleştiren bir eylemin de adıdır. Son derece çelişkili bir tarihin yeniden gözden geçirildiği, bin yılların kördüğümlerinin çözülmeye çalışıldığı, düşüren ve düşürülenin inceden inceye eleştiriye ve düzeltmeye tabi tutulduğu bir gerçeğin adı ve 'ölürüm de kalkmam, yürüyemem' diyen ve ortama egemen olanların bunun etkilerini sürekli öncüye de taşırdıkları, gerçekten başımızdaki talihten başka her şeye benzeyen ve asla insanlık vaat etmeyen gerçeğe karşı savaşın da adı oluyor.

15 Ağustos Atılımı, iddiasızlığın ve olumlu değerlere layık olmamanın bolca yaşandığı, kendisine en çok umut bağlanan ve başarı beklenenin kendini rahatlıkla yere atmaktan çekinmediği, sorumluluk ve sağduyudan uzak, istese ve elini sallasa birçok işi becerebilecekken oralı bile olmamanın ve inanılmaz derecede öncülükle oynamanın bolca sergilendiği, adeta sadistçe ve mazoşistçe davranan, yani kendi kendine işkence edenin konumuna da bolca düşüldüğü bir örgütsel pratiğin ve bunlara karşı bitmez tükenmez mücadelenin adı oluyor. Her türlü çirkinliğin normal görüldüğü, provokasyon, komploculuk, düşkünlük, hırsızlık, velhasıl çok sınırlı bir gelişmeye her türlü inanılmaz olumsuz dayatmaların hadsiz hesapsız ortaya çıktığı ve ibret verici sahnelerin bol olduğu bir ortamın ve bunlara karşı savaşımın da adıdır. Aynı zamanda 15 Ağustos Atılımı, insan soyunda bitebilecek ve hele kendi ülke ve halk gerçekliğimizde son bir nefesle, çabayla gösterilmesi gereken cesaretin, fedakarlığın tarihte eşine ender rastlanan örneklerinin de bol bol ortaya çıktığı bir pratiğin, bu anlamda insanlığın çok şanlı bir ulusal-toplumsal kurtuluş hamlesinin adıdır." (Serxwebûn, Sayı 117)

Başkan APO, tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın 5. yıldönümünde yaptığı çok kapsamlı tanımlama ve değerlendirmede de, 15 Ağustos Atılımı için "aydınlatan ve hesap sorandır" diyor. Gerçekten de 9 yıllık savaş sürecine her yönüyle tarihsel bir hesaplaşma olarak bakılabilir. 15 Ağustos Atılımı, belki de dünyada rastlanan en köklü hesaplaşmalardan birinin adı olmuştur. Güncel siyasette 12 Eylül faşizmiyle hesaplaşmış ve onu parçalamıştır. Tarihsel ve güncel planda bin yıllık Türk sömürgeciliği ile bütünüyle hesaplaşmış, onu her yanından delik deşik hale getirmiş ve kendi çağdışı gerçeğini bizzat kendine itiraf ettirir bir noktaya ulaşmıştır. Emperyalizmle hesaplaşmış, onun nasıl bir sahtekarlık, ikiyüzlülük ve saldırganlık olduğunu, her türlü maskesini düşürerek açığa çıkartmış ve onun için günümüzde en büyük tehdit haline gelmiştir. Yine reel sosyalizmle hesaplaşmış, onun bütün ikiyüzlülüklerini zamanında ortaya koyarak aşılmasında aydınlatıcı ve ispatlayıcı olmuştur. Türk sosyal-şovenizmiyle hesaplaşmış, onun ne denli kof ve sahtekar bir oportünizm olduğunu pratik mücadele ile göstermiştir. Her türlü Kürt gericiliğiyle, tarihi ihanet ve işbirlikçilikle, reformizm ve kaçkınlıkla çok köklü ve tarihi bir hesaplaşma yaşamış, Kürdistan tarihinde ilk kez bu tür kategorileri çok büyük ölçüde gerileterek devrimci-yurtsever çizgiyi egemen kılmıştır. Yine bireyle, kişilikle hesaplaşmış, Kürt insanındaki her türlü çürümüşlüğü açığa çıkartıp altederek, devrimci-yurtsever militan tipini ortaya çıkartmıştır. Başkan APO'nun da işaret ettiği gibi, Kürdistan somutunda yarattığı gerçeklikle, Kürt bireyinden uluslararası politikaya kadar herkesi, bu ölçekte kendini yeniden gözden geçirmek zorunda bırakmıştır. Böyle 9 yıllık köklü bir hesaplaşma ile, PKK gibi kendini kanıtlamış öncü bir parti, Kürdistan halkının örgütünün ve eyleminin adı olan bir cephe ve Kürdistan halkının ulusal savunma ordusu için sağlam bir çekirdek oluşturacak savaşan bir gerilla gücü yaratılmıştır. Kuşkusuz tarihi hesaplaşma henüz sonuçlanmamıştır ve birçok alanda derinleşerek devam edecektir.

15 Ağustos Atılımı'na bir de savaş gerçeği ve bilimi açısından bakmak gerekir. Nihayetinde onun temelinde savaş eylemi vardır ve 9 yıllık kesintisiz savaş hem Kürdistan gerçeği, hem de dünya ölçeği açısından az değildir. Kuşkusuz henüz askeri sonuca ulaşmış ve tam bir zafer kazanmış değildir, fakat Kürdistan'da yarattığı gelişmeler çok önemli 'zaferler anlamına gelmektedir. Bir kere, Türk ordusu gibi NATO'nun ikinci büyük ordusuna ve Türk sömürgeciliği gibi tarihin tanıdığı en vahşi sömürgeciliğe karşı gelişmekte ve onunla silahlı boy ölçüşerek kendi egemenliğini adım adım tesis edebilmektedir. Yine Kürdistan toplumu gibi kendi adına sahip çıkmaktan bile korkan bir toplumda, sıfırdan başlayarak gelişmekte ve 9 yıl gibi bir sürede mevcut çok sağlam bir güce ulaşmış bulunmaktadır. Bunlardan daha önemlisi, Kürdistan toplumunu ruhen, fikren, sosyal ve siyasal olarak çok köklü bir devrimin içine sokmuş ve onda köklü bir değişim ve dönüşüm başlatmıştır. Bu gelişmenin ne kadar ilerleyeceğini ve nerelere varacağını elbette mücadele belirleyecek ve zaman gösterecektir. Ancak Kürdistan toplumunun mevcut durumun gerisine ve eski duruma gitmesi artık mümkün değildir. Kürdistan toplumundaki ulusal, ruhsal, fikirsel, kültürel, sosyal ve siyasal değişme ve gelişmeler kalıcıdır ve daha da ileri gidebilir. Bu açıdan, daha sonrası ne olursa olsun, mevcut gelişme önemli bir zaferdir ve askeri bakımdan da değerlendirmeler yapmaya imkan vermektedir. Çünkü bu gelişmeyi yaratan 15 Ağustos Atılımı'dır ve onun da temelinde silahlı eylem vardır, savaş vardır.

Bazıları, PKK'nin 9 yıllık kesintisiz savaş pratiğini eski Sovyet-ABD bloklaşmasının bir ürünü olarak görüp böyle göstermeye çalışıyorlar. Çok açık ki bunlar, 1989 yılı sonrasının 3-4 yıllık savaş pratiğini görmek istemiyorlar; yine objektif olarak o bloklaşma ortamında başlamış olsa da, PKK'nin savaşta o bloklaşmadan herhangi bir destek görmediğini kabul etmek istemiyorlar. Bazıları da, PKK'nin dokuz yıllık kesintisiz savaşını, Sovyet blokunun dağılması sonrası ortaya çıkan birtakım milliyetçi gelişmelere benzetiyor, böyle bir milliyetçi çıkış olduğunu söylüyor ve 15 Ağustos Atılımı'nı 1990 sonrasının bir olayı olarak görmeye ve göstermeye çalışıyorlar. Bunlar da PKK'nin 1978 yılından beri az çok silahlı hareket eden bir güç olduğunu ve 15 Ağustos Atılımı'nı 1984 yılında, yani daha Sovyet-ABD bloklaşmasının etkin bir biçimde yaşandığı bir ortamda başladığını görmek istemiyorlar. Kuşkusuz bu iki grup da maksatlı olarak ve PKK'nin silahlı savaşını eğreti bir olay biçiminde göstermek için böyle yapıyor. Halbuki PKK her iki dönemde de devrimci savaş yürütebilen bir güçtür ve PKK çizgisi bunu gerçekleştiren bir çizgidir. 15 Ağustos Atılımı'nın 9 yıllık kesintisiz savaş pratiği bunu açıkça göstermiştir. Ve bu pratiğe dayanarak savaş teorisine ilişkin birçok yeni açılım yapılabilir ve 10. yıla bunlar da yapılacaktır. PKK pratiği, emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı Sovyet-ABD bloklaşması ortamında savaşılabildiği gibi, Sovyet blokunun yıkıldığı ve olmadığı bir ortamda da savaşılabileceğini göstermiştir. Yine Kürdistan halkı gibi çok yoksul, geri ve parçalanmış bir halkın, çok güçlü ordulara karşı savaşabileceğinin ve başarı sağlayabileceğinin yeni bir göstergesi olmuştur. PKK'nin 15 Ağustos Atılımı, elverişli objektif koşullarda ve gereklerini sürekli yerine getirmek kaydıyla bir avuç öncünün silahlı eyleminin halkı savaşa çekebileceğini, Çinlilerin deyimiyle bir kıvılcımın bozkırı tutuşturabileceğini yeniden doğrulamıştır. Bu atılım pratiği, özellikle mücadelenin devamlılığı ve zor anlarda kesilmemesi, kitlelerin siyasal eyleme çekilebilmesi ve bir partinin kitle desteği kazanabilmesi açısından bunun mutlak gerekli olduğu noktasında öğreticidir. Bu, özellikle 12 Eylül sonrası Türkiye ve Kürdistan'da yaşanan gelişmelerin karşılaştırılması ve Türkiye solunun yaşadığı mevcut durumun anlaşılması açısından önemlidir. 15 Ağustos Atılımı'nın 10. savaş yılı tüm bu konularda kapsamlı değerlendirmeler yapmaya imkan vermekte ve gerekli kılmaktadır.

PKK, 1979 yılı başında Kürdistan'ın devrim sürecine girdiğini ilan etmişti. 15 Ağustos Atılımı temelinde yaşanan 9 yılda Kürdistan'da kesintisiz olarak gelişen ve yaşanan devrim olmuştur. Özellikle son dört yıldan beri Kürdistan halkı büyük bir devrimsel değişim ve dönüşüm yaşamıştır ve bu süreç derinleşerek devam etmektedir. Gerçek durum böyle olmasına rağmen, bazıları hala Kürdistan'da devrim olacağını söylemekte ve beklemektedir. İçinde yaşadığı süreci anlamayan veya anlamak istemeyen böylelerinin durumu, özellikle devrimi bir siyasal iktidar olayı olarak görme anlayışından kaynaklanmaktadır. Bazılarınca adeta devrim siyasal iktidarın alınması anı olarak görülmekte ve böyle ele alınmaktadır. Kuşkusuz her devrim hareketi son tahlilde siyasal iktidarı almayı hedefler ve devrimin daha köklü kılınabilmesi ve ilerletilebilmesi için iktidarın alınması gereklidir; fakat devrim demek sadece siyasal iktidarın ele geçirilmesi demek değildir. 15 Ağustos Atılımı'nın 9 yıllık pratiğinin Kürdistan'da yaşattığı devrimsel gelişmeler bunu açıkça göstermektedir. PKK'nin Kürdistan'da geliştirdiği devrim hareketi, siyasal iktidar alınmadan da toplumda devrimci gelişme ve devrimsel dönüşüm yaratmanın mümkün olduğunu kanıtlamaktadır. Özellikle sosyalist devrim ve sosyalist mücadele açısından bu durum çok önemlidir. Bir sosyalist hareket, bir devrimci hareket, muhalefette iken de yürüteceği mücadele ile devrimsel gelişmelere, önemli toplumsal dönüşümlere yol açabilir ve toplumu ilerletebilir. Hatta iktidar olmadan bile kendi programının bazı kısımlarının pratikte uygulanmasını sağlayabilir. Bunu kitleler içindeki mücadele ile yapabilir, egemen güçlere dayatarak yapabilir. 15 Ağustos Atılımı'nın yarattığı gelişmelerin değerlendirilmesi bu açıdan da önemlidir ve ciddi veriler sunmaktadır. Bu temelde devrim olayı üzerine yeni soyutlamalar ve düşünsel açılımlar yapılabilir. Özellikle tıkanan ve gerileyen sosyalist örgütlenme ve mücadele açısından bu durum büyük önem ve değer taşımaktadır.

Yaptığımız bu belirlemeler, 15 Ağustos Atılımı'nın siyasal ve askeri anlamı üzerinde yapılabilecek kapsamlı değerlendirmeler konusunda bazı satır başları olmaktadır. Bunları böyle kısaca belirttikten sonra, biz daha çok güncel gelişmeler üzerinde duracağız. 15 Ağustos Atılımı'nın 9. yılında yaşanan gelişmelere kısaca bakacağız. 10. yıla girerken devrim ve karşı-devrim cephesinin yaşadığı durumu ve var olan yeni gelişmeleri, bunların anlamını izah etmeye çalışacağız. Bu temelde 15 Ağustos'un 10. yılında yaşanacak mücadelenin durumunu ve çeşitli gelişme olasılıklarını görmeye ve değerlendirmeye çaba harcayacağız.

9. savaş yılının kazanımları ve öğrettikleri

Tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın 9. savaş yılını iki önemli olgu temelinde ele alabiliriz. Birincisi, daha önceki sekiz yıllık savaşın toplamına denk yoğunlukta ve zirvede bir savaş durumunun yaşanmasıdır. İkincisi ise, ilk kez denenen iki aylık bir ateşkes denemesi ile yeni politik bir açılımın yapılmasıdır. Bu iki olgu da çok

önemli politik ve pratik gelişmelere yol açmış ve ulusal kurtuluş savaşımızda stratejik bir gelişmeye işaret etmiştir.

Devrim cephesinin 9. savaş yılına, tabur düzeyindeki düşman kuvvetlerine yönelik gerçekleştirilen gerilla baskınlarıyla, Kürdistan'ın bütün kent ve kasabalarını içine alan kepenk kapatma ve diğer kitle eylemleriyle ve yurt dışında altmış bin kişilik festivaller düzenleyerek girdiğini biliyoruz. Demirel-İnönü hükümetiyle kendine yeni bir soluk aldıran TC de, devrimci gelişmenin bu düzeyine denk olarak ve onu tamamen ezme amacıyla özel savaşı tırmandırıyordu. Nitekim 18 Ağustos tarihindeki Şırnak Katliamı sonrası Kürdistan'a düzenlediği devlet seferiyle açık gövde gösterisinde bulundu ve yürütmekte olduğu topyekün savaşı resmen ilan etti. Bu gidişin kapsamlı bir hesaplaşmaya yol açacağı belliydi ve bu hesaplaşma Ekim ayındaki Güney Savaşı ile yaşandı.

Güney Savaşı'na götüren ve bu savaşla noktalanan TC planı şöyleydi: 20 Ekim 1991 seçimi sonrasında oluşturulan Demirel-İnönü hükümeti, TC için yeni bir soluk olarak, "demokratikleşme" ve "Kürt realitesini tanıma" demagojisi ile iç ve dış kamuoyunu aldatma ve tüm gücünü kullanma temelinde özel savaşı sonuna kadar tırmandırmayı ve 1992 sonuna kadar gerillayı imha etmeyi planlamıştı. Nitekim bütün uygulamaları bu doğrultuda gelişti ve bu tırmanış Güney Savaşı ile noktalandı. Burada şu iki hususun bilinmesi önemlidir. Birincisi, TC'nin planına göre Güney Savaşı ile gerillanın ana kuvvetleri tümden imha edilecek, kendi deyimleriyle beli kırılacak ve daha sonra "iç harekatla" da diğer güçler temizlenerek PKK direnişi tümden imha edilecekti. Uygulamalar da tamamen bu amaca göre geliştirilmişti. Yoğunlaştırılan kontra terörüyle ve kent katliamlarıyla halk kitleleri ezilerek ve korkutularak, gerillaya saldırı için uygun ortam yaratılmaya çalışılmıştı. İkincisi ise, Güney Savaşı içte ve dışta çok geniş gerici çevreleri içine alan bir karşı-devrimci cephe temelinde yürütülen bir savaştı. TC, içte tam bir "ulusal mutabakat" sağlamıştı; dışta emperyalist müttefiklerinin açık desteğini alarak geniş bir "uluslararası mutabakat" ortaya çıkartmıştı; en önemlisi de, Güneyli işbirlikçi güçleri satın alarak Kürt gericiliğiyle ortak bir saldırı hazırlanmıştı. Yani 1992 yılı boyunca yürütülen ve Güney Savaşı ile sonuçlandırılması planlanan PKK'yı imha harekatı, Türk özel savaş rejiminin yarattığı geniş bir iç mutabakat ve emperyalizm ile Kürt işbirlikçiliğini içine alan çok geniş bir karşı-devrimci cephe tarafından uygulandı.

Savaş harekatını yürüten cephenin niteliği ve harekatın amacı, sonucun değerlendirilmesi açısından önemlidir. Harekatın başarılı olmaması durumunda, aynı oranda karşı tarafın başarı kazanmasına yol açar. Nitekim Güney Savaşı'nın sonucu tamamen böyle olmuştur. Gerillanın ana kuvvetlerinin imha edilmesini başaramayan TC, çok önemli ve ciddi bir başarısızlığı ve yenilgiyi yaşamış, Demirel-İnönü hükümetinin yaptığı özel savaş planı başarısızlıkla sonuçlanmıştır. TC, Güney Savaşı'nda plan amaçlarını gerçekleştiremeyince, daha sonraki "iç temizlik" denen harekatı da yürütememiştir. Bu, Demirel-İnönü hükümetiyle planlanan topyekün savaşın yenilgiye uğramış olması demektir. İmha olmak bir yana, gerilla gösterdiği direnişle ve hem de cephe direnişiyle bu kadar geniş bir karşı-devrimci cepheye karşı durabileceğini ve onları etkisiz kılabileceğini göstermiş ve bu temelde çok önemli bir prestij ve stratejik durum kazanmıştır. PKK, Kürdistan'ın bütün parçalarındaki yurtsever güçlerin ve halk kitlelerinin çok geniş bir desteğini sağlamış ve çok büyük bir ulusal kurtuluş gücü haline gelmiştir. Kürt halkı tarafından sıkıştırılan ve PKK direnişini kıramayan, tersine kendisi yenilgiye uğrayan Güneyli işbirlikçi güçler, PKK ile savaşmaktan vazgeçerek onunla anlaşma ve ilişki içinde olma zorunda kalmışlardır. Bu durum, PKK'nin tümüyle tasfiyesi amacıyla oluşturulan uluslararası karşı-devrimci cephenin parçalanması anlamına gelmektedir ve nitekim bu gerçekleştirilmiştir. Yine bölge ve dünyanın ilerici-demokratik güçlerinin geniş bir desteği PKK'den yana gelişirken, TC oluşturduğu iç ve dış mutabakatı yaşatamaz hale gelmiş ve bu mutabakatlar kısmen parçalanmıştır. Gerilla kuvvetlerinin cephe direnişi biçimindeki hatalı taktikleri kısmi kayıplara yol açmış olsa da, böyle geniş bir gerici cephe karşısında gerillanın cephe direnişi göstermesi, hem onun tecrübesini geliştirmiş ve hem de düşman karşısındaki denge durumunu sağlamlaştırmıştır. Bütün bunlar ve bu temelde gerillaya yönelik artan katılım, nitel ve nicel olarak gerillanın gelişmesine ve güçlenmesine yol açmıştır.

Demirel-İnönü hükümeti ile oluşturulan topyekün savaş ve topyekün imha planının boşa çıkartılması ve bu temelde devrim cephesinin önemli bir gelişme yaşaması ile, Mart ayında başvurulan iki aylık ateşkes ve görüşmelerle çözüm aranması denemesi arasında çok yakın bir bağ vardır. Bazıları bu gerçeği de anlamamakta ısrar ettiler ve PKK'nin çok ağır bir darbe yemiş olduğu yalanını yaymak için yoğun bir çaba harcadılar. Halbuki ateşkes denemesi, TC'nin topyekün özel savaş planının başarısız kalması ve devrimci güçlerin gelişmesi temelinde, stratejik denge döneminin bir platformu ve yeni bir siyasal açılım olarak ortaya çıkıyordu. Eğer böyle olmasaydı ve gerilla ağır bir darbe yemiş olsaydı, o zaman PKK'nin tek yanlı ateşkes girişimi değil, TC'nin tamamen temizleme planı yürürlükte olacaktı. Şovenizm, gerçekleri gizlemekten ve kamuoyunu aldatmaktan adeta zevk aldı.

PKK iki aylık tek yanlı ateşkes denemesi hakkında da yeterli değerlendirmeler yapmıştır. Bir kere iki aylık tek yanlı ateşkes girişimi, güçlülüğün ve kendine güvenin bir ürünü olmuştur. İki ay gibi bir süre savaşmadan gerillanın kendini yaşatması ve koruması, onun güçlülük ve egemenlik düzeyini göstermektir. Bu, Türk ordusu karşısında bir duruş, bir denge durumu demektir. Bu anlamda ateşkes girişimi, denge dönemine özgün yeni bir mücadele platformu ve yeni bir siyasal açılım olmuştur. Bu platform, bu siyasal açılım artık her zaman gündemdedir ve siyasal mücadele üzerinde sürekli etkisi olacaktır. Bu girişimle PKK, Türkiye'nin demokratikleştirilmesi ve Kürt ulusal sorununun çözümü için barışçıl yöntemleri ve çeşitli görüşme biçimlerini daha çok zorlayacağını, TC'nin özel savaş rejimini bir de bu biçimde sıkıştırıp darbeleyeceğini açıkça göstermiştir. Yine Türkiye'nin demokratikleşmesi temelinde Kürt ulusal sorununun barışçıl biçimde çözümlenebileceğini ortaya koymuştur. Kürdistan'ın ulusal-yurtsever güçlerinin ilişki ve ittifakının geliştirilmesi, böyle demokratik bir siyasal ortamın tesis edilmesi konusunda yeni tutumlar, siyasal açılımlar geliştirmiştir. Bunlar önemli hususlar ve gelişmeler olarak, sadece birer taktik yaklaşım olmaktan öteye yeni bir anlayış ve yaklaşım çerçevesini ifade etmektedir.

Güney Savaşı'ndaki direniş ve kazanımlar üzerinde yükselen iki aylık tek yanlı ateşkes girişimi, PKK açısından çok iyi düşünülmüş ve zamanlaması iyi yapılmış bir siyasal hamle olmuştur. Bu girişim TC'nin sömürgeci ve özel savaşçı gerçeğini apaçık ve kıskıvrak yakalamış, iç ve dış kamuoyu nezdinde teşhirinin iyice gelişmesine yol açmıştır. Nitekim 1992 yılında oluşturulan iç ve dış mutabakatlar bu temelde daha çok zayıflamış ve parçalanmıştır. Buna karşılık PKK, Kürdistan'da çok geniş bir destek sağladığı gibi, Türkiye ve uluslararası kamuoyu nezdinde de önemli bir etkiye sahip olmuştur. Kürdistan ulusal güçlerinin cephe birliği, Kürdistan parçaları arasında yeni ilişki ve dayanışma biçimleri, Türkiye'nin ilerici-devrimci güçleriyle yeni ittifaklar bu temelde sağlanan önemli gelişmelerdir. Bunlarla birlikte gerillanın daha da güçlenmesi, eğitim ve donanım olarak kendini daha iyi hazırlaması ve daha etkin konumlandırması da bu temelde sağlanmıştır. Ateşkes sonrasının çok büyük devrimci hamlesi ve etkin gerilla atağı işte bu temelde yaratılan bir gelişme olmuştur.

15 Ağustos Atılımı'nın 9. savaş yılına damgasını vuran bu iki olgu, faşist Türk sömürgeciliği ile PKK önderliğindeki Kürdistan halkı arasında süren savaşta çok önemli bir yere sahiptir. Burada sağlanan başarı ve kazanımlar, 9. savaş yılını da bir zafer yılı haline getirmiştir. Bu yıl, her zaman olduğundan çok daha yoğun bir taktik savaşıma sahne olmuş ve günlük taktik savaşımla tırmanan savaş ve ateşkes ortamında gelişme sağlanabilmiştir. Bunların yanında, 9. savaş ve zafer yılının gösterdiği başka önemli olgular da vardır. Başkan APO'nun ateşkesin bitişini ilan ettiği basın toplantısında açıkça belirttiği gibi, özellikle ateşkes süreci, ABD ve Batı Avrupa devletlerinin Kürt sorununa son derece ikiyüzlü, çıkarcı ve tahripkar yaklaştıklarını, aslında barışçıl çözüm istemediklerini ve Kürtlere karşı savaşmasını TC'ye dayattıklarını, TC'nin bu devletler elinde bir oyuncak gibi kullanıldığını açıkça göstermiştir. Yine TC'nin kendini yenileyemeyecek kadar çürümüş bir yapıda olduğunu ve bir Kürt düşmanlığının politik çerçevesini oluşturarak kendini yaşatmak istediğini ortaya koymuştur. 9. savaş yılı, Kürt işbirlikçiliğinin ne kadar tehlikeli bir konuma girebileceğini, buna karşı uyanık olmak ve tedbir geliştirmek gerektiğini, aynı zamanda onu sınırlandırmanın ve belli bir uzlaşma içinde düşmana karşı tutmanın mümkün olduğunu da pratikte göstermiştir. Bütün bu gerçekleri devrimci savaş pratiği açığa çıkarttığı gibi, her türlü olumsuzluğun ve düşman oyununun aşılıp devrimin ilerletilmesinin de halkın devrimci savaşımıyla sağlandığını bir kez daha kanıtlamıştır.

TC, yaşadığı topyekün çözülmeyi durdurmaya çalışıyor

Önce bir noktanın altını çizelim. 1990 yılından beri TC devleti her yıl yeni bir hükümetle işleri götürmeye çalışıyor. Neden? Çünkü, 1990 yılında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde nitel ve nicel düzeyde çok önemli gelişmeler yaşandı. 15 Ağustos 1984'ten beri süren gerilla mücadelesi 1990 yılında önemli bir gerilla gücüne ulaştı ve 1990 Newrozu'ndan itibaren yaygın kitle mücadelesini, serihildanları başlattı. Gerilla ve serihildan taktiğiyle savaşan devrim cephesi, geniş kitleleri etkileyip harekete geçirerek kısa sürede Kürdistan halkının bütününü kucaklayan bir halk hareketi halini aldı ve sömürgeci özel savaş karşısında bir denge yarattı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin kazandığı bu düzey, yaygınlık ve şiddet karşısında hiçbir TC hükümeti bir yıldan fazla dayanamaz hale geldi. Her yıl yeni bir hükümet programı olarak yeni bir özel savaş planı yapıldı ve bir yıllık şiddetli savaşım içinde o plan başarısızlıkla sonuçlanarak hükümetin ömrü doldu. Buradan hangi sonuçlar çıkar? Birincisi, PKK'nin yürüttüğü halk savaşı karşısında TC'nin bütün hükümetleri yenilmiş, en iddialı olanı bile ancak 500 gün dayanabilmiştir. İkincisi, 1990 yılından beri her hükümet aslında yeni bir özel savaş planı çerçevesinde işbaşına gelmekte ve özel savaş programını uygulamaktadır. Üçüncüsü, Türkiye'de hükümetleri işbaşına getiren güç aslında özel savaş yönetimi olmaktadır. Dördüncüsü, TC'nin özel savaş yönetimi, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine karşı uyguladığı özel savaş taktiklerinin tamamını 1990 yılında uygulamaya koymuştur ve ondan sonra her yıl aynı programı yeni bir hükümetle cilalayıp yeniden piyasaya sürmektedir. Yani TC'nin, 1990 yılından beri, savaşta uyguladığı şiddet yoğunluğu dışında gündeme getirdiği hiçbir yeni yöntemi yoktur. Zaten olması da mümkün değildir.

Şimdi yaşanan pratik gelişmeye bakalım. 1990 yılında Yıldırım Akbulut hükümeti vardı, 1991 yılında Mesut Yılmaz hükümeti oluşturuldu ve bu çok daha az dayanabildi. 1992 yılına Demirel-İnönü hükümeti ile girildi. 1993 yılında ise Tansu Çiller-İnönü hükümeti var. Çok açık ki, Türkiye'yi hükümetler yönetmiyor. Türkiye'yi yöneten özel bir yönetim gücü var. Kendi işlerinin bir kısmını yürüttürmek için bir hükümet oluşturuyor ve işine geldiği zaman da başka bir hükümeti işbaşına getiriyor. Özel savaş yönetimi, adeta olağanüstü hal valisi değiştirir gibi hükümet değiştiriyor. Hükümetler bir siyasal karar gücü durumunda değiller. Tersine özel savaş yönetiminin emrinde ve özel savaşın ekonomik ve diplomatik işlerini yürüten bir memurlar topluluğu durumundadırlar.

1991 yılı Kasım ayını hatırlayalım. Demirel-İnönü hükümeti çok büyük bir gürültüyle kuruluyor ve bu hükümetin görünen protokolüne "devrim gibi" deniliyordu. Türkiye'de "sağ ve solun ilk kez birleştiğinden" söz ediliyordu. Yürütülen yoğun propaganda, yalan ve demagojiyle iç ve dış kamuoyunda çok yönlü bir umut ve beklenti yaratılmıştı. Türkiye'nin sorunlarının 500 gün içinde çözüleceği vaatleri veriliyordu. Her ne kadar enflasyon gibi sorunlar da ileri sürülüyorduysa da, aslında beşyüz günde çözülecek sorun "PKK sorunu" oluyordu. Demirel-İnönü hükümeti, bu çerçevede ve çok yoğun bir destekle PKK üzerine yüklendi ve PKK'nin tasfiye edilebilmesi için elinden gelen her şeyi yaptı. Beşyüz günün sonuna geldiğimizde PKK'nin tasfiye edilmesi şurada kalsın, ateşkes denemesiyle PKK yeni ve güçlü bir siyasal hamle başlatmıştı. PKK'nin tasfiye edilememesi demek, hükümetin başarısızlığı ve bitişi demekti. Aslında bu özel savaşın yenilgisi oluyordu, fakat özel savaş yönetimi yenilgiyi hükümete yükleyerek kendisini sıyırıyor ve yeni bir hükümetle kamuoyunu aldatarak, yeni bir savaş süresi daha kazanıyordu. Kısaca, TC'nin Güney Savaşı'ndaki başarısızlığı ve özel savaş planının boşa çıkartılması ile ateşkes girişimi Demirel-İnönü hükümetini bitirdi. Bu durumda mevcut hükümetin gitmesi ve yerine yeni bir hükümetin gelmesi gerekiyordu. Fakat bu hükümet değişikliği olayı nasıl yapılacaktı? Bu değişiklik Özal'ın ölümü ile yapılabildi. Ölüm olayı işte burada önem kazanıyor. Özal ölmese hükümet nasıl değiştirilecekti? Hükümet değiştirilmeden aynen devam ettirilebilir miydi? Özal'ın ölmesi olayı olmadan bu biçimde ve Demirel ile İnönü'yü incitmeden, tersine onları da çalıştırarak hükümet değişikliğini yapabilmenin bir yolu görünmüyor. Ve hükümet değişikliği olmadan işleri götürmenin imkanı da bulunmuyor. Çünkü, demokratikleşme ve Kürt sorunu konusunda hükümet birçok vaat vermiş; iç ve dış kamuoyu yoğun bir beklenti içinde bulunuyordu. 500 gün yalan ve demagojisiyle kamuoyu aldatılmış, ancak somut çözümler geliştirilmeden Demirel ve İnönü'nün aynı durumu sürdürmesi artık mümkün olamamıştır. Ayrıca Kürt sorununun Türkiye'de anahtar sorun olduğunu Özal kavramış ve iç politikada etkin olabilmek için bazı çözüm yolları geliştirmek çabası içinde bulunuyordu. Özel savaş yönetimine göre bunun da önlenmesi ve ayrıca Kürt sorununda TC'nin inkarcı yaklaşımlarını özel savaş taktiği gereği çiğneyen yöneticilerin ayıklanıp, TC yönetiminin kendi çizgisinde temize çıkarılması gerekiyordu. Özal'ın ölümü ve yeni bir hükümet değişikliği yapılması TC'nin özel savaş sistemi içinde işte bu anlama geliyor.

PKK'nin tek yanlı ateşkes ilan ettiği ve Türkiye'de bazı demokratik dönüşümlerin kendini dayattığı bir ortamda TC yönetiminde önemli değişiklikler yaşandı. Özal öldü, Demirel cumhurbaşkanı yapıldı, İnönü hükümet görevini ve SHP genel başkanlığını bırakacağını açıkladı, Tansu Çiller başbakanlığında yeni bir hükümet kuruldu, genelkurmay başkanı olması gereken general emekli edildi, vs. Dikkat edilirse, yapılan bir hükümet değişikliğin öte değil, TC'nin özel savaş yönetiminde yeni bir düzenleme oluyor. TC'nin üst yönetiminde herkes değiştiriliyor, fakat kanun ve kurallara göre esas değişmesi gereken Doğan Güreş ise Genelkurmay Başkanlığı'nda kalıyor. Halbuki kanuna göre emekli olması ve herkesten önce onun gitmesi gerekiyor. Fakat o, yeni darbe yapmış bir diktatörden daha etkin ve kurnaz bir biçimde TC'nin üst yönetimini kendine göre düzenliyor. Zaten çeşitli çevreler de bunu bir darbe olarak değerlendiriyorlar. Çok iyi biliyoruz ki, savaş olayı değişik görüşleri en çok ortaya çıkaran bir olaydır ve savaşan güçler arasında görüş ayrılıkları gelişir. Bir savaşta başarısızlık veya yenilgi ise, yenilen güç arasında tartışma ve ayrılıklar doğurur. TC'nin hem siyasi ve hem de askeri yönetimi içinde ortaya çıkan görüş ayrılıkları ve tasfiyeler, 1992 yılındaki topyekün özel savaş planının başarısızlığa uğraması ve PKK'nin ateşkes girişimi karşısında TC'nin yaşadığı çıkmazın bir sonucu olmaktadır. Fakat bu başarısızlıktan en çok sorumlu olan kişi elinde tuttuğu güce dayanarak başarısızlığın sorumluluğunu başkalarına yüklemekte ve kendi konumunu korumaktadır. Öyle görünüyor ki, 12 Eylül cuntasında olabilecek farklı görüşlerin tartışma ortamı şimdiki TC yönetiminde bulunmuyor, mevcut "Milli Güvenlik Kurulu" 12 Eylül cuntasından olsun "Milli Güvenlik Konseyi"den farksız bir konuma gelmiş ve hatta kişisel diktatörlükte Doğan Güreş, Kenan Evren'i bile aşmış bulunuyor.

Şu noktayı bir kez daha vurgulayalım. Tansu Çiller hükümeti, özel savaş yönetiminin 1990 yılından beri her yıl yenilenmekte olan hükümetlerin bir devamı, Demirel-İnönü hükümetinin iflas etmesi sonucu ortaya çıkan ve 1993 yılına ilişkin özel savaş programını uygulamak durumunda olan yeni bir özel savaş hükümeti oluyor. Bunun başka bir anlamı yoktur. Özel savaş yönetimi, 1993 yılını ve 15 Ağustos Atılımı'nın 10. savaş yılını böyle bir hükümetle karşılıyor ve bununla götürmek istiyor. Özel savaşın ekonomik ve diplomatik işleri ile psikolojik savaşın önemli bir kısmı bu hükümete gördürülmek isteniyor. Burada DYP genel başkanlığına ve dolayısıyla başbakanlığa neden Tansu Çiller'in getirildiği sorusu öne çıkıyor. Zira Çiller'in Demirel'e rağmen ve ABD tarafından desteklenerek seçtirildiği söyleniyor ki, bu doğru bir görüş oluyor. Bu durum, 1993 yılında cuntanın desteklediği MDP yerine ABD'nin desteklediği ANAP'ın seçilmesine benziyor. ABD, Türk generallerinden daha akıllı ve TC'nin çıkarlarının nerede olduğunu daha iyi bildiği için daha doğru bir tercih yapmış ve Özal'ın seçilmesi TC için daha hayırlı olmuştu. Aynı şey şimdiki durum için de söylenebilir. Çiller'in seçilmesi, TC açısından Demirel'in adaylarının seçilmesinden daha hayırlı olmuştur. Çünkü İsmet Sezgin'in yapabileceği fazla bir şey yoktu ve kamuoyunu da aldatabileceği kadar aldatmıştı. Oysa Çiller bu konuda birçok olanağa sahip görünüyor.

Bir kez Tansu Çiller'in başbakan olmasında, Türkiye'de ilk kez bir kadının başbakan yapılmasında Kürdistan'da gelişen mücadelenin ve bunun Türkiye üzerindeki etkilerinin doğrudan rolü var. Çiller'in başbakan yapılması PKK sayesinde olmuştur demek hatalı değildir. PKK'nin yürüttüğü mücadelenin Türkiye'deki tabuları yıkması temelinde böyle bir olay gerçekleşebilmiştir. Bu durum, TC sisteminin erkekliği kırılmıştır diye de ifade edilebilir. Bir başka etken

olarak, Tansu Çiller'in, bir kadının başbakan yapılmasının özel savaşın güncel ihtiyaçlarıyla yakından ilişkisi vardır, yani bu seçimin kendisi bir özel savaş olayıdır. TC için bir karar organı zaten gerekmemektedir; böyle bir organ vardır. Bu özel savaş yönetimidir. TC için gerekli olan, özel savaşın bazı ihtiyaçlarını giderecek ve iç-dış kamuoyunu aldatarak savaşın vahşetini gizleyip beklentiler yaratacak bir memur topluluğunun hükümet diye seçilmesidir. Mevcut durum dikkatle incelenirse, bu konuda en uygun olan kişilerden birinin Çiller olduğu rahatlıkla görülebilir. Daha önce birbuçuk yıl Demirel'in "baba" edebiyatıyla geçirilmiş, iç ve dış kamuoyu bununla aldatılmış ve özel savaş hükmünü icra etmiştir; şimdi belli bir sürenin de Çiller'in "ana, bacı" edebiyatıyla kurtarılması amaçlanmaktadır. Demirel'in 12 Eylül'e karşı sahte demokratlığı ile İnönü'nün yalancı sosyal-demokratlığı bir süre kullanıldı; şimdi de bir süre Çiller'in kadınlığı kullanılmak istenmektedir. En azından birkaç ayı, bir yılı bu biçimde kurtarmak istiyor özel savaş yönetimi ve gerçekleşirse bu da kendisi için yeterlidir. Çünkü onuncu yılına girmekte olan PKK direnişi, TC sistemini topyekün çözülme noktasına getirmiştir ve özel savaş rejimi bu ortamda birkaç ayı kurtarmayı bile başarı sayıyor.

15 Ağustos Atılımı'nın onuncu yılına girerken özel savaş yönetiminde belirttiğimiz değişiklikler yaşanıyor ve alt düzeyde birçok değişikliğin yapıldığının, yeni düzenlemeler getirildiğinin propagandası yapılıyor. Öyle bir hava veriliyor ki, özel savaş yönetimi kendini güçlendiriyormuş ve özel savaşta yeni taktikler ve yeni güçler devreye koyuyormuş gibi gösteriliyor. Hayır, bu durum kesinlikle doğru değildir. Söylenenlerin büyük çoğunluğu gerçek olmayan propagandadır ve tamamen psikolojik savaş kapsamında, Kürt halkının moralini bozmak ve Türkiye halkını aldatmak amacıyla yapılıyor. Diğer birtakım değişiklikler ise, TC sisteminin topyekün çözülüşünü durdurmak, engellemek amacıyla gerçekleştiriliyor. TC, Kürdistan'daki savaşta çok büyük bir çıkmazı ve çözülmeyi yaşıyor; ordu içinde çözülme gelişiyor, diğer sivil yönetim yapısı içinde çözülme gelişiyor. Bu çözülme neredeyse topyekün bir dağılma durumuna gelecek. Yapılan düzenlemeler işte bunun önüne geçmek, çözülmenin önünü almak içindir. Bunun için Tansu Çiller, ikide bir "bize güvenin" diyor. Kendilerine güven konusunda endişesi olduğu için bunu söylüyor. TC'nin en kararsız ve en zayıf hükümeti olmasına rağmen, her ağzını açtığında "bir büyük kararlılık içindeyiz" diyor; kararsızlığını ve güçsüzlüğünü sözle örtmeye çalışıyor. İnönü, durup dururken "teslim olmayacağız" diyor. PKK henüz "teslim ol" çağrısı yapmış değil, ama TC yönetimi teslim olmayacağını açıklamak gereği duyuyor. Çünkü gerilla savaşı karşısında bu denli zorlanıyor ve kendisini teslim olma noktasında hissediyor.

Ateşkes girişimi ve ardından gelen büyük savaş hamlesi özel savaş rejiminin çözülüşünü müthiş hızlandırmış durumdadır. Bütün gizleme çabalarına rağmen, ordu içindeki çözülmeyi ve yenilgili ruh halini açığa vurmak zorunda kaldılar. Orduya tapan gazete yazarlarından Demirel'e kadar hemen herkesin ordunun yenilmiş olduğunu telaffuz etmesi oldukça dikkat çekici. Bunu açıkça tartışıyorlar ve "özel ordu"dan söz ediyorlar. Kimisi "Yeniçeri ordusu" benzetmesini yapıyor, kimisi de "sömürge ordusu" benzetmesini. Herkes Kürdistan karşısında yeni bir gerçeğin itirafçısı haline gelmiş durumda. Fakat ortada yeni bir şey yok. Özel ordu propagandası tamamen psikolojik savaş kapsamında ve gerillanın moralini etkilemek için, yine Türkiye kamuoyunu aldatmak için yapılıyor. TC'nin paralı ordu oluşturma çabaları zaten birkaç yıldır sürüyor; fakat bütün çabalarına rağmen yeterli eleman bulamıyorlar. Bir özel tim ordusu zaten eskiden beri var ve bunlar içinde eski MHP'liler yıllardır kullanılıyor. Yapabilecekleri sadece bunların sayısını çoğaltmak olabilir ki, o da çok daha fazla masrafı ve kaynağı gerektirir. Yani TC zaten yıllardır sözü edilen güçlerle savaşıyor ve başarısız kalıyor, yenilgi alıyor. Peki nereden çıktı hemen bir yılda işi bitirmek? Bilmem yeni silahlar alacakmış, bilmem yeni eğitim olacakmış!.. Hepsi laf ve psikolojik savaş! Yeni silahı varsa mevcut orduya versin, yeni bir eğitim alanı varsa mevcut orduya yaptırsın. Koparılan yaygaranın boş palavra olduğu her yönüyle açığa çıkıyor. Öyle anlaşılıyor ki, birileri Tansu Çiller'e öğütte bulunmuş psikolojik savaş yürütmesi için, fakat gözünü kapatıp ağzını açmakta, yani üflendikçe ötmekte o kadar ileri gitti ki, sonuçta ortalığı karıştırdı.

Diğer bütün girişimler aynı niteliklidir ve hepsi de böyle sayılabilir. Zaten özel savaşta uygulayabileceği bütün taktikleri uygulamaya koymuştur TC. Bu konuda gündeme getirebileceği yeni taktik, yöntem yoktur. Yapabileceği tekrar tekrar aynı şeyleri gündeme getirmek, bunu yeni güçlerle ve belki de biraz daha yoğunlaştırarak uygulamaktır. Özal'la Demirel Diyarbakır kışlasında hükümeti toplamıştı, Çiller ise Hakkari'nin polis ocağında hükümeti topluyor. İkide bir Kürdistan'a gidiyor ve kendince meydan okuyor. Fakat kendi haber spikerlerinin bile bu haberi verirken bıyık altından güldükleri hissediliyor. Güya birkaç trilyonluk yatırım yapacakmış Kürdistan'a. Oysa bunların tamama yakını savaş ve onun yan kolları için harcanıyor, fakat bunun propagandasını yaparak kitleleri aldatmaya çalışıyor. Çiller ne yaparsa yapsın, Özal'dan daha fazla rüşvet dağıtıcı olamaz, bu konuda Özal kadar usta da olamaz. Özal başarılı olamadığına göre, Çiller'inkinin kendini eğlendirmek olduğu, belki de kişisel caka satmak olduğu rahatlıkla söylenebilir. Bir de şu durum var: Her nedense, Kürdistan'daki sözümona ekonomik paketleri açış toplantıları Genelkurmay Başkanı eşliğinde yapılıyor. İşin ne kadar sahte olduğu ve halka gözdağı vermeyi amaçladığı bundan da rahatlıkla anlaşılıyor. Bu tür açılışlara gidip gelirken, ordunun başı arasıra basına çıtlatıyor, "bunlarla sonuç alınamazsa sıkıyönetim ilan edilir" diyor. Yani böylece halkı tehdit ediyor ve basın bu havada geniş propaganda yapıyor. Halbuki sıkıyönetim, bugünkü yönetime göre çok daha basit ve hafiftir. 15 Ağustos Atılımı yapılırken sıkıyönetim vardı ve atılım karşısında dayanamayarak yerini olağanüstü hal uygulamasına bıraktı. Şimdi ise kısmi seferberlik gündemde ve uygulanıyor. Bu ortamda sıkıyönetimden söz etmek, sadece kelimenin sert yapısıyla insanları korkutmak veya aldatmak istemekten öteye bir değer taşımıyor.

Demek ki, Çiller hükümetinin eski uygulamaları geliştirerek yeniden uygulamaya çalışmaktan başka yaptığı ve yapabileceği yeni bir şey yok. Bu konuda söylenenler psikolojik savaştan öteye bir değer ifade etmiyor. On yıldır uygulanan özel savaş da başarı sağlayamamış ve rejimin topyekün çözülme içine girmesini engelleyememiş durumda. Ordunun savaşacak gücü iyice azalmış, siyasal yapı özellikle Kürdistan sorununda tek parti haline gelmiş bulunuyor. Hiçbirinin farklı ve yeni bir görüşü yok. Yani askeri çıkmaz ve siyasal hiçlik hüküm sürüyor. Ekonomik-sosyal bunalım ve çöküşü zaten her gün kendileri yana yakıla ifade ediyorlar. 1992'deki gibi bir mutabakatı oluşturamıyorlar. Bizzat Genelkurmay toplantılar yapıyor, basını topluyor ve direktifler veriyor, fakat kitleleri geçmişteki gibi etkilemeleri mümkün değil. Hem savaşın düzeyi, hem de ateşkes girişimi Türkiye halkı üzerinde oldukça etkili. Ayrıca yokluk ve pahalılık, ekonomik ve sosyal bunalım kitleleri rejimden daha çok uzaklaştırıyor. Sendika ağaları gibi çeşitli güçler tarafından kitleler denetlenmeye çalışılıyorsa da, bu konuda kopuş sınırı gittikçe yaklaşıyor. Bir de dış politika durumu var. TC, Güney Kürdistanlı güçlerle 1992'de oluşturduğu düzeyde bir ittifakı oluşturamıyor. Bu durum parçalanmıştır ve eskisi gibi bir birlik yaratmaları da artık çok zordur. Irak rejimi ile ilişkilerini geliştirme isteği BM'nin mevcut kararları ve ABD tarafından frenleniyor. İran ve Suriye ile yaptığı toplantılar, politik bir jest olmaktan öteye ciddi bir ittifaka dönüşemiyor. İran'la çelişkileri var ve her koşulda bu şiddetlenebiliyor. Suriye ise TC'den tehdit hissediyor ve güven duyamıyor. Yani Ortadoğu alanı TC için çıkmaz. Zaten kendisi de bu alandan gelebilecek bir savaş tehditi altında olduğunu söylüyor. Azerbaycan politikası tümüyle iflas etti ve Ortaasya devletleri için çizilen senaryolar daha şimdiden bir bir dağılmış durumda. TC'nin Bosna politikası da benzer bir durum arzediyor. Kıbrıs'ta ise iyice sıkışmış ve politikalarından vazgeçmek zorunda kalmışlık noktasında bir hali yaşıyor. Türkiye'nin çeşitli olanaklarını pazarlayarak emperyalist müttefiklerinin desteğini sürdürmeye çalışıyor. Fakat zayıf yanını bildikleri için Kürt sorununu TC'ye karşı çok iyi kullanıyorlar ve çıkarlarını istedikleri gibi yürütüyorlar. Kürt sorununda TC'nin yaptıklarının tümünü, ilerici kamuoyunun baskısı gereği onaylayamıyorlar. Ayrıca çıkarlarına göre kendi politikaları var ve bu politika TC'ninki ile her zaman aynen çakışmıyor, çeşitli biçimlerde çelişkiler ortaya çıkıyor. Bir de emperyalist devletler eskisi gibi birlik değiller. Sovyet blokuna karşı eskiden birlik halindeydiler ve bu birlik TC'ye destek olarak yansıyordu. Şimdi hepsinin ayrı çıkar hesapları var, yine ABD ile Almanya arasında gittikçe büyüyen bir mücadele var. Bu ayrılık ve mücadeleler Türkiye üzerinde de yoğunlaşıyor, TC'ye parçalayıcı bir etken olarak yansıyor. Kısaca, TC emperyalizmden geçmişte olduğu düzeyde toplu ve yoğun bir destek alamıyor ve bundan böyle alması da mümkün değil.

Özetlersek, ateşkes denemesi ve ardından gelen silahlı hamle, PKK'nin geliştirdiği topyekün devrimci savaş ve seferberlik, özel savaş rejimini topyekün bir çözülme içine sokmuş durumda. Siyasetle ilgili olan sözde kurumlar tamamen hiçliği yaşıyorlar. Ordu ise yenilmişliği tartışılan bir kurum özelliği taşıyor. Ekonomik-sosyal bunalım had safhada. Dış ilişkiler birçok temel noktada fiyaskoyla sonuçlanmış ve TC iyice itibarsızlaşmış durumda. Bütün bunlar özel savaş rejiminin çöküş durumunu gösteriyor, topyekün bir çözülmeyi ifade ediyor. Bu nedenledir ki, rejim şiddet ve katliam uygulamasında adeta çılgınlık noktasına tırmanıyor. Her tarafı yakıp yıkıyor, her canlıyı katlediyor, her yanı boşaltıyor, kimyasal silaha kadar her türlü aracı kullanıyor. Devrimci gelişmenin önünü kesmek için Sivas'ta büyük katliam düzenledi ve benzer katliamları Kürdistan'da yaygınlaştırıyor. Kontrgerilla terörünü yoğunlaştırıyor. Halkı terör ve katliamları artırmakla tehdit ediyor. Artırabilir de, çünkü başka çaresi yok. Katliamlarla ömrünü uzatmaya ve kendini yaşatmaya çalışacak. Bununla Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini bitireceğini söylüyor. Bazı güçler de bunun propagandasını yapıyorlar. TC, terör ve katliamla ulusal kurtuluş mücadelesini bitirir mi? Kendisi bunu umut ediyor ve söylüyor ama, PKK pratiği ise bunun tam aksini gösteriyor. PKK direnişi katliamlara karşı gelişen, katliam ortamında gelişen, her katliamdan sonra biraz daha büyüyen bir direniş pratiğidir. Zaten mücadelenin kuralı da budur, özel savaşın yazgısı da budur: Karşı direniş oldukça ve sürdükçe, direniş gücü yani korudukça ve direnişte sebat ettikçe, özel savaşın her türlü terör ve katliamı devrimci direnişin daha da gelişmesine ortam hazırlar, imkan sunar. Çok zayıf bir güçken bunu pratikte uygulamayı başaran PKK, mevcut gücüyle her türlü sömürgeci katliamı sahibine pahalıya ödetmeyi de rahatlıkla başaracaktır.

Devrim cephesindeki yeni politik açılımlar ve yükselen devrimci hamle

15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılına girerken, ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihi gelişiminin zirvesinde seyrediyor. Şimdiye kadar yaşanan savaşa denk düzeyde bir gerilla hamlesi yükseliyor. 1993 yılının ilk hamlesi ateşkes girişimiyle ortaya çıkan büyük politik hamleydi. İkinci hamle ise ateşkes sonrası gelişen büyük gerilla kampanyası ve topyekün direniş ve savaş hamlesidir. Ateşkes girişimi aslında TC için de belli bir çıkış, en azından daha büyük darbelerden kurtulma imkanı veriyordu. Fakat bu gerçeği görmek ve kabul etmek istemediler. Durumu iyi bilmelerine rağmen, ısrarla bu durumu PKK'nin zayıflığına ve gerillanın savaşamaz hale gelmesine bağlamaya, böyle göstermeye çalıştılar. Mayıs sonundan beri gelişen büyük gerilla hamlesi, gerçeğin ne olduğunu kafalarına vurarak bu güçlere öğretiyor ve tüm dünyaya gösteriyor. 1993 yılına girerken zor durumda olan aslında TC'ydi. Hem içerde, hem de dışarda oldukça zor bir durumu yaşıyordu. Buna rağmen, PKK bu durumu kullanmak istemedi ve daha makul çıkış yolları gösterdi. TC ise, bir yandan Kürdistan sorununun kabulüne ve çözümüne yanaşmayıp devrimci kuvvetleri ezmeye çalışırken, öte yandan da PKK'nin tek yanlı ateşkesi sürdürmesini ve bu ateşkes durumunu idare ederek dış politikadaki zorlukları aşmayı istiyordu. Yani tam bir ucuz, basit, çıkarcı ve ciddiyetsiz bir yaklaşım içine girdi. Savaşın bu biçimde yeniden şiddetlenmesi tamamen bu yaklaşım nedeniyledir ve PKK'nin mücadeleyi dayatma yaklaşımı politik gelişmeleri zorlamak açısından yerinde olmuştur.

Mayıs sonundan beri geçen üç aylık sürede yaşanan savaş, 15 Ağustos Atılımı'yla başlayan dokuz yıllık sürede yaşanan savaşın en yoğun ve en yaygın olanıdır. Günde en az beş-altı cephede birden şiddetli çarpışmalar oluyor. Her gün ortalama otuz kişi ölüyor ve birkaç kat insan da yaralanıyor. Tutuklanan, esir düşen, işkence gören insan sayısı, yakılan köy ve mezralar ise tam olarak bilinemiyor. Mayıs ayı sonundan beri Kürdistan, dünyada en yoğun savaşın yaşandığı bir alan durumundadır. Dünyanın başka bir ülkesinde bugün bu yoğunluk ve yaygınlıkta süren bir savaş durumu yoktur. Dünyanın herhangi bir yerinde bir kişinin burnu kanadığında bunu haber yapan uluslararası basın ajanslarının bütün suskunluğuna ve olayları görmezden gelmesine rağmen, gerçek durum yine de budur. Bu ajansların durumu, tamamen 20. yüzyıl dünyasının Kürt ve Kürdistan'ı yok sayması ve tarihten silmek istemesiyle bağlantılıdır, bu konuda büyük politik güç merkezlerinin tutumlarının bir yansıması olmaktadır. Bu nedenle, uluslararası politika konusunda bizim asla aldanmamamız ve gerçeğe çok iyi sahip çıkmamız gerekmektedir.

Kuşkusuz son üç ayda en yoğun biçimde yaşanan ve giderek yükselen devrimci savaş hamlemizin temelinde PKK'nin yirmi yıllık çalışması ve dokuz yıldır kesintisiz olarak süren devrimci savaşın yarattığı kazanım ve birikimler vardır. PKK, her koşulda bir halkın çıkarlarını gündemleştirmiştir. PKK önderliği dost-düşman herkes tarafından en çok ciddiye alınan bir önderlik, bir siyasal parti gücü haline gelmiştir. Kürdistan halkının bağımsızlığı ve özgürlüğü için, eşitlik, özgürlük, adalet ve kardeşlik için savaşacak ve bu değerleri koruyacak güçte bir gerilla ordusu vardır ve bu, dokuz yıllık devrimci savaş içinde yaratılmıştır. 15 Ağustos Atılımı'na başlarken ancak bir gerilla birliği düzeyinde olan devrimci savaş gücü, bugün onbini aşkın gerilla ordusu ve bunun birkaç katı halk milisi düzeyindedir. 10. savaş ve zafer yılına böyle bir savaş gücüyle girilmektedir. Yine milyonları birleştiren ve çok çeşitli biçimlerde harekete geçiren, değişik kitle örgütlenmeleri ve hareketleriyle desteklenen bir halk cephesi, mücadele cephesi şekillenmiştir. 10. yıla girerken yükselen devrimci hamlenin temelinde işte bu güçler vardır ve güçlerin büyüklüğü devrimci hamlenin şiddetini belirlemektedir.

Devrimci mücadelenin bu temel güçlerinin durumu yeterince bilindiği için, üzerlerinde fazla durmaya gerek görmüyoruz. Fakat günümüzde yükselen devrimci hamleyi destekleyen başka olgular da var. Güney Savaşı'nın sonuçları üzerinde ve ateşkes girişimiyle birlikte devrim cephesinde yeni ve önemli politik açılımlar yaşandı. Bunlardan bir tanesi PKK'nin tek yanlı olarak iki aylık uygulamasıyla gündeme giren ateşkes olayıdır. Ateşkes, PKK tarafından TC'nin boynuna asılan bir değirmen taşı durumundadır. Hangi biçimde olursa olsun Kürdistan sorunu çözümlenene kadar TC bu değirmen taşını boynunda taşımak zorundadır. Yani mücadele sürecinde ateşkes olayı hep gündemde olacak ve politik olarak TC'yi zorlayacaktır. PKK'nin ateşkes ve görüşmelerle sorunu çözümleme ve demokratik siyasal yaşamı geliştirme girişiminin Kürt ve Türk kamuoyu üzerindeki etkisi silinmeyecek kadar güçlüdür. Aynı şey uluslararası kamuoyu için de geçerlidir. Bu durum, PKK'ye büyük bir politik üstünlük vermekte, TC içinse önemli bir çıkmaz olmaktadır. Hem Türkiye halkı ve hem de uluslararası kamuoyu tarafından TC'nin bu bakımdan sürekli zorlanacağı kesindir. Ayrıca bu durum legal platformun daha iyi kullanılması ve bu alanda da mücadelenin geliştirilmesi, özel savaş rejiminin bu alanda da zorlanması durumunu yaratmıştır. DEP'in örgütlenmesi ve "topyekün barış kampanyası" adı altında özel savaşa karşı belli bir mücadele konumu tutturması TC'yi zorlamakta ve Türkiye ortamını daha çok etkilemektedir. Hem devrimci savaşı ve hem de barış mücadelesini Kürtlerin örgütleyip yürütmesi ise tarihin anlamlı bir cilvesi olmaktadır. Bu durum, bir yandan Türkiye'deki durumun ne kadar geri olduğunu ve görevlerin yerine getirilmediğini gösterirken (çünkü en azından barış mücadelesini Türk ilerici, demokrat güçlerinin örgütlemesi daha anlamlıdır ve doğru olan da budur) öte yandan PKK'nin yürüttüğü savaşın barışı kazanmaya ne kadar bağlı olduğunu ve sorunların adaletli çözümü, hak ve hukuk temelinde barışı kazanmayı amaçladığını ortaya koymaktadır.

Bu süreçte gündeme gelen önemli bir politik açılım da Kuzey-Batı Kürdistan ulusal güçlerinin birliğini sağlayan bir cephenin yaratılmasıdır. Bütün parti ve örgütlerin katılımıyla ulusal birlik cephesinin oluşumu büyük ölçüde sağlanmış durumdadır. Yavaş da gelişse böyle bir sonuca ulaşılmış olmasını önemli görmek gerekir. Kuzey-Batı Kürdistan'da cepheleşme hareketinin gelişimi kısaca şöyledir. PKK'nin kendisi zaten bir parti etrafında şekillenen bir cephe hareketi olarak doğup gelişmiştir. Bu cephe hareketi 1985 yılında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi-ERNK olarak resmen ilan edilmiş ve 9 yıllık savaş pratiği içinde Kürdistan halkının çok büyük bir kesiminin bu cephede birliği yaratılmıştır. Bu, mücadele cephesidir, halkın cephesidir, savaş cephesidir. Yani uzun bir mücadele süreci içinde yaratılan halkın cephesi, ulusal kurtuluş mücadelesini yürüten temel mücadele gücü olarak işlevini şimdiye kadar yerine getirmiştir ve bunu devam ettirecektir de. Bu, aynı zamanda tabanda, kitleler düzeyinde yaratılan bir cephe durumundadır. Şimdi yaratılmakta olan cephe ise, bir ulusal birlik cephesidir, örgütlerin bir araya gelerek oluşturdukları bir cephedir. Halkın cephesi ulusal kurtuluş mücadelesini yürütmüştür ve yürütmektedir. Ulusal birlik cephesi ise daha çok ulusal kurumlaş-

maları ve ulusun demokratik yönetimini inşa etmekle görevli ve yükümlü olan bir cephedir. Bu cephenin kendini örgütlemesiyle birlikte ulusal meclis, ulusal yönetim gibi kurumlaşmaları yaratmaya ve ulusal kurtuluş savaşı içinde halkın yaşamını düzenlemeye girişeceğini sanıyoruz. Eğer böyle yaparsa bir işlev yerine getirmiş olacaktır. Bu tür görevlerin üzerine yürümezse pratikte ciddi bir izi bile bulunmayacaktır. Bu konuda işi savaşın bitmesine ve Türklerle anlaşmaya bağlamak yanlış bir yaklaşımdır ve ciddi bir yanılgı olur. Türkler, Farslar, Araplar tarihi olarak yönetici halk toplulukları olarak gelişmişlerdir. Hepsinin de milliyetçilikleri, şovenlikleri tarihi ve köklüdür. Halihazırda hepsi de Kürtlerin inkarı ve imhası üzerine ulusal politikalar oluşturmuş durumdadırlar. Bunlardan çıkacak sonuç, savaşın bitmesi ve anlaşma sağlanmasının öyle kolay olmayacağı ve uzun süre çelişkili ve çatışmalı durumun devam edebileceğidir. Bu durumda, halkların eşitliği, özgürlüğü, kardeşliği ilkeleri temelinde bir Kürt ulusal politikasının ilkeler çerçevesinde oluşturulması, bunun kurumlaşmasının yaratılması ve Kürdistan'ın yönetiminin ve yönetim aygıtlarının adım adım geliştirilmesi, gerekmektedir. Soruna böyle yaklaşılması gerekir.

Ulusal birlik cephesinin gelişmesinde bazı zayıflıklar ve aksaklıklar olabilir. Çok çeşitli güçler böyle bir gelişmeyi engellemeye çalışacaklardır. Bunları da bilip aşarak ve Kürdistanlı güçleri teşvik ederek gelişmeyi ilerletmek önemlidir. Zaten "ben Kürdistanlıyım ve yurtseverim" diyen bir gücün de başka türlü hareket etmesi artık zordur. Dünyadaki gelişmeler herkesi bu konuda biraz daha zorlamaktadır. Emekçi halkın hareketini ve mücadelesini omuzunda taşıyan güç olarak PKK, bu konuda son derece sabırlı, inatçı ve sonuç alıcı bir çalışma yürütmektedir. Günümüzün doğru siyaseti budur ve bu siyasette başarılı sonuçlar almak için gereken bütün çabayı harcamak önemlidir. Yine PKK direnişi Kürdistan'daki azınlıkların ve dinsel grupların yeniden canlanmalarının yolunu açmıştır. Bu tür grupların da bir hareketlenme ve örgütlenme çabası görülmektedir. Bütün bunlar gerillanın yarattığı özgürlük ortamında vücut bulmaktadır ve bunların sağlam ilişki ve birliğinin yaratılması devrim cephesini daha da sağlam ve güçlü hale getirecektir. Yine Kürdistan parçalarındaki güçler arasındaki ilişkiler, bütün Kürdistan güçlerini bir ulusal kongrede bir araya getirme çalışmaları ve bunun olanakları her zamankinden çok daha olumlu durumdadır. Güney Kürdistanlı güçler bu konuda son derece bencil ve her şeyi kendileriyle sınırlandırma yaklaşım içindedir. Tarihi olarak şekillenen bu yaklaşıma karşı gerekli dikkati göstererek, bunu etkisiz kılmanın ve aşmanın bir yolu olarak ulusal kongre çalışmalarını mutlaka geliştirmek önemlidir. Görülüyor ki, hem Kuzey-Batı Kürdistan'da ve hem de Kürdistan parçaları arasında ilişki ve ittifak konusunda şimdiye kadar olmayan çok önemli gelişmeler yaşanmaktadır ve bu da devrim cephesini güçlendirmekte ve yeni mücadele hamlemizi çok daha yoğun ve yaygın kılmaktadır.

Kürdistan'daki bu gelişmelere bağlı olarak bir de Türkiye'deki gelişmelerden söz edilebilir. Ulusal kurtuluş mücadelemizin Türkiye'de bulunan Kürt kitlelerini büyük ölçüde etkisi altına almış olduğu gerçeği, ateşkes sonrası gelişmelerle çok daha iyi görülmüştür. Bu yönlü önemli bir devrimci gelişme olayı var. Diğer yandan, geleneksel Türkiye solunun durumu biliniyor ve fazla yazmak gerekmiyor. Ancak son zamanlarda solda yeni gelişme çabalarının, yeni gruplaşmaların olduğu görülüyor. Ateşkesle başlayan süreçte 10'u aşkın parti ve örgütün içinde yer aldığı bir **Devrimci-Demokratik Güç Birliği** oluşturuldu ve bu yönlü çalışmalar devam ediyor. Ayrıca, zaman zaman çeşitli biçimlerde kitle eylemleri gelişiyor ve ekonomik talepleri fazla aşmasa da belli ölçüde etkili olabiliyor. Örneğin, son gelişen işçi eylemleri epeyce ortamı etkiledi ve daha fazla gelişim istidadı da gösteriyordu. Fakat sendikalara çöreklenen düzenin adamları bu gelişmeleri frenledi ve etkisiz hale getirdi. Bu tür örgüt ve kişiler işçi-emekçi hareketinin gelişmesi önünde ciddi engel oluşturuyor. Bunların uygun yöntemlerle aşılmaları gerekiyor. Yine bir süredir gelişen bir memur hareketi ve mücadelesi var. Bu kesimin mücadelesi biraz daha siyasal yönlü ve etkili görülüyor. Ayrıca Türkiye tarihinde ilk defa memurlar devlete kapıkulluğunu aşıyor ve devletten koparak kendine hak istiyor. Şimdiye kadar görülmeyen böyle bir gelişmenin olmasında Kürdistan'daki gerilla mücadelesi belirleyici ölçüde rol oynuyor. Gerilla Türkiye ortamını çok yoğun bir biçimde etkiliyor. Sadece Kürdistan'da değil, Türkiye'de de ezilen ve sömürülen insanın biricik umudu oluyor. Gerilla zulmün kalelerini bir bir yıkıyor, bütün tabuları parçalıyor; özgür düşünce ve özgür eylemin yolunu açıyor. Yüz yıldır her türlü katliam altında inkar ve imha edilmeye çalışılan halk grupları, dinsel ve mezhepsel gruplar gerillanın yarattığı ortamda yeniden dirilerek kendilerini ifade etmeye ve haklarını istemeye yöneliyorlar. Bütün emekçi kesimler, baskı ve sömürü düzeni karşısında hak aramayı daha yoğun yapabiliyorlar. Gerilla, Türkiye'de zulüm ve yasak düzeninin aşılmasının, özgürlük ve demokrasi ortamının gelişmesinin motoru oluyor. Bu gerçek, Sivas Katliamı sırasında ve sonrasında çok açıkça görüldü. Halk, gerillanın kendi alanlarına gelmesini ve kendilerine sahip çıkmasını istiyor. Özgürlük ve kurtuluş kuvveti olan gerilla, baskı ve sömürü altındaki insan için tek umut durumunda.

Bütün bunlar son dönemlerde Türkiye'de yaşanan gelişmelerdir ve yeni devrimci hamleyi güçlendiren etkenlerden biri olmaktadır. Buna rağmen, mevcut durum, olması gerekene göre çok geri ve yetersizdir. Bu ise devrimi zorlayan en temel etken durumundadır. Bu nedenle Türkiye'deki devrimci çalışma ve gelişmelere bu dönemde çok daha fazla önem vermek gerekiyor. Türkiye'de öncülük zayıf olsa da, zamanla bunun gelişmesi mümkündür. Ayrıca emekçi kitlelerin çeşitli biçimlerdeki hareketi gelişebilir ve Kürdistan'la birleşerek önemli siyasal sonuçlara yol açabilir. Örgüt önderliği olmasa da, Türkiye'de bu tür kitle eylemlerinin gelişmesinin koşulları vardır. Çünkü, özel savaş sistemi kitleleri ağır baskı ve sömürü altında tutmakta ve onları mücadele etmek zorunda bırakmaktadır. Yine Kürdistan'daki gerilla, kitleler için bir umut ve ön açıcı bir güç olmakta ve emekçi kitleleri mücadeleye çekmektedir. Bu tarzda da çeşitli kitle eylemleri gelişebilir ve bunlar özel savaş rejimine karşı devrimci mücadeleyi güçlendiren etmenler durumundadır.

15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılına girerken, ateşkes girişimi sonrasında ve yükselen devrimci hamleyle birlikte ulusal kurtuluş mücadelemizin bölgesel konumu daha sağlam ve bölge üzerindeki etkisi daha fazladır. PKK'nin yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesi, Ortadoğu halklarını etkileyen en önemli mücadele durumundadır. Siyasal çözümleri zorladıkça yeni bir Ortadoğu şekillendirme konusundaki rolü daha belirgin ve önemli hale gelecektir. Yine tüm bölgesel güçler politikada artık Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine yer vermekte, bölge politikalarında onu dikkate almaktadırlar. Bu konuda Kürdistan, tarihinin en önemli ve etkili bir dönemini yaşamaktadır. Bu alanda TC faaliyetleri aslında fiyaskoyla sonuçlanmıştır. TC'nin PKK'yi tecrit ettiği yolundaki sözleri, kendi taraftarlarını aldatmak için kullanılan yalandan başka bir şey değildir. Geçmişte çok zayıfken PKK'ye karşı bir sonuç alamadı ki, mevcut gelişme düzeyinde bir sonuç alabilsin TC.

Aynı durum uluslararası ortam için de geçerlidir. TC geçmişte "herkesin PKK'yi desteklediği" biçiminde propaganda yapardı. Bu propaganda kendisini olumsuz etkilemiş ve Türkiye toplumunun güvenini sarsmış olacak ki, şimdi dünyada kendisinin çok başarılı olduğu, PKK'nin ise her yerden kovulduğu propagandasını yapmakta ve bununla taraftarlarını sevindirmeye çalışmaktadır. Bu konuda binbir türlü komplo tezgahlama, yalan uydurma, çeşitli çevreleri yanıltma oyunlarına başvurmaktadır. Artık gelinen aşamada bunlar boş çabalardır ve sahibine zarar vermekten öteye fazla bir rolü olmamaktadır. Bunun sonucunda TC kaynaklı bilgilere dünyada inanan fazla kalmamıştır. Bunun tersine, ulusal kurtuluş mücadelemizin dünyadaki ilişki ve itibarı gittikçe yükselmektedir. Özellikle ateşkes girişimi, ulusal birlik cephesi ve diğer gelişen ilişki ve ittifaklar ortamında Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ilerici-demokratik kamuoyunun çok yoğun bir biçimde ilgisini toplamıştır ve büyük ölçüde destek ve dayanışmasını sağlamış durumdadır. Bu gelişmeler devletleri ve uluslararası örgütleri de iyice zorlamakta ve Kürdistan politikalarında değişiklikler yaratmaktadırlar. Geçmişte bu alanda her türlü desteğe sahip olan TC, ilişki ve destekten uzak olan ise ulusal kurtuluş hareketiydi. Şimdi durum oldukça değişiktir. En azından TC'nin aldığı destek eskiye göre çok azalmıştır. Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ise birçok çevre tarafından çeşitli biçimlerde tanınır hale gelmiştir. Önümüzdeki süreçte ve yürütülecek diplomasi çalışmasıyla bunun daha da gelişeceği açıktır. Fakat burada ortaya çıkabilecek hatalı bir yaklaşıma, dışın etkisini abartma anlayışına dikkat çekmemiz yararlı olacaktır. Evet, eskisinden çok fazla diplomasi faaliyeti yürüteceğiz ve buna önem vereceğiz. Fakat sorunun çözümü bununla değil, ülkedeki mücadele ile olacak. Kaldı ki, ülkede sağladığımız gelişme oranında ve yarattığımız güç oranında diplomatik ağırlığımızın olacağı ve dikkate alınacağımız da açık bir gerçektir. Ayrıca emperyalist devletlerle biz çeşitli biçimlerde mücadele içindeyiz ve Kürdistan sorununun çözümünü bu mücadele ile de sağlamaya çalışıyoruz. Bu gerçeği de hiçbir zaman gözardı etmemek, bütün söz, yazı, ilişki ve politikalarımızda dikkate almak durumundayız.

15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılına girerken parti, gerilla, cephe, Kürdistan, Türkiye, bölge ve dünya durumunun bazı özellikleri kısaca böyledir. Devrimci mevzilenişin ve politik ortamın, onuncu yılında etkin bir mücadele yürütmek ve başarılı sonuçlar almak için oldukça elverişli olduğu ortadadır.

Onuncu savaş yılında gelişme olasılıkları

Kürdistan ulusal kurtuluş savaşında 1990 yılına kadar olan süreç stratejik savunma dönemiydi. 15 Ağustos Atılımı, stratejik savunma içinde bir taktik saldırı hareketi olarak doğdu. Ve bu niteliğiyle dönemin taktiğinin ruhunu oluşturdu. Fakat bu taktiğe ulaşmak ve onu uygulamakta zorlanan da yine devrimci hareket oldu. Bu noktada verilen çok yoğun bir mücadeleyle devrimci kuvvetler doğru taktiğe çekilerek savaş ilerletildi ve daha yüksek bir düzeye evrilmesi sağlandı.

1990 yılından itibaren yaygınlaşan gerilla ve gelişen serhildanlarla ulusal kurtuluş savaşı da bu gelişme için oldukça elverişli bir ortam sundu. Devrimci savaştaki bu gelişme düzeyine karşı TC, özel savaş sonuna kadar tırmandırarak topyekün özel savaşı geliştirdi. Bununla, devrimci savaşın stratejik dengeye doğru evrilmesini önlemek ve devrimci kuvvetleri geriletip ezmek istedi. TC'nin topyekün özel savaşının bu ilk aşaması Güney Savaşı ile sonuçsuz kaldı ve amacına ulaşamadı. Ardından ateşkes girişimiyle, TC'nin savaş yapısı ve düzeni büyük ölçüde sarsıntı geçirdi. Aslında TC, PKK'nin tek yanlı ateşkesi sürdürmesini ve kendisi de sorunun çözümüne yaklaşmadan bu biçimde devrimci güçleri çürütmeyi istiyordu. Ateşkes denemesi karşısında başvurulan TC'nin bu taktiğine PKK karşı çıkarak ateşkes sonrası savaşın gelişimini istedi ve tırmandırdı. Çünkü, Kürdistan sorununun çözümüne yaklaşılmadıkça ateşkes ortamında kalmak mümkün değildi, devrim için zararlıydı.

Şimdi topyekün savaşın ikinci aşaması gelişiyor ve yaşanıyor. Savaşan tarafların ikisi de, hem PKK ve hem de TC topyekün savaş ve seferberlik ilan etmiş durumda. Kuşkusuz bu topyekünlük ve seferberlik, bir taraf için gerilla savaşı, diğer taraf içinse özel savaş kapsamında yürütülüyor. Yani diğer savaşlardaki seferberlikle karıştırılmaması gerekiyor. Bu, aynı zamanda dengede yürütülen bir savaş, dengeyi kendi lehine bozma savaşı oluyor. Bu denge durumu iki tarafın savaşa yüklenişinde de görülüyor. Dengeyi kendi lehine değiştirme savaşında TC, gerillayı ezebilmek için halka vuruyor, kendi gerisini sağlam tutmaya ve gerillanın dayanağını dağıtmaya çalışıyor. "Bataklığı kurutmak" diye ifade ediyorlar bunu. Bu, Türkiye toplumunun aktif desteğini ardına almak ve Kürt halkına karşı her türlü yöntemle vurmak anlamına geliyor. PKK ise, geniş ittifak politikasıyla birlikte ordulaşma ve ulusal kurumlaşmayı geliştirmeyi ve Türkiye'de devrimci gelişimi hızlandırmayı esas alıyor. Bu, kendi örgütsel yapısını ve özellikle silahlı kuvvetlerini büyütmek ve TC'nin gerisine vurmak anlamına geliyor. Dengede savaş böyle seyrediyor. Dengeyi kendi lehlerine çevirebilmek için PKK ve TC'nin bu biçimlerde savaşması gerekiyor ve iki taraf da böyle savaşıyor. Yürüttüğü savaşta kim başarılı olursa olsun, onun, dengeyi kendi lehine değiştireceği ve bunun da uzun süreceği anlaşılıyor.

Peki bu uzunluk ne kadar sürer? Veya 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılında hangi gelişmeler olur? TC, yeni savaş hamlesinde PKK'ye bir yıllık ömür biçiyor. Hem ordunun başı, hem de hükümetin başı, "bir yıl içinde bu iş bitecek" diyor. Doğan Güreş, üç yılda yapamadığı işi, her nasılsa bu bir yılda yapacağını iddia ediyor. TC, dokuz yıldır başarmadığını, hem de bunca gelişmeden sonra bu bir yıl içinde başaracağını söylüyor. Halbuki bu yılki özel savaş plan ve güçleri 9 yıllık geçmişin en zayıf olanıdır. Savaşa yönelimlerinde, bir özel savaş cilası olarak Tansu Çiller'in kullanılmasından başka hiçbir yenilik yok. Tamamen eski topyekün savaş planını, yani bir kez başarısızlıkla sonuçlanmış ve iflas etmiş bir planı yeniden uygulamaya koyuyorlar. Yaptıkları sadece katliamların dozajını artırmaktır. Güçte, taktikte, teknikte, yöntemde hiçbir yenilik veya değişiklik yoktur. Tersine yenilgi almış, kendi içinde kanatlara ayrılmış, iyice yıpranmış bir savaş güçleri vardır ve şimdi bununla yürüyorlar. Bu nedenle, aslında isteksiz, umutsuz, durgun ve değişik düşünceler içinde oldukları anlaşılıyor. Bütün bunlardan, PKK için biçilen bir yıllık ömrün aslında kendileri için biçilmiş olduğu sonucu çıkıyor. Bu söyledikleri tamamen psikololjik savaştır ve söyledіklerini yapamayacakları kesindir. Yani bu planları boşa çıkarsa yeni bir ateşkes ve görüşme durumu gündeme gelir mi? Bu bilinmez. Ama bu hükümetin baharda biteceği, yani belirtilen bir yılın aslında kendi ömrü olduğu kesindir. Bir de Doğan Güreş'in kendine bir yıllık ömür biçmesi durumu var. Bu bir yıllık sürede söylediğini yapamayacağına ve bunu kendisi de bildiğine göre, o zaman neden görev süresini uzattırdı ve ne yapmak istiyor? Acaba savaştan vazgeçip başka yollar mı arayacak? Yoksa bir yıl sonra herkesi tatil ederek sürekli kendi yönetimini mi kuracak? Görülüyor ki, gelişme olasılıkları çeşitlidir ve birçok yöne açıktır. Önümüzdeki bir yıllık süreçte bir ateşkese ve bu temelde sorunu çözmeye yönelebilirler mi? Aslında savaşı götürecek güçleri yok ve bu nedenle bu olasılık ihtimal dahilindedir. Fakat Türkiye'de Kürt sorununun çözümüne yaklaşacak politik inisiyatif sahibi bir güç yok halihazırda. Bu nedenle de ateşkes olasılığı yoktur. Aslında genelkurmay karar alır ve emrederse bu tür gelişmeler olur. Bu tür gelişmeler olursa da Çiller hükümeti biraz yaşayabilir. Bunlar olmaz da savaş tırmanarak sürerse, bu özel savaş planı ve dolayısıyla bunun sorumlusu olan hükümet ancak 1994 baharına kadar (en fazla bu zamana kadar) yaşayabilir ve o dönemde yeni bir politik durum ortaya çıkar.

Devrim cephesinin, hem bu olasılıkları karşılayacak ve hem de her halukarda devrimi ilerletecek bir politik ve pratik mücadele içinde olması gerektiği açıktır. Bunun da esas olarak gerilla ve serihildan hamlesini yükseltmek, ordulaşmayı ve ulusal kurumlaşmayı geliştirmek ve Türkiye'de devrimci gelişmeyi hızlandırmaya çalışmak olduğunu belirtmiştik. Ancak bu savaş döneminde bir hatalı durumun ortaya çıkma ihtimali var. PKK ateşkes denemesinde bulunduğunda birçok güç'e karşı çıkmış ve her türlü ateşkese, uzlaşmaya karşı olduklarını, bunların yanlış olduğunu söylemişlerdi. Elbette bu anlayışın kendisi yanlıştı. Şimdi bunun karşıtı olarak, devrimci savaşa, TC'yi ateşkese zorlama kapsamında yaklaşma ve savaşı bu biçimde düzenleme gibi yeni bir hatalı anlayış ortaya çıkabilir ve buna dikkat etmek gerekir. Hiç uzlaşma olmayacak diyen anlayış yanlıştır, savaşı sadece TC'yi ateşkese zorlama kapsamında ele alan anlayış da yanlıştır. Çünkü, o zaman TC buna karşı diretir, savaşı uzatır ve bu anlayışı boşa çıkartarak yenilgiye uğratır. Ateşkesin gündeme girmiş olduğu bu dönemde bu duruma dikkat etmek ve bütün bölgelerde savaşın doğru anlayışla yürütülmesini mutlaka sağlamak gerekir. Savaşa doğru yaklaşım, dengeyi devrim lehine değiştirecek tarzda savaşı planlamak ve yürütmektir. Savaşı uzun süreli ele almak, ordulaşmayı ve ulusal kurumlaşmayı hızla geliştirmek, sömürgeciliği yıkarken kendi sistemimizi kurarak toplumu uzun savaş yaşamı içinde düzenlemektir. Bunlarla birlikte, Türkiye'deki devrimci gelişmeyi hızlandırarak devrimin zaferini hazırlamaya çalışmaktır. Eğer savaş böyle ele alınır ve yürütülürse, o zaman ateşkes gibi her türlü olasılığa karşı da her zaman hazırlıklı olunur.

Başkan APO'nun kapsamlı bir biçimde izah ettiği gibi, 15 Ağustos Atılımı, Kürdistan tarihinde kahramanlık dönemini ifade etmektedir. Ulusal halk kahramanlığının adı olmaktadır. Hiç umudun olmadığı, gücün bulunmadığı, baskı ve zulmün her tarafı sardığı kapkaranlık bir ortama sıkılan bir ışık, bütün olumsuzluklara karşı geliştirilen kahramanca bir hamleydi. 15 Ağustos bir kahramanlık ruhudur, bir halkın yeniden ve devrimci bir tarzda var olma ruhu. Bu ruh, kendini binlerce kahraman şehidin şahsında cisimleştirmiş ve tüm topluma mal etmiştir. Böyle kahramanca bir tutumla yürütülen 9 yıllık savaş bugün tüm dünyada etki ve saygınlık uyandıran bir güce ulaşmıştır. 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılına girerken, halkımız her alanda önemli bir güce sahip bulunmaktadır. Eğer 9 yıllık savaşın biriktirdiği güce ve tecrübeye dayanılır, 15 Ağustos kahramanlık ruhuyla yürünür, kahraman şehitlerimiz ve Başkan APO'nun ışıklı yolunda ve plan-program dahilinde devrimci görevlerin üzerine gidilirse, o zaman 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılı, her zamankinden daha büyük bir kazanım ve zafer yılı olacaktır.

10. yılda ulusal seferberlik bilinci ve 15 Ağustos ruhuyla devrimci görevlerimizin üzerine yürüyelim ve mutlaka kazanalım!

Ulusal başkaldırı ve ulusal direniş günümüz olan ŞANLI 15 AĞUSTOS ATILIMI HALKIMIZA KUTLU OLSUN!

Halk olarak kendini yeniden yaratmanın, var olmanın adı ve başlangıç tarihi olan 15 Ağustos Atılımı'nın 10. yılına girerken, özgür Kürdistan'ı yaratma yolunda sağlam mevziler tutarak ilerlemenin, kurtarılmış alanlar yaratmanın ve düşmanla denge durumuna gelmenin büyük kıvanç ve coşkusunu yaşıyoruz. Halkımız, 15 Ağustos 1984 silahlı savaşım atılımının, bu dokuzuncu yıldönümünde, her geçen gün biraz daha büyüyen ve kızgınlaşan ulusal direniş savaşıyla zafere doğru yürümektedir. Kürdistan tarihinde ve mücadele tarihimizde önemli bir yere sahip olan şanlı 15 Ağustos Atılımı'nın toplumsal, siyasal, ulusal ve askeri olarak yarattığı gelişmeler bugün bütün sonuçlarıyla birlikte ortaya çıkmaktadır. Bu tarihi adım, sadece Kürdistan halkının kurtuluşu açısından değil, bir bütün insanlığın kurtuluşu açısından da büyük bir değere ve öneme sahiptir. Kürdistan halkı, her türlü düşürme, çağ dışı bırakma, köleleştirme ve yok etme siyasetine karşı bağrında yarattığı, binbir cefa ve eziyetle hazırladığı 15 Ağustos ulusal direniş ruhuyla özgür ve onurlu bir yaşamdan yana olduğunu ortaya koyabilmiştir. Bu aynı zamanda halkımızın başaşağı giden, yok oluşa sürüklenen tarihine "dur" demenin, insanca yaşamak için dirilişe ve direnişe karar vermenin adı da olmuştur.

Partimiz PKK öncülüğünde ve Başkan APO komutası altında engin bir fedakarlık ve direniş ruhu içinde yaratılan 15 Ağustos Atılımı'nın merkezi olan Botan'da, bir bütün olarak da Kürdistan'da bugün bu tarihsel adımın devrimci ve dönüştürücü etkilerini sonuçları itibariyle görmek mümkündür. Botan Eyaleti'nin dünü, bugünü ve şu anda yaşadığı düzey göz önünde bulundurulursa, son gelişmeler daha iyi anlaşılır. Kürdistan'da sömürgeci zulme ve şiddete en çok uğrayan, en çok geri bıraktırılanın Botan bölgesi olduğu açıktır. Ama öte yandan çağla bu kadar çelişik ve geri bir konumda tutulan Botan'da silahlı halk savaşımımızın başlangıç tarihi olan 15 Ağustos'un yaratılması gerçeği ve bu tarihsel adımın bütün Kürdistan'da yarattığı toplumsal ve ulusal dönüşümler de bilinmektedir. Bundan 9 yıl öncesine kadar da ülkemizde tamamen çağ dışı aşiretçi anlayış ve yaklaşımlarla lime lime edilen aşiretlere bölünerek birbirine düşürülen, dünyadan ve insanlıktan habersiz kılınan, sadece birbirine karşı üstünlük kurmayı düşünen sağır, dilsiz ve kör bir toplum gerçeği yaşanıyordu. Ama bugün bütün bu hususlarda 15 Ağustos Atılımı ile birlikte büyük bir değişimi, gelişimi, dönüşümü, büyük bir devrimi yaşıyoruz.

Botan her ne kadar geri bırakıtırılmış olsa da, dar ve ilkel bir şekilde yurtseverliğini korumuş, bu yurtseverliğini her türlü düşman uygulamalarına karşı sürdürmesini bilmiştir. İşte bölgenin bu özelliğine dayanan partimiz PKK, 9 yıllık bir süre içinde toplumun yüzyılda ulaşamayacağı değerlere ulaşmış, büyük mesafe almıştır.

Bunun sonucunda, toplum ve insanlarımız düşürülmüşlükten, bölünmüşlükten hızla sıyrılarak halk olarak yeniden var olma sürecine girmiştir. Bu gelişme temelinde insanlık tarihimiz ve yürüttüğümüz özgürlük davası açısından 15 Ağustos Atılımı'nın anlam ve önemini, derin özelliğini en çok yaşayan yine Botan Eyaletimiz olmuştur. Bu nedenle Botan halkı bu tarihsel adımın başarıya ulaşması için her türlü fedakarlığı göstererek ulusal direnişimizin bu düzeye gelmesinde önemli bir rol oynamıştır. Bugün sarsılmaz bir kararlılık, inanç ve umut içinde 15 Ağustos Atılım ve savaş ruhunu yaşatan, büyük bir sorumluluk bilinci içinde alınteri ve kanını döken, ulusal kurtuluş için yoğun çabalar sarfeden Botan halkı, ulusal ordulaşmamızın da temel gücü olmaktadır. Her açıdan stratejik öneme sahip olan bu bölgemiz başından beri partimize güç vermiş ve gerilla savaşının bütün Kürdistan'da yaygınlaştırılmasında bir sıçrama tahtası rolünü oynamıştır. Geçmişte yaşadığı birtakım yetmezliklere rağmen bugün bu rolünü oynamanın, onun bütün gereklerini yerine getirmenin de derin sorumluluğu içindedir.

15 Ağustos'un yaratılmasında rol oynayan başta büyük komutan **AGİT** yoldaş olmak üzere, yüzlerce değerli komutan ve savaşçının şahadeti, yüzlerce Botan köylüsünün hayatını yitirmesi, yerinden-yurdundan edilmesi, öte yandan dişe diş yürütülen bir savaşım pahasına, Botan kendini özgürleştirmenin eşiğine getirmiştir. Ordulaşmada ulaştığı tugay düzeyini aşarak hızla tümen sayısına varmaktadır. Bu düzeyde büyüyen ARGK güçleri, Botan'ın bütün kırsal alanlarında devrimci halk otoritesinin tesisini geliştirmenin büyük çabasını ve kapsamlı faaliyetlerini gün be gün artırmaktadırlar. ARGK Botan kuvvetleri 9 yıllık gerilla savaşından sonra bugün düşmanın düzenli ordusuyla başedecek duruma gelmişlerdir. Halk savaşında denge durumunun yaşandığı bu önemli tarihsel günlerde, düşman artık Botan'da vahşetini ve zulmünü uygulama alanı bulamamaktadır. Kürdistan'ın ulusal kurum ve kuruluşlarının sağlam ve kapsamlı faaliyetlerine başladığımızı, halk iktidarına doğru yol aldığımızı, Parti Önderliğimizin talimat ve perspektifleri ışığında bu çabalarımızı geliştirmeye, böylece devletleşmeye doğru gittiğimizi halkımıza ve dünya kamuoyuna açıklamanın gururunu ve kıvancını yaşıyoruz.

Yurtsever halkımıza ve dünya kamuoyuna!

Özellikle ateşkes sürecinden sonra partimizin artan eylemliliği, Türk ordu güçlerine ve onun ülkemizdeki yerli hain işbirlikçi dayanaklarına ağır darbeler vurarak gelişirken, faşist Türk ordusu da bir yandan Botan'ı kaybetmenin, öte yandan Kürdistan'ın bütününde ağır kayıplar vermenin acısı içinde çok taşkınca ve çaresizlik içinde saldırılarını artırma çabası içindedir. Karada ordu gücünü büyük ölçüde tüketen TC, şimdi de havadan dağlarımızı, ormanlarımızı, nehir ve göllerimizi, ovalarımızı bombalayarak her yeri ve her şeyi yakıp yıkmak istemektedir. Her gün Kürdistan'a tonlarca bomba yağdıran Türk savaş uçakları da sonuç alamayınca bu kez yurtsever halkımızı katletmeye, köyleri boşaltmaya, kendisini de şehir ya da çete merkezlerine çekerek kuvvetlerini güvenceye almak istemektedir.

Bu 9 yıllık süre içinde Türk ordusunun sürdürdüğü özel ve kirli savaş, halkımıza karşı yeni vahşet örnekleri sergilenerek sürdürülmektedir. Doğada canlı olan her şeyin böyle bombalanarak tahrip edilmesi, yurtsever savunmasız halkımızın işkencelerle canice katledilmesi ve topraklarından göçe zorlanması karşısında sessiz kalmak tüm bu saldırıları onaylamak demektir. Bu nedenle kendisine "insanım, yurtseverim, ilericiyim, demokratım" diyen herkesin Türk ordusunun yürüttüğü bu kirli savaşa karşı durması vazgeçilmez bir görevdir.

Türkiye kamuoyuna

Türk halkı, Kürdistan'da halkımıza karşı yürütülen insanlık dışı baskı ve zulme artık "dur" diyerek tarihteki onurlu yerini alabilmelidir. 15 Ağustos Atılımı'na 9 yıl sonrada da olsa, böyle insani çabalarla katkı sunmanın zamanı artık gelmiştir. Bu kirli savaşı, savaştan medet uman ve çıkar sağlayan Türk burjuvazisi ve Türk generalleri sürdürmektedir.

Bu nedenle evladını askere gönderme, Türk generallerinin çıkarı için kendini ve aileni tehlikeye atma, dağlarımızın, yeşil ormanlarımızın, öte yandan köylerimizin bombalanmasına karşı sesini yükselt!

Yurtsever Kürdistan halkı!

Bu savaş senin için bir onur meselesidir. Bu savaşı halk olarak kazanmalıyız. ARGK senin öz gücündür ve yenilmez ordundur. Evladını Türk ordusuna vererek onun boş yere ölümüne neden olma! Kürdistan'da, özellikle Botan'da kırsal alan ARGK'nin ordu gücünün denetimi altındadır. Bu nedenle özgürce köylerinize geri dönmekten çekinmeyiniz. 15 Ağustos Atılımı'nın bu 10. yılında senin ulusal direniş gününe sunacağın basit bir katkı bile Kürdistan'ın kurtuluşunda onurlu bir çaba olarak görülecektir. Unutma ki faşist Türk ordusu ve onun yerli hain işbirlikçileri devletin Kürdistan'daki her türlü siyasal, sosyal, ekonomik dayanakları, yenilmez ve kahraman ordumuz ARGK'nin hedefi olmaktan kurtulamamaktadırlar. 1993 yılının büyük saldırı ve cesaret ruhu daha şimdiden köy koruculuğunu çözerken, düşmanın ülkemizdeki diğer dayanaklarını da söküp atmaktadır. Büyüyen halk ordumuz alanları tutarak, alanları özgürleştirerek yoluna devam edecektir. Zafer kesin ve yakındır!

- **Kahrolsun sömürgeci faşist Türk ordusu ve onun işbirlikçileri!**
- **Yaşasın halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!**
- **Yaşasın ulusal başkaldırı ve direniş günümüz olan 15 Ağustos Atılımı ve onun saldırı ruhu!**
- **Özgür topraklarda özgür halk yönetimlerine doğru ileri!**
- **Bijî PKK, ERNK, ARGK!**
- **Bijî Serok APO!**

14 Ağustos 1993
ARGK Botan Eyaleti
Karargah Komutanlığı

İLERİCİ İNSANLIĞA VE YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKINA!

PKK öncülüğündeki Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK), 10. savaş yılına daha güçlü, daha kararlı, daha savaşkan, gittikçe halklaşan, kurumlaşmada yeni seviyeler kazanan bir temelde giriyor. Kürdistan'ı boydan boya kucaklayan ARGK gerillaları düşmanın tüm saldırılarını göğüsleyerek, özgürlük ve bağımsızlık mevzilerine yenilerini katmaya devam ediyorlar. TC'ye, onun işbirlikçi dayanaklarına, uluslararası bağlantılarına karşı 9 yıl süren kapsamlı çetin savaşta giderek yıpranan ve kaybetmekle yüz yüze gelen, TC ordusu oldu. Kürdistan halkının büyük desteğine ve gücüne sahip olan gerilla, PKK'nin savaş çizgisinde önderliğine, şehitlerine amansız bağlılığı, her koşul altında savaşma inancı, onun gücüne dayanma tutarlılığı sayesinde mücadelenin kesintisiz sürmesine ve giderek yükselmesine temel olmuştur.

Her 15 Ağustos, Kürdistan halkının tarihte kaybedilen değerlerinin yeniden kazanılmasıdır. Bağımsızlık ve özgürlük amacına bir adım daha yaklaşmasını yarattığı gibi, bölge ve dünya halklarının da yeni temellerde kendi öz gerçekliğine ve özgürlüğüne kavuşmasına katkılar sunmaktadır. 15 Ağustos Atılımı, 12 Eylül cuntası tarafından her şeyin kanla bastırıldığı, terörle susturulduğu, sıradan vatandaşların bile sürgün ve işkencelere tabi tutulduğu, ortama faşizmin hakim olduğu, ordunun faşist bir kurumlaşmaya gittiği koşullarda Kürdistan'da silah sesleriyle ve atılımcı bir ruhla buna cevap verme kararlılığı ve gücünü gösterdi. PKK, halkın örgütlü silahlı kuvvetleriyle ortama müdahale etti. Faşizmin koyu karanlığı, gerilla savaşının kıvılcımıyla aydınlanmaya başladı. TC'nin dev ordusu, çağdaş devrimci silahlı kuvvetler karşısında gittikçe zorlanmaya başlarken, Kürdistan halkının direniş rüyası da gerçeğe dönüştü. Hesap sorduğu oranda güçlendi, güçlendiği oranda söz hakkını kazandı. PKK dünya siyasi arenasına girerek, Kürdistan sorununu gündemleştirdi.

TC inkarcılığında ısrar ederek, şiddeti tırmandırmaya, Kürdistan gerçekliğini gözardı etmeye devam ederek özel savaşı sınırsız boyutlarda yaygınlaştırıp uluslararası bir boyut kazandırdı. Bir yandan da şovenizmi körükleyerek saldırılarını topyekünleştirdi. Savaş, askeri, siyasi boyutlarından ekonomik, psikolojik boyutlar almaya başladı. Böyle kural dışı savaş TC tarafından vazgeçilmez bir yöntem olarak benimsendi. Halkın içinde kontrgerilla faaliyeti yaygınlaştırıldı. Toplum kaosa sürüklenerek boğulması amaçlandı. Bir yandan da uygulanan sömürgeci eğitim sistemiyle kişilikler tar ü mar edilmeye çalışıldı. Kısaca her şey savaşa göre yeniden ele alındı, her şey savaşın hizmetine sokuldu. Şimdi bunu profesyonel ordu ile götürme peşindeler. Fakat her şeye rağmen sistem teşhir oldu ve tıkandı. Özel savaş son bir çabayla tıkanıklığı örtbas etmek ve görüntüyü düzeltmek için bir kadını -Tansu Çiller'i- başbakanlığa getirdi. Aslında Tansu Çiller, özel savaşın her dediğini yerine getirecek bir kukladır, bir makyajdır. Böylece TC bir yandan özel savaşı tırmandırırken diğer taraftan gelişen katliamlar köy yakmayıkma faaliyetlerini gizlemek istiyor. Ama ortaya çıkan bir gerçeklik var; Kürdistan'da yaşamaya hakkı olan her şey PKK'nin öncülüğünde ayaktadır. Artık ceset ruh bulmuştur. Gündemi belirleyen, siyasal gelişmelere yön veren, döneme damgasını vuran PKK'dir. 15 Ağustos'da anlamını bütün güne taşırmıştır. Her gün yeni 15 Ağustoslar yaşanmaktadır. Bu ruh Kürdistan halkını zafere götürecektir. 15 Ağustos savaş ve zafer çizgimizdir.

Partimizin tek taraflı uyguladığı ateşkese TC karşılık vermeye cesaret edemedi. Bu dönemde kendi içinde bir tıkanıklığı yaşıyordu. Sivil kanadın söz söyleme yetkisi elinden alınmıştı. Çözümsüzlük ve kendine güvensizlik gittikçe bir darlığı oluşturuyordu. Bunun sonucunda ateşkese cevap verilmedi. Cevap verme gücünü kendilerinde bulamadılar ve 4 Haziran'da ateşkes resmen sona erdi.

Garzan Eyaleti savaş cephesi, partimizin 1993 yeni hamle dönemiyle yeni bir sürece girdi. Devrim ve karşı-devrim kuvvetleri arasında ateşkesin sona ermesiyle meydana gelen çatışmalar ortamı sıcaklaştırdı. Düşman, alanda kurduğu sistemini korumak için karadan ve havadan saldırılarını yoğunlaştırırken, gerilla kuvvetleri de dengeyi lehlerine çevirmek, eyalette devrimci kuvvetlerin hakimiyetini sağlamak için her fırsatta düşmanın zayıf yönlerinden vurmaya başladılar. Devrimci savaşı basitten karmaşığa doğru bir plan çerçevesinde yükselttiler. Düşmanı birçok mevziden geriletek, eyalet genelinde bir açılımla üslenme alanlarını yaratarak üçüncü hamleyi yaygın bir eylemlilikle gündemine almış durumdadırlar.

15 Ağustos, 15 Ağustos ruhuyla yaşamaya devam ediyor. Tarihi anlam ve önemi büyük olan bu günde kendimizi yeniden gözden geçiriyor, şanlı 15 Ağustos Atılımı ruhuna ulaşmayı, eyaletimiz olan Garzan'ın her bölgesinde temsil etmeyi ve eylemle yaşatmayı görev biliyoruz.

- **Yaşasın ulusal var oluş atılımımız 15 Ağustos!**
- **Yaşasın ordumuzun Başkomutanı Önderimiz APO!**
- **Yaşasın halk savaşımımız!**
- **Yaşasın PKK, ERNK, ARGK**

13 Ağustos 1993
Garzan Eyalet Komutanlığı

15 Ağustos Atılımı yalnız Kürdistan ve Türkiye halkları için değil, bölge ve dünya halkları için de parlak bir umut ışığı olmuştur

15 Ağustos Atılımı'nın Kürdistan, Türkiye, bölge ve dünya halkları açısından etkilerini her yönüyle ortaya koyabilmek çok kapsamlı bir çalışmanın konusu olabilir. Parti Önderliği'nin her yıldönümünde yaptığı değerlendirmeler oldukça açımlayıcı ve anlaşılırdır. Biz de kısaca 15 Ağustos'un anlam ve önemine değinecek olursak, şunları belirtebiliriz:

15 Ağustos Atılımı ağır bir sömürgeci baskı ve tahakküm altında, yok olma ile karşı karşıya kalan Kürdistan halkının tarihinde önemli bir dönüm noktasıdır. Kendisine gelişin ve yeniden dirilişin adıdır. Üzerine ölü toprağı serpilerek, yok sayılmak ve yok edilmek istenen halkımız, partimiz PKK öncülüğünde geliştirdiği 9 yıllık kesintisiz savaşıyla yok edilemeyeceğini, tüm dünya halkları gibi bağımsız ve özgür yaşamaya hakkı olduğunu ve bunun için ölümüne kararlı olduğunu göstermiştir. Başkan APO'nun önderliğinde gerçekleşen bu görkemli çıkış ve yürüyüşle köle, lanetli ve tükenen bir halk gerçekliğinden, onurlu, direnen ve zafere yürüyen bir halk gerçekliğine ulaşmış bulunmaktayız. Bu da son derece önemli bir husustur. 15 Ağustos 1984, aynı zamanda Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'nin de temellerinin atıldığı tarihtir. ARGK, geçen 9 yıllık savaş içerisinde çelikleşerek, nitel ve nicel olarak sürekli bir büyüme ve gelişme sağlamış, halkımızın çıkarlarını koruyabilecek güç ve yetenekte olduğunu kanıtlamıştır. Kürdistan halkı, tarihi boyunca haklarını koruyacak hiçbir orduya sahip olamadığı için, en temel haklarının bile kolayca gaspedildiğini biliyoruz. Oysa bugün Kürdistan halkı, gerektiğinde her türlü özveriyi göze alabilen ve en yüce kahramanlık örnekleri sergileyebilen, kendi öz ordusu ARGK'ye sahip bulunmaktadır. Kürdistan halkına böylesine güçlü bir silah armağan ettiği için de, 15 Ağustos'un anlam ve önemi bir kat daha artmaktadır.

15 Ağustos Atılımı'nın 12 Eylül faşist rejiminin ağır baskı koşullarında gerçekleştirildiği unutulmamalıdır. Pek çok çevre 12 Eylül'ü ikinci cumhuriyet olarak değerlendirmektedir. Yani rejim kendisini yenileme ve uzun süreli yaşatma eğilimindeydi. 12 Eylül rejiminin ve geleneksel cumhuriyetin bitişi yaşadığı şu dönemde, niteliklerini uzun uzadıya anlatmaya gerek olmadığı düşüncesindeyiz. 12 Eylül faşist rejimi, kendisine oldukça güvenerek her türlü faşist baskıyı dizginsizce uygulamıştır. Askerlikten politikaya, kültürden sosyal alana kadar her alana el atıp toplumsal dinamikleri tahrip ederek, toplumu müthiş bir dejenerasyona uğratmıştır. Böylece toplumu alıklaştırma temelinde, rejimin ömrünün uzatılması amaçlanmıştır. Yaprağın dahi kımıldamayacağını sandıkları bir dönemde, Kürdistan'da patlayan 15 Ağustos Atılımı ikinci cumhuriyetin ölü doğmasına neden olmuştur. 1984'den bu yana TC'nin her alanda yaşadığı bunalımın her geçen gün daha da derinleşmesi ve günümüzde tam bir çıkmaz ile karşı karşıya bulunması bu gerçekliği daha somut bir biçimde ortaya koymaktadır.

TC'nin kuruluş yıllarından 1940'lı yıllara kadar her şeye rağmen halk direnişe eğilimlidir. 1925 ve 1940'lı yılların isyanlarla geçtiğini biliyoruz. Bu çıkışların kısa ömürlü olması, 15 Ağustos gibi uzun soluklu ve kapsamlı olmaması önderliklerin özelliklerinden kaynaklanmaktadır. Yani çağdaş devrimci önderlik değil, ilkel feodal önderlikler söz konusudur. kemalizm ise Kürdistan'daki bu isyanları katliamlar ve jenositlerle bastırırken bile, emperyalistinden kendisine komünistim diyene kadar her kesimi arkasına alabilecek kadar ince bir politika gütmüştür. 1940'lı yıllardan sonra ise kışla kültürü temelinde Kürt halkı da adeta iğdişleştirilerek, bir daha kolay kolay kendisine gelemeyecek hale getirilmiştir. Dolayısıyla 15 Ağustos gibi bir çıkışın gerçekleştirilmesi ancak PKK önderliği gibi bir önderliğin ve PKK gibi bir partinin ortaya çıkışıyla mümkün olabileceği anlaşılırdır. Böylesi bir çıkışı yapacak gücün öncelikle kemalizmin tekdüze ettiği tüm gerçekleri yerli yerine oturtması, Türk egemen sınıflarını iyi tanıması ve özelliklerini bilmesi, yani Türk ve Kürt halk gerçekliğini iyi tahlil etmesi ve bu temelde bir ideoloji, politika, strateji ile ortaya çıkması ve çıkışın kesintisiz kılınmasının tedbirini, taktiklerini de yetkince geliştirmesi kaçınılmazdır. PKK'nin yaptığı işte budur.

15 Ağustos Atılımı emperyalizmin kirli çıkarları doğrultusunda Kürdistan halkına olduğu kadar, Türkiye ve bölge halkları üzerinde de acımasız bir baskı ve sömürü uygulaması geliştirerek, tüm emekçi sınıf ve tabakalara yaşamı zindan eden 12 Eylül faşist rejimine kendini en güçlü hissettiği ve hiç ummadığı bir darbe indirerek, Türkiye halkına ve onun öncüsü iddiasında olanlara kurtuluş yolunu göstermiştir. Yani canavarın dişleri bir anlamda sökülmüş ve TC ordusunun süngüsü düşürülmüştür. Ayrıca 9 yıllık kesintisiz savaşta yoğun bir taktik zenginlik sergilenmiştir.

12 Eylül faşist rejiminin, genelde de kemalist rejimin, tıpkı siyonizm gibi, aynı zamanda bölge halklarının başına da emperyalistler tarafından musallat edilen bir bela olduğu biliniyor. Böylesi bir gerici güce karşı yürütülen savaşın elbette ki bütün bölge halkları için ayrı bir yeri ve önemi vardır. Öte yandan bilimsel sosyalizmi kendisine rehber edinen partimiz PKK öncülüğünde gerçekleştirilen bu tarihi hamlenin yaşandığı 1984 ve daha sonraki yıllar, aynı zamanda ABD'nin başını çektiği kapitalist-emperyalist sistemin, sosyalizm aleyhinde en kapsamlı propagandalar geliştirerek saldırıya geçtiği, yine Gorbaçov'un iş başına gelişi ile birlikte, sosyalizmin tarihi kazanımlarının da adım adım emperyalizme peşkeş çekildiği, reel sosyalizmin çöküşe gittiği yıllardır. 15 Ağustos devrimci ruhuyla Kürdistan'da dalgalandırılan sosyalizm bayrağı, bu açıdan sadece Kürdistan ve Türkiye halkları için değil, bölge ve dünya halkları için de son derece parlak bir umut ışığı olmuştur.

Son olarak 15 Ağustos Atılımı şunu ortaya koymuştur: Faşizmin şiddeti ne derece azgın olursa olsun, devrimciler buna karşı durmanın ve savaşmanın olanaklarını yaratabilir. Sessiz kalmak ve boyun eğmek hiç bir gerekçe ile kabul edilemez. Çünkü bu ölüm demektir. Bazı dar beyinlere bu tür çıkışlar maceracılık gibi de gelse, aslında yaşamın tek yolunun bu olduğu bugün Kürdistan devrimi şahsında somutlaşmış ve bu devrimci tez bir kez daha pratikte doğrulanmıştır. Umuyoruz ki, devrimciler bundan gerekli sonucu ve dersi çıkarmış olsunlar.

15 Ağustos 1993

Amed Eyalet Komutanlığı

Özgürlük ve bağımsızlığımızın mimarı, yeni yaşamımızın abidesi Başkan Apo'ya

Kürdistan halkının eşsiz önderi, değerli Başkanımız; yoğun çabalarınızla yüceleşen halkımız değerli emeklerinize layık olma çabasıyla 15 Ağustos'un yeni sürecinin kararlı yürüyüşü ve görkemli adımlarıyla karşılama dönemindedir. Devletleşmeye adım adım yaklaştığımız, partimiz PKK'nin devrimimizi zaferle taçlandırma çabalarının yoğunlaştığı bu dönem, halkımızca layık olma dönemidir. Halkımızın güçlü ordusu ARGK'nin sömürgeci düşmanı yerle bir ederek, kafasına bir balyoz gibi inen darbelerin vurulmasına ortamı hazırlama durumuyla yüz yüzedir. Halkımız, içinde bulunduğumuz dönemin özgür ve bağımsız Kürdistan'ın inşa dönemi olduğunun ve bunun dışında bir şansının bulunmadığının derin bilinci içerisindedir. Halkımız önderliğinden aldığı bu bilinç ışığında yürüyerek, sömürgeci faşizmin odaklarını bir bir tasfiye ederek yeni siyasal mevziler yaratma, var olan siyasi mevzilerini koruyup güçlendirme göreviyle iş başındadır.

İnancımız odur ki halkımızın bu çabaları boşa gitmeyecek, devrimimizi zaferle taçlandıracaktır.

Emekçi halkımızın değerli önderi, Başkanımız;

Hesabı yapılamayan yoğun fedakarlık, azim, cesaret, kararlılık ve öngörünüzle temelini atıp yürüttüğünüz Kürdistan devrimini geliştirip mutlak anlamda zaferle taçlandırmak size olan minnet borcumuzdur. Halkımız bu borcu kutsal görev olarak bilmekte ve gereklerini layıkıyla yerine getireceğine söz vermektedir.

Bu vesileyle halkımızın önderi, değerli Başkanımızın 15 Ağustos bayramını en içten, en özlü duygularımızla kutluyor, selam ve saygılarımızı sunuyoruz.

- Selam olsun 15 Ağustosları yaratanlara!
- Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
- Yaşasın Başkan APO!

15 Ağustos 1993

ERNK Amed Eyalet Komitesi

Başkomutanımız APO'ya

Tarihin en eski ve cefalı halklarından olan, barbar sömürgeciler tarafından tarihten ve yeryüzünden silinmek istenen, yüzyıllar boyu uygulanan kızıl ve beyaz katliamlarla yok edilmenin eşiğine getirilen halkımıza köleliğin bir kader olmadığını kavratarak onurlu ve namuslu yaşamın yolunu gösterdiniz. PKK, ERNK ve ARGK gibi güçlü silahlarla donattığınız Kürdistan halkı, bağımsızlığa ve özgürlüğe giden bu apaydınlık yolda şimdi kararlılıkla yürümektedir. Mimarı olduğunuz, tarihimizin en parlak sayfalarından biri olan şanlı 15 Ağustos Atılımı, barbar düşmanlarımıza karşı hangi imkanlarla savaşılacağını ve nasıl kazanılacağını bize öğretmiştir. 9 yıldır kesintisiz olarak sürdürülen bu savaşta bir gün bile bizi yalnız bırakmayarak her cephede, her çatışmada ve her mevzide bilfiil komuta ederek yenilginin tüm yollarını kapattınız. Olanaksızı başarmanın cesaret ve gücünü verdiniz. Bu tarihi günün 9. yıldönümü vesilesiyle tüm inancımız ve kararlılığımız ile size olan bağlılığımızı bir kez daha vurgularken, diyoruz ki; işaret ettiğiniz hedeflere doğru sizin öğrettiğiniz, "An serkeftin, an serkeftin" şiarıyla ve 15 Ağustos'un fethedici ruhuyla nihai zafee kadar azimle savaşmaya ve mutlaka kazanmaya söz veriyoruz.

15 Ağustos 1993

Amed Eyaleti savaşçıları

Başkomutanımız APO'ya

İnsanlığın temsilcisi olan partimiz PKK, giderek tüm ilerici insanlığın sempati ve desteğini kazanmakta, ezilen ve sömürülen halkların emperyalizme ve her türlü gericiliğe karşı kurtuluş umudu haline gelmektedir. Partimiz ve ordumuz kutsal 15 Ağustos Atılımı'nın 10. savaş yılına da yeni hamlelerle girmektedir.

En zorlu 9 yıllık savaş tarihimizin kanıtladığı gibi, Başkomutanımızın engin öngörüsü, askeri dehası, bitmek bilmeyen yüce emeği düşmanı her defasında kahredip bozguna uğratırken bitmiş-tükenmiş bir halk gerçekliğinden kendisini var eden bir halk gerçekliğine götürmüştür. Bizler bunun coşkusunu yaşamanın yanında eyalet çalışmalarına duyulan güvene layık olamamanın, verilen desteğe layıkıyla karşılık verememenin ve dolayısıyla partimizin hak etmediği yersiz kayıplara yol açmanın ezikliğini de yaşıyoruz.

Ancak şunu da derin bir inanç ve azimle huzurunuzda ifade etmek isteriz ki, Başkan APO'nun komutasında ve ilham veren ışıklı yolunda yetmezliklerimiz ve kusurlarımızla savaşacak onları her gün, her saat aşmaya çalışarak, zaferin şafağında bulunduğumuz bu süreçte görevlerimizi layıkıyla yerine getirerek bağlılığımızı tekrar göstereceğiz.

15 Ağustos 1993

Amed Eyaleti Askeri Konseyi

Uluslararası ilerici insanlık camiasına

15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümünde ordulaşan ve savaşan halkımızla zafere daha kararlı adımlarla yürüyoruz. Partinin taktik önderliğinde giderek gelişen ulusal bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük savaşımının en önemli tarihi aşamalarından birini oluşturan 15 Ağustos tarihi atılımı, silahlı savaşımımızın resmen ilan edilişinin ve halk ordumuz ARGK'nin kuruluşunun 9. yıldönümünde başta büyük önder Başkan APO olmak üzere, kahraman şehitlerimizi, ARGK'nin değerli komutan ve savaşçılarını, partili yoldaşları, halkımızı ve insanlık camiasını saygıyla selamlıyor, bu şanlı yıldönümü kutluyoruz.

Kürdistan'ı karanlık bir zindana çeviren ve 12 Eylül faşizminin insanlık dışı baskı, sömürü, işkence ve katliam uygulamaları arasında, umutların neredeyse tükendiği, örgütsüzlüğü, dağınıklığı geliştiren, mücadele ve direnişten uzaklaştıran bir ortamda tüm olumsuzluklara ve büyük engellemelere, teslimiyete, yozlaşmaya inat gerçekleşen şanlı 15 Ağustos Atılımı, TC karanlık ortamına saplanan özgürlük tutkumuz olmuştur. 15 Ağustos Atılımı, tam "bitirdik" denildiği noktada daha görkemli bir başlangıç, direniş, ve yüceliş adımıdır. İnsanlık adına gerçekleşen bu büyük direniş Başkan APO'nun komutası altında milyonları harekete geçirerek özgücü ayaklandırmaktır. Adeta direniş, mücadele ve kazanmanın imkansız olduğunun, ulusun yok edildiğinin gösterilmeye çalışıldığı 1984 öncesine oranla cbugün yaşanılan gelişmeler karşılaştırıldığında 15 Ağustos Atılımı'nın yarattığı büyük direniş çok daha iyi anlaşılacaktır. Ki bugün yaşadıklarımız herkese her şeyi kavratmaya yetecek güçtedir.

Bugün Kürdistan'da gerillaya kavuşmayan bir tek dağ, vadi, köy, mezra ve şehir kalmamıştır. ARGK'ye bağlı gelişen taburlar, alaylar, tugaylar artık Kürdistan'da savaşıyorlar. Botan önemli oranda özgürleşmektedir. Diğer tüm eyaletler de yarı-özgür bir konumunu yaşamaktadırlar. Siyasal hakimiyet önemli oranda gerçekleşiyor. Genelde denge koşullarını yaşıyoruz. On bini aşan gerilla ordumuz her gün büyüyor. Botan'dan Sivas'a, Güney Kürdistan'a, Nurhak dağlarına, Amanoslara, Amed'in derinliklerine ve Urfa'nın içine kadar sarkan halk ordumuz, dağlara ve halkımızın bağrına sökülmemecesine yerleşmiştir. Kürdistan'ın tüm alanlarına dalga dalga yayılan 15 Ağustos devrimci direniş ruhu onu milyonları sararak özgürlük savaşına dönüştüğü alanlardan biri de Mardin Eyaleti'dir. Baştan beri ulusal direniş mücadelemizin çok sıcak alanlarından olan Mardin Eyaleti, gerek halk eylemliliği ve gerekse gerilla savaşımında düşmana karşı önemli bir savaşımın mevzisi olmuştur. TC'nin köy korucuuluğunu, ihanet ağını alanın geri aşiretsel yapısına dayanarak mücadelemizin karşısına dikme çabası bugün boşa çıkarılma noktasına getirilmiştir. Mardin'de halkın yurtseverliği partimiz önderliğinde örgütlenip harekete geçerek düşmanı kahreden bir konuma gelmiştir.

Kürdistan'da serîhildanlara ilk öncülük eden Nusaybin, Kerboran, İdil ve diğer alanlarda topyekün halk direnişçiliğini amansız baskı ve katliamlara karşı yükselten Mardin Eyaleti, bugün de önemli direniş alanı olma özelliğini korumaktadır. Kazanılmış özgürlük için her şeyi göze alarak ayağa kalkmış bir halkın başarmaya muktedir olduğunu kanıtlayan en iyi örneklerden biri de Mardin'dir. Halk direnişçiliğine karşı TC, bugün tüm vahşetiyle yüklenerek onu durdurmaya çalışıyor. Onlarca köy yakılıp yıkıldı. İnsanlarımız her gün ateşe atılarak, kuytu karanlık bir köşede boğazlanarak katledilmektedir. Özel savaşın en çok halka yönelik katliam ve göç ettirme harekatına başvurduğu ve sonuç almak istediği alan burası olmuştur. Bu halen de devam ediyor. Ama her şeye rağmen Mardin Eyaleti yurtsever halk potansiyeli, silahlı gerilla ve halk gücüyle daha çok bir savaşım alanı olmaya doğru gidiyor. Ordulaşmada yeni adımlarla nicel ve nitel büyümeyi yaşıyor. Düşmanı çok çeşitli taktiklerle darbeleme ve imha etme, söküp atma, bunu daha da tırmandırma sürecindedir.

Köy yakmalar, katliamlar, göçe zorlamalar, operasyonlar, baskılar artan düzeyde devam etse de bir halkın özgürlük yürüyüşüne dönüşen 15 Ağustos direniş ve savaşım ruhu Mardin'de özgürlük mevzilerine taşınacaktır. Bu ülkede 15 Ağustos Atılımı'nın yeni bir savaşım yılına girerken halkımıza ve insanlığa bir kez daha şunu belirtmek istiyoruz:

İnsanlık adına yükselen bağımsızlık ve özgürlük eylemimiz zafere yakın olduğu kadar da yenilmez bir noktadadır. Kazanacağımız, bugün her zamankinden daha kesindir. Başkan APO'nun şaşmaz komutası altında, Agit gibi büyük komutanlar yaratarak gelişen ulusal kurtuluş savaşımımız ve halk ordumuz ARGK bugün daha güçlü, örgütlü büyüyen ve savaşan bir güç olarak insanlığın hizmetindedir. İnsanlığın gücü olan ARGK'nin büyümesi ve güçlenmesi için, halkımız evlatlarını TC ordusuna değil, halk ordusuna vermelidir. Yaptığı manevi desteğini artırmak için bir yarış başlatmalıdır. Yine insanlık camiası, kendisinin de savaşımı olan bu özgürlük savaşına sahip çıkmalı, TC'nin halkımıza yaptığı vahşeti, soykırımı yüzüne haykırmalıdır. Halkımızın ve insanlığın yeniden diriliş bayramı olan 15 Ağustos Atılımı'nı kutluyor, yurtsever halkımız şahsında tüm ilerici insanlığı saygıyla selamlıyoruz.

- Yaşasın 15 Ağustos direniş ve savaş ruhumuz!
- Yaşasın Başkan APO!
- Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
- Yaşasın bağımsızlık, demokrasi ve özgürlük savaşımız!

15 Ağustos 1993
ARGK Mardin Eyalet Karargahı

MESAJLAR... MESAJLAR... MESAJLAR... MESAJLAR... MESAJLAR... MESAJLAR... MESAJLAR... MESAJLAR... MESAJLAR... MESAJLAR... MESAJLAR... MESAJLAR...

Değerli Başkanımıza, yurtsever Kürdistan halkına, tüm kamuoyuna!

Şanlı 15 Ağustos Atılımımız, 9. yıldönümünde bağımsızlığa doğru zafer yolunda emin adımlarla ilerliyor. Kazanmanın adı olan halk ordulaşmamızı bütün görkemliliğiyle yaşarken, her halukarda başarmayı kendimize şiar alıyoruz. Bundan başka pratik yaşam, düşünce ve davranışı ne bekliyor, ne de bunu dayatanlara onay veriyoruz. Bütün samimiyetimiz ve olanca kararlılığımızla Parti Önderliğimizin yol gösteriiciliğinde büyük azim ve savaşma hırsıyla, çizgi ve emir eri olarak kalacağız. İlk 15 Ağustos Atılımımızın izinde, her gün yeni 15 Ağustoslarla yaşamanın kıvancıyla yoktan var olmayı yaratan bir partinin üyeleri olarak, geleceği yaratmanın derin çabası içinde olacağız. Görevimiz ağır, sorumluluğumuz büyüktür, ancak aldığımız bilinç, edindiğimiz tecrübe de yetkindir. Parti tarihimiz büyük bir kaynaktır. Özgürlüğe susamış bireyler olarak özgürlük yolunda engel tanımıyoruz. Ne kazanımlarımızı yeterli görüyoruz, ne de kendimizi kaybediyoruz. Atılan her adım ciddi bir planlama ve titiz bir çalışmayla hazırlanmaktadır.

Değerlerimize saygılı ve şehitlerimizin emanetlerine sadığız. Parti Önderliğimizin engin desteği, büyük öngörüsüyle taktik görevlerimizin karşısında, Halk Kurtuluş Ordumuzun büyük hamlesi 15 Ağustos'un yeni bir yıldönümünde, kendimizi bir kez daha sorguluyoruz. Savaşımımız kazanmak içindir. Dökülen kan devrimimizin harcıdır. Bu iyi anlaşılmaktadır. İnşa gücüne ve yeteneğine sahibiz. O halde bir kez daha diyoruz ki;

Yeni bir yılda yepyeni doğuşlar yaparak görevlerimizin üzerine yürüyoruz. Her türlü yıkıcı tutum ve sınıf dışı yaklaşımlar bizi olmazsa olmaz kabilinden görevlerimizden uzak tutamaz. Ulusal Önderimiz Başkan APO'dan aldığımız kudret, Halk Ordumuzun büyük cesaret ve yaratıcılığıyla partimizin bayrağı altında sarsılmaz bir inanç ve sabırla, şehitlerimizin manevi komutası altında yürüyeceğimize ve başında bulunduğumuz ulusal savaş cephesinde üzerimize düşen görevlerin üstesinden layıkıyla geleceğimize dair bağlılığımızı belirtiyoruz. Her şey için Başkomutanımız Başkan APO'ya minnettarız.

- Yaşasın Başkomutanımız Başkan APO!
- Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!
- Yaşasın 15 Ağustos Atılım ruhu!

15 Ağustos 1993
PKK - Dersim Eyalet Yürütmesi

Parti Önderliği'ne

Devrimimizin yaratıcısı, güvencesi, esin kaynağı, halk ordumuzun başkomutanı, halkımızın ulusal önderi, yüce sosyalist insan, değerli Başkanımız APO;

Zifiri karanlıklar içerisinde dumura uğratılan ve kendi yaşamına yabancılaşmış bir ortamda, engin görüş, cesaret ve fedakarlıklar temelinde bir güneş gibi doğup bizi bize kavratarak kendimize getiren, aydınlatan ideolojik önderimiz PKK'ye ve değerli tüm çalışanlarına, yaşamı uğruna ölecek kadar seven, gerçek yaşamı yaratan ve özgürlük ağacımızı kızıl kanlarıyla sulayan yaşam kaynağımız, manevi komutanlarımız değerli tüm şehitlerimize;

İnsanlık onurumuzu, halk ve ülke varlığımızı azgın faşist sömürgeciliğe karşı yüce bedenleriyle amansızca direnerek koruyan halk ve direniş önderlerimiz Mazlum Doğan, Kemal Pir, M. Hayri Durmuş, Ferhat Kurtay şahsındaki yaşamı dirilten tüm zindan direnişçilerine;

Azgın faşist-sömürgeci ve yerli işbirlikçi güçlere karşı bağımsız bir ülke, özgür bir halk yaratma amacıyla değerli büyük komutan Agit yoldaşın komutasında soylu direnişler ve engin fedakarlıklar temelinde yüreği elinde savaşan değerli, kahraman tüm ARGK gerillalarına;

Yoğun işgal, istila, baskı, zulüm koşullarına göğüs geren, dayatılan yok etme, tarihsel kırım politikalarına karşı dik duran, uygarlıktan kopma pahasına da olsa tarihe, insanlığa, uygarlığa hizmet olarak var olmayı esas alıp dağlara sığınarak mücadelemizi kanı, emeği ve her türlü maddi ve manevi desteğiyle besleyip bugüne getiren ve partimiz önderliğinde geliştirdiği görkemli serîhildanlarıyla düşmanı ürküten cefakar, yurtsever halkımıza;

Şanlı 15 Ağustos Atılımımızın 10. savaş yılına girişi vesilesiyle ulusal kurtuluş mücadelemizin ulaştığı gelişim boyutuna denk bir siyasal ve askeri gelişmeyi eyaletimiz özgülünde her türlü sınıf dışı anlayış ve yetmez kişilikten kaynaklanan olumsuz pratikleri mahkum ederek, ülkemiz genelindeki gelişmelerle aramızda bulunan mesafeyi Apocu ruh ve bilinç ile, partimizin yaşam çalışma, hareket ve vuruş tarzıyla kapatacağımıza, yapı olarak Parti Önderliğimizin emeklerine ve şehitlerimizin kanına layık olacağımıza dair sözümüzü yineliyor, ve mutlaka kazanacağız diyoruz.

Devrimci selam ve saygılarımızla.

15 Ağustos 1993
PKK-Devrimci Gap Eyaleti Karargahı

Parti Önderliği'ne

15 Ağustos silahlı mücadele atılımının 9. yıldönümünü kutlarken, bu vesileyle derin saygılarımızı sunarız. 15 Ağustos'un ruhunu yakalama çabası bizim için esas olacaktır. Dağlarımızda bağımsızlığı, özgürlüğü savaşarak, emek-çaba harcayarak yakalayacağımıza inanıyoruz. Bağımsız, özgür kişiliği yakalayabilmenin askerleşmekten, ordulaşmaktan geçtiği gerçeğiyle hareket edilmektedir. Edinilecek bağımsız, özgür kişiliği Kürdistan'ın bağımsızlığı için verilen savaşın hizmetine sokmak göreviyle karşı karşıya bulunmaktayız. Bu görevi yerine getirebilmenin temelleri partimiz tarafından atılmıştır. Parti Önderliğimizin büyük desteği bizi bu imtihana tabi kılmaktadır. Bu gerçek temelinde Botan'da temeli atılan bağımsız özgücü, yönetim gücünü ortaya çıkarabilecek örgütlenmede yerimizi almış bulunmaktayız. Bunu büyük bir şans olarak değerlendiriyoruz. Partinin istediği düzeye henüz ulaşılmamış olunsa da önemli gelişmenin sağlandığı, fakat bununla asla yetinilemeyeceği, zayıf ve yük olan değil, yük kaldırma, yönetme, yürütme ve yönlendirmede gerekli yerimizi alacağımıza inanıyoruz.

Biz yeni kurulan bağımsız şehir içi eylem takımı olarak, bunun adımlarını almış bulunmaktayız. Partinin desteğiyle ortaya çıkan bu sonuç şu anki pratiğiyle önemli bir adım atmış ve gelişme sağlamıştır. Önümüzdeki dönemde gerek askerileşmede, gerek savaşmada, gerekse özgürleşmede önemli mesafenin katedilmesi hedefimizdir. Bundan başka kendimize şans tanımıyoruz. Bu kısa süreli pratik inancımızı güçlendirmiştir. Başkomutanımız Başkan APO'nun komutası altında savaşmak onurunu yaşıyor ve bu onura layık savaşçılar olacağımıza söz veriyoruz. Bundan sonraki kanıtlamalarımız pratiğimizle olacaktır. Parti Önderliğimizin bayramını kutlarken, devrimci selam ve saygılarımızı sunarız.

15 Ağustos 1993
Botan Eyaleti Karargahı
Şehir İçi Eylem Takımı

Parti Önderliği'ne

Büyük bir çalışma azmi, engin fedakarlıklarla hazırladığınız ve halkımıza bahşettiğiniz şanlı 15 Ağustos Atılımı, bugün 10. yılına girerken, silahlı halk savaşımımıza öncülük eden ışıklı yolunuzda geleceğe ümitle ve güvenle yürüyoruz. 1993 yılında tarihsel öneme sahip olan böylesi günlerde faşist Türk ordusu ve onun ülkemiz Kürdistan'daki yerli hain çetelerine karşı kahraman ve yenilmez ordumuz ARGK'nin yükselttiği kurtuluş savaşımız bizler için de değeri çok yüksek bir şans ve fırsat olmuştur. ARGK'nin yeni ve genç üyeleri olarak savaştaki yerimizi almaya hazırlanırken, partimizin binbir emek sarfederek en zor koşullarda bizler için hazırladığı imkanlardan halkımızın kurtuluşu için sonuna kadar yararlanmayı devrimci bir görev olarak görüyor, onun ağır sorumluluğunu yaşıyoruz. Sömürgeci egemenlik altında artık tahammül edilemeyen işkenceli, acılı günlerin bir an önce sona ermesi için 1993 saldırı ruhuyla, büyük bir cesaret ve kararlılıkla düşmanın üzerine yürüme kararındayız. Kısa sürede partimizin hareket ve vuruş tarzını kavramaya çalışırken, şimdi her zamankinden daha fazla coşkulu, inançlı ve coşkulu olduğumuzu belirtmenin onurunu ve kıvancını yaşıyoruz. Bu bir onur savaşıdır, bu savaşı biz kazanacağız.

- Yaşasın 15 Ağustos Atılımı!
- Bijî PKK, ERNK, ARGK!
- Bijî Serok APO!

15 Ağustos 1993
Botan Eyaleti 4. Bölge-Garisan

DÖNÜŞMEMEKTE ISRAR EDEN KİŞİLİK KEMALİZMİN ŞAHSINDA ZAFER KAZANDIĞI KİŞİLİKTİR

Kürt insanı birçok evreden geçti. İlkel komünal toplumu aşıp köleci topluma geçişte kendi iç dinamikleriyle, daha köleci uygarlık gelişimini yaşayamadan egemenlik altına girdi. Ardından feodal egemenlik yine onun gelişimini güdük bıraktı. İstila, işgal ve sömürgeleştirme çabaları belini kırdı. Kemalist TC'nin oluşumuyla birlikte tamamen insanlığın dışına atılma tehlikesi içine sokuldu. Böylece bir yanıyla ilkel komünal, köleci, hatta feodal toplumun kalıntılarını üzerinde taşırken, diğer yanıyla TC kapitalizminin çirkeflikleri içinde kendini buluverdi. Daha da ötesi kemalizm gibi azgın bir faşizmin cenderesinde kendini yitirdikçe yitirdi ve böylelikle tam ucube denilecek, çarpık-çurpuk, medeniyetten, çağdaşlıktan tamamen uzak, kendine, ulus-halk gerçekliğine, hatta insani varlık ve değerlerine yabancı bir Kürt tipi oluştu. Bu Kürt tipi dünyanın dört bir yanına savrularak kendisine ait olmayan ne varsa, hepsine bulaştırıldı. Kendisinin olmayan dillerde, yaşamlarda, kültürlerde, ahlaki anlayışlarda, ülke gerçekliklerinde adeta uzmanlaştı ve uzmanlaştıkça ortada Kürtlük adına elle tutulur bir şey kalmadı. Nitekim 1970'li yıllara gelindiğinde artık Kürt, dünyada adı-sanı duyulmayan insan ve onun ülkesi Kürdistan da kaale alınmayan topraklar oldu. Bu insanın beyni, ruhu karartıldı, gerçekliği, ülkesi karanlıklara boğduruldu.

İşte böyle bir ortamda Kürdistan halkı için bulunmaz eşsiz bir çıkış olarak PKK hareketini şekillendiren Abdullah ÖCALAN yoldaş, bu acı gerçeklikleri görerek duruma müdahale etti. Nasıl yok oluşun eşiğinden sıfır olanaklarla bir halkın özgürlük ve bağımsızlık davasının temellerini, ne tür engelleme ve zorluklara karşın attığı parti tarihinde, Parti Önderliği'nin derin çözümlemelerinde detaylı işlenmiştir. Burada bunları tekrarlamaya gerek yoktur. Ancak eğer bir Kürt insanı bütün parti gerçekliklerine rağmen parti tarihini gözardı etmek istiyorsa, burada kısa bir özetlemeye, hatırlatma mahiyetinde gerek vardır. Çünkü bu insan yıllar yılı parti emekleriyle beslenmiş, büyütülmüş, hatta toplum içinde, insanlık alemi içinde kendisine yer ve değer verilmiş, tamamen parti imkanlarıyla yaratılmışsa ve bu gerçekliğe rağmen bu insan insan olma yolundan sapmayı bir ihanet derecesinde yaşamayı reva görmüşse, burada yine bazı hususları özellikle de halkımıza, insanlığa hatırlatmakta yarar vardır.

Partimiz PKK bir insanı nasıl yaratıyor? Şimdiye kadar hangi çabalar sergileyerek yarattı? O yok olan, ezilen, horlanan, aşağılanan, öz kimliği adına kendisine hiçbir değer ve onur verilmeyen, hiçbir tanımlanmaya alınmayan, insanlık alemi içinde bırakalım saygın olmayı, yaşam imkanı bile kendisine verilmeyen, her alanda bir paçavra gibi kullanılan, tüm toplumların ayak topu haline getirilen kişilik PKK tarafından nasıl onurlu, kabul edilir, hesaba alınır, değer biçilir kişilik haline getirildi? PKK biliminin kudretli şavkı karanlık dehlizleri nasıl ışıl ışıl kıldı? Küflenmiş beyinleri, dondurulmuş ruhları, kırılmış cesaretleri, tükenmiş yürekleri nasıl ayaklandırdı? Dirilişini nasıl amansız bir çaba sonucu gerçekleştirdi?

Yok oluşun eşiğindeki bu toplum PKK ile var oluşun eşiğine geldi. Ama toplumdan bazı insanlar, PKK içerisinde yer aldıkları halde nasıl PKK'ye düşman kalıntılarını dayattılar? Yine PKK içinde nasıl düşmandan daha düşmanca bir çabayla, hem de "keskin PKK'lilik" adına düşman faaliyetlerini en değme kontralara taş çıkartacak biçimde dayattılar, sergilediler?

Tüm bu konularda PKK tarihini iyi bilmek gerekir. Kürt toplumunun ağırlıklı bir kısmı bugün PKK'ye ve onun Önderliğine ölümüne bağlıdır ve bunun tek nedeni de kendisini yeniden insanlığa kazandıranın bu gerçeklik olduğunun bilincinde olmasıdır. Ama bazı insanlar vardır ki, PKK içinde bile hiçbir zaman PKK gerçekliğine ulaşamamış, onu anlama ve kavrama yetisini gösterememişlerdir. Bunun kişilikten, düşmanın üzerindeki uygulama sonuçlarından, direkt bağlantılarından, daha birçok sebepten kaynaklanan çok çeşitli ve farklı düzeylerde nedenleri vardır. Fakat bizce en büyük nedenlerden bir tanesi de PKK içindeki bu insanların iyi niyetle sunulan bazı fırsatlardan, yine çeşitli nedenlerle doğan boşluklardan, kullanılmaya müsait bazı ortamlardan çok sinsi temellerde yararlanarak ve gerçek yüzlerini gizlemeyi başararak yer edinmeleri, hiç de hak etmedikleri bir temelde tırmanış göstermeleri, hiçbir değer üretmedikleri halde değerlerin kaynak başına kurulmaları ve orada bir asalak gibi semirdikçe semirmeleri ve böylece kariyer, güç, mevki kazandıklarını sanmalarıdır. Ve bir gün PKK bu kaynağı kurutup onların bulunduğu noktaya nasıl geldiklerinin hesabını sorduğunda, elde tutulabilecek hiçbir şeylerinin olmaması nedeniyle sıfırı tüketip esas gerçeklikleri olan düşman özelliklere koşmalarıdır. Bundan da ötesi, bulundukları noktaya partinin olanak ve şans tanımalarıyla geldiklerini değil, tamamen kendi yetenekleri veya özellikleri sayesinde geldikleri yanılgısını oldukça yaşamalarından ötürü de, bu imkan ellerinden alındığında ortalığa kendilerini atıp büyük bir haksızlığa uğradıkları yaygarasını koparmalarıdır. Peki adama sormazlar mı, sen daha önce kimdin, neydin? PKK ile kim oldun, ne oldun? PKK öncesinde senin değerin, kıymeti harbiyen neydi, PKK ile nasıl onurlandın? PKK olmadan sen var olabilir miydin, iki insanı bir araya getirebilir miydin? Babadan, aşiretten, akrabadan, hemşerinden kalan imkanlarla sen bir tek sözcüğü bir insan topluluğu içinde söyleyebilir miydin? Söylesen bile sana kim kulak asar, kim alkışlardı? PKK öncesinde toplum içinde ancak şaklabanlık yapanlar alkışlanırdı ki, onların da halk içinde nasıl bir itibar gördükleri belliydi. Sen sanıyor musun ki, iki dudak kıpırdayışınla toplanan, karşında saygılı bekleyen, sözlerini yürekten dinleyip alkışlayan binlerce insan, ortada PKK gibi bir gerçeklik olmasa sana bir kuruşluk kıymet verirdi? O insanların gösterdiği saygı, harcadığı çaba sana değil, PKK'nin değerlerinedir.

İşte PKK içinde hazır imkanlar üzerinde büyüyen bu tarz asalak tipler, PKK imkanlarından yararlandıkça kendilerini bulunmaz adam, emsalsiz kişilik ve her şeyin yaratıcısı görme aldatmacasına kapıldılar ki, bu onların en büyük yanılgısı ve tamamıyla da kofluklarının göstergesi oldu. Nitekim PKK tarihi böylesi örneklerle doludur. Kim ki PKK içerisinde hiçbir emek sarfetmeden bazı değerlerin üzerine konma konumuna gelmişse, ya darlıklar karşılığında, ya da PKK'nin hesap istemesi karşısında aynı tavrı sergilemişlerdir; çalma, çırpma, satma, düşmana teslim etme, kaçma!..

Burada unutulmaması gereken bir gerçeklik vardır: PKK bir halkın öz emekleri, çabası üzerinde doğan, gelişim gösteren bir harekettir. PKK içinde her şey ancak emekle kazanılabilir. PKK içindeki emeklerin birikim ifadesi kutsal şehitlerimiz ve onları şahsında temsil eden Parti Önderliğimizdir. Ancak onların bazı emekleri yarattıklarından bahsedilebilir. Dolayısıyla PKK içinde geldikleri en yüce mertebeyi hak ettiklerini, bu mertebeye el uzatıldığında ise amansız karşı durulmayı gündeme almaları, tümümüzün alması kabul görür. Bunun dışındaki tüm ağlayıp sızlamalar beyhudedir, sadece timsah gözyaşlarıdır.

PKK'nın bir insanlık hareketi olarak insan ne kadar dürüşülmüş olsa bile onu kazanmayı esas alma ilkesini, kötü kullanmak asla bir kurnazlık veya yetenek meselesi yapılmamalıdır. Ne yazık ki bazı insanlar bunu çok kötü kullandılar. Ama PKK'nin büyük sabrı da onların kötü yanıldığını gösterdi. Bir Kör Cemal, Hogır, Metin vb. unsurlar böyle bir yanılgıyı yaşadılar. Partinin sunduğu imkan ve fırsatlar üzerinde beylikler kurma, halkın dişinden tırnağından artırarak verdiği değerleri bireysel kariyerizmleri uğruna çarçur etme ve işin en acılı yanı da kendilerini tüm çabaların odağında görme aldatmacasını büyük yaşadılar. Ama bir gün PKK, "Seni sen yapanın ben olduğumu unuttun, gel hesabını ver, sen nasıl sen oldun" diye yakasına yapıştığında, hepsi de düşmana kaçmakta çareyi aradı. Kimisi canıyla ödedi, kimisi düşmanın koynuna balıklama atladı.

Yine bu durumun bir de zindan cephesi vardır. Bir Mehmet Şener, bir Ali Rıza, bir Selim unsurlarının PKK'yi asla yaşamadıkları halde nasıl büyük lafazanlıkla "keskin PKK'li" kesilerek, nasıl pratikte partiye tek bir değer bile katmayarak bu tutumu sergiledikleri ve bazı boşluklara nasıl sızarak mesafe aldıkları açıkça görülmüştür. Ama bir gün PKK, "gel, pratiğinin hesabını ver, sen bu halkın öz imkanlarını böyle çarçur ederken bu halkın tek umudu olan onun ulusal kurtuluşuna, özgürleşme savaşımına ne kattın, dök ortaya" dediğinde, elde tutulur bir şeyi olmadığından selameti kaçmakta bulup düşman cephesinden saldırıya geçme ve bunu da kimisi canıyla ödeme, kimisi de rezalet içinde çırpınmayla karşılık bulma derecesine kadar götürmedi mi?

Bu örnekler parti tarihinde daha çoktur, ama esas konumuz olan bunun son örneğine, özellikle zindanda 12 Eylül faşizmiyle şekillendirilen kişiliğe ve bu kişiliğin son temsilcilerinden biri olan Selim Çürükkaya unsurunun tanınmasına gelmekte yarar vardır. Çünkü hem bu tür kişilikleri tanımadan, tüm içyüzüyle açığa çıkarmadan onun köklü çözümüne varmak zordur. Nitekim bunların açığa çıkarılması, ne olup ne olmadıklarının ortaya konulması doğru sonuca varmanın da esas kaynağı olacaktır.

Burada yine vurguluyoruz ki, Kürt insanını insan eden, ona tüm insani, çağdaş ve saygın özellikleri kazandıran PKK ve onun önderliğidir. Bu olmadan önce Kürt insanı bir hiçti ve bugün de bunlar gözardı edilirse ancak bir hiç olunur.

Bu noktada sorunun artık bir kişilik sorunu olmaktan çıktığını, tümden kendi gerçekliğini inkar etme sorunu olduğunu görmek gerekmektedir. İnsan kendini var eden gerçeklikleri bilmez veya bildiği halde kabul etmezse, o insan ya tümden düşmanı yaşıyordur, ya da bilinçli bir gaflet durumu içindedir. Nitekim bunun da ihanete, dolayısıyla son tahlilde düşmana götürdüğü, düşmanı yansıttığı çok iyi bilinmektedir. Kısaca ortada bir güneş gibi duran PKK gerçekliğini gözardı ederek hiçbir Kürt insanı "ben filan işi kendi gücüm, yeteneğim, özelliğimle başardım" diyemez. Hayır, o gücü de, yeteneği de, özelliği de sana PKK verdi, o kazandırdı. Ama düşman da sana bir şeyler vermiş, kazandırmıştır ve sen düşmanın kazandırdıklarını PKK içinde konuşturmak isteyince PKK ile bütünleşemedim. PKK seni insan kılmaya çalıştıkça, sen faşizmin kazandırdığı çarpık kişiliği, köhne özellikleri dayattın. Bu noktada partiyi yaşamadığını kendin de gördün. PKK'yi yaşayamadığın için de düşman özellikleri rahat yaşayabileceğin ortama ulaşmayı da kendin için kurtuluş gördün. Gerçeğin de böyle olmayı zorunlu kılıyor. Düşmanı yaşayan hiçbir unsur kırk yıl da geçse PKK içinde barınamaz!

12 Eylül faşizminin zindan kişiliğinde kazandığı zafer ve Selim unsuru şahsında görülen sonuçları

12 Eylül faşizminin, devrimci gelişmeler ile insanlaşma yolunda önemli değişim ve dönüşümlere uğrayan insanlarımızı, yeniden insanlık yolundan çevirmeye çalışarak kendi emelleri doğrultusunda bir şekillendirmeye tabi tutma amacıyla çok planlı ve sistemli geliştirilen bir askeri-kemalist girişim olduğunu artık bilmeyen yoktur. 12 Eylül faşizminin bazılarının sandığı gibi salt birkaç sol örgütü dağıtmak, bunların yükselttiği siyasal ya da silahlı mücadeleyi bastırmak için gelmediği, bundan da öte özellikle PKK hareketinin gelişimiyle insanların beyninde, ruhunda, yaşamında başlayan değişim ve dönüşümün önünü almak, bu duyuları yeniden küfe, pasa, karanlığa gömmek için geldiği de bilinir. Nitekim bu faşist girişimin yüklendiği temel alanın Kürdistan ve özgülünde de Diyarbakır zindanı olduğu gerçekliği bu savı daha da doğrulamaktadır. Burada gerek zindanda olsun, gerekse zaten tümden zindanlaştırılmış Kürdistan ülkesinde olsun önce askeri zor, işkence ve baskıyla insanlar sindirilmek, ardından kemalist-faşist eğitimle yeniden şekillendirilmek hedeflenmiştir. Konumuzla ilgili olması açısından düşmanın Diyarbakır zindanındaki uygulamalarına ve kazandırdığı sonuçlara geçelim:

Diyarbakır zindanında askeri cuntanın ilk bir yıllık pratiği zindanı tümden dış dünyaya kapatma ve işkence, baskı yöntemlerini çok çeşitli ve sistematik biçimde uygulayarak insanları teslim alma temelinde gelişmiştir. Ardından bunun için de önce insanların birlik ve örgütlülüğünü parçalayıp dağıtarak onları yalnızlaştırma, başsız, komutsuz, çaresiz bırakma ve bu ortamda işkenceyi dayatma yolu izlenmiştir. İşkenceler sonucu çözülen insanlar ayrıştırılarak teslimiyet içinde farklı uygulamalara alınırken, direnişe devam eden insanlar üzerinde de işkence derinleştirilerek aynı sonuca gidilmeye çalışılmıştır. Bilindiği gibi bu derinleştirilmiş işkenceye karşı, başta Mazlum, Dörtler ve 14 Temmuz direnişçileri olmak üzere, PKK'nin kararlı savunucuları görkemli direnişler sergileyerek yaşamı şahadette kazanmışlardır. Diğer birçok insan da adeta pes ederek kendini düşmanın insafına terk etmiş ve böylelikle azgın faşist Esat Oktay'ın dediği gibi zindanda "Emir-komutaya uymayan bir tek sinek bile kalmamıştır". Ancak bu durum işin fiziki yanıdır. 1982 yılında fiziki olarak durum böyledir ama ruhta, düşüncede yaşamda olabildiğince hala PKK'yi yaşayan, bu temelde direniş çaresi arayan insanlar ile, yavaş yavaş ruhunu, yaşamını, düşüncesini 12 Eylül felsefesinin insafına terk eden insanların varlığı ve gün geçtikçe bunların ayrışması durumu da söz konusudur. Kişinin PKK'ye, onun gerçekliğine bağlılığı bunda ölçüttür. PKK'ye kararlı ve bilinçli bağlılık ruhta, düşüncede ve yaşamda bu faşist saldırıya karşı amansız ve zorlu bir direnişi yaratırken, inancını yitiren insanların da çözülüşü ve düşman uygulamalarının esiri oluşu önü alınması zor tarzda gelişme göstermiştir.

Selim Çürükkaya unsurunun zindan öncesi pratiğine bakıldığında daha baştan beri PKK'ye kararlı bir giriş yapmadığı, davaya tam inanç getirmediği, sürekli bir uyumsuzluğu, yapıyla bütünleşmemeyi, kaynaşmamayı, çelişkili bir durum arzetmeyi yaşadığı görülecektir. Nitekim bu durumu bilinerek kendisine yaklaşım gösterilmekteydi. Bu durumu Selim'in kendisi de çok iyi bilmekte ve bir bunalım derecesinde yaşamaktaydı. 1.6.1993 tarihinde Parti Soruşturma Komisyonu'na kendi el yazmasıyla yazdığı bir raporundan zaman zaman alıntılar yaparak hem zindan öncesi, hem zindan süreci ve hem de sonrası durumunu bizzat kendi saptamalarıyla açığa koymakta yarar vardır.

Zindan öncesi faaliyet sürecinde parti bünyesiyle yaşadığı uyumsuzluğun nedenlerini kendi kişiliğinde görmeyerek bazı kişilerde sorunu arama, kendisine daha o zamandan yönelmemeyi esas alma özelliği nedeniyle sürekli parti yapısı içinde sorun olma ve bu temelde parti midesine bir taş gibi oturma konumunu arzetmiştir. Nitekim bu durumu kendisi şöyle ifade etmektedir: *"... ve beni Erzincan'a gönderdi. Yıldırım Merkit orada beni bir eve yerleştirdi. Gelen giden yok. İlişki kurabileceğim kesimler sınırlı. Bana resmi bir görev de verilmemiş. Aranıyorum. Kaldığım binanın ikinci katında bir subay oturuyor ve ben burada tekim. Arasıra yanıma bir-iki öğrenci geliyor. Baktım olacak şey değil, ayrıldım. Bingöl'e gittim... Kafam bozuk, allak bullak olmuşum... Çalışıyorum ama moralim sıfır, sorunum var veya sorun var halledemiyorum. ...'u ajan olarak değerlendiriyorum..."*

Selim'in 12 Eylül öncesi faaliyetlerini izah eden bu birkaç cümlelik anlatımı bile onun ne kadar örgüt adamı olup olmadığını göstermeye yeterlidir. Daha o günden hazır imkanlar arayan bir tiptir. Erzincan'a parti tarafından gönderiliyor, ama resmi görevinin olmadığından yakınıyor, yani partinin ille sen şunun sorumlususun deyip rütbelendirmesini bekliyor. Yine ilişkiler sınırlı diye yakınıyor ama bir devrimcinin görevinin zaten sınırlı veya hiç olmayan ilişkilerden binlerce ilişkiler yaratmak olduğunu düşünme zahmetine bile katlanmıyor. Hazır ilişkiler bekliyor. Bununla da yetinmeyerek hesabına gelmediği için örgüt yerine kendisini koyuyor ve başını alarak Bingöl'e gidiyor. Bu ne kadar bir örgüt adamının tutum, tavır ve ruh halidir? Bu esasen onun parti içindeki ilk şekillenişini de ele veriyor. Zora gelmeyen, hazır imkanların üzerine konulmayı bekleyen, hiçbir değer üretmeden kendisine mevki ve sorumluluk bahşedilmeyi arayan, bunu bulamadığında da bunalan ve bunu bulabileceği bir ortamı gözüne kestirdiğinde hiçbir örgüt kuralı tanımadan alan değiştirebilen ve gittiği yerde de bunalımlı ruh halini dayatarak hem partiyi kendisiyle uğraştıran, hem de haksızlığa uğramış edebiyatı yaparak yer ve mevki kazanmaya çabalayan bir yapıyla parti bünyesine yerleşiyor. Ama her anlatımı gerçekten de kendisini ele vermektedir. Parti yapısıyla uyumsuz, sürekli itim merkezi olan, sürekli bunalım teorisini yapan kişiliğiyle ne kadar partileşmeyi yaşayabilir, yaşatabilir?

Dolayısıyla Selim unsurunun bugün vardığı durumu değerlendirirken onun dününden de haberdar olmak insanı daha sağlıklı, sayduyulu yaklaşımlara götürecektir. Onun dününü bilmeden, "bunca yıldan sonra nasıl bu duruma geldi?"

diye çelişkiye düşmek bir önyargılılık ve bilinçsizlik ifade edecektir.

Kısaca 12 Eylül öncesinde tutuklanmadan önceki Selim, kesinlikle parti bünyesine sağlıklı bir girişi yapmamış, yapısıyla kaynaşmamış; ikircikli, muğlak, küskün, şüpheci bir ruh haliyle fiziken içeride, ruhsal ve düşünsel olarak dışarıda bir katılımla parti midesine oturmuş ve sorunun temel kaynağı olarak kendisini değil koşulları ve başkalarını gördüğü için de kendisini gelişme ve dönüşmeye kapamış bir kişilik oluyor. Böylesi partileşmemiş kişiliklerin zorluklar karşısında kararlılık gösteremeyeceği, direniş sergileyemeyeceği, zaten birçok yönüyle düşman özellikleri yaşadığı ve halk gerçekliğinden, PKK gerçekliğinden büyük oranda kopuk olduğu için de her zaman düşmana açık zemin olma işlevi gördükleri bilinmektedir. İşte Selim unsurunun belirtilen konumuyla zindana düşmesi, kendisinde sonraki süreçte PKK'lileşmekten çok düşman tahribatlarının etkisinde kalma yanının ağırlık teşkil etmesine sebebiyet vermiştir.

Selim unsurunun bu durumdan ötürü cezaevinde öyle ahım şahım bir işkenceye bile tabi tutulmadan bir Esat Oktay'ın belki binlerce kez savurduğu, kararlı hiçbir insanda sonuç alamadığı bir tehdidiyle nasıl düşmana teslim olup aşağılanmayı kabul ettiğini ve buna gelinen süreci de yine kendi raporundan aktaralım:

"12 Eylül 1980'de askeri cunta işbaşına geldiğinde, Türkiye ve Kürdistan cezaevlerine yönelik özel politikalar üretip uygulamaya soktu. Diyarbakır Cezaevi'nde bu politikayı daha da sistemlileştirerek uyguladı. Politikanın amacı biz tutsakları davamıza ihanet ettirmek, örgütlülüğümüzü dağıtmak, devrimci kişiliğimizi dağıtmak, deforme etmek, işe yaramaz hale getirmekti... Ben PKK Diyarbakır grubunda yargılanıyordum. 23 Nisan günü bize yapılan uygulamaları içeren 8 sayfalık bir dilekçeyi cezaevi idaresinden gizli olarak mahkeme salonuna kadar götürdüm ve mahkeme heyetine verdim. Geri dönüşte Yüzbaşı Esat Oktay Yıldıran cezaevi koridorunda özel tedbirler almıştı. Yani yüzlerce eli sopalı ve kalaslı komandoy koridora yığmıştı. Komandolar, Esat'ın işaretiyle bize saldırdılar. Biz Diyarbakır grubu 13 kişiydik. İlk saldırıda 5 kişi kurallara uyacağını kabul etti. Onları alıp götürdüler. Ben, Karasu, Mazlum, Hamit Baldemir, Sinan Caynak ve Akif Yılmaz arkadaşlar kalmıştık. Esat soyunmamızı istedi, soyunmadık. Askerler saldırarak, bizi yatırarak zorla soydular... Başka bir gardiyan Esat'ın emriyle beni tavana kaldırdı. Sonra Esat yanıma gelerek çenemi tuttu, kendine çevirdi. 'Senden sadece bir tek şey istiyorum: Yalnızca Türküm de, başka bir şey isteyen şerefsizdir' dedi. Beş dakika müsaade verdi. Düşündüm, taşındım, zaaf gösterip 'Türküm' dedim. Elbiselerimi bana verip Mazlum gilin kaldığı bölüme gönderdi..."

Bir tehditle beş dakika içinde, hem de iyice düşünüp taşınarak öz kimliğine ters düşmeyi ve teslimiyeti birkaç saatlik işkenceye yeğleyen Selim kişiliğinin ne kadar PKK'ye sağlıklı bir katılım gösterdiği, PKK'ye ne kadar bağlı ve onun ilkelerinin ne kadar savunucusu olduğu, en zor anlarında ona ne kadar sahiplik ettiği bir yana bırakılsa bile yanında bulunan ve her biri gerçekten güç, esin, direniş ve cesaret kaynağı olan Mazlum, Akif gibi arkadaşların varlığından bile utanmadan teslimiyeti yeğlemesi, onun partiye ne kadar tesadüfi bir katılım sağladığını ve ne derece bir pişmanlığı daha o günden yaşadığını göstermeye yeterlidir.

Burada Kürt olduğu halde "Türküm" deme gibi bir özden sapmayı bir bardak su için rahatlıkla kabullenen bir kişiliğin, buna rağmen sonraki zindan pratiğinde kendini dönüştürecek, yeniden direniş çizgisine sokacak tek bir eylemi olmadığı halde kendisini direniş abidesi görme gibi bir yanılgıyı yaşama durumu da vardır. Oysa düşman onu bilinçli olarak Mazlum arkadaşların kaldığı bölüme vermesi söz konusudur. Amaç onun teslimiyetçi ruhunu ortaya sürerek oradakileri de etkilemektir ve düşmanın bu taktiği de çok kullandığı bilinir. Teslim aldığı insanları direnenlerin arasına salarak onları orada Truva Atı gibi kullanma, işkence etme, teslim alma, emirlere uydurma uygulamalarını direnişçilerin gözleri önünde sergileyerek hem direnişçilerin moralini bozma, hem de direniş ortamını çarpıtma gibi bir amaçı güttüğü bilinir. Yoksa Selim'in Mazlum vb. arkadaşların kaldığı bölümde tutulması onun direnişçi özelliğinden değil, hele hele kendisinin çok çarpıkça böbürlendiği "direndik, kazandık" yanılgısından kaynaklandığını başta kendisi çok iyi bilmektedir. Ama özlü direnişçiler şahadetleriyle namusu kurtarıp zindana bir direniş geleneği ve mirası bırakarak şehitler kervanına katılınca ve böylelikle düşmanın galebe çalmasını engelleyip sonucu PKK lehine çevirince, Selim gibi tiplerin bu kez bulundukları ortamın değerini kötü kullanıp şehit kanı ve emekleri üzerine ucuzca konma ve "ben de Mazlumların yanındaydım" diyerek bilinçsiz kesimleri etkileme, böylelikle kendilerini temize çıkarma ve hatta fırsat buldukça direniş öğeleri olarak göstermе, sonra nispeten rahat koşullarda herkesin göğüsleyebileceği sıradan direnişlerde boy göstererek bunu perçinleme, bu temelde yer edinme savaşımına girdikleri ve bunda geçici de olsa bazı mesafeler katettikleri de iyi bilinmektedir.

Selim unsurunun "Türküm" diyerek teslim oluşu acaba gerçekten o beş dakikalık süreç içerisinde mi düşmanın sağladığı bir galibiyet miydi? Hayır! Hiç şüphesiz bunun öncesi ve sonrası da vardır. Bunun öncesinde ister objektif, ister subjektif anlamda olsun, onun kesinlikle PKK gerçekliğine ulaşmadığını, ulaşmakta kararsız tutum gösterdiğini belirttik. Sonrasını da zaten 12 Eylül faşizminin uygulamaları beraberinde getirmiştir. Yine kendi raporundan bu süreçin onun üzerindeki tahribatlarını aktaralım:

"Bizim kaldığımız bölümde sürekli ayakta bekletilmemiz, günboyu ırkçı Türk marşları söylememiz, sağa-sola baktığımız, birbirimizle konuştuğumuz gerekçesiyle sürekli dayak yememiz, aç bırakılmamız, küfür ve hakaretler biçiminde kişiliğimizle oynanması, buna karşı bir şey yapamayışımız farkına varmadan bizde de bir kişilik erezyonu başlatmıştı...

Biz daha önceki baskı ve işkence dönemini değerlendirirken sadece siyasal boyutunu değerlendirip sonuca gittik. "Bizi bitirmek, itirafçı yapmak istediler, direndik ve neticede zafer kazandık"; çıkardığımız sonuç buydu. Oysa dört yıl boyunca bize uygulanan metodların bizden neleri alıp götürdüğünü farkedemedik. Bu metodlar kişiliğimizi ne kadar zayıflattı? İrademizi ne kadar kırdı? Ahlakımızı ne kadar dejenere etti? Dört yılın örgütsüzlüğü bizi ne kadar örgüt düşüncesinden uzaklaştırdı? Aramızdaki yoldaşlık ilişkilerini ne kadar zedeledi? Bizi kendimize, halkımıza, hatta genel olarak insanlığa ne kadar yabancılaştırdı? İç dünyamız, hayallerimiz, hatta rüyalarımız ne kadar değişti? Duygusallık, tepkicilik, sadistlik, içe kapanıklık, duyarsızlık, hayalcilik, sapıklık, normal insani ilişkilerden uzaklık, kölelik, despotluk ruhu ne kadar gelişti? Bunların üzerinde hiç durmadık ve rehabilitasyon döneminde çıkan çok ilginç vakaların nedenleri üzerinde hiç durmadık. Kısacası yukarıda izah etmeye çalıştığım uygulamalardan geçen hiç kimsenin, benim kişiliğimde hiçbir değişiklik olmadı deme durumu yoktur. Bu uygulamalar kişi ister direnmiş olsun, ister olmasın herkesin üzerinde değişik boyutlarda tahribatlar yaratmıştır. Bu tahribatlar çok değişik olmasına rağmen değişik insanlarda değişik biçimde kendini sergilemiştir. Bazılarında hayvanlaşmaya kadar varırken, bazılarında çeşitli boyutlarda ortaya çıkmıştır. Rehabilitasyon politikasının hemen başında çıldıranlar, manyaklaşanlar, gizli pişmanlık duyanlar, her türlü otoriteye karşı gelenler, otoriteye tapanlar, içine kapananlar, gerçek aleminden kopanlar, tepkiciler, küfürbazlar, örgütlenmeye gelmeyenler, bireyciler vs. kategorilere giren insanlar ortaya çıktı. Tüm bu kategoriler uygulanan işkence yöntemlerinin doğurduğu sonuçlardı. Biz bunu görüp önlemlerini alamadık ve rehabilitasyon politikası tüm bu eğilimlerin gelişip serpilmesine olanak sunan bir ortamın sağlanmasıdır."

Selim unsurunun sıraladığı kategoriler hiç şüphesiz düşmanın zindana dayattığı sistemli ve bilinçli bir politikanın ürünüdür ve en çok da "direndik" edebiyatıyla kendini kandıran, bununla da kalmayıp etrafını kandırmak isteyen kişiliklerde -özde direnmemiş bu kişiliklerde- etkisini daha çok göstermiştir. Çünkü samimiyet gösterip direnmediğini, düşmana ve onun uygulamalarına teslim olduğunu açıkça söylemek bir yerde onurluluk, açık sözlülüktür. Direnmediğini kabul eden bir insan en azından kendisini kandırmadığı için parti ortamına geldiğinde, partiye belli bir samimiyetle yaklaşma, onun sunduğu kendini yenileme fırsatından yararlanma çabasını gösterir. Hastalığını teşhiste ve tedavi etmede daha isabetli ve sonuç alıcı olur. Ama öte yandan elle tutulur bir direniş göstermediği, beş dakikalık bir tehditle teslim olup özünden sapmayı düşüne taşına kabul ettiği halde, ardından rahat ortamda direnişin en büyüğünü sergileme aldatmacasıyla hem kendini, hem geldiği ortamları kandırma edebiyatına kendisini yatıran ve bunu bir tabu derecesinde kişilik özelliği haline getiren, buna oldukça sarılarak kariyer edinmede kendisine tek malzeme kılan birisinin gerçekliğe inmesi, kendisini gözden geçirmeye, özellikle gerçekliğini irdelemeye ve bu temelde dönüşüm yapmaya çaba göstermesi düşünülemez bile. Çünkü onun tüm dünyası bu yalan ve aldatmaca üzerine kurulmuştur. Aldatmaca sürdükçe partinin en keskin üyesi, savunmacısıdır! Bu nedenle hiç kimse aldatmacayı ortaya çıkartmamalıdır! Bu büyük yalan hep gizli kalmalıdır ki parti içinde yer edinebilsin, edindiği yeri koruyabilsin! Böylelikle aldatmacanın üzerine ikinci bir aldatmaca inşa edilir. Ondan sonra bu aldatmacaların parti içinde daha da kabul görmesi için bu kez ayak oyunlarına başlanılır. Bunu deşifre etme niteliğinde olanlar varsa kendi çevresinden tasfiye olmalıdır! Bu nedenle partiden aldığı görev ve yetkileri bu işte kullanma, yeterli değilse daha keskin partili kesilerek daha üst mevkilere tırmanma ve elde ettiği yetkileri kötü kullanarak deşifrasyona yol açabilecek öğeleri çevresinden temizleme, giderek yöresinde kendisinden cılız, tam partileşmemiş, içerisinde her türlü özelliğini konuşturabilecek, kendini oldukça gizleyebilecek, aldatmacalı tarzda sunduğunda oldukça dinlettirebilecek bir çevre oluşturma işine adım adım koyulur. Bunu sağladığında artık rahattır! Ve bu giderek bir kemalist entrikacılık, yer yer feodal komplоculuk şekillenmesini bünyesine vazgeçilmez bir özellik olarak almaya kadar götürür.

Hiç şüphesiz kemalist eğitimden geçen ve bundan oldukça nasibini alan böylesi bir kişiliğin, artık düşmanla ne kadar sıkı bağ içinde olduğunu, bunun objektif bağ mı, yoksa subjektif bağ mı olduğunu araştırmaya ve üzerinde kafa patlatmaya da pek gerek kalmaz. Çünkü böylesi bir kişilik zaten tüm duyularıyla düşmanı yaşayan, yaşatan ve hatta yansıtan bir kişilik haline gelmiştir. Bu kişiliğin PKK içinde olması bu gerçekliği değiştirmez. Zira kendisini ancak orada konuşturabilmektedir. Düşmanın yanında düşman kişiliği konuşturmanın pek para etmediğini ve düşmanın işine yaramadığını iyi bilir. Ama PKK içinde konuşturması hem düşmanın işine geleceğini, hem de PKK'nin imkanlarıyla ancak toplum içinde yer edinilebileceğinin farkındadır. Bu nedenle bu konumu ve sağladığı ortamı sarsılmayana kadar PKK ile yürümek, hesabına daha fazla gelmektedir.

Selim unsurunun parti ortamı içinde partinin verdiği yetkilere dayanarak çok sistemli bir şekilde bireysel yaşamını örgütlediği, tüm ilişkileri partiye değil kendisine bağlama temelinde geliştirdiği, yine arkadaş yapısını, halkı hor görme, aşağılama tutumundan taviz vermediği, parti değerlerini bireysel kariyerizmi uğruna sonuna kadar kullanmaktan asla geri durmadığı, partinin sunduğu olanakları kariyerist bir yarış içine girdiği, bu olanakları kişiliğini konuşturabileceği mevzi ve ortamlar yaratmada kullanmaktan sakınmadığı girdiği her ortama parti ve örgüt ilişkileri yerine ahbap-çavuşluğu, boş tartışmaları, laçkalığı, aile, akraba, hemşeri ilişkilerini dayattığı, özellikle bölgeciliği geliştirdiği, bölgesinde insanları ön plana çıkararak ve örgüt dışı bireysel ahbap-çavuş ilişkileri içine alarak onları partiden koparıp kendisine bağladığı ve böylece partinin ulusal birlik çabalarının karşısına kendi bölgeci-aşiretçi anlayışını dayattığı ve daha birçok olumsuzluğuyla örgüt anlayışını saptırma, çarpıtma, hatta bunun teorisini yaparak kafa karıştırma özellikleriyle ayakta kalmaya çalışan ve bunu varlığının temeli haline getiren bir tip olduğu iyi bilinir. Hiç şüphesiz Selim unsurunun böylesi bir tip haline gelmesinde cezaevinde uğradığı kişilik erezyonunun, içinden geçtiği kemalistleşme sürecinin, yine uğradığı rehabilitasyonun etkileri, dolayısıyla düşmandan ruhta, bilinçte, yaşamda en üst düzeylerde aldığı özelliklerin, kısaca düşmana dönüşün etkileri büyüktür.

Düşman uygulamaları sonucu kazandığı çarpık şekillenişi Selim unsuru raporunda şöyle izah etmektedir:

"İşkence ortamında gülüp şakalaşamıyorduk. Rehabilitasyon ortamında bunun imkanı vardı. Gülüp şakalaşmak, fıkralar anlatıp neşelenmek, el kol hareketleri yapmak bizim için bir özgürlüktü. Baskı döneminde düşman örgütlenmesine duyduğumuz öfke, rehabilitasyon döneminde çok konuşmamızı, çok kuralsız-kaidesiz konuşmamızı sağladı. İşkence döneminde aç kalmamız, giyinmememiz, rehabilitasyon döneminde bizi her türlü kural-kaide dışı bir yaşamı yaşamaya götürdü. Bu örnekleri daha da uzatmak mümkün. Kısacası işkence, baskı dönemi kişiliğimizde değişik eğilimleri yarattı. Biz bunu farkedemedik, önlemini alamadık. Rehabilitasyon döneminde bu eğilimler boy verip gelişti ve bunlar yeni kişiliğimizi oluşturdu. Bu kişilik zora gelmez, kaide-kuraldan sıkılır, nizam tanımaz, resmiyeti sevmez, otoriteye karşıdır. Kendini konuşturabileceği boş alanlara eğilimi yüksektir veya her türlü otoriteye kuldur. Yoldaşlık ilişkileri zayıftır. Halktan kopuktur. Düşmanın işkence mengesinde bozulmuş, rehabilitasyon ortamında şekillendirilmiştir."

Ve bu kişilik tam da Selim unsurunun kendi ağzıyla kendisini iyi ifade eden bir kişiliktir diyoruz. Çünkü halktan kopuk olma, halkı beğenmeme, bırakalım halkı beğenmeyi arkadaşları bile geri, cahil, köylü görme, Türk soluna aşırı ilgi ve özenti duyma, aydın çevrelere aşırı tapınma, bir çırpıda örgüt değerlerini altüst edecek kadar örgüt dışı yaşama, bir günlük paşa keyfi için partinin tüm disiplin kurallarını çiğneme, en üst otoritesine bile itiraz etme, yine rahat ortamları buldu mu özelliklerini alabildiğine konuşturma, değerlerin üzerine sonsuz konma, ama kendi çabasıyla partiye tek değer katmama, resmiyeti sürekli laçka konuşmalar ve ilişkilerle aşma, ortamı dejenere etme, kendisine has lümpen, kemalist anlayışları partiye dayatma ve hatta fırsat buldukça parti anlayışlarını reddetme veya buna reddedebileceği zeminler yaratma, bu zeminleri bulamadıkça da bunalıma girme başlıca özellikleri oluyor.

Rehabilite olmuş kişiliğin, partinin Akademi ortamında gösterdiği karşı-direniş ve örgütleşmeye, partileşmeye, otoriteye tepkisi

TC faşizminin zindanda rehabilite ettiği bir kişiliğin uzun süre kendisini toparlayamadığı iyi bilinir. Bunun dünya tarihinde birçok bilimsel örnekleri vardır. Örneğin çeşitli faşist iktidarlar döneminde işkencelerden geçirilen insanlar tedavi merkezlerine alınıp orada doktorların, uzman psikologların sürekli yardımları ve çabalarıyla bu işkencelerin etkisinden kurtarılmaya ve ondan sonra toplum içerisine bırakılmaya, böylelikle o insanlar yeniden kazanılmaya çalışılır. Selim unsuru da zindandan geçen her insan gibi faşist yönetimin belli yaptırımlarına, işkencelerine uğramış ve denilebilir ki önemli oranda rehabiliteden geçen bir kişilik olmuştur. Bu anlamda partinin Akademi ortamı aslında zindandan çıkan insanlarımız için bir karşı-rehabilite veya tedavi merkezi, buradaki parti çözümlemeleri en etkili doktorların tedavi yöntemi ve parti ortamının bizzat kendisi de bulunmaz bir sanatoryum işlevindedir. Düşmanın çarpıklaştırdığı, kendine yabancılaştırdığı, toplum ve insanlık dışı kıldığı, kendine karşıt yaptığı kişiliklerin bizzat Parti Önderliği'nin yakın destek, çaba ve eğitimiyle yeniden topluma ve insanlığa kazandırılma çabasının gösterildiği bir ortam olan Akademi sahasında, eğer insanda ufacık bir öz kalmışsa, partinin aydınlatan bilimiyle bunun kabarması ve yeniden insanlaşma sürecine girmesi karşısında hiçbir engel yoktur. Ama kişide öz tükenmiş, düşman kişiliğinde bir kez zafer kazanmışsa ancak şok derecesinde tedaviler gerektiği, bunun da her zaman yaşamı vaat edemediği bilinir. İşte Akademi ortamına zindandan gelen insanların bir kısmı -ama çok az bir kısmı- parti ile uyum gösterebilirken, büyük bir kısmının da parti içinde sorun yumağı olarak orta yere kendilerini sermelerinin ve bir türlü çözümlemelerin gücüne kendilerini yatırmamalarının altında yatan gerçeklik, düşmanın uygulamalarından ne kadar etkilenip etkilenmediğiyle bağlantılıdır.

Zindanda düşmanın askeri katı kuralları içinde yetişen, onun disiplini ile şekillenen, onun sloganlarını haykıran, bayraklarını çizen, gözlerini her açtığında günün yirmidört saati, yıllar boyu kemalist ırkçı yazı, resim, bayrak vb. ile karşılaşan, yine rehabilite döneminde TV, gazete vb. yollarla, ayrıca düzen nimetleri denilen bireysel yaşam özelliklerini özendiren kısıtlamalarla insanlar, yönü düzene dönük, tamamen düzenin etkilemesine açık olma, öte yandan askerlik, disiplin, kural-kaide, kolektivizm, örgütlülük adına ne varsa veya kimin olursa olsun hepsine bir tepki duyma konumuna getirildiler. Nitekim insanların öyle TC eliyle kendiliğinden dışarı salıverilip parti ortamına gelmelerinin yolunun açık tutulduğu herhalde düşünülemez. TC, bu insanları dışarı salıp parti ortamına gelmelerinin önüne engel olmadığında, bu kişilerde yarattığı tahribata ve bu tahribatın PKK'ye vereceği zarara büyük oranda güveniyor. Nitekim bu güvenin boşa çıkmadığına da tanık olundu, hem de defalarca. Bu insanlar Akademi'de dayatılan devrimci disipline, otoriteye, askerileşmeye, kolektif yaşama büyük tepki duydular. Ve kimileri için için bu tepkiyi bastırmaya çalışırlarken, kimileri de "Cezaevinde daha rahattık", veya "keşke cezaevinde olsaydık, nedir bu rahat hazırol" ya da "Burası aynen zindan gibi, burada da tektip elbise var, burada da kural-disiplin var" diyerek özgürleştirici parti ortamı ile faşist düşman ortamını aynı kefeye koyacak kadar düşmanın kazan-

dırdığı özellikleri partiye dayattılar. İşte; *"Akademi ortamının örgütü, yaşam tarzı, disiplini, kuralları, eleştiri-özeleştirisi, toplantıları, resmiyeti, üslubu, oturuşu, kalkışı, duruşu ile benimki birbirine uymuyor. Akademi'ninkine uyuyorum, ama kendiminkini yaşıyorum. Bu çelişki moral bozukluğu, uyumsuzluk, tepkici, içe kapanma, 'bizi anlamıyorlar, biz kötü niyetli değiliz' biçiminde kendini dışa vuruyor. Dışa vurulan bu görünümler yeni tartışmalara, yeni sorunlara neden oluyor. İnsanın yaşadığı başka uyduğu başka olunca dengesizleşiyor, şevki kırılıyor, yaratma gücü zayıflıyor, ikna olması zorlaşıyor. Alınganlaşıyor, kuşkuculuğu artıyor, tıpkı Diyarbakır Askeri Cezaevi'nde bizi askeri kurallara uydurmaya çalıştıkları dönemin duyguları gibi"* diyen Selim unsuru, parti ortamını nasıl düşman ortamı olarak gördüğünü raporunda itiraf ediyor. Zaten Akademi ortamında da cezaevi ortamında olduğu gibi sürekli tavır ve tutumlarından dolayı eleştirilere maruz kalmıştır. Bu tavır ve tutumlarının parti disiplini ve otoritesine, örgütlülüğe, kurallı yaşama gelmeme, boş sohbetçilikle zaman tüketme, ortada günışığı gibi çarpıcı devrim sorunları dururken çok tali ve gereksiz sorunları ortaya atarak yapının kafasını muğlaklaştırma, yönünü saptırma, Parti Önderliği'nin azgın ajanlara ilişkin bilimsel çözümlemelerini tartışmaya açma, hatta tutumunu Parti Önderliği'ne saygısızlık derecesine kadar tırmandırarak dayatma gibi hiçbir partiliye, hiçbir örgüt adamına yaraşmayan yaklaşımların yalnız Selim'e has olduğu ve bu has olmanın da Selim'in çok hoşuna gittiği, ille kendisini gündem maddesi yapmak için çırpındığı, ama nasıl bir gündem maddesi olursa olsun onun için pek farketmediği iyi bilinir. Akademi'de "canım sıkıldı" diyerek yapının dışına çıkma, kendi başına gezme, istediği an istediğini yapma, karşı çıkıldığında da "bizi anlamıyorsunuz" diyerek suçu kendisinden çıkarıp arkadaş yapısına yükleme de onun has özellikleri oluyor. Sırf çözümlemelerde konuşanın kendisi olduğu anlaşılsın diye hiçbir şehidimizin adı olmayan bir ismi kendisine takıyor. Bu ismin baş harflerinin çözümlemelerde kısaltılarak "M.S." olarak geçeceği, bunun "Mehmet Selim" olarak anlaşılacağı gibi kariyerist, bireyci, faydalanmacı bir çaba içine de girmiş ve bu durumu pratik sahaya gittiğinde direkt kendi ismini kullanma biçiminde partiye bir dayatmada bulunmaya kadar vardırmıştır.

"Şınav çekmek içimi yakıyor, hele bu emirle olunca kendimi Diyarbakır Cezaevi'nde kurallara uymuş biri gibi görüyorum, öyle bir ruh haline kapılıyorum" diyen Selim unsurunun bir halkın kurtuluş davası, onun özgürlük savaşımı için çaba göstermeye hazır olmadığını göstermiyor mu?! Peki bu ruh haline kapılan bir kişi nasıl ordulaşacak, orduları nasıl komuta edecek, binlerce genci ordu saflarına alıp ARGK kurallarıyla nasıl eğitecek? Bu kişi halka nasıl inecek, halka ne diyecek? Arkadaşlara nasıl bakacak, onları nasıl değerlendirecek? Öyle ya, cezaevinde faşist disiplin kurallarına uyan herkes gardiyanın bir kalas darbesini az yesin diye arkadaşını satmaya kadar işi götürmedi mi? Peki bu adam Akademi ortamını bir düşman ortamı olarak gördüğünde, burada arkadaşlarına yönelecek bir komploda ne yapacağı hiç düşünüldü mü? Bunu da bir kenara bırakırsak, bu kişilik her zaman tüm yapıdan nefret etme, onu aşağılama, kural-kaidelere uyduğu için kötüleme yoluna gitmeyecek mi? Hatta kurallara en iyi uyanlar onun gözüne "Yönetimin uşağı" olmayacak mı? Oysa bu yönetim parti yönetimi ve kurallara en iyi uyanlar da en yüksek partileşmeyi yaşayanlar değil midir? Yine bu insan, tekmilleri birer "ispiyon", eleştiri-özeleştirileri birer "suçlama ve kendini aşağılama" olarak değerlendirmeyecek mi? Oysa tekmiller günlük partili askeri yaşamın düzenlenmesi, eleştiri-özeleştiri de partinin vazgeçilmez ilkesi değil midir? Selim defalarca "Bu tekmiller beni sıkıyor, nedir bu eleştiri-özeleştiri?" dememiş miydi? Öyleyse onun partililiği, örgütlülüğü nerede kaldı ve böyle bir kişilik halka, yoldaşlarına, kurtuluş savaşımına ne verebilir? Çok şey alacağı kesindir.

Bu özelliklerine rağmen, yaşadığı ve ortama taşırdığı moralsiz, muğlak ruh haline, karamsar-ümitsiz üslubuna, örgüte, disipline gelmeyen yapısına rağmen parti kendisine büyük bir fırsat sunarak onu ne pahasına olursa olsun kazanmayı hedefledi ve bu amaçla onu Akademi yönetimine getirdi. Ancak, "Bu kez Hogirleşme yönünde bazı eleştirilere muhatap oldum" diyen Selim unsuru, yapı içindeyken her şeyi laçkalaştıran, dejenere eden bir kişilikken yönetime gelince "Horgirleşecek" kadar katı-sadist, çok kalıpçı bir resmiyet ve bürokratizmi arkadaş yapısına dayatmasıyla bu eleştiriye maruz kalmıştır. Yani ya kaynağın başında olup suyu kirletecek veya kaynağın altından bir tek damla su içmeyecek belirlemesi Selim'in Akademi pratiğinin özü olmuştur. Özü böyle olan bir pratiğin yansıtacağı çalışma tarzını da yine onun raporundan aktaralım:

"1991 yılına kadar ben de direnen bütün arkadaşlar gibi durumumu 'direndik ve yendik' kelimeleri ile izah ediyordum. Ama şimdiki durumda 1984 sonrası dönemde kendime baktığımda kişiliğimdeki değişiklikleri görebiliyorum. İşkence uygulamaları kalktıktan sonra bende bir içe kapanma, iç dünyaya dalma, çevremle-arkadaşlarımla ilişkilerimi sınırlandırma, bütün zamanımı kitap okumaya verme, yoğun bir ilgisizliği yaşama, örgütsel ilişkilerden, kolektif çalışmalardan kaçma, her şeyi alaya alma, mizah kültürünü geliştirme, eleştirilere kendini kapatma, özeleştiriye gelmeme, kendi görüş ve düşüncelerine önem verme, başkalarının düşüncelerini önemsememe, tepkici olma, halktan kopma, ilginç şeyler ve olaylar üzerinde durma, disiplinden sıkılma, bana eleştiri yöneltenleri kafaya takma, bunun karşısında daha da içe kapanma, ele alınan bir işi sonuna kadar götürmeme, bir yerde fazla kalamama, sürekli koğuşlarda ve koridorlarda gezme, küçük-burjuva ve entelektüel kesimlerle daha sıkı ilişki içinde olma, yoldaşlık ilişkilerini aşındırmada, eleştiri-özeleştiri silahını işletmede, resmiyetin oluşumunda, kolektif çalışmanın yürütülmesinde ve başka ilişkilerde olumsuz rol oynamıştır."

Selim unsurunun belirttiği ve zindanda kazandığını söylediği bu özellikleri ile gerek Akademi ve gerekse sonrası pratiğinde herhangi bir zıtlık var mıdır? Yani aldığı büyük parti eğitimi ve desteğine rağmen bu özelliklerinden zerre kadar taviz vermiş veya devrimci doğrultuda bir parça dönüşüm yapmış mıdır? Bu özellikler sonraki çalışma ve yaşam tarzının başlıca esasları olmamış mıdır? Akademi sahasında hastalık, sinir bozukluğu vb. gerekçeler dayatarak ülke pratiğinden kaçması ve yönünü Avrupa'ya vermesi onun aslında halk gerçekliğinden, halkın kurtuluş davasından, onun uğruna zorlu mücadelelerden kaçma anlamına geldiğini bilmeyen var mıdır? Buna rağmen parti ona en büyük gelişme ve kendini yenileme olanakları sunmadı mı? Hiç kimseye verilmeyen yetki, imkan ve fırsat ona tanınmadı mı?

Toplantılar düzenleme, harcamalar yapma ve daha birçok imkanı başta kendisi olmak üzere partiyi iyi tanımamış birçok kişi, kendisinin "üstün" meziyetlerinden ötürü kendisine verildiği yanılgısını yaşıyorsa ve tu temelde Selim'in bir uzantısı durumuna gelerek kendilerini gülünç ve zavallı durumuna düşürüyorlarsa bunun kimden kaynaklandığını iyi düşünmek gerekmez mi? Partinin sunduğu imkanların, fırsatların kendisinin çok tapındığı ama özde düşmanı yaşattığı "meziyetlerinden" ötürü değil, tam aksine bu "meziyet" dediği düşman kalıntılarını aşma yolunda kullanması için kendisine sunduğu gerçeği görülür ve kabul edilirse büyük yanılgı ve zavallılık da aşılma yoluna girecektir.

Selim unsurunun Avrupa pratiğindeki yaşam ve çalışma tarzı, zindandaki rehabilitasyon sürecinde kazandığı yaşam ve çalışma tarzının aynasıdır

Daha Avrupa'ya gittiği ilk gün, henüz üstlendiği görevleri devralmadan ve sorumluluklarını ifa etmeye başlamadan yaptığı ilk iş, arkadaşları aramak, görev ve sorumluluklar üzerine konuşmak değil, tam aksine kendine dost, ahbap bildiklerini ve başında da eşini aramak ve bu temelde geldiğini duyurmak, bu yönlü ilişkiler geliştirme çabası içine girmek olmuştur. Aslında yapılması gereken ilk iş, üstlenilen görevlerin gereklerini yerine getirmektir. Nitekim halka, şehitlere ve partiye verilen sözün gerekleri ancak böyle yerine getirilebilir. Ama Selim'in umrunda parti, halk, şehitler, çalışma ve mücadele yoktur, aksine hırs, kariyer, bölgecilik, ahbap-çavuşluk, yarenlik, entellektüel ilişkiler vardır.

Kürdistan'ın her yerinden sökün edip gelmiş onbinlerce halk kitlesi, yine onbinlerce ulaşılmamış örgütsüz kitle dururken, faaliyet sahası olarak kendisini hemşeri çevresiyle sınırlı tutmuş, bu insanların zaten partiye yıllardır kazanılan yurtseverler olduklarını gözardı edip adeta yeni bir dünyayı keşfetmişçesine günlerini bu insanların arasında geçirmiştir. Yine çocukluk ve gençlik anılarını, cezaevi "kahramanlıkları"nı onlara anlatarak Bingöllü halk kitlemizin ve yurtsever insanlarımızın vatandaşına, özellikle de devrimcilik yapan hemşerilerine olan bağlılık duygularını istismar ederek içine girdiği bireysel, yarenlik ve ahbapçavuşluk ilişkileriyle bunları partiden ziyade kendisine bağlama çabası içine girmiştir. Kendisinin Avrupa sahasına gitmesinin onlar için bir güç olduğunu, artık bellerinin güçlü olduğunu bile utanmadan vurgulamaya kadar, varlığını partiye adamış tüm bu insanlarımız üzerinde hesap yapmaya başlamıştır. Oysa bu insanlarımızın partinin on yılı aşkın amansız çabası, değerli kadro ve militanların bizzatihi ilgilenmesi, yine ülkede yükseltilen kurtuluş mücadelesinin çekici etkisiyle zaten Cephe içine alınan, yurtseverlikleri kabaran, görevlerini kendilerince yerine getiren ve öldürsen partiden kopmaz insanlardır. Ama eğer biri çıkıp da hemşerilik adına duygu sömürüsüyle kendisini parti değerlerinin sahibi, zindan direnişçilerinin mirasçısı olarak gösterir ve bunu da parti yetkisi, otoritesi ve imkanlarıyla yaparsa o insanların buna bağlanması, değer biçmesi, saygı göstermesi önünde de ne engel olabilir ki?

Tabii hazır imkanların, kazanılmış insanların üzerinde edebiyat yapmak, ahkam kesmek kolaydır. Böylesi kolay un kazandırır ama bu bir örgüt ve parti adamının göstereceği tavır mıdır? Acaba kendisi en çok içinde bulunduğu Bingöl kitlemiz arasında parti ile hiç tanışmamış bir kişiyle ilişki geliştirip onu partiye kazandırmış mıdır? Eğer böyle insanlar bulunup geliştirilmiş ve partiye kazandırılmışsa ancak o zaman partinin emeklerine layık olunabilir, yoksa partinin hazır değerleri üzerine konmak asla ve asla bu halka bir iyilik değil, yapılabilecek en büyük saygısızlık olur. Böylesi bir tutum ve tavrı da yerle bir etmek, lanetlemek her yurtseverin, devrimcinin görevidir.

Düşmanın tüm Avrupa ve ABD emperyalizmini ve medya dünyasını arkasına alarak her gün hareketimize, mücadelemize, hatta önderliğimize dil uzatacak kadar karalamalarda ve çarpıtmalarda bulunduğu; faşist, gerici, emperyalist basın-yayının karşısına kesinlikle devrimci basın-yayını çıkarma ihtiyacı duyulduğu en canalıcı bir dönemde ve Avrupa gibi kamuoyu açısından canalıcı bir sahada üstlendiği görevin önemi ve kapsamı ortadayken, halkımızın kurtuluş davasının düşmanı kesilen emperyalist medya dünyasına karşı devrimci basın-yayına "katkısı", onu gerçek özünden boşaltmak ve "değişiklik" adı altında amacından saptırmaktan başka ne olmuştur?

Yine Avrupa merkezinde kendi deyişiyle *"Arkadaşların yoğunlaştığı konularla benim yoğunlaştığım konular farklı olmuştur. Bunun nedeni benim, dönemin sorunlarını ruhen yaşamama, disiplin, üslup, çalışma tarzı, davranış unsurlarına fazla önem vermeme, bu anlamda cezaevi ve 12 Eylül öncesi yaşam ve ilişki tarzından kurtulamama, bundan kurtulamayınca günümüzün ilişkilerinden daralma durumum ortaya çıkıyordu. Böyle bir sonuçta örgütün canalıcı sorunları üzerinde durmama veya canalıcı sorunları can alıcı sorunlar olarak görmeme, başka sorunları bunların yerine koyma sonucunu doğuruyordu"* demekle aslında çizgi devrimciliğiyle ne kadar tezatlık arzettiğini açıkça ortaya sermiş oluyor. Yani aslında Selim unsuru başka bir çizgi, PKK başka bir çizgidir. Bu nokta Selim'in kişiliğinde, davranışlarında ve pratiğinde barizdir. Selim hiçbir zaman PKK çizgisine inanç getirmedi ve onun doğruluğunu kabul etmedi. Bunu da "O resmi görüştür, ben bildiğimi yaparım, daha doğru sonuç çıkar" diyerek açıkça reddetmeye kadar da götürdü. Ona göre PKK'nin çizgisi, "TC'nin resmi ideolojisi" ile aynı kefededir. Nasıl bir devlet görüşü, bir resmi görüş, bir halk görüşü vb. varsa, Selim unsuruna göre de PKK içinde bir resmi görüş vardır. Kendi deyişiyle "Brejnev görüşlerinin kaldırılıp Gorbaçov görüşlerinin getirilmesi" gerekir! Yani PKK çizgisi ona göre tutucudur, kalıpçıdır, dogmatiktir, kendi çizgisi ise açıklıktan, reformdan, legalizmden yanadır! Dolayısıyla doğru olan "PKK çizgisi değil, Selim'in kendi çizgisi"dir. Durum böyle olunca da parti yapısına uyması gereken Selim değil, aksine Selim'e uyması gereken parti yapısıdır. Bu Selim'in pratiğinde, kişiliğinde, düşüncelerinde ifadesini bulan ilginç bir tezdir. Ona göre herkes Selim Çürükkaya gibi olmalı, onun gibi düşünmeli, onun gibi oynamalı, oynatmalıdır! Böyle yapıldığında "esas PKK çizgisi" ortaya çıkar ve mevcut PKK çizgisinin aşılması gerekir!

İşte Selim unsurunu parti dışında tutan, bir türlü arkadaş yapısıyla kaynaştırmayan, kendini partiye, halka şehitlere adamasını engelleyen, halktan, yoldaşlardan, gerçeklikten kopartan, kısaca PKK'li olmaktan alıkoyan en büyük özelliği budur. Yani o hiçbir zaman ne PKK çizgisini, ne Önderliğini, ne de çözümlemelerini içine sindirdi. Ona göre onun tahlilleri "daha doğrudur". En gerçekçi tespitleri "o yapar". Tuhaf bir yanılsamadır ve bu yanılsamayı kimden, hangi ortamdan edindiği iyi bilinmektedir. Farklı bir PKK yaratma fikrinin ve çabasının mimarının kim, hangi düzen olduğu da iyi bilinmektedir. Selim unsuru ister bunun bilinçli savunuculuğu ve sözcülüğünü yapsın ve dayatmasında bulunsun, isterse bilinçsizce buna yeltensin varacağı sonuç, kimin ekmeğine yağ sürdüğünün, bir halkın kurtuluş davasına kimin amaçlarını dayattığının gayet belli ve bilinir olduğu sonucudur.

Dolayısıyla böyle bir insanın bir gün "Ya PKK, ya ben" diyeceği bir noktanın eşiğine geleceği açıktır. Eğer kendisi güçlüyse tüm PKK yapısını çizgisiyle beraber -o çizgi ki bir halkı yok oluşun eşiğinden var etmiştir- yok etme ve kendine benzeştirme çabalarını en üst boyutta sürdüreceği, bu amaçla kendini konuşturabildiği kadar konuşturacağı da açıktır. Ancak ne var ki PKK'den alınan imkan, güç, mevki, sorumluluk, fırsat ve değerlerle böyle bir gücü göstermek ne mümkündür, ne de PKK buna fırsat verir.

İşte Selim unsurunun PKK'ye kendi pratiğiyle, kendine özgü çalışma, yaşam, örgüt tarzı ve anlayışıyla dayattığı farklı bir PKK anlayış ve tarzına karşın, parti çok az insana nasip olabilecek değişim, dönüşüm, PKK'lileşme, örgütle bütünleşme imkan ve fırsatlarını kendisine sunmasına rağmen o tüm bu desteği sadece daha da kariyer edinme, kişiliğini daha da konuşturma, bireysel özelliklerini daha da tatmin etme, örgüte gelmemeyi daha da tırmandırma, hatta kendisini örgüt ve yapı üstü görme, halktan daha da koparak dar bir entelektüel ve akraba-ahbap çevresiyle sınırlama, kısaca PKK'lileşmemek için ne lazımsa onu yapma çabasına girdi ve bunda sarhoşluk derecesine kadar kendisini kaptırırcasına ilerledi.

Bu ilerleyişin PKK yönünde değil, ters yönde bir ilerleyiş olduğunu bizzat kendisi de tespit etmiş ve raporunda iki madde halinde şöyle dile getirmiştir:

"1- Kendi çalışma tarzımla, disiplin ve diğer yaklaşımlarımla örgütle yürüyemeyeceğimi, böyle yürünürse ne bana, ne örgüte, ne halka bir yararın dokunmayacağını biliyorum.

2- Bu yapımla daha büyük sorunlara neden olacağımı görüyorum."

Bu bilinç ve görüde olan bir insanın ne kadar parti dışında, uzağında ve zıttında yaşadığı, fiziki olarak parti içinde bulunmasının hiçbir anlam ifade etmediği, partiden her yönlü bir kaçışı zaten ruhta-düşüncede yaşadığı çok iyi görülmektedir. Bunun yapacağı fiziki kaçış olsa olsa onun için sembolik bir rahatlamadır. Esas kaçışı zira belirtilen hususlarda zaten her an yaşamaktadır. Nitekim kendisi de bunun nedeninin bizzat kendisinden kaynaklandığını görmüş, raporunda yazmış, ancak kaçışın büyük çekim gücünden kendisini sıyırma gücünü de gösterecek kararlılık ve cesarette olmadığını, irade gücünün buna yetmediğini, düşmanın beyninde-ruhunda yarattığı tahribatların ve kendisine ait etmenin afyonlanmasının uykusundan uyanma çabasını gösterecek bir halka, devrime, partiye bağlılık gibi bir durumu kendisine sorun etmediğini iyi ifade etmektedir. Şu cümleleri bunun açık ifadesi değil midir? *"Tüm yukarıdaki eğilim ve tavırlarımın kökleri 12 Eylül öncesine ve cezaevi döneminde edinilen ilişki, alışkanlık, çalışma tarzından* ***sıyrılamamak,*** *örgüt içinde eriyememek, Akademi ortamında yöneltilen eleştirileri 'bunları hak etmedim' diyerek kendine* ***yönelmemek*** *ve kendi içinde küskün olmak, hazmedememenin yarattığı küskünlükle* ***örgütten soğumak,*** *ama* ***bunu belli etmemek,*** *kendi içine gömmek,* ***bunu çözmemek.*** *Böyle bir ruh haline sahip olan ben kendimi eleştiriye kapatmışım* ***ve bir bütün olarak kendimi parti çizgisine, önderlik çizgisine vurduğum zaman bu çizgiye karşıt bir konumdayım.*** *Eleştirileri dikkate almayışım kendimi doğru görmemden, kendi özelliklerime sevdalanmamdan kaynaklanıyor. Böyle bir anlayışla kendi dışındakileri yanlış görme ve onlara üstten bakma, onları hor görme anlayışını doğuruyor. Bunun sonucu örgütlü çalışmayı, kolektif çalışmayı dinamitliyor, bozuyor. Bir savaş örgütünde kendine bu kadar sevdalanmak örgüt disiplinini, işleyişini ve kurallarını boşa çıkarmayı yaratır. Böyle olunca da savaş başarıya ulaşmaz. Benim pratiğim böyle bir durumu yaratıyor...*

Durum böyle olunca birçok sapma buradan kaynaklanır. Örneğin bu anlayıştan hareket ederek partinin ideolojisini iyi bilen ve dile getiren, ama partinin kurallarına uymayan birine önem veririm. Ama partinin ideolojisini bilmeyen ve dile getirmeyen fakat kurallarını savunan birine önem vermem. Bu bakış açısı beni yanlış sonuçlara götürdü. Oysa yukarıda izah ettiğim gibi ideoloji;

Devamı 31. sayfada

Güneybatı Eyaleti'nde uygulanan özel savaş taktiği ve sonuçları

AÇIKLAMA

PKK tarihinde bugüne kadar çok sayıda ajan, provokatör, kontra ve tasfiyeci unsurlara ve bunların tahripkar pratiklerine tanık olundu. Bunlar içinde düşman bağlantılı olarak direkt yıkıcılığa oynayan tiplerin yanısıra, bu tiplere karşı mücadele etmek yerine seyirci kalan, alet olan kişilikler de olmuştur. Öte yandan açık düşmana karşı olup da partiyle bütünleşmeyenler ve bu konumlarıyla subjektif ajanlık faaliyetlerine zemin sunanlar da söz konusudur.

Mücadele tarihimizde karşılaştığımız böyle bir gerçeklikten dolayı dış düşmana karşı yürütülen mücadeleden belki daha fazlası parti içi subjektif ve objektif tasfiyeciliğe karşı mücadele yürütülmüştür. Bu yoğun mücadelenin bir sonucudur ki, PKK, birçok devrim hareketinde görülen kötü akibete uğramamış, bu sınavdan başarıyla çıkmıştır. "PKK tarihi aynı zamanda tasfiyecilikle mücadele tarihidir" belirlemesinden anlaşılması gereken budur.

Zaman zaman mücadele tarihimizde ortaya çıkan provokasyonlara ilişkin partimizin, Parti Önderliğimizin geniş izahatlı değerlendirmeleri kamuoyuna sunulmuştur. Hiç şüphesiz mücadele tarihimizde şimdiye kadar ortaya çıkan en tahripkar, en gözükara, en azgın ve en sinsi olanı **Terzi Cemal (Ali Ömürcan)** *'in şahsında somutlaşmıştır. Türk özel savaşının özenle geliştirip koruduğu Terzi Cemal unsuru, PKK'nin geliştirmek istediği yeni yaşam tarzına, yeni öze, devrimci dönüşüme en kinli, en sinsi ve en vahşiyane bir şekilde saldırmıştır. Bu ajan unsur, keskin PKK'lilik maskesi altında en az 17 yoldaşımızı ajanlık damgasıyla yargılamış, çok vahşi işkencelerden geçirmiş, daha sonra hunharca katletmiştir. Bütün insani duygulardan yoksun olarak, partiye bağlı ve bu doğrultuda gelecek vaat eden bu genç yoldaşlarımızı katlederken, diğerlerini de çeşitli özel savaş yöntemleriyle sindirmiş, bunalıma sokmuş, kendi kendilerine güvensiz kılmış, sonuçta savaşamaz duruma getirmiştir. Bunun yanısıra, ilişkide olduğu devlet güçlerine istihbari bilgiler ulaştırarak grupları pusuya düşürmüş ve toplu imhalarına neden olmuştur.*

Bu ajan unsurun Güneybatı Eyaleti'nde bulunduğu süre içinde döneme uygun taktiksel hiçbir gelişme yaşanmamış, bütün çabalar gerillanın eyalette oturtulmaması yönünde yürütülmüştür. Alanda büyük gelişme potansiyeli değerlendirilmediği gibi, bunun düşmana peşkeş çekti-rilmesi için ne gerekiyorsa o yapılmıştır. Bu unsurun, "PKK içinde yaptığım tek bir iyilik varsa o da bir grubu dolaylı ihbar etmemdir" açıklaması, onun ne kadar gözükara bir düşmanlık faaliyeti içinde olduğunu fazlasıyla gösteriyor.

İki bölüm halinde iki ayrı sayıda kamuoyuna sunacağımız Terzi Cemal ajan faaliyeti, çok yönlü derslerle doludur. Bu kişilik, tarihi temelleriyle ele alınmış, onun şekillenmesine damgasını vuran etkiler çeşitli biçimlerde irdelenmiştir. Yine düşmanın zafer kazandığı bu kişiliğin nasıl bir pratiğin sahibi olduğu, bu pratiğin nasıl parti, halk ve insanlık nezdinde tahribat yarattığı kendi itiraflarında, tanıkların anlatımında dile getirilmiştir. Yeni Terzi Cemallerin çıkmaması, en azından başını gösterdiği anda gerekli tedbirlerin alınması için sadece PKK açısından değil, bütün devrimci hareketler açısından yapılması gerekenler konusu, bir de bu olay vesilesiyle anlatılmıştır. Dolayısıyla bu olayın devrime ilgi duyan herkes için eğitici özelliği vardır. En önemlisi de Terzi Cemal unsurunu, Terzi Cemal'den ibaret olarak görme yanılgısına düşmemektir. Nitekim Terzi Cemal şahsında yürütülen objektif bir ajanlık faaliyeti değildir, tersine TC özel savaşının ta kendisidir, subjektif bir ajanlık çalışmasıdır.

Giriş

Kürdistan tarihi daha milat öncesinden başlayarak, sürekli iç ihanetlerin halk direnişlerini egemen güçler karşısında tasfiyeye, yenilgi ve bozguna uğratmasıyla hep kana boğdurulmuş bir tarih olmaktadır. Kürdistan'ı istila, işgal etme, sömürgeleştirme girişiminde bulunan güçlerin sürekli yanlarında Kürt işbirlikçilerini bulmaları adeta Kürde bir kader gibi yüzyıllar boyunca dayatılmıştır. Öyle ki kimi tarih yorumcuları Kürt kavmi ile keklik soyunu özdeşleştirmişler ve tuzağa alınan bir kekliğin nasıl tüm keklikleri, soydaşlarını -sesini de güzelleştirerek- tuzağa çektiğini hep örnek vermişlerdir. Tarihte birçok ihanet buna örnek teşkil etmektedir.

Kürdistan'da önder ve ileri düzeydeki şahsiyetlerin, PKK öncesi tarih boyunca bazı istisnalar dışında sürekli ülke ve toplum varlıklarını dış güçlere peşkeş çekmeleri, bunu kendilerine tek yaşam yolu olarak seçmeleri, egemen güçlerden bağımsız bir politik yaklaşıma sahip olamamaları Kürdistan'da günümüzde ihanetlerin de temel taşları olma rolünü oynamıştır.

Ancak Kürdistan'da en büyük ihanet, en köklü, en utanılası ve en ölümcül öz yitirme olayı, cumhuriyet sonrasında kemalizm eliyle ve yine onun Kürdistan'daki işbirlikçi odaklarının yardımıyla geliştirilen ihanet ve öz yitirmedir. Kemalizmin bir ayağıyla Osmanlı feodalizmi, diğer ayağıyla Avrupa kapitalizmi-burjuvazisi üzerinde gelişim gösterdiği, ikisinin de halkları düşürme devşirmedeki yanlarını kendisine temel alarak ideolojik şekillenmesini oluşturduğu biliniyor. Bu temelde feodalizmden "komploculuk", Avrupa burjuvazisinden ise "entrikacılık" özelliklerini bağrına alarak bu şekillenmesini olgunlaştırdığı ve daha sonraki süreçte bu iki yöntemi bir arada kullanarak tüm rakiplerini nasıl tasfiye ederek kendini iktidar yaptığı da bilinmeyen bir durum değildir.

Yine Kürdistan'daki cumhuriyet sonrası tüm isyanların (Ağrı, Zilan, Koçgiri, Dersim, Şey Sait vb.) bastırılmasında kemalist komploculuğun ve entrika yöntemlerinin büyük etkisi görülmektedir. Özellikle Kürdü Kürde kırdırtma bir yöntem olarak izlenmiş, bir aşireti destekleyip yedeğine alarak onunla bir diğer aşireti bastırma, ardından yedeğine almış olduğu aşireti de karşısına alarak katletme sıkça başvurulan bir yöntem olmuştur. Yine aşiret önderlerinin yakınlarını satın alma, düşürme vb. yollar kullanarak önderlikleri tasfiye etmek de kemalist entrikacılığın bilinen yöntemleri olmuştur. Ali Şêr'in Reyber'in eliyle katlettirilmesi buna örnektir ve daha onlarca örnek aynı yol izlenerek gerçekleştirilmiştir. İsyanların tamamen bu hile yöntemleriyle bastırılmasından sonra, tüm direniş odaklarının nasıl tasfiye edilerek Kürdistan'da işbirlikçi bir tabakanın hemen her alanda oluşturulduğu ve en kaşarlanmış işbirlikçilerin "Türklük" sıfatıyla devlet kademelerine yerleştirilerek kemalizmin benimsetilmesinde kullanıldığı, bunun giderek toplumun tüm kesimleri arasında yaygınlaştırıldığı da iyi bilinir. Bir Ziya Gökalp'in bir Türkten daha kemalist kesilmesi de şüphesiz bu politikanın bir ürünü olmuştur.

Kemalizmin komplocu, entrikacı özelliği daha sonraki cumhuriyet iktidarlarınca da bir ilke olarak benimsenmiş, özellikle Türk MİT'i bu yöntemi sol hareketlere karşı kullanmakta etkin olmuştur. Birçok sol hareketin geçmişinin sürekli bölünme ve tasfiyelerle dolu olmasının altında yatan bir gerçeklik de bu kemalist yaklaşım olmaktadır. Her sol oluşumun içerisine ajanlar sızdırmak, bunlar korunarak üst düzeye dek getirilmek ve plan dahilinde bunlara biçilen rolü oynatmak Türk MİT'inin solu ezmedeki başlıca yöntemi haline gelmiştir. Yine birçok sol örgütün çökertilmesi için paravan-ajan örgütler kurmak da bunun bir parçası olmuştur. Ama bu solun da içinde taşıdığı zaafları iyi değerlendirerek sürekli sızmalar yoluyla önderliklerini katlettirme, iç çelişkilerini körükleme, birbiriyle uğraştırma, nihayetinde parçalayarak küçük küçük grupçuklara bölme ve sonra da pasifize etme, yozlaştırma, çökertme adeta bu hareketlerin kaderi haline getirilmiştir. Böylelikle Türk egemenleri Türkiye halkından gelebilecek öncü düzeydeki çıkışlar karşısında kendilerini sağlama almayıp çalışmışlardır.

Bu anlamda sola karşı geliştirilen tüm kemalist yöntemlerin aslında topyekün bir özel savaşın birer yöntemi olduğu ve bunun ta Osmanlılar döneminden başlatıldığı çok iyi görülmektedir. Gerek Yeniçeri Ocağı'nın oluşumunda, gerekse Hamidiye Alayları'nın örgütlendirilmesinde Türk egemenlerinin karşıtlarına karşı geliştirdikleri bir özel savaş politikasının temel yapısını görmek mümkündür. Ve bu Türk özel savaşı, sonraki süreçte PKK'nin ortaya çıkışıyla gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine paralel olarak geliştirilip boyutlandırılarak bugün en üst aşamasına vardırılmış bulunmaktadır.

Dolayısıyla gerek Osmanlılar döneminde ve gerekse de cumhuriyet sonrası süreçte halklara karşı geliştirilen özel savaş yöntemlerinin özde kemalist entrikacılığın Türkiye ve Kürdistan koşullarındaki uygulamayansıma biçimi olduğu açıktır. PKK tarihiyle birlikte, bunun dünya kapitalist-emperyalist özel savaş tecrübeleriyle de bütünleştirilip gerçekleştirilerek günümüzde daha donanımlı, kapsamlı hale getirildiği gerçeğini bilmek, idrak etmek, üzerinde yoğunlaşmak Kürdistan'daki komploculuğun, ajan faaliyetlerinin, tasfiyeciliğin, yine çeşitli kişiliklerden kaynaklanan tahribatların ve hatta koruculuk, ilkel milliyetçilik gibi işbirlikçiliğin de bilince çıkarılmasında büyük aydınlatıcı rol oynayacaktır.

Daha PKK'nin grup aşaması sürecinde Türk MİT'inin dikkatlerinin **Kürdistan Devrimcileri**'ne çevrildiğine ve hareketin gelişimini kontrol altına alabilmek, izlemek amacıyla içeriye birtakım ajanların sızdırılmaya çalışıldığına tanık olmaktayız. Daha hareket Ankara'dayken -ki yeni oluşum veya grup aşaması günleridir- Abdurrahman, Pilot ve Fatma'nın aileleri hareketle ilişkiye geçirtilerek bu üçlü aracılığıyla hareketin amacı, ne yapmak istediği, çizgisi öğrenilmeye, bu temelde bunların eliyle biçimlendirilmeye, yönü saptırılmaya, kontrol altında tutulmaya çalışılmıştır. Fatma aracılığıyla Parti Önderliği ve yakın çevresindeki kadroların çalışmaları denetim altına alınmaya ve istihbari bilgiler elde edilmeye çalışılırken, Pilot ve Abdurrahman aracılığıyla da hareketi erkenden bir eylemselliğe çekerek ileri kadrolarını yakalatıp çökertmek veya bu başarılmazsa basın-yayın alanına çekerek legalleştirmek, pasifize etmek, Ankara ve çevresiyle sınırlı bir hareket durumuna getirmek amaçlanmıştır. Bunun bir özel savaş taktiği ve direkt bir MİT çalışması olduğu parti tarihinde detayıyla açıklanmıştır.

Terzi Cemal ve güruhunun parti içine gelişleri aslında tam bir MİT taktiğidir. O günlerde HK içinde devrimci eğilimli önderlerden İlhan Emre ve M. Ali Özpolat (Memo), Terzi Cemal ve grubunca ihbar edilir, polis tarafından bir evde (Antep-Nuri Pazarbaşı Mahallesi'nde-1976'da) kıstırılır ve direnmeleri üzerine katledilirler. Bu olaydan sonra Terzi Cemal, Bozan Aslan, Ali Çetiner ve ... isimli kişiler HK'den koparak saflarımıza geçerler.

Örneğin Fatma unsurunun PKK içindeki amaçlarına ilişkin olarak Parti Önderliği "Kürdistan Roman Taslağı" adlı değerlendirmesinde, ailesinin kişilik özelliklerinin oluşumunu kısaca şöyle ortaya koymaktadır:

"PKK tarihinin en ilginç bir karşılaşması oluyor. Birileri Kürdistan'ın en iddiasız ve en zorlanmış, başarının pek fazla yanına yaklaştırılmamış gerçeğinden gelirken, diğeri (yani Fatma unsuru) ise tam tepede iktidarın Kürdistan'daki dayanağı olarak Kürdistan'da Şeyh Sait İsyanı'ndan Dersim İsyanı'na kadar karşıt temelde en etkili bir rol almış aile olma özellikleriyle gerek M. Kemal, gerekse İnönü döneminde bizzat bunların iltifatlarına mazhar olmuş seçkinci, cumhuriyetçi, bu çerçevede güya aydın ve -ama kendi halkına da kapalı bir biçimde düşman bir çerçevede yetişmiş- kendi halkına karşı müthiş kapalı olan bir aile durumu söz konusu. Cumhuriyetin aristokratik ortamına çok açık olan bayanın şüphesiz yetişme özelliklerini iyi incelemek gerekir. Daha sonra müthiş bir önderlik eğitimine tabi tutulmuştur diye yargılarda da bulunduk. Kendisinin soruşturmada verdiği ifadede de var; '8 yaşımdan itibaren yetiştirildim' diyordu. Yani ajanlık temelinde değil, önderlik eğitimi temelinde yetiştirilmiş güya. Ama çok açık ki bu yetiştirme olayı, TC'nin Kürdistan'da dayanağının olması içindir. Çok rafine edilmiş bir kişilik oluyor. Sınıf tercihlerini mükemmel yapmış rafine bir ajan aile gerçeği... Kısaca rafine bir ajan kişilik diyebileceğimiz bir oluşumu yaşadığı anlaşılıyor. Bütün bunları tabii o gün için belirtmek zor. Şimdiki düzey bunu bize rahatlıkla anlatabilir."

Evet, bu unsurların parti içine sızdırılmasıyla daha hareket grup aşamasındayken, birçok sol hareketin başına defalarca örülen özel savaş oyunu onun başına örülmek isteniyor. Ancak Parti Önderliğimizin öncülüğündeki hareketimizin daha o günlerden itibaren tedbiri elden bırakmayışı, illegalliteye önem vermesi, çizgisini sıkı dokuması, politikasını, taktik yaklaşımlarını kılı kırk yararcasına belirlemesi ve en önemlisi de Parti Önderliği'nin engin sağduyusu ve öngörülülüğü sayesinde tüm bu özel savaş faaliyetleri etkisizleştirilmiştir. Kimisi tersine çevrilerek devrimin hizmetinde kullanılmış, kimisi de tasfiye edilerek devrimin bunlar karşısındaki zaferi sağlanabilmiştir.

Öte yandan hareketimizin Ankara'dan çıkışı ve yurda yönelim kararını alarak ileri kadrolarını Kürdis-

tan'a göndermesi sürecinde, bu kez TC'nin her alandaki köklü işbirlikçi aileleri devreye sokularak hareket üstten denetim ve kontrol altına alınmaya çalışılmıştır. 1977'lerde hareketimiz Kürdistan'a yönelirken, Antep'te, Dersim'de, Batman'da ve Diyarbakır'da daha sonra ajanlıkları ortaya çıkan unsurların aileleri devreye sokularak hareketin girdiği bu alanlarda en üst düzeyde kadroları kendilerine çekme, denetimleri altına alma, çeşitli ince metodlarla düşürme ve benzeri biçimde özel savaş amaçlarıyla irtibata geçirilmiş ve bu kesimler ilk ilişki çevreleri olarak partiye yanaşmışlardır. Zaten MİT tarafından taktik gereği bu amaçlarına ulaşabilmek için direkt düşman cephesinden saldırının hareketi kontrol altına almada etkili olamayacağı, aksine daha da illegaliteye çekileceği düşünülerek bu işbirlikçi çevreler "yurtsever, partiye-devrime açık aileler" olarak ilişkiye geçirtilmişlerdir. Nitekim sonraki tüm sızma ve ajan ilişkilerinde bu kural hep geçerli olmuş, bu amaçla partiye sızanlar en keskin devrimci, kraldan çok daha kralcı kesilmiş, sözde ve biçimde partiye ve önderliğe en bağlı tip rolünü oynamaya çabalamışlardır. Gerçekte ise bilinen kontra faaliyetlerini bu maske altında yürüterek kemalizme olan bağlılıklarını ifade etmişlerdir.

Terzi Cemal, ..., Ali Çetiner, Bozan Aslan gibi ajan şebekesinin Halkın Kurtuluşu içinde bir süre kalıp onu tasfiye planına girişmesi tam da hareketimizin Antep'te faaliyetlere başladığı ve gençlik içerisinde büyük ilgi gördüğü bir sürece denk gelmesi de MİT planı dışında değildir.

Nitekim bu aile ve kişilerin daha o günden kemalizmin kişiliklerinde zafer kazandığı aileler oldukları, Türk sömürgeciliğini ve asimilasyonunu, şovenizmini ve kendini inkarı iliklerine dek yaşadıkları, TC'ye ölümüne bağlı bulundukları sonraki süreçte çok iyi açığa çıktı ve bu ailelerin parti saflarına gönderdikleri üyelerinin de ya provokasyon, ya tasfiyecilik ya da direkt ajanlık faaliyetleriyle Türk özel savaşına hizmetlerini yıllarca sürdürdükleri görüldü.

Bu, tamamen bir özel savaş olayıyla izah edilmeli ve MİT'in bilinçli faaliyetleri çerçevesinde değerlendirilmelidir. Çünkü MİT, bir hareketi kontrol altına almak ve çalışmalarını denetlemek için içeriden elemanlara gereksinim duyar. Bu elemanların da üst düzeyde olması MİT'in istihbari duyumunu daha da kolaylaştırır. Bu nedenle zaman zaman bazı küçük hareketleri birbirine kırdırtarak veya önderlerinin devrimci nitelikli olanlarını tasfiye ederek hareketi ajan önderliklerin elinde bırakır. Ardından bu ajan önderlikleri de "devrimci bir kopuş"la daha güçlü hareketlerin içine sızdırtarak, bu kez de onları kontrol altına alma, giderek parçalama ve tasfiye etmeyi hedefler. Bu anlamdaki MİT faaliyetleri aynen sağlıklı bünyeye empoze edilen mikroplar veya onun hassas iç organlarına yerleştirilen tenyalar gibidir. Hareketin bünyesine yerleştirilen bu tenyalarla azar azar bünye zayıf düşürülür ve nihayetinde yürüyemeyen, kalkamayan, iş göremeyen, cılızlaşan ve etkisizleşen bir hale getirilir.

İşte hareketimizin Kürdistan seferinde onun bünyesine sızdırılan bu söz konusu aile ve kişiler de bünyeye zerkedilen mikrop işlevi görmüşlerdir. Özellikle Terzi Cemal unsuru, HK'den kopartılarak hareketimiz içerisine bir grup yandaşıyla birlikte bir tenya olarak yerleştirilmiş ve burada uzun yıllar PKK'nin öz suyunu emerek beslenmiş, giderek azmanlaşıp en tehlikeli bir tip halini almıştır.

Terzi Cemal ve güruhunun parti içine gelişleri aslında tam bir MİT taktiğidir. O günlerde HK içinde devrimci eğilimli önderlerden İlhan Emre ve M. Ali Özpolat (Memo), Terzi Cemal ve grubunca ihbar edilir, polis tarafından bir evde (Antep-Nuri Pazarbaşı Mahallesi'nde-1976'-da) kıstırılır ve direnmeleri üzerine katledilirler. Bu olaydan sonra Terzi Cemal, Bozan Aslan, Ali Çetiner ve ... isimli kişiler HK'den koparak saflarımıza geçerler. Daha sonra Bozan Aslan unsurunun Haki yoldaşın katlinde yer aldığı, Ali Çetiner'in Almanya davasının gelişiminde rol aldığı ve en son Terzi Cemal'in ise Güneybatı Eyaleti'nde onlarca devrimcinin kanına girdiği göz önünde tutulursa, bu unsurların ne denli büyük bir komplonun piyonları olarak Türk özel savaşınca hazırlanıp parti bünyesine zerk edildikleri anlaşılır olacaktır.

Terzi Cemal ve güruhunun HK bünyesine bile ajanlık faaliyetiyle nasıl girdiklerini ve oradan partiye nasıl geldiklerini, düşmanın kendilerine ne tür roller biçtiklerini bizzat bu unsurun itiraflarından okumakta yarar vardır:

"Şimdi bu dönem benim tanıdıklarım abim, ablam, Bozan Aslan, ... ve Ali Çetiner'di. O zaman üniversite sınavını kazanarak gitmeye başlayan Yılmaz Söylemez var. Bu Elbistanlı bir gençtir. Bu dönem o da düşürülmüştü. Bu bizim gruba katıldı. Giderek o zaman esas olarak HK içinde yer alma, onu denetim altında bulundurma planları vardı. Plan, daha çok Antep Emniyet Müdürlüğü'nde yapılmıştı ve en aktif yürütmek üzere yetkili bendim, benden sonra yetkili olan kişilerden biri de Bozan Aslan'dı. Yani HK içine girmemiz bu nedenledir. Bu kararlar Antep Emniyet Müdürlüğü'nde alınıyordu. Yani biz talimatları Antep emniyetinden alıyorduk. Esasen sol güçler birbirleriyle genel olarak ilişki içindeydi. İşte yerel düzeydeki öncüleri, yerel faaliyette olanları deşifre etme, bunları tespit etme, ihbar etme, derken HK'ye girerek onu denetim altına aldık. HK biraz daha ihtilalci görüldüğü için bu hareketin içerisine girdik. Aktif olarak hareket içerisinde çalışıyorduk. Bu dönemde yavaş yavaş PKK hareketinin şekillenme durumu var ve Antep'te ilk çalışmaları görüldü. Bunun üzerine onunla ilişki kurmak üzere Bozan Aslan HK ile ilişkilerini bozdu. Bize verilen talimat buydu. Şimdi genel gençlik üzerinde, hem de bizim çevremizdeki gençliğin başsız, lidersiz kalmasını amaçlayarak İlhan Emre ve M. Ali Özpolat (Memo)'ın yakalanmasını kararlaştırdık. Olayı ben, Turgut Bulut, Ali Çetiner, ... ve Yılmaz Söylemez kararlaştırdık. Polisler 1976 Haziran'ında (1975 de olabilir) bunları almaya geldiler. Fakat bunlar büyük bir direniş ortaya koyarak şehit oldular. Çünkü biz bu gruba (PKK'ye) geçmek istiyorduk, epey insanı da getirmek istiyorduk. Bunların tasfiyesi gerçekleştirildiğinde o zaman olay epey yankı yarattı, gençlik hemen hemen bıraktı. Ali Çetiner ise grupla (PKK ile) ilişki kurmak için Ankara'ya gitti. Başkanla da ilişki kurdu. Yani orada ilişki kurularak ilk adım tamamlandı." (Terzi Cemal'in sorgu tutanakları, PKK Arşiv Belgeleri'nden) Türk MİT'inin kemalist ideolojinin, daha da açıkçası Türk özel savaşının geliştirdiği komplolar, ajan faaliyetleri sadece bunlarla sınırlı değildir. Örnekleri bir hayli fazladır.

Bilinen bu özel savaş yöntemleri karşısında Parti Önderliği sürekli hareketi korumayı ve geliştirmeyi bilmiş ve bu sayede tüm komplo girişimleri bertaraf edilebilmiştir. Bunun PKK'de başarılamaması elbette ki MİT'i en çok öfkelendiren ve bu nedenle de MİT'in dikkatlerinin PKK'nin üzerinde toplanmasını doğuran neden olmuştur. Bu durum karşısında Türk MİT'i kendini toparlama, yeni yol ve yöntemlere başvurma ihtiyacı duymuş, ancak bunlar da başarısız kılınmıştır. Öyle ki PKK tarihine bakıldığında herhangi bir hareketi onlarca kez bitirecek komplo, tasfiye, provokasyon girişimlerine ve ajanlık faaliyetlerine rastlamak mümkünken, PKK'nin tüm bu saldırılar karşısında gelişmesinden hiçbir şey eksiltmeden istikrarlı yükselişinin sırrı işte sık dokunan PKK çizgisinin sağlamlığında yatmaktadır ve bu da tabii ki Parti Önderliği'nin büyük çabalarına borçludur.

"Parti tarihi aynı zamanda tasfiyecilerle mücadele tarihidir. Partimiz daha ilk sözlerin ifade edilmesinden başlayarak sürekli olarak yok olma tehlikesiyle yüz yüze kalmıştır. TC'nin dayattığı katliam ile Kürdistan halkının içinde bulunduğu kendini yok sayma, inkar etme durumuna ve yine Türkiye ve Kürdistan'ın siyasal tablosunun yarattığı tüm zorluk ve olanaksızlıklara rağmen engin bir bilinç, müthiş bir irade ve kararlılıkla oluşturulan PKK düşüncesini daha doğduğu ilk anda yeniden toprağın derinliklerine gömmek için TC bütün şiddetiyle yönelmiştir. Bunu yaparken en açığından en gizlisine, en basitinden en karmaşığına kadar en aşağılık ve en iğrenç yöntemlere başvurulmuştur. Bir yandan binyılların gelenekselleşmiş yöntemi sömürgeci zor ve fiziksel imha dayatırken, diğer yandan da ajan provokatörler kullanılarak hareketimizin tasfiyesi amaçlanmıştır. Düşman Tüm bunları yaparken de en büyük desteğini 'yetmez devrimcilik' dediğimiz bir ayağı devrimde, bir ayağı sömürgeciliğin şekillendirdiği köle kişilik ve karşı-devrimde olan ortayolculuktan almaktadır.

Bu anlamda tasfiyecilikle mücadele -ister direkt düşmandan, isterse partileşmemiş kişiliklerden kaynaklansın- sınıf savaşımının kendisidir. Sömürgeciliğe ve binyılların köhnemiş gerici sınıflarına karşı yürütülen amansız bir mücadeledir. En basitinden en karmaşığına kadar çok çeşitli biçim, üslup ve ad altında kendini gösteren tasfiyeciliğe, ajanprovokasyona karşı yürütülen bu sınıf savaşımı ulusal kurtuluşta daha şiddetlidir..." (PKK'ye Dayatılan Tasfiyeciliğin Tasfiyesi. A. Öcalan)

Kürdistan'da savaşın böylesine çok daha şiddetli olmasının elbette hem Kürdistan'da uygulanan sömürgecilik türünden ve hem de Kürdistan'ın sömürgeleştirilme koşullarından kaynaklanmaktadır. Kemalizmin tamamen Kürtlüğü inkar etme, asimilasyon yoluyla kendine benzeştirme, onun kişiliğini, kimliğini, benliğini özünden boşaltma yöntemlerinin amansız uygulaması, şüphesiz ancak amansız bir sınıf savaşımını yürütme temelinde yeni tip insanın yaratılmasıyla altedilebilecek politika ve uygulamadır. Ne var ki, TC yıllar boyunca Kürt insanının beyninde, ruhunda, yaşamında birçok yöntem iç içe kullanarak Türk'ten daha Türkçü kaleler yarattı ve bu kalelerle sürekli kendisini devrimci yükselişlere karşı korumayı amaçladı. Bunu PKK tarihiyle birlikte daha da boyutlandırarak sarsılan savunmasını güçlendirmeye çalıştı. Parti içine sızdırdığı onlarca ajan ile bazen kısa, bazen uzun vadeli hesaplar içine girdi. Ancak denilebilir ki, bunların içinde en sinsice ve alçakça planlananı, yine bilinçlice yürütüleni Antep Emniyet Teşkilatı'nın Terzi Cemal ihanetçisi eliyle yürüttüğü ajanlık faaliyetleri olmuştur. Parti içinde onun devrimci birikim ve tecrübelerini edinerek partiye karşı etkin bir silah olarak kullanan, yine parti silahıyla partiyi vurmayı hedefleyen ve uzun yıllar çeşitli yöntemlerle bunu sürdürerek 1993 yılına gelindiğinde Eşref Bitlis Planı çerçevesinde en üst boyuta tırmandıran Terzi Cemal ihanetinin ajansal faaliyetlerini ve sonuçlarını irdelemeden, bilince çıkartıp dersler çıkarmadan önce onun şekillendiği ortam ve kişiliğinin biçimlendiği gelişme sürecini bilmekte yarar vardır.

Burada açık bir gerçekliğe dikkat çekmek de yerinde olacaktır. Gerek Terzi Cemal ajanı olsun, gerekse ondan önceki Mehmet Şener, Avukat Hüseyin Yıldırım, Hogir, Metin, Kör Cemal vb. tüm unsurların izledikleri yöntemin sürekli özde partiye ne kadar karşıtlarsa, biçimde de o kadar keskin partili tavır ve tutumlar içine girmeleridir. Bu ihanet şürekasının ortak özelliği, partiyi, parti ilkelerini ve Parti Önderliği'nin temel çözümlemelerinin, hatta sıfatının arkasına gizlenerek tasfiye etme çabalarında bulunmasıdır. Açık ve direkt olarak partiye karşı savaşma gücünden yoksun birer zavallı olduklarını bu yöntemleriyle aslında göstermişlerdir. Hiçbir zaman partiyi açıktan ve direkt hedef almamış, sürekli en keskin partili pozisyonunda gözükerek alttan alta parti değerleri üzerine konmuş, bundan çeşitli entrikalarla mevki edinmiş ve bunu parti yapısının etki altına alınmasında ve düşman faaliyetlerinin galebe çalmasında kullanmışlardır.

Terzi Cemal yurt dışına çıkmak üzere Araban'a gittiğinde kırsal alanda arkadaşların yanısıra, yanında Semir provokatörü de vardır. Arkadaşlar Semir'in durumundan şüphelenerek üzerinde durulmasını isterler. Ancak onun durumunu Terzi Cemal de bildiğinden arkadaşlara, "Hayır, ben bunu tanıyorum, ajan değildir" diyerek, onun durumunun geçiştirilmesini sağlıyor...

Ne var ki PKK ve Önderliği, yukarıda da belirtildiği gibi geçmiş tüm önderliklerden ve partilerden farklı olarak yarını bugünden hazırlamasını bilen bir oluşum ve bu oluşumun bilimsel önderliği olması itibarıyla, sürekli alınan tedbirlerle, eğitim faaliyetleriyle, yeni yaşam biçimini sıkı dayatmasıyla, ilkelerinden taviz vermezliğiyle tüm bunların üstesinden gelmesini bilmiştir.

Belirtilmesi gereken diğer bir gerçeklik de parti tarihindeki tüm provokasyon, tasfiyecilik ve ajanlık faaliyetlerinin tırmanışa geçtiği süreçlerin, partinin hamle-atılım yıllarına denk gelmesi veya getirilmesidir. Dikkat edilirse partinin her atılım döneminde bu tür unsurlar en hain yüzlerini ve en alçakça girişimlerini sergileyerek bu atılımın önünü alma, böylelikle düşmana hizmette kusur etmeme çabası içine girmişlerdir.

İşte bu nedenle Terzi Cemal tasfiyeciliğinin de partinin ordulaşmada, cepheleşmede ve ulusallaşmada çok yönlü ve kapsamlı hamlelerin içerisine girdiği, bunun yoğun hazırlıklarını yaptığı 1993 yılında boyutlanarak parti bünyesini kemirmeye, özünü bitirmeye gözükara bir şekilde atılması boşuna, zamansız ve plansız değildir. Düşman, yıllardır şekillendirdiği bu ajan kişilikten Eşref Bitlis Planı çerçevesinde artık meyve vermesini istemiş ve bu da Güneybatı Eyaleti'nde onlarca arkadaşın şahadetiyle sonuçlanan ve eğer Parti Önderliği'nin öngörülü müdahalesi olmasaydı daha onlarca arkadaşın şahadetiyle sürecek olan bir tasfiyecilik ve bunun beraberinde getirdiği, getireceği yaralarla parti güçten düşürülmeye, başarılırsa tasfiye edilmeye çalışılmıştır.

İşte özel savaşın bu denli kapsamlı ve karmaşık yöntemleri bağrında taşıyan sürekli-kesintisiz ve uzun-kısa vadeli çok çeşitli yönelimleriyle karşı karşıya olan hareketimizin gelişip güçlenmesinin ve düşman karşısında sadece askeri olarak değil, savaşın esas yanı olan görünmez kuvvetlerle savaşı kazanabilmesinin ve halkı kurtuluşa götürebilmesinin yolu, sadece Parti Önderliği'ne her şeyi havale etmekle, onun öngörüsüyle partiyi badirelerden çıkartmayı beklemekle değil, her PKK militanının Parti Önderliği'nin kişiliği ve yaşam tarzının temsilini esas almasından geçmektedir.

Tüm bu hususları açımlamadan önce Terzi Cemal kimliğini, kişiliğini, sergilediği pratiği ve parti içinde ne tür kişiliklerden faydalanarak, hangi yöntemler izleyerek varlığını uzun süre koruduğunu irdelemekte yarar vardır. Kaldı ki bu ajanlık faaliyetinin artık bir kişilik yetmezliği olarak değil, daha kapsamlı ve direkt düşmanın yönlendirmeleri temelindeki faaliyetler kapsamında değerlendirmek durumu da söz konusudur. Bu kez objektif değil, subjektif bir tasfiyecilikle karşı karşıya olma gerçekliği söz konusu olduğu için, parti militanlarının da bu olayı daha kapsamlı düşünmeleri, daha sıkı irdelemeleri ve özellikle bu tür düşman faaliyetleri karşısında bir parti militanı olarak içinde bulundukları konumu yüzlerce kez gözden geçirerek, tartıp biçmeleri gerekiyor.

Terzi Cemal ajanının kimliği ve pratiği

"...Kişilik olarak bu genel doğrular ışığında kendi durumumu biraz değerlendirecek olursam; sömürgeciliğin etki sahası içinde şekillenmiş küçük-burjuva yapılanmaya bağlı olarak birçok lümpen özellikleri edinen bir kişiliktir. Bu kişilik parti çizgisi içinde gerekli dönüşüme uğramadığı için mücadelede her zaman zayıflık göstermiştir. Ama en belirgin olan bazı örneklerle sorunu biraz açacak olursak; 1984'te ülke pratiğine adım atarken, genel doğruları biliyordum. Ne var ki güncel görevlerin neler olduğu ve dolayısıyla bu görevleri yetkinleştirerek yürütme hususunda net değildim. Genel doğruları bilmek ama uygulama sorunlarında net olmamak; çizgiyi yaşamamak, devrimi yaşamamak, ya da bu gerçekleri sınırlı yaşamaktır. Burada

ikili bir karakter gerçekliği ortaya çıkıyor; küçük-burjuva kişilik eskiyi yaşattığı ve bu eski de sömürgeciliğin yarattığı bir eski olduğu için, hem devrimci özellikleri ve hem de düşman özellikleri bir arada bulunan bir kişilik olmuştur. Bu kişiliğin pratiğe yansıması hep kendisini sınırlama ve düşman karşısında kararsızlık gösterme tarzında olmuştur. Bu nedenle pratiğim parti çizgisini değil, kendimi yansıtmıştır... Hep eldeki güçlerin yetersizliğine, koşulların zorluklarına ve ön hazırlıkların eksik oluşuna sığınılmıştır... Diğer yandan kişilik, köylüden ileri ama aydından geri bir durumda bulunduğu için uygulamada daha çarpık tavırlar sergilenmiştir. Kişilikteki bazı lümpen özelliklerin zaman zaman öne çıkması, kadroların bu tarzda bastırılması, böyle bir durumdan kaynaklanmıştır. Yani hitap, mimik hareketleri ve el-kol hareketleriyle kadronun cesaretini kırmak ve onun üzerinde otorite kurmak, kişiliğin bu yapısından da kaynaklanmıştır..." (Terzi Cemal'in partiye yazdığı 16 Ocak 1988 tarihli raporundan, Parti Arşiv Belgeleri)

En son Güneybatı Eyaleti'nde 17 yoldaşın "düşman" diye ağır işkencelerden geçirilmesi, sorgusuz, yargısız, mahkeme edilmeden 1 hafta içinde katledilmesinin planlayıcısı ve uygulacısı olan düşman sızması Terzi Cemal, 1952 Pazarcık doğumlu olup esas ismi Ali Ömürcan'dır. Küçük yaşlardan itibaren köy yaşamından koparak ailesiyle birlikte şehre yerleşen ve dolayısıyla daha o yaşlarda düşmanın sömürgeci-kapitalist asimilasyon etkilemeleri içinde kendini bulduğu bir ortamda büyümüştür. Kararsız, ikircikli bir ruh haline sahip olması itibarıyla okumaktan kaçarak terzicilik yapmaya başlamış ve bu da onu şehir yaşamında sokak kültürüne yöneltmiştir. Çocukluk sonrası yılları tam bir sokak serseriliği biçiminde gelişmiş, kavgacı, lümpen, kabadayı özellikler edinmiş ve bununla çevresinde etkili olma veya kendini kabul ettirme çabası içine girmiştir. Devrimci hareketlerin 1970'lerde gelişmeye başladığı yıllarda gerek İstanbul'da ve gerekse Antep'te boy gösteren Terzi Cemal, daha o yıllarda serserilik, lümpenlik, kabadayılık yaşamında Türk emniyetiyle geliştirdiği ilişkiler sonucu ajanlık ağı içerisine çekilerek düşürülmüş ve gelişim kaydeden devrimci hareketlere karşı kullanılmak üzere özellikle Antep Emniyeti tarafından hazırlanmaya başlanmıştır. *"...Şekillendiğim çevre ve aile ortamı beni düşmanın planlarına alet edecek, düşmanın kendi adına beni çalıştırmasına neden olacak özelliklerle ilintilidir..."* diyen Terzi Cemal'in daha devrimci hareketlerle tanışmadan önce ajanlık eğitimini önce lümpen-yoz, sokak yaşamı içerisinde, ve daha sonra da emniyet teşkilatlarında gördüğünü ortaya koymaktadır.

Devrimci hareketlerin gelişiminin TC açısından tehlikeli durum arzetmeye başladığı 1970'li yılların ortalarından itibaren bu örgütlerin Kürdistan'daki faaliyetlerini kontrol altına alarak denetlemek, gelişimlerinden bilgi sahibi olmak için çeşitli örgütlere ajanlar sızdıran MİT, bu arada Halkın Kurtuluşu içine de denetim kurmak amacıyla Terzi Cemal ve ekibini sızdırır. Terzi Cemal'in bu örgüt içinde bir yandan üst düzeyde görev yürütme, diğer yandan Antep Emniyeti'nin planları çerçevesinde hareketi denetleme ve yönlendirme durumu vardır. Terzi Cemal itiraflarında bu durumu, *"...O zaman esas olarak Halkın Kurtuluşu içerisinde yer alma, onu denetim altında bulundurma planları vardı. Plan daha çok Antep Emniyet Müdürlüğü'nde yapılmıştı ve en aktif yürütmek üzere yetkili bendim, benden sonra yetkili olan kişilerden biri de Bozan Aslan'dı"* diyerek dile getiriyordu. Nitekim Terzi Cemal, ..., Ali Çetiner ve Bozan Aslan gibi ajan şebekesinin Halkın Kurtuluşu içinde bir süre kalıp onu tasfiye planına girişmesi tam da hareketimizin Antep'te faaliyetlere başladığı ve gençlik içerisinde büyük ilgi gördüğü bir sürece denk gelmesi de MİT planı dışında değildir. Hareketimiz Ankara'dan ayrılıp Kürdistan'a açılma kararını almış, bu Parti Önderliği'nin çeşitli alanlarda geliştirdiği toplantıları tohumlarını serpmiş ve bu arada düşmanın dikkatlerini oldukça üzerine çekmiştir. Böylesi bir süreçte MİT'in karşı harekete geçmemesi düşünülemez.

Kürdistan'ın önemli şehirlerinden biri olan Antep'in ayrıca yoğun bir öğrenci-gençlik kesimini bağrında barındırması, yine devrimci hareketlerin gelişimine zemin sunması nedeniyle o yıllarda MİT faaliyetlerinin yoğunluk kazandığı bir alan olma özelliğine sahiptir. Ve bu temelde Antep Emniyeti'nde Terzi Cemal güruhuyla yıllar sonrasına dek varacak olan bir ajanlık örgütlemesi bu devrimci faaliyetlere karşı geliştirilmiş oluyor. Hareketimizin tam da bu dönemde Antep'te filiz vermesi karşısında MİT hemen HK'nin işini bitirme ve içindeki ajanlarını "devrimci bir kopuş" süsü verdirterek Kürdistan Devrimcileri içine sızdırtmayı ve böylelikle HK'nin akibetini onların da başına getirmeyi amaçlar. Antep Emniyeti'nde Terzi Cemal'in de katıldığı bir toplantıyla HK'nin tasfiyesi kararı alınır ve plan bu çerçevede hazırlanır. Bu plan gereği HK içinde bulunan devrimciliğe yatkın önderler tutuklanarak, gençlik boşlukta bırakılacak, hareket bölünecek ve bir kısmı bizim saflarımıza, bir kısmı da HY'nin saflarına sızdırılarak ajanlık faaliyetlere orada devam ettirilecektir. Nitekim 1976'da Antep'in Nuri Pazarbaşı Mahallesi'nde Terzi Cemal ve ekibinin ihbar etmesi sonucu HK önderlerinden İlhan Emre ve M. Ali Özpolat bir evde polis tarafından kıstırılırlar. Bu iki HK önderi polise karşı direniş gösterince çıkan çatışma sonucu katledilirler ve böylelikle HK ortamı Terzi Cemal ile güruhuna kalır. Amaç HK'nin etkilediği gençliği başıboş bırakmak, devrimci potansiyeli avare bir potansiyele dönüştürmekti.

İki HK önderinin katledilmesinden sonra Terzi Cemal ve ekibi HK'den kopar. Bir kısmı HY ile irtibata geçerken, Ali Çetiner de bu MİT planı çerçevesinde Ankara'ya gönderilerek hareketimizle ilişki kurma çalışmalarını yürütmekle görevlendirilir. Tabii bu komplo "polisin bir baskını olarak" yansıtılırken, Terzi Cemal ve ekibinin yaptığı ise hemen hiç akıllara gelmedi. Ancak Terzi ajanı itiraflarında yaptığı bu girişimi şöyle ifade eder: *"...Evet buna ihbar da denilmez, daha özenle tatbik ediliyor. Fakat daha çok o zamanki siyasi ortamı esas alarak gençliği biraz başıboş bırakmak için yaptığımız bir olaydır. Çünkü biz bu gruba geçmek istiyorduk. Epey insanı da Kürdistan Devrimcileri diye şekillenen gruba getirmek istiyorduk. Buna biraz denge diyelim. Bunların tasfiyesi gerçekleştirildikten sonra -ki o zaman epey etki yarattı, gençlik hemen hemen bıraktı- Ali Çetiner bizim talimatımız üzerine Ankara'ya gitti. Orada daha çok grupla ilişki kurmak için gitti..."*

Böylece adım adım MİT'in bir hareketi çökertme ve yeni doğan başka bir hareketi denetim altına alma, bunu da çökertme sürecine sokma planı bu komployla gündemleştiriliyordu. Ve grupla ilişki kurulduktan sonra Terzi Cemal, Bozan Aslan, Ali Çetiner ve ... isimli MİT ajanları hareketimiz saflarına sızdırılmış oldular.

Bozan Aslan, Ali Çetiner ve ...'nin ajanlık faaliyetleri ve tahribatları kısa süreli olarak gerçekleştirilirken, bu güruhun elebaşısı durumundaki Terzi Cemal'in ajanlık faaliyetleri de 1993'lere dek sürecekti. Aynı gruptan Halkın Yolu hareketine sızdırılan kişinin de sonradan MİT ajanı olduğu ve orada tahribatlar yarattığı, hareketi kemirdiği görülecekti. Turgut Yıldız isimli bu MİT ajanı da HK'den HY'ye geçecek ve Terzi Cemal ekibinden tescilli bir ajan olarak tanınacaktı. Terzi Cemal hareketimiz içine geldikten sonra Urfa ve Nizip'te yakalanarak kısa sürelerde bırakılır. Bu yakalanmalarında birçok kişi tutuklandığı halde planlı olarak şüphe başka tarafa çekilir.

"...Bırakılmazdan önce -soruşturmada büro şefi olan- Münir ve iki adamı soruşturmada benimle konuştular..." diyen Terzi Cemal, yakalanmalarında hem yeniden eğitiliyor, hem partinin alandaki ilişkileri öğreniliyor, hem de ileri çıkan ilişkiler yakalanarak partinin önü kesilmeye çalışılıyor. En önemlisi de Terzi Cemal ajanına "yakalanıp çözülmemiş" imajı sağlanarak itibar kazandırılmak hedefleniyor.

Yine bu operasyonlarda Sait Şimşek de -Terzi'nin ihbarı sonucu- yakalanıp işkencede hunharca katledildiği halde, diğer yakalanan arkadaşlardan kimi on-onbeş yıl cezaevinde kalacak bir sürece tabi tutulduğu halde, onun birkaç gün içinde bırakılması durumu dikkatleri üzerine çekmişse de üzerinde fazla durulmadığından durumu açığa çıkmamış ve ardından Nizip çalışmalarına katılmıştır. Burada da 1980 başlarında yakalanır ve daha önce ilişkide olduğu Antep Emniyeti'ne de götürülerek MİT için gerekli bilgiler kendisinden alınır. Birçok arkadaşın tutuklanmasına burada da yol açar ve kendisi ise yine dışarı salverilir... *"...Önce bir binbaşı benimle sohbet etti. Daha sonra MİT'ten iki eleman uzun bir süre benimle konuştular. Önce Nizip hakkında bilgi istediler, istenilen bu bilgileri verdim. Daha çok Sait Şimşek nerededir, Mustafa Keser nerededir, Nizip çalışmaları nasıl yürütülüyor, fabrikalarda hangi işçiler ileri ilişkilerdir, kim neler yapıyor vb. bilgiler verdim... Yine Sait Şimşek, Ahmet Polat, Şahin Uçar, Ali Poyraz ve birçok işçinin yakalanmasını sağladım. Bu gelişmelerden önce beni yeniden Nizip'e götürdüler. Giderken Bilecik'te Mirkelam Tesisleri'nde yemek yenildi. Burada konuştuk, nasıl ilişki sağlanacağı hususları üzerinde durduk... Nizip'te işlemlerim bittikten sonra hemen bırakılmam üzerine konuşuldu. Fakat bana, 'Seni hemen bırakırsak şüphe çeker, ayrıca bu işin formaliteleri vardır, dosyanı Adana'ya gönderiyoruz, en fazla 45 gün içinde bırakırlar' denildi. Bu arada abimle de görüşmem oldu. Abimin de devletle ileri derecede ilişkilerinin olduğunu böylece kesinleştirmiş oldum..."* diye itiraflarda bulunan Terzi Cemal ajanının anlatımları, özel savaşın, MİT komplolarının devrimcilerin ve halk kitlelerinin tutuklanıp işkenceden geçirilmesinde, katledilmesinde izlediği alçakça yöntemleri de iyi açığa çıkarmaktadır.

Terzi Cemal ajanının daha sonra Pazarcık'a gidip faaliyetlere devam etmesiyle düşman faaliyetlerini o alanda da sürdürmesi durumu vardır. Gittiği her alanda abisi ve kızkardeşi aracılığıyla, yine parti içindeki Ali Çetiner unsuru vb. aracılığıyla MİT ile ilişkilerini sürekli canlı tutarak, verdiği istihbaratla sürekli MİT'i besler.

O dönemde Terzi unsurunun abisi Mehmet, MİT'le sıkı ilişkilerini sürdürürken aynı amaçla kızkardeşi de Antep'te ileri düzeyde bir arkadaşa duygusal yaklaşım göstererek denetim altına alma, düşürme, ajanlık faaliyetleri doğrultusunda kullanma amacıyla yanaşır. Ancak arkadaşın bu yönlü zaaf göstermemesi karşısında çabaları boşa çıkar. Antep'te MİT kadınları, özellikle ajan aile kızlarını bu temelde kullanırken, Dersim alanında da MİT'in benzeri faaliyetlerine tanık olmaktayız. Dersim'de Kıymet ve Seher'in bu yönlü pratikleri parti edebiyatında "Kıymet kültürü" diye adlandırılarak çok işlenmiş ve çözümlenmiştir. Çünkü bu unsurların geliştirdiği yoz ilişkiler, düşürme yöntemleri, kadınlığı kullanarak düşman politikasına hizmet sunma, PKK'nin kadına verdiği değeri çok kötü bir tarzda kullanarak çarpıtarak ajanlık faaliyetlerinde değerlendirme vb. hususlar neredeyse bir kişilik hastalığı düzeyinde parti ortamına sıçratılmaya çalışılmıştır. Nitekim Kıymet ve Seher'in pratiklerindeki benzerliğin Terzi Cemal hainin kızkardeşinde de görülmesi tüm bu ailelerin MİT eliyle harekete geçirildiğini açıkça gösteriyor. Kıymet ve Seher unsurları partiyi üst düzeyde tutma, ileri kadrolarına duygusal yakalaşarak kendilerine çekme gibi bir pratikle düşman politikasını hayata geçirmeye çalışırken, bilindiği gibi Terzi Cemal'in kızkardeşinin de aynı amaçlı çabaları Antep'te yürütmesi ve bu nedenle -sonradan itirafçı olan- Nebil (Ali Ozansoy) ile evlenmesi durumu vardır. Yani o dönemde henüz saflarda bulunan Nebil'e el atarak amaçlarını onun üzerinde gerçekleştirmeye çalışması durumu vardır.

Böylelikle 1980'li yıllarda yurt dışına çıkış sürecine kadar Terzi Cemal'in aslında parti içinde pek dişe dokunur katkıları olmamasına rağmen, konumunu koruyarak ajanlık faaliyetlerini rahatça sürdürebildiği bir geçmişe sahip oluyor. Yurt dışına çıkış süreci öncesinde gerek Antep, Nizip, Urfa, Pazarcık vb. tüm sahalarda nasıl ki HK içinde bilinen yolla çökertmeyi, dağıtmayı yaşatmışsa, aynı amaçlı faaliyetlerini hareketimiz içerisinde de sürdürmüştür. MİT'ten ilişkilerini kesmediği gibi, kendini sahte tutuklatmalarla da onlarca arkadaşı, ilişkiyi ve yurtseveri düşmana ihbar ederek rolünü oynamıştır. Kısaca çalışmalarıyla partiye pek yararı dokunmaz. Ama alttan alta epey tahribat yürüterek yurt dışına çıkış sürecine gelir.

Terzi Cemal ajanının yurt dışına çıkmadan önceki süreden bazı tahribatlarını da kendi itiraflarından aktaralım:

"...Aslında Halkın Birliği ile çatışma çok ciddi zarar veriyor, bunu biliyorum, ama geliştirilen bazı eylemler ve PKK kadrolarının etkin çalışması epey gelişme yaratıyordu. Ne kadar engellenmek isteniyorsa da bu koşullarda mümkün olmuyordu... Aslında Antep olaylarından sonra bunlarla çatışmaktan kaçınılıyordu. Antep'in de talimatı böyleydi. Fakat ben güçleri bunlarla çatışmaya sürdüm. Amaç; bunlarla uğraşmak, esasen de M... ve çevresindeki köyler kaleleri durumuna geliyordu. Böylece amaç alanları da deşifre etmek, kitleyi kaptırmak, 'solcular birbirini vuruyor' biçiminde bir durum yaratmaktı. Ben böyle yaparken, basında bu konuşularak, yani düşman örgütü olarak tartışılarak uygun görülüyordu. Bu çatışmalar 1 ay sürdü. Çatışma boyunca düşman hiç görülmedi, fakat çatışmalar sonuçlanınca köylere yöneldi ve yüzden fazla insanı tutukladı. Epey ilişkiler tutuklandı, bazı ileri ilişkiler kaçtı. Ayrıca Kolsuz denilen Hüseyin Acar yaralandı. Bu, belli bir durgunluk yarattı... Daha çok Kemal Emre bu gelişmeleri yürütüyordu. Bana kod olarak 43 rakamı verildi. Zora düştüğümde bunla, yani yakalandığımda oranın amirine söyleyebileceğimi ve böylece gerekli yardımın yapılacağını söylediler. Sürekli de rumuzum bu oldu... 12 Eylül'den sonra operasyonlar sıklaştı... Biz yurt dışına çıkmak üzere Araban'a doğru hareket ettik. Dağda çok insan olmasına karşın, fazla insan da almadık... Zaten ilişkiler de kopuktu, dağdakiler zor durumdaydı. Çok sayıda insan alınabilirdi, fazla sayıda insanı dışarı çıkarmak istemedim... " (T. Cemal'in itirafları-1993, PKK Arşiv Belgeleri)

Terzi Cemal yurt dışına çıkmak üzere Araban'a gittiğinde kırsal alanda arkadaşların yanısıra, yanında Semir provokatörü de vardır. Arkadaşlar Semir'in durumundan şüphelenerek üzerinde durulmasını isterler. Ancak onun durumunu Terzi Cemal de bildiğinden arkadaşlara, "Hayır, ben bunu tanıyorum, ajan değildir" diyerek, onun durumunun geçiştirilmesini sağlıyor ve bilindiği gibi ardından yurt dışına çıkılarak kamplarımıza geliniyor.

Yurt dışına çıkışta MİT'e bilgi veren Terzi Cemal unsuru, MİT'ten onay ve ilişki alarak, kendisine Beyrut üzeri irtibat kurması ve bilgilendirmelerine oradan devam etmesi söylenir. Ancak kamplara gelindiğinde uzun bir süre bu kanalı işletme olanağı bulamadığından Kobani'de Cafer'le (Ali Çetiner) görüşerek karşılıklı bilgilendirme ve çalışmaların seyri hakkında konuşulur. Daha sonra Nebil'in de içinde bulunduğu bir gruba eğitim vermekle görevlendirilen Terzi Cemal, MİT'in kendisine verdiği Bar Elias kasabasındaki bir telefon numarası aracılığıyla devletle (TC) ilişkilerini yeniden rayına oturtur ve çalışmalar hakkında bilgilendirmede bulunur.

Bu arada yaklaşan 2. Kongre çalışmaları nedeniyle kongrenin yapılacağı alana toplanılır. Burada Semir, Davut, Ziyad ve Süleyman unsurlarında ifadesini bulan tasfiyeci eğilimin ortaya çıktığı görülür. Partimizi yurt dışında tutma, mültecileşmeyi dayatma, yurt dışını bir rahatlama alanı olarak görme, ülkeye yönelme kararını engelleme, bu amaçla arkadaş yapısının kafasını muğlaklaştırma ve devrimden çekme çabaları hız kazanır. Yine bunlar karşısında ortayolculuk belirgin bir kesim olarak ortaya çıkar. Maceracı eğilimin yanısıra, tasfiyeci-provokatör öğeler de biraz kıpırdanırlar. Ancak sonuçta galebe çalan partimizin doğru çizgisi olur. Kongre önce-

"Aslında bayan çantasını dağıtmış, gerekli eşyalarını almıştı. Ben hem biliyorum, hem de gördüm. Böylece Hidayet gitti. Giderken hemen devlete gitmedi. Daha çok bayanla olan zaaflarından dolayı belli gecikmeler yaşadığını sanıyorum. Onunla gerekli bilgileri de gönderdik. Son durumları bildirdik."

sim olarak ortaya çıkar. Maceracı eğilimin yanısıra, tasfiyeci-provokatör öğeler de biraz kıpırdanılar. Ancak sonuçta galebe çalan partimizin doğru çizgisi olur. Kongre öncesi 1. Konferans sürecinde bu anlayışlar ve düşman faaliyetleri kıpırdanış gösterir ve partiye bağlı kadroların Parti Önderliği etrafında kümelenmesi, Parti Önderliği'nin tavizsiz yaklaşımı sayesinde bertaraf edilir.

"...Semir, Davut, Ziyad ve Süleyman unsurlarında ifadesini bulan bu eğilim, partimizin olanakları üzerine basarak kariyerist-tasarrufçu özellikleriyle öne çıkmaya çalışır. Böylece PKK'ye hakim olarak, onu faşizm ile uzlaştırmak ve mücadeleyi liberalize etmek isterler..." (Ortayolculuğun Tasfiyesi Üzerine adlı broşürden)

Bu süreçte Terzi Cemal'in bu tasfiyeci-provokatif tiplerle sıkı ilişkileri olmasına rağmen, bunu açık bir destek biçiminde değil, alttan gizli olarak sürdürmesi durumu vardır. Özellikle koğuşlarda, ikili-üçlü kulislerde tasfiyeci-provokatör öğelerin amaçları doğrultusunda kafa bulandırma, ortamı muğlaklaştırma çalışmalarını yapma ve Ali Çetiner'le birlikte ajanlık faaliyetlerini geliştirme çabaları vardır. Söz konusu bu süreci Parti Önderliği şöyle değerlendirmektedir:

"...Hareketin yeniden inşasına yönelmek, diğer birçok grubun durumuna bakarak daha iyi anlaşılabilir. Bunlar yurt dışına çıkışı tamamen bir tasfiye olmak, mültecileşmek biçiminde anladılar. Biz bu süreci geniş bir biçimde ülkeye yeniden dönüş yazısında belirledik... Birçok arkadaş yurt dışının daha emniyetli, daha rahat, daha az külfetli geçeceğine bakarak büyük yanılgılar içerisine düştü, görevlerine dört elle sarılmadı. Sonuçta az kazanımlara, çok da kayıplara yol açtılar... Bunlar tabii ki büyük özgürlük davalarına karşı büyük sorumluluk duymayan, yaşamı sadece yemek-içmek olarak anlayan; kaba, düz ve ucuz yaşayan yetişen kişiliklerdi. Özgürlüğün büyük değerini layıkıyla idrak edemeyen, hatta sıkıcı bulan, eski düzenden kopuşundan rahatsızlık duyan tiplerdir. Daha sonra bunların ne olduklarını biliyoruz." (Parti Önderliği'nin 18 Ocak 1987 tarihli talimatından)

Belirtilen tahribatların provokatör ve tasfiyeci unsurlarca yapımız içinde geliştirilmeye çalışıldığı 1. Konferans sürecinde, Terzi Cemal unsurunun da Semir ile belirtilen ilişkileri göze çarpmış, bunun üzerine Semir'in tasfiyeci konumu anlaşılınca ondan kopartılarak eğitim gruplarına verilmiştir. Ancak Semir ile ilişkideyken geliştirdiği ve yapı içinde konuşturmaya çalıştığı ilişkiler eleştiri konusu olmakla birlikte, bu durum kendisinden çok Semir'e bağlanmıştır. Örneğin arkadaş yapısı içinde ortamı ve ilişkileri laçkalaştırma, konuşmaların seviyesini düşürme, hal, hareket ve tavırlarla örgüt yaşamını ve disiplinini zedeleme, lümpen bir yaşam tarzını dayatma durumları, ortaya çıkan Semir provokasyonu nedeniyle bir nevi geçiştirilmiştir. Tabii bunun böyle olmasında Terzi Cemal unsurunun da bilinçli hareket etmesinin payı vardır. Örgütün zayıflatılmaya çalışıldığı, yine muğlaklığın yüksek olduğu ortamlarda tüm bu kirli özelliklerini konuşturarak örgütü zedelemeye çalışırken, örneğin konferans sonrası süreçte görevlendirildiği eğitim gruplarında parti denetiminin ve örgütlülüğünün yüksek olduğu bir ortam olması itibarıyla tam tersi bir tutum içine girmiş ve aşırı disiplinli, örgütçü, yaşama-kurallara iyi gelen birisi olarak kendini gösterme çabaları içine giriyor. Onun bu durumu arkadaş yapısı tarafından, "Semir'in etkisinde olduğu için olumsuz özellikler gösteriyordu, onun etkisinden çıkınca hızla düzelme gösterip gelişme kaydetti" biçiminde değerlendirilince, Terzi Cemal ajanının üzerinde daha fazla durulmayarak durumu öyle kalıyor.

Ancak bu süreçte Terzi Cemal ve Ali Çetiner unsurlarının geliştirdikler ajanlık faaliyetleri çerçevesinde, onların, MİT ile ilişkileri devam etmiştir. Ülkeye yönelme sürecinde kendileri gitme istemlisi olmadıkları için ülkeye gidecek bazı kişileri düşürerek onlar aracılığıyla MİT'e Parti Önderliği sahasındaki çalışmalar hakkında rapor göndermişlerdir. Terzi Cemal ajanı itiraflarında bunu, *"...Daha önce ülkeye iki kişinin gönderilme durumu var, bunlardan biri Bektaş Bozca'dır. Bektaş'ı daha önce düşürmüştük. Buradaki genel durumları, çalışmaları, kongre hakkındaki bilgileri, çalışmaları düzeyini, biçimini ve giderek ülkeye gidiş durumunu rapor haline getirdim. Raporu Nebil kaleme aldı. Çerçevesini ise ben, Ali Çetiner ve Nebil tarafından hazırlandı. Bu rapor ince bir kağıda yazılarak Bektaş Bozca'yla Antep mniyeti'ne gönderilmeye çalışıldı..."* biçiminde dile getirmektedir.

Bundan sonraki süreçte Terzi Cemal haininin Doğu Kürdistan sahasına görevli olarak gitmesi ve İran zemininde de MİT ile ilişkilerini sürdürmesi söz konusudur. MİT tarafından kendisine bir telefon numarası verilir. İran sahasına geçtikten sonra bir süre ortadan kaybolması ve kaldığı sürede TC'ye bilgi akışını sağlaması çabaları vardır. İran sahasında, özellikle Urmiye'de TC konsolosluğu ile irtibata geçen Terzi Cemal unsuru, burada aldığı bilgi ve isimler sayesinde kendisi gibi birçok ajanla görüşmeler yapmış ve Türkiye-İran arası taşımacılık yapan şoförleri de kurye olarak kullanarak MİT'le irtibatlarını bu biçimiyle yürütmüştür. *"Urmiye'de bir görüşme olmuştu. Biri albay, biri de yüzbaşı ya da ateşeydi. Albayın ismi Muhittin'di, yüzbaşının ise Hüseyin çolak'tı. Özellikle görüşmede hareketin son durumu, güçlerin nerede konumlandığı, Güney'deki faaliyetler, Güney boyu konumlanış biçimi, Doğu'daki faaliyetler vb. konular üzerinde duruluyor. Ve özellikle ülkeye yayılmanın gerçekleşme biçimi üzerinde durularak, bu yönlü çalışmaların bilgi edilmesi isteniliyordu. Bu alandan abimle telefonlaşmamız vardır. Yine geçmişte Acil'in önemli adamı sayılan daha çok Tebriz basın-yayınında çalışan İran'da Cafer kod adı -Kürşat Müdürlüğü diyorlardı- biriyle sürdürülen ilişkiler vardır. Belirtmek istediğim, İran'da ilişkinin zor olmadığıydı. Özellikle kış sürecinde yalnız kalmam ve daha çok da kitle faaliyetlerine -Kars-Ağrı faaliyetlerine- bakmam bu durumu daha da kolaylaştırıyordu.."* (Terzi Cemal'in itirafları, PKK Ar. Bel., 1993)

"Geçmiş pratikte bizler daha çok geri planda olduğumuz için, yani ileri görevleri Abbas gibi arkadaşlar aldıkları için, asıl eleştiriler onlar üzerinde yoğunlaşıyordu. Biz de bu eleştirilere sonuna kadar sahip çıkarak onları baskı altında tutmaya çalışıyorduk. Böyle doğan ortam kendi adıma öne çıkma ortamı oluyordu, bundan yararlanma yoluna gidiyordum."

Bu dönemde Terzi Cemal unsuru belli bir süre arkadaşlardan ayrı kalarak, yani ortadan kaybolarak bir müddet sonra çıkagelir ve arkadaşlara İran tarafından tutuklandığını, ancak bir müddet sonra serbest bırakıldığını söyler. Arkadaşlar gerçekte böyle bir yakalanmanın olup olmadığını öğrenemediklerinden inanarak olay üzerinde durmuyorlar. Terzi Cemal unsuru böylece MİT elemanlarıyla görüşmelerini rahatlıkla sürdürmüş olur.

Daha sonra İran sahasından yurda girişler başladığında, Terzi Cemal de bir grup arkadaşla birlikte ülkeye geçiş yapar. Ancak ülkeye geçiş yapmadan önce telefonla Urmiye TC konsolosluğunu arayarak durumu aktarır ve konsolosluktan yeni bir parola alarak ülkeye geçişi yapar. Daha sonra ülkeye geçiş için gittiği Güney Kürdistan'da Nebil unsuru ile de yeni görevlendirme ve ajanlık faaliyetleri üzerine konuşur. Nebil oradan Güneybatı'ya giderken, kendisi de Hakkari alanına geçer. Orada MİT'in yerel elemanlarıyla -birçok elemanıyla- Urmiye konsolosluğundan aldığı parola aracılığıyla irtibat kurar ve gittiği her yerde hem bu irtibatlarını yaygınlaştırma, hem de bunlar aracılığıyla bilgi aktarma faaliyetini sürdürür.

İran sahasındayken tahripkar pratiği nedeniyle eleştirildiği için bu alanlarda daha temkinli hareket eden Terzi Cemal, Doğu Kürdistan sahasındaki pratiğinde ortaya çıkan dürüst insanları kaçırtma, hareketten soğutma, bunalıma sürükleme, hareketin maddi olanaklarını rahatlığı uğruna kötü kullanma, çarçur etme, yine Serhad'dan çekilmesi gereken güçleri çekmeyerek düşmanın ve ağır kış koşullarının insafına terk etme, kısaca partiye çok yönlü zarar verme yöntemlerini daha ince ve daha deneyim kazanmış tarzda burada da sürdürür. Ve özellikle Çatak alanında görevlendirildiği süreçte, 15 Ağustos 1984'te Eruh ve Şemdinli ilçeleriyle birlikte Çatak'ın da basılması kararı alındığı halde bu baskın eylemini gerçekleştirmeyerek, bu tarihi atılımı kendi sahasında boşa çıkarma çabası içine girmiştir. Kendisine neden baskını gerçekleştirmediği sorulduğunda da "Haber geç geldi, hazırlıklarımız yetersizdi" biçiminde bir cevapla geçiştirmeye çalışmıştır. Oysa gerçekliğin böyle olmadığı, amacın tarihi 15 Ağustos Atılımı'nı boşa çıkarmak olduğu sonra gelişmelerden anlaşılmaktadır. Nitekim bir müddet sonra Omyanus köyünde bir savaşçı ile beraber bulunduğu sırada Tevfik unsuru tarafından, "Köyde silah ve grup var" diye ihbar edildiği ve devlet güçlerinin köyü sararak operasyon yaptıkları halde yakalanmaması durumu var. Halbuki kurtulması mümkün olmadığı halde yakalanmaması durumu söz konusudur. Bu durumun izahı kendisinden istenildiğindeyse bunu, bunu "Kümese girdik, üzerimize kar attık, bizi görmediler" biçiminde bir cevapla geçiştirmiştir.

Terzi Cemal'in uzun yıllar boyu partiye sürekli ikiyüzlü davrandığı bir gerçektir. Ajanlık faaliyetlerini bilinçsiz olduğu veya düşürüldüğü için değil, tamamen bilinçli bir şekilde ve özel savaş politikası çerçevesinde sürdürdüğü, geliştirdiği için sürekli partiyi yanıltmayı ve uygun ortamlar yaratarak kendisini sıyırmayı, yükselmeyi çok çeşitli yöntemlerle sağlamasını bilmiştir.

Bu süreçten sonra Diyarbakır alanına geçen Terzi Cemal unsuru, burada da Hidayet Bozyiğit ile ilişkiye geçer. Aslında Hidayet'in ve Fırıncı'nın pratiklerinden dolayı tutuklanıp sorgulanmaları gerekirken, bunlara "kaçma" süsü verilerek kendisi tarafından kaçırtılmaları durumu yaşanıyor. Bu durumu da yine Terzi Cemal unsurunun kendi itiraflarından aktaralım:

"...Aslında Hidayet Bozyiğit'i kaçırtma durumu da örgüt içerisinde karışıklığı yaratmak, böylece örgütü zayıflatmak ve örgüt ilişkilerini tahrip etmek amaçlıydı. Ayrıca onların Zıtki denilen aşireti büyük bir aşirettir, stratejik bir aşirettir. Ama aşiretin tepesindekiler epey gericidir. Böyle bir olayla aşireti partiyle karşı karşıya getirmek, hareketin aşiret içerisine girmesi engelleme amaçlanıyordu. Bu, önemli oranda benim planımdı. Aslında açıkça belirtmek gerekirse, bundan sonra hareket içerisindeki tüm karşı faaliyetleri önemli oranda ben yürttüm, yani kendimde merkezileştirdim."

Hidayet Bozyiğit unsurunun kaçırılması olayı bilinçli olduğu için tahribatın çapının da daha büyük olması amaçlanarak eyalet gücünün imhasını hedefleyen bir planla düşmanın eline geçmesi tezgahlanıyor. Yapılan plan gereği Genç basılacak ve basmaya giden güçler kendilerini düşman askerlerinin içinde bulacak, Hidayet de panik yaratarak gücü düşmanın eline inisiyatifsiz bırakacaktı. Hidayet düşmana sığınırken, arkadaşlar ise bir bir avlanarak şehit edilecekti. Bu çok hainane, sinsi komplo bu ihanetçiler eliyle tezgahlanıyor. Terzi Cemal unsuru, görevlendirdiği köylüyle düşmana istihbarat göndererek planını bildiriyor. Tabii Hidayet'le konuşarak yapması gerekenleri kararlaştırıyorlar. Gücün eyleme gidişini ve sonraki gelişmeleri yine arşiv belgelerinde yer alan Terzi Cemal unsurunun itiraflarından aktaralım:

"...Grup akşama doğru ormanlık olan sahada ilerlerken düşman gözcüleriyle karşılaşılıyor. Hidayet böyle bir durumu bahane ederek panik yaratıyor. 'Kaçın' diyor ve kendileri kaçıyorlar. O kaçarken yanında götürdüğü bayanın ismi Güllü Gümüşboğa'dır. Ayrıca İzmir'den içimize gelen, kod ismi 1981-82'de Mahsun olan öğe de Hidayet'le birlikte gidiyor. Ömer ve Harun (yoldaşlar) ise, inisiyatif kurup gücü mevzilendiriyorlar. Bunun üzerine güç Hidayet'in peşinden gitmiyor, onun panik durumuna düşmüyor. Ancak Hidayet gruptan kopmuş oluyor. Böylece yapmak istediği şey onun aleyhine dönüyor..."

Bu komplo başarısızlıkla sonuçlanınca, Hidayet tekrar döner ve arkadaşlarla buluşmadan önce Terzi Cemal ile buluşarak olayın başarısız kaldığını açıklar. Ancak arkadaşların durumu farkettiklerini ve şiddetli tepki göstereceklerini bilemediklerinden üzerinde durmazlar. Arkadaşlar çatışma alanından çıkıp geldiklerinde hemen toplantı yapılmasını ve Hidayet alçağının durumunun şiddetle ele alınması gerektiğini söylerler. Terzi Cemal arkadaşları ikna edemeyeceğini, Hidayet unsurunu savunursa kendisinden de şüpheleneceğini anlayınca toplantı yapılmasını kabul eder. Ancak yerin uygun olmayışını bahane ederek bir iki gün geciktirir. Bu bir iki gün içinde de Hidayet'le konuşarak onun kaçışını planlar. Toplantı gününde akşam toplantıya ara verilir. Bu arada Terzi Cemal bilgisi dahilinde Hidayet ve beraberindeki bayan kaçarlar. *"Aslında bayan çantasını dağıtmış, gerekli eşyalarını almıştı. Ben hem biliyorum, hem de gördüm. Böylece Hidayet gitti. Giderken hemen devlete gitmedi. Daha çok bayanla olan zaaflarından dolayı belli gecikmeler yaşadığını sanıyorum. Onunla gerekli bilgileri de gönderdik. Son durumları bildirdik..."* diyen Terzi Cemal'in parti içinde nasıl hainane planlarla günlerini geçirdiği bu olayın planlanış biçiminde somut olarak gözükmektedir. Bilindiği gibi Hidayet unsurunun düşmana kaçarak itiraflarda bulunması sonucu yüzlerce insanın tutuklanması, ilişkilerin tahrip edilmesi, yine kitlelerin ve savaşçı yapının moral bozukluğuna uğratılması durumları ortaya çıktı. Tüm bu olumsuz etkilerin bertaraf edilmesi, kitlelere yeniden güven ve moral verilmesi açısından sıkı bir örgütleme ve eylemliliğe girişilmesi gerekirken, bilinçli bir şekilde Terzi Cemal ajanınca güçlerimiz geride tutuldu, alan eylemsiz ve kitleler güvensiz bırakıldı. Böylece ihanetin kitleler içerisinde gündem maddesi olarak kalması amaçlandı.

Terzi Cemal'in 1984-85 pratiği tamamen eylemsiz geçen bir pratiktir. Bulunduğu alanda zaman zaman yaşanan çatışmalar da arkadaşların zorlamaları ve kendi inisiyatiflerinde gerçekleştirdikleri eylemlerdir. Bu eylemlerin büyük bir kısmı da önceden Terzi Cemal unsuru tarafından çeşitli vasıtalarla devlete bildirilmiş ve arkadaşlar gittikleri eylemlerde, keşif faaliyetlerinde, uğradıkları köylerde sürekli düşman pusularıyla karşılaşarak hem kayıp vermiş ve hem de düşman karşısında inisiyatif kuramaz hale getirilmişlerdir. Böylelikle Terzi Cemal tasfiyeciliğinde 1984-85 pratiği, eylemsiz geçen, örgütlemeyen,sürekli savaşçı kaçırtan, yapıyı eğitimsiz bırakan, demoralize eden, kitleleri güvensizliğe iten, güç büyütmeyen ve çalışmalar hakkında da sürekli düşmanı bilgilendiren bir pratik olmuştur.

1985 yılında ülke genelinde 15 Ağustos Atılımı itibarıyla geçilmesi gereken gerilla aşamasına geçiş yapılmadı ve güçler sürekli savunmada tutuldu. Eğitim yapma, güç büyütme, kitleleri örgütleme, savaşa çekme, düşmana etkili darbeler vurma gibi gerekli çalışmalar layıkıyla yürütülmediği için, kış süreci ve ardından bahara girişle birlikte güçlerimiz kayıp üstüne kayıp vermeye başladılar. Tüm bu olumsuzluklar içerisinde adeta tek başına çabalamaya çalışan Agit yoldaşın da şahadete ermesi, parti güçlerimizi yeniden bir darboğazın eşiğine getirmiştir. Yaşanılan bu tasfiyecilik karşısında Terzi Cemal gibi ajan faaliyetlerin şüphe taşıması veya dikkat çekmesi de zor olacaktı. Düşman da mevcut durumu iyi değerlendirmek amacıyla kendini daha da örgütleme yoluna giderek, bir yandan ajan ve sızma faaliyetlerine ağırlık verirken, diğer yandan da koruculuğu geliştirmeye, pişmanlık yasasını gündemleştirmeye ve gerillaya sürekli teslim ol çağrıları yaparak psikolojik bir savaşla sonuç almaya çalıştı. İşte böylesi çetrefilli ve açımızdan oldukça olumsuz koşulların yaşandığı bir süreçte Parti Önderliği'nin güçlerimizi, önder kadroları 3. Kongre'ye çağırması durumu söz konusudur. Amaç kongreyle geçmiş pratiğin nedenlerini irdelemek, tıkanıklığın kaynağını ortaya çıkarmak ve güçleri yeniden savaşa yüklenile-

cek kapasiteye ulaştırmaktır. Bu da bilindiği gibi kongrede yoğun bir eleştiri-özeleştiri ve kişilik çözümlemeleriyle gerçekleştirildi. Ve bunun da boşa çıkarılması için hem içten, hem dıştan parti düşmanlarının oldukça zorlamalarda bulunmalarına karşılık partinin büyük direniş gerçekleştirdiği, savaşım verdiği gerçeği vardır.

Terzi Cemal haini Diyarbakır alanından Güney sahasına, oradan İran sahasına kadar bir yürüyüş yaparak, Parti Önderliği sahasına gider. Aslında bu kadar uzun bir yürüyüş yapmasının nedeni, "yürüyorum" adı altında birçok sorunu yüzüstü bırakmaktır. Ki o zamanlar Dersim Eyaleti'nde çözülmesi gereken iç sorunlar olduğu halde bunları bilerek çözmeyip yürüyüşüne başlar. Yine yol güzergahında çeşitli alanlarda yaşanan sorunları da yüzüstü bırakarak yoluna devam eder ve bilerek yolu uzatır. Ülkedeki gelişmeleri, yine partinin eleştirilerinin kimler üzerinde yoğunlaştığını bu yürüyüş sürecinde öğrenir ve buna göre kendini hazırlayarak kongre alanına ulaşır.

Kongre sürecine katılan arkadaşların pratiklerinin sorgulanmaya alınması, özellikle bu pratikten üst düzeyde sorumlu olan Abbas, Selim gibi arkadaşların yoğun eleştirilere muhatap olmaları, Terzi Cemal, Fatma ve Kör Cemal gibi provokatörlerin ortam bulmasına ve bu zeminden yararlanarak kendilerini ön plana çıkarma çabalarına fırsat verir.

Terzi Cemal ajanı bu süreçte Fatma ve Kör Cemal ile ilişkilerini geliştirir. Özellikle Fatma, hem Kör Cemal'e, hem de Terzi Cemal'e nasıl davranacaklarına dair taktik verir. Fatma sorguya alındığındaysa Terzi Cemal unsuru onu korumaya ve alttan alta da ilişkilerini sürdürmeye çalışır. Yine 1985'te ülkeye girişte Ali Çetiner'in Avrupa'ya kaçma durumu vardır. Kaçışının başlıca nedeni de, saflarda bozgunculuğu, moral bozukluğunu, Avrupa özentisini geliştirmek ve orada ajanlık faaliyetlerini daha kapsamlı sürdürebilmekti. İşte onun bu durumunun açığa çıkarılması için yapılan sorgular ise Terzi Cemal ajanı tarafından bilinçli olarak sabote edilmeye ve onun korunarak durumunun açığa çıkmasının önü alınmaya çalışılmıştır. Geçmiş merkezi düzeydeki arkadaşların pratiklerinden dolayı çok eleştirilmelerini fırsat bilerek, eleştirilerin ateşli bir savunucusu kesilmiş ve kendine "parti koruyucusu" görünümü vererek bu arkadaşların üzerine gitmiştir. Böylece eleştiriler altında bu arkadaşları etkisizleştirme ve kendisini ön plana çıkarma gibi bir çaba içine giren Terzi Cemal ajanı, bu amacına ulaşabilmek için arkadaşların üzerinde hesaplar yapar. Ebubekir arkadaşı sürekli takip altına alarak Parti Önderliği'ne, "Bu tehlikelidir, kaçabilir" biçiminde raporlar yazıp onu çıkmaza sürüklemeye çalışarak etkisizleştirme çabalarını sergilemiştir. Tabii bu çabalarını mevcut geliştirilen eleştirilere sahiplik etmek, onların savunucusu olmak kılıfı altında yürüttüğü için de art niyeti üzerinde kimse durma ihtiyacını duymamıştır. Abdullah Ekinci arkadaşın, Terzi Cemal ve Fatma tarafından aynı amaçla ajan damgası vurularak bunalıma sokulması, zan altında bırakılması durumu var ki, bu bunalımdan kurtulamayan Abdullah Ekinci'nin çareyi intiharda bularak yaşamına kıyması sonucuna yol açar. Fer... arkadaş ise Kör Cemal, Terzi Cemal ve Edip unsurlarının pratiklerinin sorgulanmasını önerdiği için yine bu güruh tarafından eleştiri çemberine alınarak üzerine yoğun gidilir. Ve Fer... arkadaşı da aynı şekilde intihara sürükleme, bunaltma taktiğini uygularlar. Bu sinsi saldırı karşısında epey daralan Fer... arkadaş, durumu Parti Önderliği'ne bir raporla iletir ve raporunda intihar ederek kurtulmaktan söz eder. Parti Önderliği raporu okuyunca arkadaşın durumunu hemen görür ve içine girdiği tavrı eleştiren bir talimatla onu uyarır. Bu talimatı okuduktan sonra Fer... arkadaş intihar etmekten vazgeçer. Ancak uzun süre etki altında kalarak kendini toparlayamaz. Böylelikle onun önerdiği söz konusu güruhun pratiğinin sorgulanması boşa çıkarılır ve bu unsurlar aradan sıyrılmış olurlar. Ucuz sıyıran bu güruhun pratiği 3. Kongre'de ele alınmayıp üzerinde durulmaz ve bunlar da rahatlıkla parti üzerinde hesaplar yapmaya giderler. Bu kongre sürecinde Terzi Cemal, Kör Cemal, Edip, Fatma vd. unsurların, arkadaşları düşürme, bunalıma sokma ve kendilerini öne çıkarma amacıyla geliştirdikleri komplocu, provokatif yaklaşımları bir de Terzi Cemal unsurunun itiraflarından aktaralım:

"Kongre çalışmalarına katılma işi kampta sürdürüldü. Başkanın günlük olarak talimatları vardı. Bu arada Abbas, Ebubekir onlar geldi. Yine Kör Cemal'in durumu var, o geldi. Çalışmalar hızlandı, sürekli toplantılar yapılıyordu, süreç çözülmeye çalışılıyordu. Geçmiş pratikte bizler daha çok geri planda olduğumuz için, yani ileri görevleri Abbas gibi arkadaşlar aldıkları için, asıl eleştiriler onlar üzerinde yoğunlaşıyordu. Biz de bu eleştirilere sonuna kadar sahip çıkarak onları baskı altında tutmaya çalışıyorduk. Böyle doğan ortam kendi adıma öne çıkma ortamı oluyordu, bundan yararlanma yoluna gidiyordum. Yalnız buraya (kampa) gelirken, Şam'da iki kez konsolosluğa telefon etme durumum oldu. Gerekli bilgileri aktardım, gerekli talimatları aldım. Kongre çalışmalarının yapıldığını, bir eleştiri dönemi yaşandığını, birçok merkez üyesinin hala gelmediğini, İran'da engellemeler olduğunu, kampta ne kadar insanın bulunduğunu, nasıl çalıştıklarını, kimlerin sorumlu olduklarını aktardım. Bize (bana) o zaman, yararlanılacak bir ortam olduğu, buradan iyi yararlanmak gerektiği, başkalarının da olduğu, giderek örgüt içinde ağırlığımızın gelişebileceği bir ortamı yakalayabileceğimiz söylendi. 'Sizinle kontak kurulur, güçlendirilirsiniz, çalışmalarınızı sürdürün' doğrultusunda bazı şeyler söylendi...

Kamp çalışmalarımız böyle sürerken, daha önce Cafer (Ali Çetiner)'in durumu açığa çıkmıştı. Ben mümkün oldukça Cafer'i koruyordum. Ben Fatma'nın benim durumumu izlediğini, bazı sonuçlara ulaştığını daha önceden hissediyordum ve ondan sonra olayları biraz açıkladım. Avukat, Seher, Süleyman ve örgütten kaçan diğerleriyle ilişkiler hususuna değindi. Bu konuda Avukat halkasına özellikle değindi. İsveç'teki tüm Kürt örgütlerinin bu konuda destek olduklarını, fakat kendisinin ağır eleştiriler altında olduğunu, Parti Önderliği'nin kendisini tasfiye etmek istediğini, buna engel olunması gerektiğini, bu konuda bize düşen görevlerin olduğunu vb. konuştu. Başka bir gece bu konuşmalar sürdürüldü. Giderek daha sonra ismini duyacağım Vejin örgütü devreye giriyordu. Bu döneme kadar benim ilişkilerim az-çok devletledir. Bu diğerleriyle ilişkilerim olsa da resmi düzeyde değildir. Bundan sonra başladı. Hem Fatma'yla, hem kamptaki diğerleriyle düşünce alışverişi yaptık, yardımlaştık. Ayrıca görev bölümü yaptık. Ben daha çok mevcut durumdan yararlanarak Önderlik ve yapıyla birlikte pratik faaliyetleri yürütürken, Cafer Avrupa'yla, değişik yerlerle ilişki sürdürecekti. Hatta sanırım Önderlik bazı şeyleri hissediyordu ki, Kör Cemal'i de, beni de Şam'a çağırarak Fatma hakkında bazı şeyler anlattı. Onun durumunu ortaya koydu. Örgüte şu ana kadar bir şey katmadığını, hesap vermesi gerektiğini, bu yönlü yaklaşmamızı istedi. Ben göstermelik bazı eleştiriler yaptım.Giderek Önderliğin tavırları örgütün çıkarları doğrultusunda daha da katılaşınca, Fatma işi komploya kadar vardırma durumlarını düşünüyordu. Fakat öylesi bir aşamada o da, biz de böyle bir komploya cesaret edemediğimiz için üzeri de açılmadı. Onun durumu açığa çıktı. Bunun üzerine Ebubekir'in belli bir kuşku altına alınması var. Ben bundan yararlanarak Ebubekir'i yıpratıyordum. Peşine adam takma, denetleme, değer vermeme durumlarına girdim. Hatta Önderliğe bile, onun yanına gelmesinin sakıncalı olduğunu vb. belirttim. Böylece örgüt ortamında doğan boşluk bizim öne çıkmamız durumunu doğuruyordu. Platformlarda bulunuyordum, platformları yönetiyordum. Hatta Selim'le Fatma'nın platformlardaki teşhirini ben yürütüyordum. Partinin bu yönlü talimatları var. Aslında Fatma'nın bu düzeyde teşhir edilmesini engellemeye de çalışıyordum... Yine Abbas arkadaşı yıpratma tavırlarım var. Hatta kongrede bile onu küçük düşürücü, zorlayıcı durumlara girdim. Bunları bilinçli yapıyordum. Süreç böyle gelişiyordu..." (PKK Ar. Bel.)

Parti kadrolarını işlevsiz, bilinçsiz, eğitimsiz, eylemsiz bırakma, güçleri sürekli karşı karşıya getirici boş sohbetlerle uğraştırma, altından kalkamayacakları görevlere göndererek yıldırma, alandaki eylemci ruhlu arkadaşların eylemlerini ihbar ederek eylemi sabote etme yoluyla onların kendisine güvenlerini sarsma, böylelikle ikircikli, güvensiz, korkak- ürkek bir ruh halini yaratma başlıca yöntem olarak seçilmiştir.

Böylece kongre süreci tamamlandığında Parti Önderliği'nin günü gününe çözümlemeler geliştirmesi, parti dışı kişilikleri tahlil ederek mahkum etmesi ve parti çıkarları tüm çıkarların üzerinde sıkı sıkıya koruması sonucu tüm bu unsurların çabaları bir kez daha boşa çıkarılıyordu. Kongrede bu kadar komplo, hile, entrika vb. yöntemler sergilenmesine rağmen, bunların sonuca ulaşmasının önü alınarak galebe çalan partimizin kanıtlanmış doğru devrimci çizgisi oluyordu.

"3. Kongre sürecindeki tartışmalar, aslında bu yaşanmış geçmişin, özellikle 2. Kongre'den sonraki sürecin şiddetli bir eleştirisidir. Kimler gerçek PKK'lidir, kimler onunla oynamışlar? Bu irdelenmiş ve yargılanmıştır. Tepeden tabana kadar özellikle bu sorun tartışılmıştır. Bu temelde örgüte bir netlik kazandırılmıştır. 3. Kongre süreci, böyle bir rol oynamıştır. Yoğun biçimde biri gidiyor, diğeri geliyordu. Bu yanlış anlayışların çoğu tasfiyeci nitelikteydi. Hepsinin kendisini denediği, sınadığı, ama ölçü tutturamayıp hemen kendisini ele verdiği bir süreç oldu. Bir altüst oluş sonucu kimlik sorunumuz kesinleşiyordu.

Oluşan PKK nedir, gerçekleşen PKK önderliği nasıl bir önderliktir? Sadece lafla değil, pratikte de herkesi bağlayacak, yürütebilecek konumdadır. Mesela buna iyi bir cevap verildi. Evet bu süreçte belki herkes sağlam çıkmadı ama, PKK'nin özü itibarıyla böyle olduğu, bu tip bir örgütsel dönüşümü de sağladığı, militan ölçülerin kesinleştiği görüldü. Önderliğin ölçütü önceden olduğu gibi buradan da gelişim göstermiştir. İdeolojik-politik önderlik, örgütsel önderlikle tamamlanıyor. Bu PKK ile diğer çelişenlerin mücadelesiydi. Sonuçta bütünüyle partinin ezici bir biçimde başarı kazanmasına yol açtı." (PKK'ye Dayatılan Tasfiyeciliğin Tasfiyesi, A. Öcalan)

3. Kongre sürecinde, böylesine çok şiddetli siyasi çatışmalarla tasfiyecilik boşa çıkarılmaya çalışılırken, Terzi Cemal tipi ajan kişilikler de ortamdan yararlanma, gerçek yüzlerini gizleme fırsatını bulmuş ve ortamdan adeta palazlanarak sıyrılıyorlar. Nitekim bu nedenle kongre sonrasında kendisine Akademi yönetiminde görev verilir. Kör Cemal ülkeye sorumlu düzeyde gönderilir, diğer birçok unsura da yeniden şans tanınır.

Bu süreci geçmeden önce Terzi Cemal unsurunun ajanlık faaliyetleriyle ilintili MİT'in geliştirdiği diğer bir sızma ve komplo planına da değinmekte yarar vardır. Terzi Cemal'in Şam konsolosluğuna telefonla bilgi aktarıp karşıdan talimat alırken, "Sizinle kontak kurulur, güçlendirilirsiniz" denilmesinin altında yatan planlar vardır. Bu söylem sadece laf değildir. Kongre sürecinde Avrupa üzerinden ve çoğunlukla Türkiye'den gönderilen sızmaların, kontraların, düşürülmüş tiplerin sayısı neredeyse 100'ü aşıyordu. Bunlardan kimisi saflara sızdırılmış vaziyette gönderilirken, büyük bir kısmı da kongrenin tasfiyeci tiplerin eline geçmesi durumunda kampın basılması ve Önderlik dahil tüm devrimci militanların katledilerek, TC'nin amacına ulaşılması gibi bir büyük komplonun tezgahlanmasında kullanılacaktı. Bu süreçte ve sonrasında -yani Terzi Cemal unsurunun kamp yönetimi sürecinde- Bar Elias kasabası üzeri gönderilen ve çoğu üst rütbeli askeri-sivil MİT elemanları, bu alanda bulunan yurtseverlerin partiye bağlılıkları, uyanık davranmaları ve partinin sıkı örgütlülüğü sayesinde hemen hepsi yakalanmış ve parti adaleti çerçevesinde hak ettikleri tarzda değerlendirilerek bu büyük hesapları boşa çıkarılmıştır. 1986 yılının ortalarından itibaren akışı yoğunlaşan bu sızma-kontra faaliyetleri 1987 yılının sonlarına kadar artarak sürmüş, ancak tümünün çabaları da zarar verecek düzeye ulaşmadan parti tarafından açığa çıkarılarak etkisizleştirilmiştir. Bu kontra ve sızmalar özel savaş tarzı çerçevesinde kimi askerden kaçma süsü verilerek içeriye sızdırılmış, kimi de büyük miktarda paralar harcanarak örgütleme faaliyetlerinde bulunmak amacıyla Lübnan sahasına gönderilmiştir. Gerek yurtseverlerin ve faaliyet yürüten kadroların açığa çıkararak yakalayıp Akademi sahasına gönderdiklerinin, gerekse sızma yoluyla Akademi sahasına gelenlerin etkisizleştirilmesiyle, Türk MİT'i bu alanda da büyük darbe yemiştir. Bu yoğun kontra-sızma faaliyeti hiçbir zaman dinmemesine rağmen bu sözü edilen yıllardaki bir yoğunlukta olmamıştır. Bu da bu yıllarda sızma-kontra faaliyetlerinin kongre sürecinden tasfiyeci beklentilerine ve Terzi Cemal unsurunun bu sahada oluşuyla direkt bağlı olduğunu göstermektedir.

Nitekim bu süreçte Akademi yönetiminde olan Terzi Cemal haininin bu kontra ve sızma faaliyetlerine zemin hazırlaması durumu vardır. Bu amaçla arkadaş yapısı üzerinde tahripkar bir pratik yürüterek bunu sağlamaya çalışıyor. Kongre sonrasında 3. Kongre kararlarının yapıya özümsetilmesi gerekirken, bunu yapmayarak arkadaş yapısını bilinçsiz bırakma, boş sohbetlerle, dar pratik çalışmalarla uğraştırma, böylelikle kongreyi boşa çıkarma çabasına tanık olunmuştur. Yine arkadaş yapısı üzerinde baskı ve tehdit kurarak onları bunalıma düşürme, etkisiz bırakma, paniğe sürükleme durumlarını yaratarak kendini konuşturma ortamını oluşturmaya çabalamıştır. Parti yaşamını, disiplinini, yoldaşlık ilişkilerini zedeleyerek ortamı laçkalaştırmış, yozluğu geliştirmiş, muğlaklığı yaratmaya çabalamış ve tüm bu uygulamalarına karşı çıkan arkadaşları da tutuklamakla tehdit etmiş ve buna rağmen kendisine boyun eğmeyerek eleştirilerini sürdüren arkadaşları da tutuklayarak uygulamaya tabi tutmuştur. Böylelikle yapı üzerinde otoritesini hakim kılma ve kendi ajanlık faaliyetlerine rahat ortam yaratmayı amaçlamıştır.

Bu süreci iyi bilince çıkarmak, bizzat pratik uygulama tarzını görmek açısından Terzi Cemal'in kongre sonrası çabalarını yine kendi itiraflarından aktaralım:

"Daha sonra Cafer (Almanya davasında yargılanan Ali Çetiner)'in ve ....'un pratiklerinin araştırıldığını duydum. Epey endişelendim, paniğe kapıldım. Özellikle onların pratiklerinin araştırılması bizi ele verecekleri endişesine yol açıyordu. Özellikle ... çok korkak biriydi, ele verebilirdi. Cafer ise biraz daha direngen sayılabilirdi, paniğe kapılmıyordu. Diğer taraftan zaten ben yaptığım uygulamalarla zor durumdaydım. Aslında yapı kongreden çıkan son derece eğitimli ve Başkan'ın bizzat hazırladığı bir yapıydı. Savaş azmiyle doluydu. Biz kendi politikamızı yapıya dayatınca yapıda bir muğlaklaşma, bir kararsızlaşma, yapının kendi kendisiyle uğraşma durumları yaşanıyordu. Bunları da yapıyorduk; Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın yasadışı örgüt içinde örgütlenme, bunun için adam düşürme, ruhen bitirme benzeri taktikleri uyguluyorduk. Bu konuda biz de epey yöntem geliştiriyorduk. Küçük bir şey üzerine bile yapıyı tartıştırabiliyorduk. Ayrıca kendime bağlama durumu vardı. Tabii, bu parti

Tüm bu çabalarına ilişkin sürekli partiye yanlış bilgiler aktararak kendini öne çıkarmaya, partiye bağlı iş görebilir arkadaşları karalamaya çalışmış ve yapı içinde teoride sürekli savaşın geliştirilmesini, partiye bağlı kalınması propagandasını yapmış, ancak pratiğe gelindiğindeyse bunu sabote ederek olumsuz pratiğin faturasını arkadaş yapısına çıkartmıştır. Böylece kendisini sürekli eleştirilerin dışında, arkadaş yapısını ise eleştiri yağmuruna ve baskısı altında tutma yoluyla kendisini aranılır kurtarıcı pozisyonuna getirtmeye ve arkadaşların gözünde tek adam konumuna yükselmeye çalışmıştır.

tarafından görüldü. Şüphelenildi ve tutuklandım. Fakat bu dönemde gerçeği açıklamadım. Bir battıktan sonra insan sürükleniyor. Aslında insan sürekli ikiyüzlüdür..." (PKK Ar. Bel.)

Evet, Terzi Cemal'in uzun yıllar boyu partiye sürekli ikiyüzlü davrandığı bir gerçektir. Nitekim pratiğinin sorgulandığı soruşturmada ve uygulamada kaldığı on ayı aşkın sürede hiçbir zaman kendi ajanlık faaliyetlerini partiye açmadı. Oysa partinin adale tini herkesten çok iyi bilenlerdendi. Ajanlık faaliyetlerini bilinçsiz olduğu veya düşürüldüğü için değil, tamamen bilinçli bir şekilde ve özel savaş politikası çerçevesinde sürdürdüğü, geliştirdiği için sürekli partiyi yanıltmayı ve uygun ortamlar yaratarak kendisini sıyırmayı, arkadaşları, partinin değer birikimlerini ucuzca kullanarak, üzerine ucuzca konarak örgüte iğne ucu kadar bir şey katmadan yükselmeyi çok çeşitli yöntemlerle sağlamasını bilmiştir. Bu uygulama sürecinden de yine kendisini partiye açmadan sıyrılabilmiştir. Tabii bu süreçten sıyrılması o kadar kolay olmamıştır. Parti yapısının gelişim düzeyinin farkına vararak, ajanlık faaliyetlerini daha sinsi, daha organizeli yapabilecek tarzda kendisini yeniden şekillendirmeye başlamıştır.

Bilindiği gibi Terzi Cemal'in sorgusu ardından yapılan mahkemesinde, arkadaş yapısı tarafından pratiğinden ötürü kendisine idam cezası verilir. Ceza onaylanmak amacıyla Parti Önderliği'ne gider. Ancak Parti Önderliği, Terzi Cemal'in durumunda bir muğlaklık olduğunu ve her şeyinin tamamen açığa çıkartılmadığını anlar. Dolayısıyla cezayı onaylamanın birçok hususu karanlıkta bırakabileceği, oysa Terzi Cemal kişiliğinin, pratiğinin nedenlerinin gerçek temelleriyle birlikte açığa çıkartılması gerektiği düşüncelerinden hareketle kararı onaylamayarak uygulama altında tutulmasını ve üzerinde yoğunlaşılmasını belirtir. Böylelikle karar infaz edilmez ve Terzi Cemal idamdan kurtulur. Gerçekten de o dönemde onun infaz edilmesi durumunda tahripkar pratiği objektif kişilik nedenlerine bağlanılarak değerlendirilmiş olacak ve böylelikle pratiğinin ana nedeni olan ajanlık durumu bugünkü kadar net bir şekilçok itinalı hareket etmeye, kaybettiği konumunu yeniden elde etmek için oldukça sabırlı, sinsi ve planlı davranmaya, kendisini partiye oldukça bağlı göstermeye özen gösterir. Fakat tüm buları parti yararına geçmişten dersler çıkarıp pratiğe hükmetme tarzında değil, daha ince yöntemlerle ve kendi geçmiş ajanlık pratiğinden, verdiği açıklardan dersler çıkararak daha üstü kapalı tarzda bir pratik izleme yoluna gider. Güneybatı Eyaleti'ne müdahale güç olarak giden ve büyük bir istekle çalışmalara yönelen Mah... arkadaşın pratiğe yüklenme çabalarını sabote etmek için çeşitli yol ve yöntemleri iç içe kullanarak hem onun pratiğini parti nezdinde karalama, hem de pratikte önüne engeller çıkararak başarısız kılma tarzında kendisine gelişim fırsatı yaratma çalışmalarına hız verir. Dolayısıyla bu süreçte tamamen Mah... arkadaşın çalışmalarını sabote edici bir pratik izler. Gücü büyütmeme, savaştırmama, kitleyle ilişkiler yaratmama, mevcut ilişkileri geliştirmeme, arkadaş yapısını sürekli boş tartışmalarla uğraştırma biçiminde bir pratik izler ve bunun faturasını da sinsi yöntemlerle Mah... arkadaşa çıkarmaya çabalar.

Zaten Terzi Cemal unsuru alana gider gitmez hemen eski ilişkilerini yeniden oturtmak için aile çevresine inmiş ve onların aracılığıyla Antep Emniyeti'yle yeniden ilişki kurarak ajanlık faaliyetlerini yürütmeye başlamıştır. Bu çerçevede eyalette önünde engel teşkil edebilecek sorumlu düzeydekilerin pratikte boşa çıkarılarak, parti nezdinde karalanarak, komplo-pusularda katledilerek tasfiye edilmelerini sağlamaya çalışma ve böylelikle yeniden sorumlu konuma yükselme planını hayata geçirme durumu vadır.

Yine bu dönemde cezaevlerinden çıkan bazı arkadaşları kaçırtmak için onları kaldıramayacakları yüklerin altına sokarak bunaltma, hiç ilgi göstermeyerek partiden soğutma durumu da vadır. Partiye bağlı öğeleri bu vb. tutumlarla kaçırtırken, zayıf veya sızma tipleri ise yanında tutması, ön plana çıkarması, kilit noktalara yerleştirmesi de söz konusudur. Planlamada yapılması gereken birçok eyleme giderek bunlarla epey uğraşıyormuş süsü ver-*Ömer mutlaka engellerdi. Adıyaman bilinmiyordu, epey abartılmıştı. Giden arkadaşların fazla tutunacak durumları yoktu. Elbistan'a Sey... gönderildi, bizim adamımızdı. Bunun da engelleyici olacağını biliyorduk. Bu durumlar yaşandı. Denilebilir ki Ömer'in itiraflarından Ömer'in ismi kaldırılıp benim ismim oraya konulursa, bu faaliyetler bana aittir. Zaten bu yapılırken, esas olarak ben ortaya koymuşum, ben çizmişim... Aslında ben daha önce çeşitli süreçleri yaşamış biriydim. 1984-85'i yaşamıştım, bunlar çok daha geriden karikatürize ediliyorlardı. Zaman zaman dile de getiriyordum, fakat kesinlikle düzeltme yollarına gitmiyordum. Bu konuda Mah.. arkadaşı pratik olarak destekleyecek, onu tamamlayacak durumları yapmıyorduk. Yaptığım, onun da yapabileceği şeylerdi. Planlama, politikaların belirlenmesi, bu alanda destek veriyor gibi görünme, fakat uygulamada eyaleti geliştirici ileri adımlara girmeme, bu konuda destek olmama, bilinçli yaptığım hususlardır. Yani kendimi bilinçlice sınırlıyordum. Bu, savaşmayan güçlerin militanlaşmayacağı, sertleşmeyeceği, giderek çok şeyi kaybedeceği, hatta diyelim şurda-burda kaybolup gidecekleri sonucunu doğururdu. Bizim politikamız da (TC politikası) bu olduğu için böyle bir durum amacımıza uyuyordu. Onun için fazla çaba harcamıyorduk. Fakat Pazarcık'ta geneldeki çalışmalara oranla birkaç adım ilerdeki çalışmayı da esas alıyordum. Başarılı görünmek için bunu yapıyordum. Mah... eğitim adaylarının alınmasını istiyordu, ben baharda alınmasının daha uygun olacağını söylüyordum. Çünkü söylendiği dönem alınsalar kıştır, kışın eğitilerek baharla birlikte hemen faaliyetlere gönderilirlerdi. Fakat baharda alınırlarsa, eğitim vb. hazırlıkları giderek yılı ortalayacaktı, eğitilmezlerse de verimli olmayacaklardı. Maksadım buydu. Fakat bu konuda ısrarlı oldu. 9-10 kişilik bir grup çekerek götürdüm. Daha sonra diğer arkadaşların aldığı üç kişi bunlara aktarıldı. Güç Sadakanlar mıntıkasında kalıyordu. Benim yaptığım tek iyilik, bu dönemde grubun yerini direkt bildirmemektir. Fakat devlet nezdinde güç duruma düşmemek için*

Parti Önderliği özellikle alan üzerinde durarak gerillanın gelişmesini, eylemliliğini, kitle örgütlülüğünü bu alanda da yaratmak amacıyla en önde ve değerli kadrolardan grupları büyük özenle eğitip yetiştirerek peş peşe bu alana gönderdiği halde, Terzi Cemal unsuru tüm bu çabaları boşa çıkarmak için gözükara bir faaliyetlilik içine girmiştir. İkişer ikişer, üçer üçer tüm bu değerli kadroları imha ettirerek tasfiyeyi geliştirmiştir.

de açığa çıkmayacaktı. Sonradan daha büyük tahribata neden olsa da bugün her yönüyle parti içinde yürüttüğü ajanlık faaliyetlerinin açığa çıkartılmış olmasının yararları vardır. Yapının netleşmesinde ve bilinçlenmesinde, yine düşman faaliyetlerinin düzeyinin kavranmasında önemli katkıları olması itibarıyla, partinin yargı anlayışı ve adaletine yaklaşımdaki doğru tarzın nasıl olması gerektiğine ışık tutmakta ve Parti Önderliği'nin söz konusu yaklaşımı ve değerlendirmesi parti militanlarına epey ön açıcılık sunan bir örnek olmaktadır.

Mahkemesinin bu şekilde tamamlanmasından sonra partiden ihraç edilerek Cephe statüsü içinde tutulan Terzi Cemal unsuruna, sonradan parti tarafından 1988'de Parti'nin Onuncu Kuruluş Yıldönümü münasebetiyle bir şans daha tanınarak, kendisinin de istemi olan Güneybatı Eyaleti pratik faaliyetlerine gönderilir. Ve bu süreçte parti denetimi altında bulunduğunun farkında olduğu için me, ama sonuçta geliştirmeme, arkadaşların geliştirdiği eylemlerin sonuçlarının derlenmemesi için de tahripkar çalışmaları örgütleme ve yürütme yollarına başvurmuştur. Alanlar için görevlendirmeler yapılırken deneyimsiz arkadaşları sorumluluğa verme ve yanlarına kattığı kendisine bağlı adamlarla da bunların pratiğini hem denetim altında tutma, hem de başarısız kılma gibi komplocu yöntemlere başvurmuş ve kendisine "başarısızların içinde en başarılısı" konumunu yaratmayı ve böylelikle eleştirilerin yönünü arkadaşlara yöneltmeyi amaç edinmiştir. Bu süreçte de pratik gelişmelerin boşa çıkarılması durumunu yine kendi itiraflarından aktaralım:

"...Katılmak isteyenler vardı. Üç kişiyi alarak dağa çıktım. Fakat diğer bölgeler hemen hemen hiçbir şey yapmamışlardı. Ben biraz da böyle olacağını biliyordum. Tecrübesiz arkadaşlardı. Sa... arkadaş Fırat havzasına sorumlu olarak gönderilmişti. Yanında bir Ömer vardı. de Hanifi Nayan'ın eliyle grubun Sadakanlar mıntıkasında kaldığını bildirdim. Diyebilirim ki yaptığım tek iyilik mücadele sürecinde bu olmuştur... "(PKK Ar. Bel.)

Evet, parti içinde kaldığı yirmi yılı aşkın pratik süreçte partinin en önemli imkanları üzerine çok ucuzca konan bu ajan kişinin, gerçekten de parti içinde yaptığı tek hayırlı iş yoktur. Kendisinin "hayırlı iş" olarak gördüğü de arkadaşları düşmana direkt değil, dolaylı ihbar etmek oluyor. Partiye bu denli kinli, bu denli arkadaşların kanına susamış birisinin böyle demesi bile, onun aslında ihbarı direkt yapmadığına yandığını göstermekten öte bir açıklama olmuyor.

Yine bu süreçte Antep Cezaevi'nden ileri düzeydeki kadro arkadaşların firar etme durumları gündemdedir. Bir yandan dağda Mah... arkadaş ve grubu aylarca bu arkadaşların kurtarılması için bekletilip pratikten alıkonulurken, öte yandan sürekli grubun kaçışı çeşitli bahaneler ileri sürülerek geciktiriliyor ve böylelikle bir taşla iki kuş vuruluyordu. Yani hem grupla ilgilenilecek denilerek, Mah... arkadaş ve önemli sayıda arkadaşın faaliyetlerin dışında kalarak bu işle uğraşması durumu yaratılacak, hem de grubun kaçışı geciktirilerek çıkışın deşifre edilmesi, böylece düşmana yapılan ihbar sonucu

Parti Önderliği alandaki faaliyetleri sıkı sıkıya izlemekte olduğundan 1992 Ekim'inde Terzi Cemal unsurunun pratiğinin kuşku taşıması nedeniyle onu Akademi sahasına çağırır. Ancak Terzi Cemal unsuru başka birisiyla Önderliğe telefon açtırarak, karların yolları kapatması nedeniyle bulunduğu yerden inemeyeceğini, dolayısıyla altı ay kadar gelemeyeceğini iletir. Ve gelmeyerek kış sürecindeki planlarını hayata geçirmek için Engizeklere çekilir...

grup darbelenecekti. Böyle olduğunda da bunun Terzi Cemal unsuru tarafından yapılmamış olduğu görüntüsü verilmeye çalışılacaktı. Ancak bu durumu Parti Önderliği'nin farketmesi, yani firarın geciktirilip tehlikeli bir hal aldığını görmesi üzerine, arkadaşların imha olmalarını engellemek için duruma müdahale ederek önünü aldı. Böylece arkadaşlar, cezaevinden çıkmasalar da imhadan kurtarılmış oldular. Çünkü Terzi Cemal'in ve MİT'in planı çerçevesinde grup firar ederken imha edilecek ve sağlanılan geciktirmelerle de "deşifre olmuştu, düşman haber almıştı" denilerek Terzi Cemal temize çıkartılmış olacaktı. Zaten bu amaçla düşmanın da, dikkatleri gerillardan uzaklaştırmak için sorguya aldığı bazı kişilere, "tünel yerini söyletme" vb. hazırlıkları olmuştur.

Bu süreçte Terzi Cemal unsurunun ta 3. Kongre sürecinden beri Fatma unsuru, Avukat provokatörü ve diğer tasfiyeci provokatör tiplerle geliştirdiği ilişkileri telefon aracılığıyla sürdürme ve düşmanla işbirliği dahilinde bu üçlünün ve MİT'in alan üzerinde çeşitli hesaplarının örülmeye başlandığı da görülmektedir. Nitekim bunların bir kısmı Avrupa cephesinde Türk özel savaş politikasını hayata geçirmekle, Terzi Cemal unsuru da gerilla içinde hayata geçirmekle görevli olmuştur. İsimleri, sıfatları değişiklik arzetse de çabaları, amaçları ve hizmetleri aynı özü taşımakta ve özel savaşın birer piyonları olmaktan öteye gidemedikleri artık çok açıkça ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Yine bu dönemde yaşanan birçok şahadet olayı zaten Terzi Cemal unsurunun bilgi vermesi sonucu gerçekleştiği gibi, kendisinin de ifade ettiği biçimiyle "...Hepsinin katili bizim uyguladığımız politikadır..." demekle PKK çizgisine, çalışmalarına esas darbeyi nereden vurduğunu da iyi görmekte, ifade etmektedir. Parti kadrolarını işlevsiz, bilinçsiz, eğitimsiz, eylemsiz bırakma, güçleri sürekli karşı karşıya getirici boş sohbetlerle uğraştırma, altından kalkamayacakları görevlere göndererek yıldırma, alandaki eylemci ruhlu arkadaşların eylemlerini ihbar ederek eylemi sabote etme yoluyla onların kendilerine güvenlerini sarsma, böylelikle ikircikli, güvensiz, korkak- ürkek bir ruh halini yaratma başlıca yöntem olarak seçilmiştir. Yine sürekli şahadetler ve eylemsizlik yoluyla düşman güçlü gösterilmiştir. Kitlelere hor ve güvensiz yaklaşılarak partiden uzaklaştırılmışlardır. Böylelikle gerilla daraltılmaya, kitlelerde dost kesimler dıştalanarak ajan kesimler ilişki ağına çekilmeye çalışılmıştır. Bir balık olarak gerillanın beslendiği suyun zehirlenmesi için her köye gidişte, her ilişkiyle temasta ihbar edilmiştir. Gerillanın alan kitlesinden nefret eder, uzaklaşır duruma gelmesinin koşulları yaratılmaya çalışılmıştır. Yine şehir faaliyetlerine bazı sızma bayanlar gönderilerek yoz ilişkiler geliştirilmiş ve gençliğin devrime akışı engellenerek devrimden soğutulmuştur. Partiye bağlı kadrolar ise geri çekilerek şehir MİT'in insafına bırakılmıştır. Yine saflara alınması gereken yüzlerce genç saflara alınmayarak bir yandan gücün büyütülmesi önlenmiş, diğer yandan bu kişiler parti dışı bırakılarak şehirlerde yozlaşmaya, uzaklaşmaya ve düşmanın uygulamaları altında çürümeye terk edilmiştir. Bu unsur, saflardan kaçırttığı insanlarla hem gerillada, hem de kitlelerde moral bozukluğu yaratmaya, kitle tutuklamalarıyla halkı bezdirmeye, gerillaya karşı güvensizlik içine sokmaya, düşmanın denetiminin artmasına yardımcı olmaya çalışmıştır. Eylemselliği geliştirmeyerek gerek gerilla, gerekse kitleler içinde düşmanın yönelimleri karşısında partiyi cevap veremez konumda göstermeyi, böylelikle kitlelerin düşmandan hızla kopuşunun önünü almayı hedeflemiştir. Yine birçok eylemi başarısız kılarak gerillayı güçten, moral ve cesaretten düşürmek, düşman gücüne ise deneyim ve moral kazandırmak istemiştir. Tüm bu çabalarına ilişkin sürekli partiye yanlış bilgiler aktararak kendini öne çıkarmaya, partiye bağlı iş görebilir arkadaşları karalamaya çalışmış ve yapı içinde teoride sürekli savaşın geliştirilmesini, partiye bağlı kalınması propagandasını yapmış, ancak pratiğe gelindiğindeyse bunu sabote ederek olumsuz pratiğin faturasını arkadaş yapısına çıkartmıştır. Böylece kendisini sürekli eleştirilerin dışında tutmuş, arkadaş yapısını ise eleştiri yağmuruna ve baskısı altında tutma yoluyla kendisini aranılır kurtarıcı pozisyonuna getirtmeye çalışmıştır. Arkadaşların gözünde tek adam konumuna yükselmeyi amaçlayarak, yapıyı kendisine bağlamaya ve bunu sağladığı oranda daha ileri düzeydeki komplolara yönelmiştir. Böylece çok yönlü, çok sinsice planlanan ve uzun vadeyi hedefleyen hazırlıklarla donatılan kapsamlı düşmanlık faaliyetlerini Güneybatı Eyaleti'nde yürütmüş, uygulamış ve uygulatmıştır.

Bu arada 4. Kongre sürecinin yakınlaşmış olması nedeniyle birçok alan sorumlusunun çağrılması gibi Terzi Cemal unsuru da çağrılır ve Akademi sahasında kongre süreci hazırlık çalışmalarına katılır. Terzi Cemal unsuru 3. Kongre dönemi ve sonrasındaki sorgulama sürecinden kendi açısından dersler çıkarmış olması nedeniyle Akademi'de kaldığı süre boyunca çok sinsi kişilik özelliklerini takınarak arkadaş yapısı arasında son derece disiplinli, partiye bağlı bir tutum sergiler. Öyle ki arkadaşların nazarında, "Terzi Cemal geçmiş pratikten önemli dersler çıkarmış, kendisine çeki-düzen vermiş, oldukça kendini disipline etmiş, üslupta-hitapta kendini yenilemiş" biri olarak kendisini sunmayı becerir. Hiçbir arkadaşın tepkisini üzerine çekmeme, kimseye dişe dokunur bir tek sert söz söylememe, her işe koşarak çalışkanlığını herkese gös-

terme, Akademi disiplin kurallarına azami riayet etme gibi bir pratik izler. Böylelikle arkadaşların güvenini kazanmaya çalışarak kendini geliştirdiğini, pratiğinden önemli dersler çıkardığını, bu nedenle kendisini pratikte ispatlayabileceğini ve partinin kendisine son bir şans tanıyarak Güneybatı Eyaleti'ne göndermesi durumunda önemli gelişmelere yol açacağını belirterek, bir kez daha Güneybatı alanı pratik faaliyetlerine yönelmesine zemin hazırlar.

Bu hesapçı yaklaşımını nasıl güzel sözlerle süsleyerek arkadaşların kendisine bir fırsat daha sunmasını sağladığını ve sahtekarlığının bariz bir örneğini görmek için Terzi Cemal unsurunun 9.2.1991 tarihinde partiye yazdığı bir raporundan kısa bir alıntıyı aktarıyoruz:

"Parti Önderliği'nin aydınlattığı ortamdan ve 4. Ulusal Kongre'den aldığım güçle kendimi derinleştirdim. Kendimi aşmada, kendimde partinin tam zaferini sağlamada tüm yoldaşların yakın desteğini gördüm. Şimdi savaş sorunlarını, onların uygulama yollarını daha iyi görüyorum. Dönemin dayatması olan militan özelliği, onun kesinliğini önemli oranda yakaladım. Ayrıca kendimle mücadeleyi süreklileştirerek, bir an bile olsun bunu bırakmanın gaflet olduğunu biliyorum. Savaşan bir örgüt içinde oportünizmin ölüm olduğunu pratiğim ile yaşadım. Ve 16 sene sonra partiye, halka ve davaya karşı olan borcumu ödeyeceğime, Parti Önderliği'ne, partiye, zindan direnişçilerine, hemen her sahada çalışan parti emekçilerine ve siz yoldaşlara söz veriyorum.."

Derken, 16 yıllık borcunu 16'dan fazla arkadaşı 1993 yılında katlederek ödemiştir. Böylece esas sözünü düşmana, Türk sömürgeciliğinin ve faşizminin ruhunda şekillenmiş vahşiliğine, çağdışılığına, insanlık düşmanlığı özüne vermiş olduğunu, parti yapısına dizdiği bağlılık sözcükleri ise birer geçiştirme ve zaman kazanma taktiği olduğu, bu kez de Akademi sahasından sıyrılıp sorumlu görevlerle yeniden ajanlık faaliyetlerinin başına gitmek anlamında olduğunu sonraki pratiği açıkça göstermiş ve önceki -ama o güne kadar bilinmeyen- pratiğiyle de tamamlamış olmaktadır.

Böylece 1991 yılında 4. Ulusal Kongre kararlarının pratikte yaşama geçirilmesi göreviyle Terzi Cemal unsuru yeniden Güneybatı Eyaleti'ne gönderilir. Birçok arkadaşın izlenimi bu kez başarılı bir pratik izleyeceği biçimindedir.

Ancak Terzi Cemal unsuru alana ulaşır ulaşmaz yaptığı ilk iş, yine ailesi ve önceki ajan ilişkileri aracılığıyla MİT'le bağlantısını oluşturmak ve alan genelinde tahribatlarını sürdürmek için hazırlık ve planlarını yoğunlaştırmak olmuştur. Bu sefer diğer bütün geçmiş ajanlık pratiğinden kendince sonuçlar çıkarmış olduğu için, ülke genelinde yoğun bir devrimsel gelişmenin yaşanmış olması ve partinin alana önem vererek takviye güçler göndermesi nedeniyle Terzi Cemal unsurunun ajanlık faaliyetleri çerçevesinde komplo, tasfiye vb. tahribatları hızlandırma durumunda kalması söz konusu olmuştur.

Bu süreçte de Terzi Cemal unsurunun yine zaman zaman gruptan koparak tek başına kalması, bir çatışmada beraberindeki 7 kişinin tümü imha olurken, kendisinin sadece kurtulması ve çatışma sonrasında nasıl kurtulduğuna dair hikayeler dizmesi durumu var. Ancak girdiği bu çatışmanın da kendisinin ve düşmanın inisiyatifiyle değil, gönderdiği bir istihbaratın düşman tarafından yanlış değerlendirilmesi sonucu olduğu sonradan açığa çıkartılmıştır. Düşman kendisinin o grupla birlikte olduğunu ilkin bilmediği için operasyon başlatmış, farkettiğindeyse onun kurtulmasını sağlamıştır. Bu durumun açığa çıkarak deşifre olması için de grup tümden imha edilmiştir. Hatta gruptan düşmana teslim olmak isteyen birisi de yine orada infaz edilerek durumun açığa çıkmaması sağlanmıştır. Birçok grubun şahadet olayında, düşmana önceden belirlediği güzergahlarda hareket etmeyi arkadaşlara zorunlu kılma yoluyla arkadaşların gittikleri yerlerde düşman pusularına düşmeleri sağlanmıştır. Özellikle arkadaşların alanı iyi tanımadıkları için kendisinin belirlediği güzergahların en uygunu olduğuna arkadaşları ikna etmesi ve arkadaşların hareket güzergahları üzerinde pusuya düşmeleri için düşman tarafından gerekli tedbirlerin alınması sonucu onlarca grubun imhasına sebebiyet vermiştir. Ülkeden müdahale gücü olarak giden birçok arkadaş grubu yine aynı yöntemle ihbar ediliyor. Geçiş noktaları düşmana bildirilerek, kuryeler ajan kişilerden seçilerek (milis kuryeler), konaklama yerleri düşmana bildirilerek inisiyatifi dahilinde alana bir tek sağlam müdahale grubunun gelmemesini sağlamaya çabalıyor. Alana ulaşabilen müdahale güçlerini de eylemsiz, eğitimsiz bırakarak, boş pratiklerle uğraştırarak, deneyimsiz olmalarından yararlanıp önlerine kaldıramayacakları görevler sürerek etkisizleştirme, moralmen çökertme, başaramayacağı intibasını verdirtme, böylelikle müdahaleyi boşa çıkarma gibi bir pratik seyir izlemiş ve bunun sonucu birçok arkadaşın çok zamansız şahadeti, yıpranması, tıkanıklığa ve darlığa girmesi yaşanmıştır. Zayıf olanların kaçması, birçoğunun silik bir ruh halini alması, düşmandan korkar-kaçar bir tavır içine yönelmesi durumunu adım adım uygulamalarıyla geliştirmiştir.

Sonuç, yeninin köhne karşısındaki zaferi olurken, düşmanı yaşamada inat eden bu kişiliklerin tahribatı da Kürdistan tarihindeki ihanetçi geleneğn son çırpınışları olarak kendini gündemde tuttu. Ancak henüz son söz söylenmiş değil; PKK'nin iddiası büyük ve görkemlidir. Ya kendine dönen Kürt tipi yaratılacak ya da tümden yok olunacaktır! Ya insanlığa hizmet eden Kürt tipiyle yeryüzünde yaşanılacak ya da yedi kat yerin dibine girilecektir!

Parti Önderliği özellikle alan üzerinde durarak gerilla gelişmesini, eylemliliğini, kitle örgütlülüğünü bu alanda da yaratmak amacıyla en önde ve değerli kadrolardan grupları büyük özenle eğitip yetiştirerek peş peşe bu alana gönderdiği halde, Terzi Cemal unsuru tüm bu çabaları boşa çıkarmak için gözükara bir faaliyetlilik içine girmiştir. İkişer ikişer, üçer üçer tüm bu değerli kadroları imha ettirerek tasfiyeyi geliştirmiştir. Birçok kişiyi kaçırtması bir yana, yapıyı boş tartışmalarla karşı karşıya getirme yoluyla da kalanları iş göremez konuma düşürmüştür. Yine birçok gücü alanda kontrolsüz bırakarak, yönetim güçlerini ayrı, deneyimsiz güçleri ayrı tutarak pasif ve savunmasız konuma terk etme yoluyla bir yandan faaliyetliliği yatırma, diğer yandan da arkadaşları düşman saldırılarına maruz bırakma durumunu sağlamıştır. Böylelikle bilindiği gibi eyalet istisnalar dışında tek bir eylemlilik yaşamamış, tek bir ilişki yaratmamış, partiye tek bir değer katmamış ve üstelik büyük tahribatlar sonucu onlarca şahadet, güç kaybı yaşamıştır.

Parti Önderliği alandaki faaliyetleri sıkı sıkıya izlemekte olduğundan 1992 Ekim'inde Terzi Cemal unsurunun pratiğinin kuşku taşıması nedeniyle onu Akademi sahasına çağırır. Ancak Terzi Cemal unsuru başka birisiyla Önderliğe telefon açtırarak, karların yolları kapatması nedeniyle bulunduğu yerden inemeyeceğini, dolayısıyla altı ay kadar gelemeyeceğini iletir. Ve gelmeyerek kış sürecindeki planlarını hayata geçirmek için Engizeklere çekilir...

Burada kış sürecinde Terzi Cemal unsurunun Türk özel savaşı direktifi ve Eşref Bitlis Planı çerçevesinde geliştirdiği tasfiyeci, bitirici pratik ve bu pratiğin vahşi-faşist uygulamalarına geçmeden önce Pazarcık, Araban gibi Terzi Cemal unsurunun içinde büyüdüğü, şekillendiği Güneybatı Eyaleti'nin özelliklerini ve burada düşman tarafından şekillendirilmek istenen kişiliğin ne kadar tahripkar bir kişilik olduğunu, eğer parti çizgisiyle, eğitimiyle dönüşüme uğratılmazsa ne kadar Kürde düşman ve yıkıcı olduğunu irdelemekte yarar vardır.

Ancak bu hususu irdelerken ve bu alanda şekillenen kişiliği bilince çıkarmayı amaçlarken Terzi Cemal unsurunun geliştirdiği faşist tasfiyeciliği, komplo uygulamalarını ve bir bütün olarak bitirici pratiğini salt bir kişilik sorununa bağlamanın yanlış olacağını bir kez daha hatırlatmakta yarar vardır. Denilebilir ki özel savaşın üst düzeydeki ajanlarından birisi konumuyla onun pratiğini bilinçli bir şekilde yürüten bir MİT elemanı olarak TC'ye, onun özel savaş politikasına üst düzeyde katkı sunmayı görev bilen ve bu uğurda gözükara davranan, dolayısıyla ajanlık faaliyetini bilerek ve isteyerek uygulayan bir unsur olduğu gerçeği zaten tüm yanlarıyla açığa çıkmış olduğundan, Terzi Cemal kişiliği olsa olsa işin cüzi bir yanını oluşturur, gerisi tam bir özel savaş planı çerçevesinde geliştirilen tasfiyeciliktir.

Güneybatı Eyaleti'nin özellikleri ve burada şekillenen kişiliğin Terzi Cemal unsuru şahsında ortaya çıkardığı gerçekler

"... Hainlik; kendi toplumsal ve milli gerçeklerine, onu işgal etmeye, fethetmeye, bastırmaya, sömürmeye, imha ve tasfiye etmeye yönelen, düşman diye tabir edebileceğimiz güce itaat etmek üzeri kendi gerçekliğinden kopan, ona ters düşen ve ona karşı savaşanlara verilen ad oluyor. Hain ise, bunu temsil eden kişiye deniliyor.

"Gaflet ise; bu yoz kimlik kadar ona karşı savaşmayan ve ona alet olan hainlik sürüp giderken kılı kıpırdamayan, rahatsız bile olmayan, 'ne olup bitiyor' biçiminde kendisine soru sormayan, sırtüstü uzanıp 'iyi yaşıyorum' ve hatta 'özgürüm' diye kendini kandıran, bu temelde günü-nü gün eden, bir halkın, bir toplumun veya bir ulusun aleyhine gelişmeleri görmek istemeyen, her şeye aynı gözlükle bakan, 'öyle de olur, böyle de olur' diyen, mühim olan günü kurtarmak veya köşeyi dönmek olarak gören tutuma denilir ve bunu temsil eden, yaşayan kişilere de gafil denilir." (Kürdistan'da İşbirlikçilik-İhanet ve Devrimci Direniş, A. ÖCALAN)

Kişinin şekillenmesinde aile, okul ve iş ortamı denilen sosyal, siyasal ve sınıfsal yapılanmanın içinde yaşanılan koşullar, alınan eğitim, kültür, bilinç ve ahlaki-ruhi gerçeklik onun yaşamına bir bütün olarak damgasını vuran etkenlerdir. Söz konusu ülke Kürdistan olduğunda tüm bunlara bir de Türk sömürgeciliğinin, ABD-Avrupa güdümlü kapitalizmin tüm yozluğu, yine kemalizmin entrikacı, komplocu özellikleri ve en tehlikelisi de asimilasyon, dönüştürme-Türkleştirme politikası ve uygulamalarının ağır etkilerini de eklemek ve böylece karşımızda her sahada çok çarpık, kozmopolit, ne olduğu, kime hizmet ettiği, hangi amacı taşıdığı, hatta niçin yaşadığı bilinmeyen bir kişilik şekillenmesi çıkmaktadır.

Çoğunlukla düşman ortamında yetiştirilen, kemalizmle zehirlenen bu kişiliğin büyük oranda düşmanı yaşadığı bir gerçektir. Ülkesinden öcü gibi kaçan, gerçekliğine idam ipiymişçesine sırt çeviren, insanlarını düşmanmışçasına hor gören, ulusal-toplumsal değerlerini kendisine layık görmeyerek aşağılayan, kendi güçsüzlüğünü, ezilmişliğini, horlanmışlığını, aşağılanmışlığını, düşmana benzeşmekle, onu ondan fazla yaşamakla giderebileceği avuntusuna kapılarak gün be gün köksüzleşen ve nihayetinde sömürgeci rüzgara kapılarak yurdundan-toplumundan savrulan ve bu savrulmayı yalnız fiziki anlamda değil ruhi, ahlaki, kültürel ve bir bütün olarak ulusal-toplumsal değerler anlamında yaşayan Kürdün gerçekliği PKK ile değiştirilmek, özüne dönüştürülmek istenildiğinde, marksist-leninist bilim belki de ilk kez bu denli bir kişilik direnmesi ve bu direnmenin verdiği çatışmalarla karşı karşıya geldi. Birinin diğerine galebe çalması için kıyasıya savaşımlar yaşandı. Görülmez bıçaklarla onlarca, yüzlerce ve giderek binlerce beden ameliyat masalarına yatırıldı. Oluk oluk kan selleri gözlere görünmeden akmaya başladı. Bu büyük bir sınıf savaşımının tarihi kavgası olarak Kürdistan tarihine yazılmaya başlandı. Bu sadece toplum içindeki sınıfların kavgası olmakla kalmadı, ondan da çok daha önce Kürdistan koşulları gereği düşman sınıfla dost sınıfın şiddetli çatışması olarak yaşandı, yaşanıyor, yaşanacak...

Kürdistan'ın ağır sömürgecilik koşullarında kimin dost kimin düşman olduğu ayrımının netleşmesi için böylesi bir sürecin yaşanması gerekiyordu ve halen de bu süreci yaşamaktayız. Öze dönüşün büyük mücadelesini hem insanın kendi içindeki düşmana karşı, hem de dışındaki düşman etkilerine karşı vermesi sonucu ancak yeni Kürt tipinin yaratılabileceği gerçeği, bu savaşımı daha da acımasız kıldı. Bu nedenle PKK pratiğinde en çok başvurulan ve sonuca ulaşmada denilebilir ki tek silah olarak görülen **"eleştiri-özeleştiri silahı"**'nın yetkince ve sürekli olarak kullanılmasıyla belli bir mesafe katedildi. Büyük bir kesim öze dönüşümü yaşarken, belli bir kesim de düşman kişilikte derinleşti ve düşmana karşı savaşımda denilebilir ki düşmandan çok daha fazla düşmanın ideolojisine ve kurtuluşuna sarılarak partiye karşı amansız bir tutuculuk sergiledi.

Öze dönüşün büyük mücadelesini hem insanın kendi içindeki düşmana karşı, hem de dışındaki düşman etkilerine karşı vermesi sonucu ancak yeni Kürt tipinin yaratılabileceği gerçeği, bu savaşımı daha da acımasız kıldı. Bu nedenle PKK pratiğinde en çok başvurulan ve sonuca ulaşmada denilebilir ki tek silah olarak görülen "eleştiri-özeleştiri silahı"nın yetkince ve sürekli olarak kullanılmasıyla belli bir mesafe katedildi. Büyük bir kesim öze dönüşü yaşarken, belli bir kesim de düşman kişilikte derinleşti ve düşmana karşı savaşımda denilebilir ki düşmandan çok daha fazla düşmanın ideolojisine ve kurtuluşuna sarılarak partiye karşı amansız bir tutuculuk sergiledi.

Sonuç şüphesiz yeninin köhne karşısındaki zaferi olurken, düşmanı yaşamada inat eden bu kişiliklerin tahribatı da Kürdistan tarihindeki ihanetçi geleneğn son çırpınışları olarak kendini gündemde tuttu. Ancak henüz son söz söylenmiş değil; PKK'nin iddiası büyük ve görkemlidir. Ya kendine dönen Kürt tipi yaratılacak ya da tümden yok olunacaktır! Ya insanlığa hizmet eden Kürt tipiyle yeryüzünde yaşanılacak ya da yedi kat yerin dibine girilecektir!

Bu temelde gerçekliğe bakıldığında Kürdistan'da düşmanın şekillendirdiği kişiliklerin tahribatları ve özellikleri bilince çıkarılmadan, bu kişiliklere karşı savaşımda başarılı olmak zor bir olaydır. Gerçekten hangi kişiliğin ajanlığı subjektif olarak yaşadığı, hangi kişiliğin de objektif olarak yaşadığı ayrımını da yapmak güçleşir. Çünkü Kürdistan'da el atılmadık, bozulmadık, özünden-kökünden saptırılmadık kişilik kalmamış olduğundan, birçok kadronun çok iyi niyetli pratiklerinin değme kontraların pratiklerini onlarca kez aşar düzeyde tahribatlara yol açtığı bilinmektedir. Yine bu durum nedeniyle çok azılı, gözükara bir ajanın pratiği ve yarattığı tahribatlar da yıllarca gözden kaçırılabilmekte ve

Terzi Cemal (Ali Ömürcan) unsurunun geliştirdiği pratik de, birçok arkadaşın pratiklerinin yarattığı tahribatların objektif nedenlerinden hareketle aynı şekilde izah edilmeye çalışılmış ve işin subjektif yanı ele alınmadığından da uzun yıllar parti içinde kendini konuşturabilmiş, faaliyetlerini sürdürebilmiştir. Bu da açıkça bir kez daha kişiliklerimizi iyi tanımamız gerektiğini, politik yaklaşımı esas almamızın zorunluluğunu ortaya koymaktadır.

objektif nedenlere bağlanılarak üzerine gidilip açığa çıkartılması için harekete geçilmeyebilmekte veya geç davranılabilmektedir.

Nitekim Terzi Cemal (Ali Ömürcan) unsurunun geliştirdiği pratik de, birçok arkadaşın pratiklerinin yarattığı tahribatların objektif nedenlerinden hareketle aynı şekilde izah edilmeye çalışılmış ve işin subjektif yanı ele alınmadığından da uzun yıllar parti içinde kendini konuşturabilmiş, faaliyetlerini sürdürebilmiştir. Bu da açıkça bir kez daha kişiliklerimizi iyi tanımamız gerektiğini, politik yaklaşımı esas almamızın zorunluluğunu ortaya koymaktadır. Objektif-subjektif ajanlık konumlarını pratikte iyi görebilecek, ayrımını yetkince ve zamanında yapabilecek bir kavrayış ve kişilik düzeyine, kısaca PKK'nin militan kişiliğine artık ulaşılması gerektiğine, bunun acil zorunluluğuna önemle dikkat çekmek gerekmektedir.

Soruna bu temelde yaklaşıldığında "hain" ve "gafil" ayrımını da iyi yargıları dönüşmeye, kısaca bir altüst oluşu düşman lehinde yaşamaya başlamıştır.

Alana giren kapitalizm Kürt gerçekliğini bütünüyle reddeden bir kapitalizmdir. Kürdü Türkleştirmek isteyen ve giderek -benzeştirdiği oranda da- Kürtlük olgusuna karşı dikmeyi hedefleyen bir kapitalizm biçimidir. Bu nedenle sözü edilen pilot alan bahsedilen tarzda bir gelişim seyri-süreci içerisine sokulmuştur. Alan giderek böyle bir özellik kazanmaya başlamıştır.

Alanı çevreleyen Maraş, Antep, Adıyaman gibi şehirlerin özellikleri bilinmektedir. Maraş ve Antep'teki Türk azınlığın varlığı, şehirleşmenin geçmiş tarihlere dayanması itibarıyla, bunların sömürgecilikle ilişkilerinin ta Osmanlı dönemine kadar uzandığı ve bu nedenle kökleştiği açıktır. Başta Antep-Maraş olmak üzere, alanda ırkçı-şoven-kemalist düşüncelerin egemen olduğu, yine kemalizmin burayı sıkı sıkıya kuşatmaya aldığı gerçekliği karşımıza çıkmeyen, bu nedenle Türkleşmeyi de çarpık yaşayan özelliktedirler. İstedikleri şehirleşme de Türkleşmekle özdeşleştiği için sürekli yönü Türkleşmeye doğrudur. Kısaca kendi kökünden kopan ama yerleşmek istedikleri toprakla özleri bağdaşmadığından yeni toprakta (düşman fideliğinde) kök salabilmeleri için bir Türkleşmeyi, dolayısıyla ulusal inkarı ve kemalizmin dayattığı her türlü yozlaşmayı, düşmeyi, çirkefliği benimseyen, tutunabilmek için de buna dört elle sarılan bir aile şekillenmesini oluşturmaktadırlar.

Dolayısıyla böyle bir kemalist kuşatma ve bir kökten kopuş, yeni köke oturmanın bunalımı içerisinde yetişen kişilik de büyük bir depresyon içinde şekillenir. Yönü kemalizme çevrildikçe, yani şehir yaşamına kapıldıkça kendi toplum gerçekliğine, kültürel, hatta ahlaki değerlerine büyük bir tepki duymaya ve Türklük değerlerine özenmeye, ona koşmaya başlar. Antep'te de kendisini kurumlaştırmış olan kemalist ideolojinin bu özentilerle yetişen gençliği, aile üyelerini kapması ve kendi istemleri doğrultusunda şekil vermesi hiç de zor olmadığı gibi, zaten dayattığı şehir yaşamı da buna zemin olmaktadır. Bu nedenle söz konusu kişiliğin kendi gerçekliğine tepki duyarak şehirleşme-Türkleşme çabası tam bir serseri, lümpen, kabadayı, ayyaş, yoz bir yaşam şekillenmesini geliştireceği açıktır. Kişi kendini çevresine kabul ettirmek için sokak kabadayılığıyla içki, kahve ve yoz ilişkiler kültürünü, çarpık ahlak anlayışını edinirken, giderek bu şekillenmenin bir ruh halini alması, dolayısıyla artık toplumsal çevreden de koparak serseri bir mayın gibi nerede ne zaman patlayacağı, patlarken kimin işine yarayacağı pek belli olmayan bir sürecin içine girer. Bir yandan okuyarak devlet kademelerinde kariyer edinme istemi koşullandırılırken, diğer taraftan daha kısa vadede kariyer getiren sokak ilişkileri ve giderek MİT-Emniyet Teşkilatı, hırsızlık, çetecilik vb. devletin bizzat körüklediği ilişkilerin içine girmek kişiye daha cazip ve daha kolay gelir. Hatta bunlara devletin kitle iletişim araçlarıyla özendirildiği için, bu yol söz konusu kişiliğin daha da hoşuna gider ve içerisinde kendini yitirerek yürür. Edindiği okuma yeteneğini de toplumsal sorunların çözümünü irdeleyen kitaplara değil, dalakta ve daha birçok özellikte zaten yaşatılmış, geriye bir tek fiziki olarak tamamlanması kalmıştır.

Türkiye metropollerinde daha fazla kemalizm, daha fazla kapitalizm ve daha fazla Türklükle tanışan kişilik, bu kez bunun karşısında bir eziklliğe, kendini küçük görme duygusuna kapılır. Çünkü her ne kadar bir benzeşmeyi yaşamışsa da bu dışardan empozeli ve çarpık olduğu için büyük farklılıkları hemen göze batar. Burada kişilik yeni bir bunalımla karşı karşıya gelir. Artık ya düşüncesinde yoğunlaşarak bir geriye dönüşü, kemalizmden kopuşu yaşayacak, ya da onun sunularına balıklama atlayarak daha fazla Türkleşme çabasına girme yoluyla bunalımını atlatmaya çabalayacaktır. Ancak kişilik maceracı, vurdumduymaz ve kumarcı bir kişilik olduğu için burada da yaşamını kumara yatırarak kendini Türklüğe kazandırmayı hedefler. Böylelikle horlanma, küçülme durumundan kurtulacağı hayalini yaşar. Türkten daha fazla Türkçü kesilme denilen olgu da bu aşamadan sonra başlar. Artık giderek Türkleşmeye, kemalist ideolojiye, onun yaşam biçimine, ahlak anlayışına sığınır. En önemlisi de Misak-ı Milli sınır anlayışına, yani Kürtlüğün inkarına, asimilasyonist politika ve çabalara sahip çıkarak bunları başta kendi yaşamında tatbik eder ve sonra da salgın bir mikrop gibi temas ettiği her şeye bulaştırmaya başlar.

Kemalizmi böylece özümseyen veya diğer bir deyişle kemalizm tarafından böylelikle kazanılan kişilik, artık kemalizmin bilinen tüm özelliklerini de edinmeye başlar. Ve söz konusu kişiliğin sürekli kendini öne çıkarma, kariyer edinme özelliğinin olması, bunu Kürdistan'dayken kabadayılık, serserilikle icra etmesi, kemalizmin komplocu, entrikacı özellikleriyle birleşerek tamamen tehlikeli bir kişilik şekillenmesine dönüşür. Artık ayak kaydırma, hile, entrika, rakiplerini alt etme, kendi yükselişi için her şeyi mübah görme, yalan, komplo, ikiyüzlülük, birer kemalist özellik olarak bu kişiliğin de vazgeçemeyeceği özellikler olur.

Bu kişilik aynı zamanda sürekli Türkleşmeyi kurtuluş yolu olarak gördüğü için buna ulaşmada kuralkaide, sınır tanımayan, ilke taşımayan bir özelliğe de sahiptir. Bulunduğu alanda hangi iş kariyer getirmeye, hangisi onu öne çıkarmaya girmekten çekinmeyeceği gibi, her türlü komplo ve entrikayı geliştirmekten de sakınmaz. Hatta bununla doyuma ulaşır. Artık ihanet bu kişiliğin temel karakteri ve vazgeçemeyeceği bir yaşam biçimi olur. Kürtlüğe ihanet, Kürtlük değerlerine ihanet, içinden geldiği toplumsal-sınıfsal yapılanmalara ihanet, öze ihanet... derken çıkarına ter gelen her şeye ihanet... Bunda sınır tanımama, bunda ilke tanımama onun temel özelliği olur ve attığı her adım bunun (yani ihanetin) geliştirilmesi planları dahilindeki adımlar olur. Solculuğa girmesi onu kompoloya getirmek için, Kürtlük gösterisinde bulunması onu Türklüğe peşkeş çekmek için, arkadaşlık geliştirmesi kemalizme yeni kişilikler kazandırmak için... Ve daha birçok çabası benzeri durumları yaratarak tarihi ihaneti şahsında temsil etmek içindir.

"Şimdi hain neden bu kadar boldur, ihanet neden bu kadar kapsamlıdır; bunları bu tarihi bakış açısı içinde rahatlıkla kavramak mükündür. İhanet burada bir yaşam yoludur. Ne kadar hainlikte gelişirsen o kadar zenginleşirsin, sömürgeci devlet katında o kadar yerin olur! Ve herkes buna alışarak bunun için yarış ediyorsa, o zaman bu yarışın ne kadar etkili olacağı açıktır. Dolayısıyla yüzyıllardan beri, binyıllardan beri süren bu yarış sürecinin ne kadar aleyhte gelişeceği ve ihanetin dalbudak salacağı, kapsam kazanacağı kendiliğinden anlaşılırdır.

Yani ihanet yolu zenginleşmenin, güçlenmenin yoludur Kürt gerçekliğinde! Kendi ulusal kimliğinden, toplumsal gerçekliğinden koptuğun oranda zenginleşirsin, güç sahibi olursun, yerin olur! Devlet kapılarında, işgalcinin, sömürgecinin, emperyalistin yanında, ABD'nin yanında kimin kıymeti fazladır, iyi göz önüne getirelim. Ve tabii ki ihanetin bazı sonuçları vardır, hainlerin yaptığı bazı işler vardır. Onlar para alırken, güç sahibi olurken buna karşılıksız ulaşmazlar. Nasıl yaparlar? Tamamen toplumlarını, halklarını, onun tüm ulusal özelliklerini hor görürler, inkar ederler; 'böyle bir şey yoktur' derler, 'cahildirler' derler, 'aşağı tabakadandır' derler. Sürekli örtbas ederler ve kendilerinin yaptığının yüce bir iş olduğunu, en uygarcasını yaptıklarını, kendi konumlarını sürekli olumlulaştırarak propaganda ederler. Zaten çoğu da bu amaçla eğitilmiştir... Hainler bunun için kullanılır. Diğer bir deyişle ajandırlar. Ajanlığı kendi halkı, aşireti, ulusal kimliği içinde yaparlar ve yaparken de kendi öz kimliklerini basit ve hor görürler, mümkünse inkar ederler. Hainlik ve ajanlık görevlerini böyle yerine getirirler... Daha katmerlileri, daha dallı budaklıları da var. Bunu bir yaşam biçimi -egemen yaşam biçimi- haline getirenler var." (Kürdistan'da İşbirlikçilik-İhanet ve Devrimci Direniş, A. ÖCALAN)

Kürdistan'da birçok kişilikte yaşam biçimi haline getirilen ihanetin-ajanlığın, sözü edilen kişlikte de aynı düzeyde gelişme göstererek, daha önce toplumsal-ulusal değerlerine karşı kullanılırken, bu kez bir üst aşamada artık devlet karşıtı güçlere karşı da kullanılması durumu yaşanır. Zira egemen devlet, egemen ideoloji tehdit altındadır. Bunun yıkılması, tasfiyesi demek, ajan kişiliğin tasfiyesi veya diğer bir deyişle kariyerini, mevkiini, güç olma konumunu yitirmesi anlamındadır. Bu nedenle her devrimci gelişme, en ufak bir halk kıpırdanışı ve ulusal-toplumsal uyanış devletten daha çok onun çıkarlarına terstir. Devlet en üst düzeyde güç olduğu için bu devrimci gelişmelere karşı direkt güç kullanabilir, bu tür ajan kişilikler, düşürül-

Bu süreçte Terzi Cemal unsurunun ta 3. Kongre sürecinden beri Fatma unsuru, Avukat provokatörü ve diğer tasfiyeci provokatör tiplerle geliştirdiği ilişkileri telefon aracılığıyla sürdürme ve düşmanla işbirliği dahilinde bu üçlünün ve MİT'in alan üzerinde çeşitli hesaplarının örülmeye başlandığı da görülmektedir.

yapmak ve bu temelde üzerine gitmek daha sonuç alıcı bir yaklaşım olacaktır.

Bu temelde Pazarcık, Araban ve bir bütün olarak Güneybatı alanında düşmanın şekillendirdiği kişiliği, bu kişiliğe yüklediği işlevi ve bu kişiliğin parti karşıtı konumunu son Terzi Cemal unsuru şahsında yaşanan ajantasfiyecilikle örnekleyerek ele almaya çalışalım:

Genel olarak Güneybatı alanı Kürdistan'la Türkiye sınırlarını oluşturan ve hem Türkiye'yle sınır olması, hem de maddi kaynaklarının zenginliği nedeniyle, TC'nin erkenden yüklendiği ve Kürdü, Kürdistan'ı elde etme politikasını azami uyguladığı bir alan olmaktdır. Bu alanın, TC'nin Misak-ı Milli anlayışı temelinde kemalist politikayla Kürdistan'da eritilmek-asimile edilmek istenen Kürt gerçekliğinin ilk pilot alanı olarak ele alınması söz konusu olmuştur. Bu nedenle bu alana kapitalist kültürün, sömürgeci kurumlaşmanın tezelden sokulması, bunun sonucu yaratılan çarpık şehirleşme, çarpık kapitalleşme hızla ulusal-topumsal bir erezyon ve dönüşümü (düşmana benzeyişi) doğurmuştur.

TC sanayisi için yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynaklarıyla önem arzeden bu alan önemle ele alınmış ve TC'nin sömürgeci politikası burada pratik deneyimden geçirilerek Kürdistan'a uyarlanır olmuştur. Zaten çarpık oluşan Türk kapitalizminin bu alana girerek daha çarpık bir temelde kırı çözmesi, giderek yapay bir şehirleşmenin oluşması, ancak bunun kırdan tam kopmaması nedeniyle muğlak, netleşmeyen bir sınıflaşmanın yaratılması toplumsal yapının şekillenişinde de aynı çarpıklığın, muğlaklığın olmasını doğurmuştur.

Bu çarpık dönüşüm içerisinde Pazarcık alanı denilebilir ki en önde gelen alan konumundadır. 1950-60'lardan itibaren bölgeye giren yollar, kırsal alana giren teknik, toplumda hızlı bir çözülmeye yol açarak insanların şehre doğru akışına yol açmıştır. Bu şehirleşme içinde yer alırken tanıştığı çarpık kapitalist kültür ve kemalist politikalar sonucu aile yapısı da çarpıklaşmaya, değer maktadır.

Pazarcık bu alan içinde bu şehirlerle bağ içinde geliştiği için sosyal yapının dönüşümünde kemalist bir küçük-burjuva yaşam tarzına damgasını vurarak gelişmeye başlamıştır. Yine sömürgecilik eliyle körüklenen Alevi-Sunni ve Türk-Kürt çelişkilerinin yoğun yaşandığı bir alan olması itibarıyla kendi gerçekliğini horlayan, aşağılayan ve bundan kurtuluşu hızla Türkleşmede gören bir özellik kazandırılmıştır. Sömürgeci partileşmenin Kürdistan'a yansıtılmasında da bu ağa ilk takılan alanlardan biridir. Yine bu alana dayatılan CHP'ciliğin, bunun eliyle devlet hizmetine çekilen Aleviciliğin büyük tahribatlarının yaşandığı bir alan durumundadır da. Bu CHP'ciliğin -ki özde kemalizm-faşizm olurken, biçimde solculuk-demokratlık olarak özümsetilmeye çalışılmıştır- daha sonra Türk solculuğuna dönüşmesi ve aydın gençliğin bu sol içerisine çekilerek sosyal-şoven bir politikayla yoğrulması ve bu temelde Türkten daha Türkçü kesimlerin ortaya çıkması bu alanın bir özelliğidir.

Böylece Pazarcık'ta şekillenen kişilik, her yönüyle Kürtlük değerlerinden, Kürdistan gerçekliğinden kopan, kopmaya çaba harcayan ve birey, aile çıkarını, kurtuluşunu şehirleşmede, dolayısıyla Türkleşmede gören, bu nedenle de hızla Türklüğe özenen ve buna dönüşmeye çabalayan bir kişilik olmuştur.

Böylesi bir süreçte yetişen Terzi Cemal ailesi de önüne şehirleşmeyi, yani Türkleşmeyi koyan, bu temelde şehre göçü ilk gerçekleştiren ailelerden birisi olması itibarıyla kemalist-sömürgeci politikanın da ilk kurbanları arasında yer almıştır. Pazarcık'tan koparak Antep'e yerleşen ve orada kemalizmin ağır etkileri, yoğun kuşatması altında yaşayan bu ailenin kemalist zehirden kurtulmasını veya uzak kalmasını doğuracak pek sebep kalmadığı gibi, aksine daha erken ve daha fazla zehirlenmesi için çok neden vardır.

Şehre ilk yerleşerek kemalist yaşam özentilerine koşan bu aileler, Kürtlük gerçeğinden epey kopan, fakat Türkleşmeyi de tam becereha çok kapitalist hayalciliği, maceracılığı, tezelden köşeyi dönme yollarını, lümpen yaşamı işleyen özel savaş amaçlı kitaplara verir.

Nihayet tüm bu yaşam sürecindeki şekillenmesi, onun bir mıknatıs çekiminde hızla ve kendini koparamamacasına kemalizmin kucağına doğru kayışını koşullandırır. Artık sosyal-toplumsal çevresinden kopma ve kemalist afyonu daha da ilikilerine çekme, böylece daha fazla şehirleşebileceğini-Türkleşebileceğini umma çabası içine girer. Kürdistan şehirlerini de artık hor görerek yönünü Türkiye metropollerine verir. Aslında bu göç bilinçli ve planlı kemalist asimilasyon politikası gereği ta çocukluk günlerinden itibaren bilinçte, yaşamda, ruhta, kültürde, ahuygunsa ona koşan, dolayısıyla faşizmin her türlüsünden solculuğun her biçimine, yine çeteciliğin, sokak kabadayılığının en aşağılık olanından ajanlaşmaya kadar her şeye sonuna kadar açık olan, hatta çıkarları gereği birçoğunu iç içe yaşayabilecek kozmopolitlikte olan ve giderek bünyesinde neredeyse tümünü barındırabilecek bir gözükaralığa kadar işi vardıran bir kişilik olarak karşımıza çıkar.

Buna ulaşan bir kişilik, aslında kemalizmi iliklerine dek özümsemiştir. Artık istese de ondan kopamayacak düzeyde afyonlanmış bir kişilik olur. Ama böyle olması belirtildiği gibi diğer kariyer çevrelerinin içinde yer almasına da engel değildir. Kısaca kendini tatmin için her kılığa

Güneybatı alanı, Türkiye'yle sınır olması ve maddi kaynaklarının zenginliği nedeniyle, TC'nin erkenden yüklendiği ve Kürdü, Kürdistan'ı elde etme politikasını azami uyguladığı bir alan olmaktadır. Bu nedenle bu alana kapitalist kültürün, sömürgeci kurumlaşmanın tezelden sokulması, bunun sonucu yaratılan çarpık şehirleşme, çarpık kapitalleşme hızla ulusal-toplumsal bir erezyon ve dönüşümü (düşmana benzeyişi) doğurmuştur.

Terzi Cemal unsurunun pratiğindeki belirtilen özellikler bilindiği ve düşmanla bağının olabileceği şüphe düzeyinde de olsa partinin dikkatlerini çektiği halde son kerteye kadar tutulmasının, erkenden tasfiye edilmeyerek iyice açığa çıkmasının beklenmesinin altında yatan gerçeklik de, partimizin insanlara -ajan bile olsalar, Terzi Cemal olayında olduğu gibi- sonuna kadar kazanımcı yaklaşma çabasıdır.

müş tipler de dolaylı kulanılarak birbirlerini tamamlama durumu yaratılır.

Söz konusu kişilik, belirtilen alanda yetişmiş olması, yine Kürtlük kökeninden gelmesi itibarıyla eriştiği bu konum nedeniyle sürekli bir iç çatışmayı yaşar. Bu çatışma öze dönüşüm ile özden sapma çatışması değil, aşağılık kompleksiyle büyüklük gösterisi arasındaki çatışma olarak karşımıza çıkar. İçinde, özünde, gerçekliğinde çok cılız, çok sinik, çok zayıf, çok güçsüz, çok cesaretsiz, çok etkisiz olduğu halde ulaştığı konumu korumak ve daha da geliştirmek için başından itibaren ve giderek daha da azıtarak aşırı yanlar sergilemeye başlar. Çevresine "ne kadar cesaretli, ne kadar haraketli, ne kadar vurdulu-kırdılı" vb. bir görüntü, imaj vermeye itina gösterir. Ve burada kendine özde güvensiz bir kişiliğin aşırı güvenli olarak sunulması, bunun pratikteki zorluklarının aşılması için de kemalist entrika, komplo, hile yöntemlerinin devreye sokulması, sinsilik, ikiyüzlülük karakterinin iyi konuşturulması söz konusu olur. Kısaca artık bir bedende sürekli iki kişilik yaşanır. Bu kişiliğin sahte olanı -kullanım amacına göre- (özellikle söz konusu kişilikte) keskin devrimci kesilirken, gerçek kişiliğiyle de faşizmin, kemalizmin her türlü talep ve ihtiyaçlarını karşılamaya çabalar.

Bu kişilikte vatan sevgisi olmadığı için vatana ihaneti, insan saygısı olmadığı için insanı düşürmeyi, değer yaratma amacı olmadığı için değerleri çarçur etmeyi, kariyerizmi ve güvensizliği yaşadığı için önünde ne engelse onu kaldırmayı, bütün bunları mübah görmeyi pratiğinde sergilemeye başlar.

Kürdistan'ı özgürleştirme iddiasında olan partimiz, bunun yolunun ilkin insanı özgürleştirmekten, bunun için de düşmanla geliştirdiği tüm bağlarını kesip atmaktan geçtiğini iyi bilmektedir. Bunun için de sınıf savaşımını yükselterek insanı dönüştürme ve özüne kavuşturma, bu temelde devrime kaldırmayı esas almıştır.

Söz konusu bu kişilik politik ortama girdiğinde, devrim saflarında tamamen devrimi, devrimci faaliyetleri engelleyici bir rol oynar. Örgüt içinde düşmana pratiğiyle sürekli hizmet sunarak ve bizzat bilgilendirme yaparak onun denetimine girer. Düşmanın direktifleri doğrultusunda komplolar geliştirir, örgütü tasfiyeye götürür. Buradaki amacına ulaştıktan sonra başka bir örgüte sızarak aynı amaçlarını gerçekleştirmeye çalışır. Kişiliğin hileci, entrikacı, komplocu özellikleri konuşturularak devrim saflarında sürekli yükselme esas alınır. Bir yanıyla partiye çok bağlı, çok çalışkan gözükmeye çalışırken, öte yanıyla da alttan alta çeşitli ayak oyunlarıyla önündekileri düşürme, zayıf öğeleri emelleri doğrultusunda kullanma, kadroların militanlaşmamış özelliklerinden yararlanarak onların üzerine gitme, bu temelde bunalıma ve parti karşısında suçlu duruma sokma, başarırsa kaçırtma, intihara sürükleme yöntemleriyle kendisine alan açmaya çalışır. Yine sorumluluğu altındaki öğeleri kendisine bağlama yoluyla kendisini örgüte kabul ettirme, sürekli onlara kaldıramayacakları, başarısız kalacakları görevler yükleyerek, ön açıcı olmayarak, hatta tıkayarak etrafında zayıf kişilikler yaratma, bu şekilde kendi tahribatlarını gizleme yoluna gider. Daima kendi çıkarlarını temel alan bu kişilik, halkın katliamından tutalım parti karşıtı konuma gelmesine kadar, yine savaşçıların, kadroların yıpratılmasından şahadetlerine kadar birçok tasfiyeci pratiğin oluşmasını bizzat ya tezgahlar, ya da buna ortam hazırlar. Böylelikle bir yandan düşmanın istemlerine cevap verirken, diğer yandan da kariyer savaşımını boyutlandırır. Gözlerini daha yükseklere diktiğinden, bulduğu en ufağından en büyüğüne kadar her fırsatı kaçırmaksızın değerlendirir.

Bu kişilik içinde bulunduğu devrimci oluşuma kendi inisiyatifi dışında bile bir yararın getirilmemesi için tüm hazırlıklarını, tedbirlerini erkenden geliştirir. Kısaca kendi faaliyetiyle, her adım atışıyla örgütü dağıtacak, güçten düşürecek, tasfiyeye götürecek bir seyir izlemeyi hedef alır.

Pazarcık ve Antep ortamında şekillenen böylesi bir kişiliğin aslında ne kendisine, ne topluma, ne insanlığa, ne de partiye hiçbir yararı yoktur, tam aksine tahribat üstüne tahribat yaratır. Tamamıyla düşmanı yaşayan bir kişilik olduğu için, ister objektif ister subjektif düzeyde olsun sürekli devrim karşıtı bir pratik izler. Devrime istemeyerek de olsa yararı dokunduğunda da bundan büyük rahatsızlık duyar.

Nitekim ülkeden tüm duygularıyla ve fiziki olarak kopan bu kişiliğin parti ortamında kazanılması da ona karşı bir mücadele gerektirdiğinden çoğunlukla başarısız kalınmaktadır. Özellikle söz konusu olan Terzi Cemal unsuru gibi subjektif bir kişilik olursa, bunun kazanılması mümkün olmayacak düzeydedir ve nitekim öyle de olmuştur. Terzi Cemal kişiliği, partinin tüm olumlu yaklaşımına, kendisine en büyük imkanları sunmasına, yine Parti Önderliği'ne bir yaşam borçlu olmasına rağmen düşmandan kopmamış, tam aksine sunulan her imkanı, verilen her fırsatı daha çok düşmanlık faaliyetlerini geliştirmede kullanmıştır.

Terzi Cemal unsurunun pratiğindeki belirtilen özellikler bilindiği ve düşmanla bağının olabileceği şüphe düzeyinde de olsa partinin dikkatlerini çektiği halde son kerteye kadar tutulmasının, erkenden tasfiye edilmeyerek iyice açığa çıkmasının beklenmesinin altında yatan gerçeklik de, partimizin insanlara - ajan bile olsalar, Terzi Cemal olayında olduğu gibi- sonuna kadar kazanımcı yaklaşma çabasıdır. Bu kazanımcılığı, insana verdiği değerden ve insanı mutlaka dönüştürme, topluma ve insanlığa çekme azminden gelmektedir. Nasıl ki Fatma unsuru şahsında feodal kompradorluğa, Kör Cemal şahsında feodalizmin çürümüşlüğüne, Semir-Şehmus vb.'lerinin şahsında küçük-burjuva düşürülmüşlüğüne, Metin-Hogir vb.'lerinin şahsında feodal komploculuğa, Şener-Baran unsurlarının şahsında da kemalizmin işbirlikçiliğine karşı amansız bir savaşım verilmişse, Terzi Cemal küçük-burjuva entrikacılığı ve ajanlığına karşı da daha büyük bir savaşımı bitmez tükenmez bir sabırla yürütmüştür. Parti bu mücadelesini verirken kendi insani ve devrimci kuralları çerçevesinde sürekli sınıf savaşımı temelinde, yine insanı mutlaka kazanmayı esas alan bir tarzda verdiği için bu kişiliklerin tasfiyesi hemen kendilerini konuşturdukları anda gerçekleşmemiş, kendilerini iyice sergilemeleri, tüm olumsuzluklarıyla açığa vurmaları sabrı gösterilmiştir.

Burada önemle vurgulanması gereken bir husus da, partinin bu yönlü yaklaşımının iyice bilince çıkarılması gerektiğidir. Eğer söz konusu ülke Kürdistan ve söz konusu insan da Kürt insanı olmasaydı, belki de parti böyle bir yaklaşım göstermek zorunda kalmaz ve yine kişilikler bu kadar düşmanı oynamazlardı. Ama Kürdistan insanının iliklerine kadar gerçekliğinden kopartılmış olması, en saf olanının bile en kurnazından daha fazla düşmanın hizmetine çekilir hale getirilmiş olması gerçekliği, PKK'ye böyle bir işlevsel yaklaşım yüklemektedir. Toplum tümden düşmanı yaşamış, ona doğru akar olmuş, dolayısıyla özüne düşman edilmiş ve her gün suç işleyen bir konuma sürüklenmiş olduğundan, asıl mücadelenin ilk önce kendi içinde, kendi insanına karşı verilmesi gerekliliği ortadadır. Ama bu mücadeleyi şiddetli vermek demek, toplumu tümden imha etmek anlamına gelmediği ve bir toplumu tümden imha etmenin çözüm yolu olmadığı gibi düşmanın da işine yaramaktan öte bir işlevi olmayacağından yapılacak en doğru yöntem, sergilenecek en devrimci yaklaşım olarak PKK'nin yöntemi, yaklaşımı dışında hiçbir yaşam olanağı ve yaşam hakkı kalmamaktadır. Kürdistan'ı özgürleştirme iddiasında olan partimiz, bunun yolunun ilkin insanı özgürleştirmekten, bunun için de düşmanla geliştirdiği tüm bağlarını kesip atmaktan geçtiğini iyi bilmektedir. Bunun için de sınıf savaşımını yükselterek insanı dönüştürme ve özüne kavuşturma, bu temelde devrime kaldırmayı esas almıştır.

Gerçeklik böyle olunca "şu ajandır, bu değildir" veya "şu subjektif etkilenmeli midir, objektif etkilenmeli midir" diye anında mahkum etmek yerine insanı pratik süreç içerisinde hem devrim yolunda harekete geçirme, hem devrimci eğitimle dönüşüme uğratma, hem de düşmanın kazandırdığı özelliklerden uzaklaştırarak egemen gücü darbelemek amaç edinilmiştir. Şüphesiz parti içinde birçok objektif öğenin pratiği subjektif öğelerin pratiğini kat be kat aşar nitelikte tahribatlar yaratmıştır. Bunun yanında birçok ajan kişiliğin de, subjektif dediğimiz -düşman tarafından düşürülmüş- kişiliğin de partinin doğru devrimci yaklaşımı ve dönüştürücü bilimsel eğitimi sayesinde kazanıldığı, hatta düşman karşısında savaşımda yerini alarak şahadete erme gibi insanlığa kazanmanın da başarıldığı bir gerçektir.

Bu nedenle yukarıda izah edilmeye çalışılan kişiliğe karşı da parti aynı sabrı göstererek düşmandan koparıp kazanmayı hedef almıştır. Ama kişiliğin yetiştiği ortam, yine aile çevresi, düşmanla ilişkilerinin sıkılığı pratikte Terzi Cemal şahsında düşmanın zaferini getirirken, bilinç düzeyinde, deneyimde, geleceğin kazanılmasında, gerçekliğin açığa çıkartılıp ileriye adım atmada zemin olmasında da partimizin zaferi büyük ve kalıcı olmuştur. Bu nedenle bu ajan pratiğin irdelenip anlayışa ve kavrayışa çıkartılması sonucu Türk sömürgeciliğinin, onun özel savaş politikasının ve Kürdistan üzerindeki emellerinin bilince çıkarılması büyük önem taşımaktadır. Bu olumsuz gerçekliğe karşı daha etkin savaş vermenin, yine buna karşı sıkı örgütlenmenin gerekliliği ve militan parti kişiliğine mutlaka ulaşmanın kaçınılmazlığı hususlarında da bir yetkinleşme, yenilenme ve güçlenme yaşanılmalıdır. Bu da kadroları düşman faaliyetleri karşısında daha yenilmez kılacak ve böylelikle sonuçta düşmanın yenilgisi, partinin ise zaferi kesinleşmiş olacaktır.

Düşman şüphesiz ajanlık faaliyetlerini, özel savaş politikasını ve uygulamalarını hiçbir zaman ve kolay kolay elden bırakmak istemez, ama düşmanı tanımak, faaliyetlerini bilmek bu faaliyetlerde kullandığı yol yöntemleri bilince çıkartmak ona karşı savaşımda daha bilinçli, daha kararlı, daha sonuç alıcı hareket etmeyi beraberinde getireceğinden her açığa çıkartılan Terzi Cemal unsuru örneği, düşmana indirilmiş büyük bir darbe ve onun politikasının iflası anlamına da gelmektedir.

Çünkü düşman bu faaliyetlerini geliştirirken, bu tür kişilikleri partiye sızdırırken ve bu kişilikler de parti içinde kendilerini gizlemede, faaliyetlerini sürdürmede güç ve cesaret aldıkları kaynak ne düşmanın erki, ne de partinin saflığıdır. Tam aksine parti içindeki kadroların, militanların tam partileşmemiş yanlarıdır. Buna dayanarak, bundan güç ve cesaret alarak sızma ve orada mikrop yayma cüretini göstermektedirler. Düşman unsurların TC'yle, Avrupa-ABD emperyalizmiyle işbirliği ederek ortaya attıkları "PKK'ye evet, Apo'ya hayır" sloganının altındaki gerçeklik de budur. Bu düpedüz, "Apo işin içinden çıkarsa biz kadroların işini kolaylıkla bitiririz" anlamına gelir. Düşmana bu umudu veren yine kadroların içinde bulunduğu bir türlü partileşmeye gelmeyen, aktif militan savaş çizgisine yatmayan kişilik özellikleridir. Eğer bu öyleyse ve bunlar birer ispatlanmış gerçeklik ise, Terzi Cemal benzeri unsurların onca tahribat yarattıktan, bir bütün olarak eyaleti tasfiyeye hazırladıktan sonra bile hala parti içinde kariyer edinmeye kararlı olmasının altında yatan gerçeklik de yine arkadaş yapısının iyi bildiği, iyi değerlendirebildiği zayıf-zaaflı yanlarının olmasından başka bir şey değildir. İşte Parti Önderliği'nin "Düşmana umut vaat eden kişilik" diye nitelendirdiği bu kişilik aşılmadan düşman kişiliğin açığa çıkarılıp tasfiye edilmesi, zamanında önünün alınması ya tesadüfe, ya kendisini bir noktada ele vermeye ya da Parti Önderliği'nin sezgilerine bırakılır. Dolayısıyla yaşanan tahribatlar dizboyu olduğu için, "bir delinin (ajanın) bozduğunu, kırk akıllı (parti kadrosu) yıllarca onarmaya çalışır." Nitekim bugün Güneybatı Eyaleti'nde yaşanan durum da budur.

"... Çünkü yaptıkları tablo çok karanlık, çok hainane ve çok kapsamlı. İhaneti bütün yönleriyle açığa çıkarmak görevimizdir. İhanetin kapsamını, tarihi gelişmesini ve onun tipik temsilcilerini, direkt yürütücülerini, resmi sorumlularını, dolaylı ve gayriresmi sorumlularını, en tehlikeli hain ajanları, küçük ajanları, hepsini yerli yerine oturtmak en temel devrimci görevlerden biri oluyor. Şimdi teori, daha çok ihanetin teorisine karşı devrimci teoriyi açıklamak olmalıdır. Anlayış düzeyinde, yaşam düzeyinde hain yaşamı nasıldır, biz ise nasıl yaşamalıyız diye bir soru ortaya attık. Sizi nasıl yaşatmalıyız diye çokça değindiğim bir husus var. Bunu daha iyi kavramak açısından hain nasıl bir şey, hain yaşantısından nasıl etkilenmişsiniz sorularına yanıt vermeniz gerekiyor...

"Hainane bir yaşam var. Baştan aşağı, geçmişten günümüze kadar hainane yaşamı temsil edenler var. Ruhundan tutalım da giydiği elbisesine kadar bu yaşamı temsil edenler var. Bunu kurumlaştıranlar var. Bunun övgüsünü yapanlar var. Bunun örgütçülüğünü, propagandistliğini yapanlar var. Şimdi hayatınızı ortaya koymuşsunuz, bu güzel bir şey! İhanetin kapsamlı bir değerlendirmesi, hainlerin kapsamlı bir teşhiri ve onlara karşı amansız bir kin, nefret sizde gelişirse, hayatınızı ortaya koymanın bir anlamı olabilir..."

Hiç şüphesiz Parti Önderliği'nin 1992 Temmuz'unda yaptığı bu değerlendirme iyi özümsenip kavranarak iyi bilince çıkarılırsa ve gerekleri partili militanlar tarafından yerine yetkince getirilirse bir Terzi Cemal unsurunun ihanet küpünün Güneybatı Eyaleti'nde onlarca arkadaşın katledilişiyle, neredeyse tüm yapının bunalımlı ve suçlu konuma getirilişiyle sonuçlanan pratiği yaşanmadan engellenir veya yaşatılmasına zemin verilmezdi. Bunun daha iyi bilince çıkarılması için Terzi Cemal ihanetinin, ajan-tasfiyeci pratiğinin son örneği olarak 17 yoldaşın işkencelerden geçirilerek katledilmesi, 43 yoldaş hakkında da ölüm kararının çıkartılması sürecini değerlendirmekte, gelişimini, uygulamalarını, yararlandığı zemini, bağlantılarını ve daha birçok yönüyle amaçlarını, planlarını aktaracağız.

SÜRECEK

GÜNEYBATI EYALETİ ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR!

Kürdistan koşullarında bir gerilla olmak, TC sömürgeciliği gibi çağdışı bir militarist güce karşı savaşabilecek bir asker yaratmak mücadele tarihimizde de görüldüğü gibi dünyanın en zor işlerinden biridir. En kötü şekilde düşürülen Kürdistan halkı, PKK önderliğinde en görkemli şekilde ayağa kalkmıştır. Söz konusu olan Kürdistan ülkesi ve halkı olduğu için, yakalanan bugünkü gelişme seviyesi bir devrim kadar büyük ve anlamlıdır.

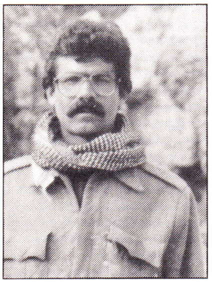
Hayallerin sınırlarını zorlayan bu görkemli gelişme karşısında hiç şüphesiz Kürdistan halkının düşmanları da boş durmayacaklardır. Gelişmenin düzeyine göre azgınlaşacaklar, var güçleriyle barbarlıklarını konuşturacaklardır. Açık cepheden yönelmek düşman için imha ve tasfiye savaşının tümü değildir. Amacında bütün umudunu buna bağlamış da değildir. Asıl umut bağladığı, bin bir türlü maske altında hummalı bir şekilde yürüttüğü savaşımın diğer biçimleridir. Bu, TC sömürgeciliğinin bilinen özel savaş yöntemleridir. Kaleyi içten fethetmek söz konusu özel savaşın asıl amaçları arasında yer alır.

Terzi Cemal olayı, TC'nin özel savaşıyla tamamen bağlantılı bir gelişmedir. Mücadele tarihimizde ilk defa 17 yoldaşımız, PKK'lilik maskesi altında "ajan" olarak ilan edilip katlediliyor. Bu durum, özellikle partili kadrolar açısından yakıcı derslerle doludur. Aslında bu düzeydeki, hatta çok daha ötesindeki tehlikeler düşünülmemiş değil. Nitekim Parti Önderliğimizin çözümlemelerinde dile getirilen perspektifler doğru anlaşılsa ve gereklerine uygun bir pratiğin sahibi olunsa, bu tür olaylar baş gösterdiği anda mahkum edilebilirdi. Söz konusu olay, Terzi Cemal unsuru şahsında Güneybatı Eyaleti'nde ortaya çıkmış ve parti gerekli müdahaleyi yapmıştır. Ancak bu, her şeyin halledildiği anlamına gelmez. Esas görev, "artık yeni Terzi Cemaller yaşam hakkı bulamayacak" kararlılığıyla parti çizgisinde şaşmaz bir şekilde yürümektir.

Bu olayla açığa çıkan gerçek şudur: Partiye, davaya, şehitlere bağlılık, her koşulda bedeli ne olursa olsun elden bırakılmayacaktır. Bunun sonu ölüm de olsa, partili olmanın gereği böyledir. İstenmeyen bu tür şahadetleri çok görkemli gelişmelerin temeline dönüştürmek en vazgeçilmez görevimizdir. Mücadeleye bağlılık doğrultusundaki her şahadet olayı -biçimi ne olursa olsun-, büyük bir değere layık görülecek, şahadetlere yol açan hataların bertaraf edilmesinin gerekçesi yapılacak, kaybettiklerimizin görevlerini de kendi görevlerimize ekleyerek bunda başarılı olmanın gereğine dönüştürülecektir.

17 yoldaşımızın anısına bağlılık, kesin başarmayı ve kazanmayı dayatıyor.

Ser verdi, partiye bağlılığından taviz vermedi

Adı, soyadı: **Bedri EREN**
Kod adı: **Karasu**
Doğum yeri ve tarihi: **Söğüt köyü-Malatya, 01.01.1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **25 Mayıs 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Güneybatı Eyaleti**

Karasu yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yoksulluklar içinde büyüdü. Öğrenimine doğduğu köyde başladı. Maddi sıkıntılar içerisinde Tıp Fakültesi 4. sınıfa kadar okudu. İyi bir doktor olmayı amaçladı. Ancak PKK'yi tanıyınca kendisinin deyimiyle halkının doktoru, gerillası olmak yönünde karar verdi.

Daha bu yıllarda dürüstlüğü ve insancıl duygularıyla çevresinde tanınan Karasu yoldaş, aynı zamanda emek süreciyle de tanıştı. Okul masraflarını tatil dönemlerinde çalışarak karşıladı. Haksızlıkları ve doğruları kendi çapında gördü. İnandığı doğrular uğruna mücadele etti. Öğrenci gençliğin demokratik eylemlerinde yer aldı. Bu amaçla kurulan bir derneğin başkanlığını yaptı. Üniversiteyi okuduğu Diyarbakır'da bu konumu nedeniyle polisin dikkatini çekti. Bunun sonucunda yakalanıp, kısa bir süre tutuklu kaldı. Ancak kendisine isnat edilen suçlamaları kararlıca reddedince, çıkarıldığı mahkemede serbest bırakıldı.

Okulunda başarılı bir öğrenciydi. Olayları ve olguları algılamada, kavramada yetenekliydi. Dolayısıyla TC sömürgeciliğinin Kürdistan halkını içine düşürdüğü kölelik statüsünü görüp değerlendirmede fazla zorluk çekmiyordu. PKK'yi tanıdıkça mevcut halk gerçekliğini daha iyi görebiliyor ve daha sağlıklı sonuçlara ulaşabiliyordu. Her Kürdistan ferdinin yüklediği kutsal görevleri yerine getirmenin sorumluluğunu hissediyordu. Böylece idealindeki doktorluk mesleği, yerini Kürdistan kurtuluş savaşçılığına bırakıyordu. Öğrenci gençlik eylemliliğinde daha çok aktifleşiyor, yönlendiricilik rolü oynuyordu.

Gün geldi üniversite çevresindeki çalışmalar yetmez oldu. İdealindeki bağımsız Kürdistan için dağlara çıkmak, orada kurtuluş ordusu gerillalarına katılmak dayanılmaz arzuya dönüştü. O, kendisinin de, halkının da, ülkesinin de kurtuluşunun bu seçenekte olduğunu görmüştü. Nitekim yaşadığı zorluklar, tanık olduğu büyük haksızlıklar olmuştu. Macera değildi bu, Kürdistan somutunda bir insanlık davasına bilinçli ve inançlı katılımdı. Kürdistan halkı, TC'nin özel savaş güçlerinin amansız terörü altında hemen her gün öldürülürken, işkenceli bir yaşama mahkum edilirken, kişisel kurtuluş O'nun amaçları arasında yer bulamayacaktı. Kendisini halkının özgürlük mücadelesine adamasının vazgeçilmezliğine uygun bir karara ulaştıracaktı.

PKK saflarına katıldığı 25 Mayıs 1991 tarihi, O'nun yaşamında bir dönüm noktası oluyordu. Bütün umuduna, bütün geleceğine yeni bir yön veriyordu. Düşmanın ulaşamadığı

özgür dağlara uzanıyordu. Bunun geçmişte hiç yaşamadığı büyük heyecanını, büyük coşkusunu yaşıyordu. Kurduğu ilişkiyle, düşmanın tonlarca bombardımanına rağmen başı dik uzanan, gerillayı barındıran Cudi'ye ulaşıyordu. Gerektiğinde yaşamını tereddütsüz bir şekilde feda etmeden çekinmeyen çelikten iradeli ARGK gerillalarıyla orada tokalaşıyor ve tanışıyordu. Artık onlardan biri olmanın onuruna erişiyordu. Kutsal bellediği, her şeyden daha çok değer verdiği amacının ilk adımını gerçekleştirmenin mutluluğunu yaşıyordu. Eskiyi yaşatmak uğruna her türlü çılgınlık gösterisinden çekinmeyen köleciliğin imparatorluğuna, özgürlüğün silahıyla dağlardan yönelmenin savaşçılığına hazır bekliyordu. Bir raporunda, *"Halkımın durumunu, gün be gün çektiği ızdırapları iliklerimde yaşadım... Özgürlük birinci amacım haline geldi"* diyordu. Şimdi bu kutsal amacı uğruna savaş cephesinde bulunuyordu.

Bir süre burada kaldıktan sonra eğitim görmek amacıyla 1991 yılının ortalarında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gönderildi. Akademi sahasında küçük bir Kürdistan'ın yaratıldığını, Başkan APO'nun burada savaş da dahil, yaşamın bütün alanlarına ilişkin çözümlemeler yaptığını, yine eskiye karşı büyük mücadele temelinde yeni bir yaşamın yaratıldığını, bunun savaşımını sürdürecek kişiliğin şekillendirildiğini duymuştu. Böylesi bir ortamda eğitim görmek eşsiz bir fırsat anlamına geliyordu. Almasını bilenler için büyük bir donanımdı bu sahanın eğitsel imkanları. Öyle ki bu ortamdan doğru temellerde yararlanmak, gidilecek görev sahalarında başarıyı önceden kesinleştirmek demekti.

Nitekim büyük beklenti ve umutlarla Akademi'ye ulaşmıştı. Yanılmamıştı; geleceğin, uğruna savaşılan yaşamın burada örgütlendiğini yakından görmüştü. Bunun büyük etkisi altında buradaki devrimci yaşama katılım sağlamıştı.

Şehit Bawer Takımı'nın temsilcisiydi. Askeri ve siyasi derslere katılımı özlüydü, kavrama yeteneği güçlüydü. Eğitim olanaklarından güçlü bir temelde yararlanıp ülkedeki gerilla savaşına hazır duruma gelmek O'nun tek amacıydı. Yaşam tarzı bu amacına uygunluk arzediyordu.

Şehit Ahmet Güler ve daha sonraki Şehit Ahmet Tekme Eğitim devrelerinde güçlü gelişmeler kaydeden Akademi öğrencileri arasındaydı. Olgun özelliklere sahipti. Dürüsttü, parti yaşamına bağlı kalmak O'nun için esastı. Akademi sahasında bulunduğu süre içerisinde bütün çabaları iyi bir gerilla olmak yönündeydi. Ülkeyi yaşadı, ülkenin kurtuluş savaşını düşündü, bunu pratiğine yansıtmaya çalıştı. Bunun iddiasını elden bırakmadı, gelişerek büyüdü. Sahibi olduğu çabanın paralelinde mücadelenin gerçekliğini, ulaştığı seviyeyi kavradı. 24 Aralık 1991 tarihli raporunda gözlemlerini şöyle aktarıyordu:

"Devrimimizin yükü giderek ağırlaşacaktır. Yoğun katılımlar gerçekleşecektir. Bu anlamda örgütleme, yönetme, komuta etme görevleri aciliyetini daha fazla karşımıza çıkaracaktır. Bu nedenle devrimci eğitimin önemini görmek gerekiyor. Yaşanan gelişmeler doğrultusunda coşku ve isteğim artıyor. Askeri komuta ölçülerini yakalamada derinleşmeye çalışıyorum. Önümüzdeki dönemde pratiğin sorunlarına çözüm gücü olma, komuta-kademe hattını tutturma, parti temsilini her koşul altında gerçekleştirme konusunda gerekli ölçüleri büyük oranda, yakaladığımı söyleyebilirim..."

İddiası büyük, kararı kesindi Yedi aya yakın bir süre boyunca PKK militan ölçülerine ulaşmak için çabaladı, yoğunlaştı. Adım adım gelişme sağladı, kişilik dönüşümünde mesafe kaydetti. Böylece gerilla mücadelesine hazır olan bir gelişmenin sahibi olmayı başardı.

Önerisinde Güneybatı Eyaleti'ndeki gerillaya katılma talebini dile getirdi. Önerisi uygun görülerek kabul edildi. Başarılı olacağına inanıyordu.

Ülkeye yönelmeden kısa bir süre önce Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yazılı verdiği son sözünde kararlılığını şöyle dile getiriyordu:

"Giderek hız kazanan ve halkla bütünleşen ulusal kurtuluş mücadelemizin kızgınlaşmasıyla tarihi bir dönemeçte bulunan halkımızın devrime olan umudunun pekiştiği, öncünün rolünü olmazsa olmaz kabilinde oynaması gerektiği, tarihi görev ve sorumluluğumuzun daha da ağırlaştığı bir sürecin içinde geçmekteyiz. Bu sürecin dayattığı kişilik; her yönüyle militan devrimci ölçüleri yakalamış, bu temelde komple devrimciliğe ulaşmış, yeteneklerini devrim için seferber eden yapıya kavuşmuş bir kişiliktir. Böylesi bir kişiliği yakalamada, halk okulu olan Mahsum Korkmaz Akademisi'nin rolü belirleyicidir.

Büyük değerler temelinde, büyük emeklerle kurulan Kürdistan halkının okulu Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gelmeden önce devrim gibi büyük bir olayı ruhta-düşüncede tam anlamıyla yaşamıyordum. Parti Önderliğimizin denetiminde, özellikle onun çözümleme ve perspektifleri temelinde yürütülen Akademi eğitimiyle halk gerçekliğimizi, kendi kişiliğimi görmede, dönüşümü sağlamada bu ortamın belirleyici önemi oldu. Bu eğitimin beni büyük devrim yolunda yürüyebilecek bir konuma getirdiğini somut olarak görebiliyorum.

Önümüzdeki dönemde kızgınlaşacak ve daha da yaygınlaşacak savaşımızın sorunlarını çözmede, bunun tarihi sorumluluğunu yerine getirmede sürecin emrettiği tarzda hareket etmemizin tarihi bir zorunluluk olduğunun bilincinde ülkeye yönelirken, başaracağıma dair; Parti Ön-

derliği'ne, partiye, dağ ve zindan direnişçilerine, şehitlerimize, Kürdistan ve dünya halklarına kanımın son damlasına kadar direneceğime söz veriyorum. Sözüm pratiğimdir.

Söz namustur, namusu lekelemeyeceğim." (27 Şubat 1992)

Karasu yoldaş, Akademi ortamında aldığı, siyasi ve askeri güçle Kürdistan'a yöneldi. Bir grup yoldaşıyla birlikte Mart 1992 tarihinde Güneybatı Eyaleti'ne doğru yol aldı. Akademi'de aylarca gördüğü eğitimle edindiği birikimi eyaletin geliştirilmesinde pratiğe aktarmak için sabırsızdı. Partinin beklentilerine, Parti Önderliği'nin bunca emeklerine, sürecin emrettiklerine üstün bir çabayla karşılık vermek kararındaydı. Umutluydu, kendisine güveni tamdı. Başarmaması için kendisinden kaynaklanabilecek hiçbir neden yoktu. O da bunun bilinciyle hareket ederek büyük bir kararlılıkla kızgın savaş cephesine yöneliyordu.

Ancak Güneybatı Eyaleti'nde Terzi Cemal ajanının parti düşmanı yönündeki faaliyetlerinden habersizdi. Bu düşmanlık temelindeki yönelime boyun eğmedi. Kişisel kaygılara düşmedi. Parti ve mücadele çıkarlarını her şeyden üstün tuttu. Partiye, Parti Önderliği'ne ve şehitlere bağlı kaldı. Ölümü pahasına bu bağlılığını terk etmedi. Verdiği sözü çiğnemedi, bunun gereklerine uydu. Terzi Cemal unsurunun hedefi haline gelmekten çekinmedi. Bir PKK'li, ölüm de dahil bütün zorluklar ve korkunç olaylar karşısında adına layık tavrın sahibidir, ilkesini terk etmedi. En son nefesinde de "Biji PKK", "Biji Serok APO" sloganlarını haykırdı. Partiye ve davaya sonsuz inancını böyle göstermiş oldu. O, PKK'lilik maskesi altında PKK'ye yönelik düşmanca faaliyetin bir sonucu olarak katledilmesinin de boşuna gitmeyeceğini, büyük Kürdistan devrimi için partisi tarafından soylu bir katkıya dönüştürüleceğine inanmış bir militandı.

Başkan APO'nun "Doğru parti çizgisi uğruna canınıza mal olsa da mücadele edin" şeklindeki talimatına uyduğunun bilincindeydi. Beklentinsinden yanılmadı. Fiziki olarak aramızdan ayrıldı, ancak onurluca ölümünü göğüsleyerek tasfiyeci, provokatör ve ajan kişiliklere, pratiklere karşı mücadelede büyük bir miras oldu. Ölümsüzleşti ve kahraman şehitler ordusunda yer almanın onuruna kavuştu.

Yoldaşımız büyük umutlar vaat eden özelikler taşıyordu. Coşkuluydu. Savaşı yürütecek büyük güç ve yeteneğe sahipti. Bundaki kararlılığı keskindi. O'nun bu şekilde katledilmesiyle erkenden aramızdan ayrılışı, geride kalan biz yoldaşlarına daha fazla görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Bunun en başında geleni ise, parti çizgisinin öngördüğü yaşam ve çalışma tarzında amansız bir takipçi olmak, provokatörlere ve ajanlık faaliyetlerine karşı her yerde ve her zaman politik uyanıklığı elden bırakmamaktır. Bunu başardığımız oranda bağlılığımızı yerine getirmiş olacak ve şehitlerimizin yolunda yürüdüğümüzü söyleme hakkını kendimizde bulacağız.

Seni unutmayacağız Karasu yoldaş; Kürdistan devrimini zafere ulaştırarak bağlılığımızı kanıtlayacağız!

BAŞI DİK VE ONURLUCA ŞEHİT DÜŞTÜ

Adı, soyadı: **Aydın KORKMAZ**
Kod adı: **Ferhan, Gabar**
Doğum yeri ve tarihi: **Karaotlak köyü-Halfeti, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **17 Ocak 1990**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993 Güneybatı Eyaleti**

Gabar yoldaş, yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gözlerini açtı. Öğrenimine kendi köyünde başladı. Ancak ailesinin ekonomik durumu zayıf olduğundan ilkokul ikinci sınıftan sonra öğrenimine devam edemedi. Ailenin geçimine katkıda bulunmak amacıyla düşük ücretlerle çeşitli işlerde çalıştı.

Doğup büyüdüğü çevrede PKK'nin etkinliği sonucu ulusal kurtuluşçu düşüncelerle daha küçük yaşlarda tanışma olanağını buldu. Özellikle de aile fertlerinin parti içinde yer almaları nedeniyle bu fırsatı erkenden elde etti. Daha sonra partinin Ortadoğu'ya çekilme taktiğini uygulaması ve 12 Eylül faşist cuntasının başa geçmesi sonucunda ailesinin parti ile olan ilişkileri doğal olarak kesildi. Bundan sonraki süreçte, yurtsever olan ailesi yoğun sömürgeci baskılara maruz kaldı. Bu arada kendisi de bu baskılara yakından tanık oldu. Bu yoğun baskılardan dolayı aile köyden şehre göç etmek zorunda kaldı.

Gabar yoldaş, yaklaşık 8 yıl boyunca çeşitli işlerde çalıştı ve ailenin geçimine destek sundu. Zorluklar içerisinde yaşamını sürdürdü. TC güçlerinin takibinden ve baskısından kurtulamadı. Bu duruma içten içe tepki duydu, düşmanını daha iyi tanıdı. Ulusal kurtuluş mücadelesine olan sempatisi, düşmanın bu baskılarından dolayı daha da güçlendi. Bir çeşit gerilla saflarına katılmaya hazır potansiyel bir yapı haline geldi. Son olarak yapılan bir baskın sonucu gözaltına alınarak tutuklandı. Tutuklu kaldığı 15 gün boyunca işkence gördü. Buna rağmen düşmanın dayatmalarını kabul etmedi ve gücü oranında direnişçi bir tavır sergiledi. Yine bu süre içerisinde düşmana olan nefreti daha da artarken, mücadele saflarına katılma konusunda da netleşti. Nitekim serbest bırakılır bırakılmaz en yakın gerilla birliğiyle ilişkiye geçerek katılım sağladı. Bir süre Güneybatı Eyaleti'nde kaldıktan sonra bir grup yoldaşıyla birlikte Akademi sahasına gitti.

Mahsum Korkmaz Akademisi'nde yaklaşık 13 ay kaldı. Yoğun bir siyasi-askeri eğitiminin yanısıra, Mayıs 1990 tarihinde yapılan PKK 2. Ulusal Konferansı ve daha sonra yapılan PKK 4. Ulusal Kongre hazırlık süreçlerini yaşadı. Bu yoğunlaşma dönemlerinden yararlanmaya ve güçlü sonuçlar çıkarmaya çalıştı. Bunda önemli oranda başarı sağladı. Mücadele gerçekliğini ve sürecin özelliklerini daha iyi tanıma ve kavrama fırsatını yakaladı.

Ülke sahasına yönelmek üzere olduğu sırada Parti Önderliği'ne yazdığı 27 Nisan 1991 tarihli raporunda kararlılığını şöyle dile getiriyordu:

"Partinin bana vermiş olduğu imkanı, yeterli düzeyde olmasa da değerlendirme durumum olmuştur. Ayrıca ideolojik-politik formasyonun temel halkalarını az da olsa yakalamış durumdayım. Fakat bunu yeterli görmüyorum. Ülkeye yönelirken, bir taraftan eğitimden aldıklarımı uygulamak için elimden gelen çabayı sergileyeceğime, diğer taraftan ise kişiliğimi partinin ölçülerine ve dönemin beklentilerine uygun dönüştürmede yoğunlaşacağıma inanıyorum. Bu doğrultuda partinin bana vereceği göreve bağlı kalacağıma dair, Parti Önderliği'ne, partiye, devrim şehitlerine, dağ ve zindan direnişçilerine ve halkıma söz veriyorum. Bu uğurda kanımın son damlasına kadar savaşacağım..."

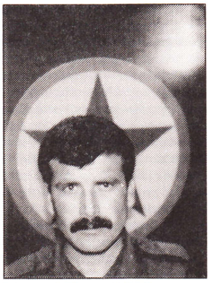
Yoldaşımız verdiği söze bağlı kaldı. Kanının son damlasına kadar savaşmaya kararlıydı, inançlıydı. Bunun coşkusu içerisindeydi. Mücadeleye daha büyük katkılar sunacağı bir dönemde, sözüne uygun savaşımını, açık düşman değil, PKK maskesi altında kendini kamufle eden gizli düşmanı Terzi Cemal unsuru engelledi. Yoldaşımızın kanını sömürgeci düşmandan daha vahşice akıttı.

Gabar yoldaş, TC'nin özel savaş güçleri tarafından değil, onun saflarımızdaki sızması tarafından katledilirken Parti Önderliği'ne ve partiye güvenini dile getiren sloganlar attı. Boynu bükük ölmedi, başı dik ve alnı açık bir direniş içinde şahadete ulaştı. O'nun mücadele bayrağını yoldaşları devraldı ve bu bayrağın zafere kadar taşınacağına an içtiler. Şehitlere bağlılığı böyle anlayacaklar ve başaracaklar.

Gabar yoldaşın anısı, her türlü devrim karşıtı pratiği ezmede yolumuza ışık tutacaktır!

İHANETE KARŞI BİR DİRENİŞ ABİDESİ

Adı, soyadı: **Mehmet ACAR**
Kod adı: **Hayri**
Doğum yeri ve tarihi: **Halfeti, 1964**
Mücadeleye katılış tarihi: **11 Nisan 1991**
Şahadet tarihi ve yeri: **Güneybatı, Mart 1993**

Urfa-Halfeti ilçesinin Vahna (Sırataşlar) köyünde doğup büyüyen **Hayri (Mehmet ACAR)** yoldaş, 11 Nisan 1991 tarihinde mücadele saflarına katıldı. Botan'ın Bestler alanında altı buçuk ay faaliyet yürüttükten sonra 29 Kasım 1991 tarihinde eğitim amacıyla Mahsum Korkmaz Akademisi'ne geldi. Özlü, olgun ve fedakar özelliklere sahip olan Hayri yoldaş, Akademi'de kaldığı süre boyunca en iyi şekilde partinin verdiği eğitimden yararlanmaya çalıştı. Askeri ve siyasi eğitimden kavradıklarını özümsemeye ve eğitim adayı yoldaşlarının da gelişmeleri için onlara yardımcı olmaya çabaladı. Mahsum Korkmaz Akademisi'ndeki yaşamını Hayri yoldaş partiye sunduğu bir raporda şöyle dile getirmektedir.

"Akademi yaşamında beklenen kural ve disipline uyuyorum. Bugüne kadar bu yönlü bir eksikliğe girmedim. Kendimi eğitime veriyorum, elimden geldiğince katılım gösteriyorum. Eğitimde öğrendiklerimi bilince çıkardım. Bu temelde yaşam tarzımı değiştirdim. Öğrendiklerimi çok konuşma yerine pratikte uyguluyorum. Konuşmanın en güzel şekli pratiktir.

İçten ve dıştan gelebilecek her türlü olumsuzluğa karşı sessiz kalmam söz konusu olamaz. Çıkan sorunlara karşı çözüm gücü olma sorumluluğum büyüktür. Görev almada sorumluluk duyma azmim yüksektir. Henüz istenileni tam yerine getiremiyorsam bunda temel neden tecrübesizliktir.

Parti yaşamında emir-komuta olayında, altüst ilişkileri, talimatları uygulama, kendimi devrimci yaşama katmada üzerime düşeni yerine getiriyorum 'Başarmaya Mahkumuz' şiarını temel alıyorum."

1992 yılının ilk aylarına kadar Mahsum Korkmaz Akademisi'nde başarılı bir şekilde eğitimini tamamlayan Hayri yoldaş, Akademi'den ayrıldığı zaman verdiği son sözünde şunu belirtiyordu:

"Partimiz, şimdiye kadar iç ve dış düşmanlara karşı verdiği mücadele, düşmanın bütün oyunlarını boşa çıkararak mücadeleyi ileri bir aşamaya getirdi. Sosyalizm yolunda büyük gelişmeler sağladı. Kürdistan devrimi bugünkü özellikleriyle Ortadoğu'da bir devrim yaratacaktır. Devrim mücadelesi uğruna bunca direniş, dökülen bunca kan, bu doğrultuda ilerleyen gerilla mücadelemiz ve serihildana kalkan halkımız, bugünkü direnişiyle böyle bir rolü oynamaya aday tek güç ve halk olduğunu göstermektedir. Partimizin önüne koyduğu hedefleri gerçekleştirdiği ispatlanan bir olaydır.

Bende, bireysel olarak yukarıda belirtilenleri temel alarak, insani görevlerimi yerine getirmek için kararımı vererek 11 Nisan 1991 tarihinde

saflara katıldım. Yaklaşık yedi ay Botan'ın Bestler mıntıkasında faaliyet yürüttükten sonra 29 Kasım 1991 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi sahasına geldim. Kısa mücadele pratiğiyle yetinemeyeceğim. İç ve dış düşmana ve gericiliğe karşı bir partiliye yakışacak şekilde savaşacağım. Parti saflarında aldığım eğitim ve tecrübeyle kararlılığımı pratikte ispatlayacağım. Bunun için de son söz olarak diyorum ki;

Ben okulumuzda aldığım eğitimi pratik yaşamla bütünleştireceğime, parti çizgisini pratik yaşamda hayata geçireceğime, sınıf mücadelesinin kararlı bir neferi olacağıma, iç ve dış düşmanlara karşı kanımın son damlasına kadar savaşacağıma, Parti Önderliği'nin ve partinin ışıklı yolunda yürüyeceğime; marksizm-leninizm ve proleterya enternasyonalizmine bağlı kalacağıma, her koşul altında devrimci görevlerimi yerine getireceğime dair Parti Önderliği'ne, partiye, bağımsızlık ve özgürlük şehitlerine, zindan ve dağ direnişçilerine, halkıma ve silahıma bağlı kalacağıma insanlık onurum ve şerefim üzerine söz veriyorum..."

Akademi sahasındayken üç ay kadar da Parti Önderliği'nin korumasında kalan Hayri yoldaş, verdiği son söze bağlı olarak ülke pratiğine yöneldi. Güneybatı Eyaleti'nde pratik faaliyetlere katıldı. Sözüne bağlı kararlı bir pratik sergiledi. Düşman güçlerine karşı birçok eylem ve çatışmaya katıldı. Düşman güçlerine yönelik bir eylemde yaralandı. Azimli, kararlı ve inançlı bir pratik sergileyen Hayri yoldaş, düşmanla işbirliği içinde olan ve uzun zamandan beridir parti karşıtı bir pratik sergileyen Terzi Cemal unsuru eliyle Mart 1993 tarihinde katledildi.

İhanete karşı boyun eğmez kişiliğiyle şehitler kervanındaki onurlu yerini alan Hayri yoldaşın yaşam ve direnişi, parti birliğinin sağlamlaştırılmasında ve bu temelde savaşın zaferle taçlandırılmasında yol gösterici bir ışık olarak sürekli yaşayacaktır!

Güneybatı Eyaleti'nde Terzi Cemal tarafından katledilen ve elimize haklarında bilgi ulaşmayan yoldaşlarımızın künyeleri:

Adı, soyadı: **Ahmet KURTASLAN**
Kod adı: **Şer**
Ana adı: **Hatice**
Baba adı: **Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Ceylanpınar, 1970**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Adı, soyadı: **Mehmet BEYGÖZLÜ**
Kod adı: **Fırat**
Ana adı: **Fatma**
Baba adı: **Mulla**
Doğum yeri ve tarihi: **Pazarcık, 1966**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Adı, soyadı: **Hüseyin ÇALIŞKAN**
Kod adı: **Rojhat**
Ana adı: **Feride**
Baba adı: **Henso**
Doğum yeri ve tarihi: **Adıyaman, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Adı, soyadı: **Abdullah ASLAN**
Kod adı: **Cesur**
Ana adı: **Naciye**
Baba adı: **Mahmut**
Doğum yeri ve tarihi: **Hazne köyü-Ömerli, 1969**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1992**

Adı, soyadı: **Önder Devrim TURAL**
Kod adı: **Şoreş**
Ana adı: **Marifet**
Baba adı: **Mustafa**
Doğum yeri ve tarihi: **Varto, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1992**

Adı, soyadı: **Aynur TURAN**
Kod adı: **Kürdistan**
Ana adı: **Suriye**
Baba adı: **Mehmet**
Doğum yeri ve tarihi: **İskenderun, 1977**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Adı, soyadı: **Hasan ORUÇ**
Kod adı: ...
Ana adı: **Emine**
Baba adı: **Tero**
Doğum yeri ve tarihi: **Gölbaşı, 1968**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1992**

Adı, soyadı: **Ali HAYDAR**
Kod adı: **Hamza**
Ana adı: **Fehime**
Baba adı: **Haydar**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1975**
Mücadeleye katılış tarihi: **Haziran 1991**

Adı, soyadı: **Veli ...**
Kod adı: **Şiyar**
Afrin'de "Mala Açuli" olarak tanınıyorlar. Afrin-Malbata köyündendir. 1992 Temmuz'unda Güneybatı'ya gitmiştir.

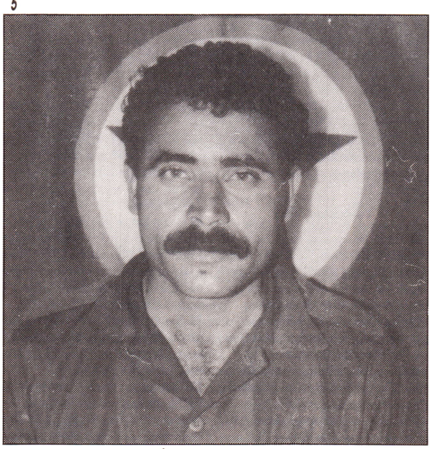
Adı, soyadı: **Emine DALKILIÇ**
Kod adı: **Şirin**
Ana adı: **Zeynep**
Baba adı: **Vakkas**
Doğum yeri ve tarihi: **Antep, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Kasım 1992**

Adı, soyadı: **Abdullah EROL**
Kod adı: **Rızgar**
Ana adı: **Cemile**
Baba adı: **Şehmus**
Doğum yeri ve tarihi: **Derik, 1972**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Adı, soyadı: **Sabri HÜSEYİN**
Kod adı: **Kahraman**
Ana adı: **Fidan**
Baba adı: **Ahmet**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, 1973**
Mücadeleye katılış tarihi: **Eylül 1992**

Adı, soyadı: **Behçet SEYDO**
Kod adı: **Rıfat**
Ana adı: **Fehime**
Baba adı: **Abdo**
Doğum yeri ve tarihi: **Afrin, ...**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**

PARTİYE VE DİRENİŞ ÇİZGİSİNE BAĞLI BİR KAHRAMAN

Adı, soyadı: **Muhammed HALİL**
Kod adı: **Muhammed Ali**
Doğum yeri ve tarihi: **Haseki-Güneybatı Kürdistan, 1971**
Mücadeleye katılış tarihi: **1992**
Şahadet tarihi ve yeri: **1993, Güneybatı Eyaleti**

Şehitler geleceğin yaratıcısıdır. Onlar gönüllü kendilerini feda ettiler. Yaşam ve direnişleriyle tarihe mal oldular. Yeni yaşamın yaratıcıları olarak halkları için yeni bir tarih yazdılar. Kürdistan'da bin yıllık karanlığı kanlarıyla aydınlığa çevirdiler. Geri kalmışlık ve cehaleti bilince, gelişmeye ve aydınlığa çevirdiler.

Bu yoldaşlardan biri de **Muhammed Halil** yoldaştır. İnsanlığın kurtuluşu için mücadeleye katılan ve parti çizgisini militanca savunan Muhammed yoldaş, 1971 yılında yurtsever bir ailenin çocuğu olarak Güney-Batı Kürdistan parçasının Haseki mıntıkasında dünyaya geldi. Burada büyüdü, okul yıllarının büyük bir

bölümü burada geçti. Partiyi 1988 yılında arkadaşları vasıtasıyla tanıdı. 1990 yılında mücadeleye katılmaya karar verdi. Bu temelde bir dönem kitleler arasında faaliyet yürüttü. Faaliyet süresi boyunca oturaklı kişiliğiyle ve güçlü üslubuyla halkın sevgi ve saygısını kazandı. Çalışmaları boyunca hiçbir zaman tereddüte düşmedi. Liseyi bitirdikten sonra devrimcilikte kararı kesindi. Artık halkına hizmet veren, onun acılarını paylaşan ve aynı zamanda onun kurtuluşuna öncülük eden bir militan olma yönünde kararlıydı.

Bu temelde 1992 yılında Mahsum Korkmaz Akademisi'ne gitti. Partinin verdiği eğitimlerden en iyi bir şekilde yararlanmaya çalıştı. Askeri ve siyasi eğitimlerde kazanımcı olmasını bildi. Kendisini yetkinleştirdi. Kişiliğinde güçlü bir dönüşüm yarattı. En belirgin özellikleri güçlü bir morale her koşulda sahip oluşu, yoldaşlarına karşı son derece saygı ve sevgiyle dolu olmasıydı. Eğitimini tamamladıktan sonra Güneybatı Eyaleti'nde faaliyet yürütme ve gerillayı geliştirme talebinde bulundu. Bu talebi parti tarafından kabul edilince yine 1992 yılında ülkeye giriş yaptı.

Güneybatı Eyaleti'nin birçok alanında çalışmalara katılan Muhammed yoldaş, yaşamı, mücadelesi ve kişiliğiyle kitleler üzerinde olumlu etki yarattı. Düşmana karşı yoğunlaşan kin ve öfkesini silahına daha çok sahiplenerek dile getirdi. Çok sayıda çatışmalara katıldı. Düşmana karşı militanca çarpıştı. Kararlı ve inançlı bir kişiliğin sahibi olan Muhammed yoldaş, düşmanla işbirliği içinde çalışan Terzi Cemal unsurunun komplosu sonucu şehit düştü.

Onlar her koşul altında parti çizgisini ve militan direnişçiliğini koruyarak, bu uğurda hiçbir fedekarlıktan kaçınmayarak yaşamlarını mücadeleye katık ettiler. Onların mücadelesi yolumuzu aydınlatan bir ışık olacaktır!

15 Ağustos Atılımı'nın 9. yıldönümünde

Kürdistan özgürleşmenin şafağında

25 Temmuz 1993

■ İdil-Midyat karayolunu kesen korucular, 25 aracı durdurarak 3 şoförü kaçırdılar.

26 Temmuz 1993

■ Uludere ilçesine bağlı Kiror (Otabağ) köyü korucularının birbirleriyle çatışmaya girmesi sonucu 5 korucu öldü.

27 Temmuz 1993

■ Adana'nın Yüreğir ilçesi Doğankent kasabasında, evine ot taşıyan **İmhan Tekin** (14) adlı kız çocuğu düşman askerleri tarafından öldürüldü.

■ Tendürek dağlarında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü, 9 asker ve 1 üstteğmen ağır yaralandı, 1 uçak düşürüldü. Çatışmada 7 gerilla da şehit düştü.

■ Silvan'a bağlı Sêdeknê (Bayrambaşı) korucu köyüne gerillalar tarafından yapılan baskında 1 korucu yakını öldürüldü, 2 korucu yakını da esir alındı.

■ Bismil ilçesi yakınlarında bulunan NATO'ya bağlı petrol pompalama istasyonu gerillalar tarafından basıldı. Baskında 3 silaha el konuldu.

■ Nazımiye ilçesine bağlı Çirik (Yiğitler) köyünü basan gerillalar köy ilkokulunu ateşe verdiler.

■ Dersim-Nazimiye karayolu çevresinde bulunan ormanlık alan düşman güçlerince yakıldı.

28 Temmuz 1993

■ Yüksekova ilçesine bağlı Dêleyzê (Kısıklı) Taburu gerilla güçlerince basıldı. Baskında 10 düşman askeri öldürüldü, çok sayıda asker yaralandı, 2 asker de gerillalar tarafından esir alındı. Eylemde 2 adet MG-3 ve bunlara ait kurşunlar, 1 adet RPG-7 roketatarı, 3 adet G-3 silahı, 1 adet gece dürbünü, 1 adet telsiz ve çok sayıda şarjöre el konuldu.

■ Kızıltepe ilçesine bağlı Tılades, Mıstefamılik ve Golye (Göllü) köyleri ile Derik ilçesine bağlı Qesra Hiseynê Qenco (Atlı) ve Mesteşiyajor köylerini basan gerillalar köy ilkokullarını ateşe vererek yaktılar.

■ Diyarbakır'ın Ergani ilçesi yakınlarında Dicle Belediyesi'ne ait 1 otobüs gerillalar tarafından yakıldı.

■ Kurtalan'da fotoğrafçılık yapan A. Kerim Anık kimliği belirsiz kişilerce öldürüldü.

■ Batman'ın İkizler köyünde Remziye Akın adlı kadın kimliği belirsiz kişilerce öldürüldü.

■ Batman'da bir bakkal dükkanının kimliği belirsiz kişiler tarafından taranması sonucu Hanifi Ağar adlı kişi öldü.

■ Ağrı'nın Doğubeyazıt ve Hamur ilçelerine baskın düzenleyen ARGK gerillaları TC'ye ait kurum ve kuruluşları roketatar silahlarıyla taradılar. TC'ye ait birçok resmi bina hasar gördü.

■ Ağrı'ya bağlı Karabulak nahiyesindeki düşman taburuna düzenlenen baskında kesin sonuç alınmamakla birlikte düşman güçlerinin çok sayıda ölü ve yaralı verdiği gelen haberler arasında.

■ Gerilla güçleri Iğdır ilçe merkezini basarak düşmana ait resmi kurum ve kuruluşları roketatar ve silahlarla taradılar. Saldırıda 5 polis yaralandı.

■ Bitlis şehir merkezine ARGK gerillaları tarafından baskın düzenlendi. Baskın sonucu subay lojmanlarında yangın çıktı. Daha sonra düşman güçlerinin halkın üzerine rastgele ateş açması sonucu 2 kişi yaralandı.

■ Tendürek dağlarında sürdürülen düşman operasyonlarında, gerillaların pusu atması sonucu düşman güçleriyle çıkan çatışmada 2 düşman askeri öldü, 1 yüzbaşı ve 9 asker de yaralandı.

■ Batman'da gerillaların kurduğu pusu sonucu özel tim elemanlarından 2'si öldürüldü, 2'si ile birlikte 2 asker de yaralandı.

■ Dicle ilçesi Şexmalan korucu köyünü basan ARGK gerillaları, 3 korucuyu öldürdüler.

29 Temmuz 1993

■ Mersin'de Karacailyas Belediyesi'ne ait 1 araç ARGK şehir gerillalarınca ateşe verildi. 500 milyon lira civarında maddi hasar meydana geldi.

■ Sason'a bağlı Bozıka (Kaleyolu) köyündeki korucuların silah bırakmasından sonra köyü basan sömürgeci TC ordu birlikleri 2 evi yaktılar, 9 köylüyü de gözaltına aldılar.

■ Mutki ilçesi yakınlarında yola döşenen mayına çarpan minibüs içindeki 4 kişi ağır yaralandı.

■ Lice'de yol kontrolü yapan düşman güçleriyle ARGK gerillaları arasında çıkan çatışmada 2 gerilla şehit düştü.

■ Nusaybin'e bağlı Cıbıltinê köyünde **Ahmet Yıldırım** adındaki yurtsever kontralar tarafından öldürüldü.

■ Hazro ilçesinde düşman güçlerinin gözaltına aldığı Hazro Belediye Başkanı'nın oğlu **Yücel Dolan** işkence sonucu katledildi.

30 Temmuz 1993

■ Ağrı'nın Taşlıçayır ilçesi yakınlarında bulunan Boti Karakolu ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında 2 düşman askeri öldürüldü, 5 asker yaralandı.

■ Iğdır'da bir petrol istasyonu TC güçleri tarafından ateşe verilerek yakıldı. Daha sonra istasyon sahibi gözaltına alındı.

■ Bêspin düşman taburuna yönelik ARGK gerillalarının gerçekleştirdikleri saldırıda 8 düşman askeri öldürüldü, 10 asker yaralandı, 4 tank da imha edildi.

31 Temmuz 1993

■ Elazığ-Dersim karayolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.

■ ARGK gerillaları Dersim merkezinde 2 polisi öldürdü. Ayrıca DSİ binası da tahrip edilerek büyük hasar meydana getirildi.

■ Gerilla güçlerinin Kozluk ilçe merkezini basarak, TC'ye ait kurum ve kuruluşları roketatar ve uzun namlulu silahlarla taramaları sonucu kurum ve kuruluşlarda önemli hasar meydana geldi. Gerillaların ilçeyi terk etmelerinden sonra düşman güçleri birçok işyerini tahrip etti.

■ Silvan'a bağlı Boşat köyünü basan gerillalar, 6 köy korucu yakınını rehin aldılar.

■ Silopi'ye bağlı Görümlü Jandarma Taburu, ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında 2 panzer imha edildi, 1 korucu öldürülürken, 1 korucu da yaralandı.

■ Savur ilçesi Barman (Yeşilalan) köyünü basan gerillalar, 2 korucu çocuğunu rehin aldılar.

■ Maraş'ın Nurhak dağlarında Türk ordu güçleriyle gerilla güçleri arasında çıkan çatışmada 1 özel tim komiseri, 22 düşman askeri öldürüldü. Sömürgeci ordu güçlerinin kimyasal silah kullandığı çatışmada 19 gerilla şehit düştü. Şehit düşen gerillaların isimleri şöyledir. **Sabri (Şıxo DİRLİK), Kamber YAVUZ, Mahmut, Ferhat, Bahri, Nurhak, Nasır, Sevkan, Deniz, Seyitxan, Kurdo, Pılıng, Mızgin, (Elif GEZER) Berivan, Hasan, Baver, Mahir, Kemal KAPICI, Welat.**

■ Muş-Bingöl sınırında bulunan Hevit köyünü basan korucular ve düşman birlikleri 100 evi yaktılar, çok sayıda hayvanı telef ettiler.

■ Antep-İnönü caddesinde kontraların saldırısına uğrayan Halil Özmen ağır yaralandı.

■ Antep'te **M. Selim Şahin** ile kamyon şoförü **Abdullah Durmuş** adlı yurtseverler kontralar tarafından öldürüldüler.

1 Ağustos 1993

■ Pazarcık ilçesine bağlı Narlı nahiyesi Karahasan köyünde **Ayşe Rani** (35), **Elif Rani** (7) ve **Gözden Rani** (4) kontra elemanlarınca baltayla parçalanarak öldürüldüler.

■ Diyarbakır'da kimliği belirsiz kişilerin saldırısına uğrayan Azat Doster adlı kişi öldürüldü.

■ Diyarbakır'da seyyar satıcılık yapan Cemal Burkay kimliği belirsiz kişilerce öldürüldü.

■ Elazığ'ın Alacakaya ilçesinden Ferrokrom tesislerine giden bir aracın taranması sonucu araçta bulunan 3 kişi öldü, 8 kişi de yaralandı.

■ Bingöl merkeze bağlı Yekmal (Dolu Tekne) köyünü basan gerillalar daha önce yaptığı ihbarl 1 gerillanın şehit olmasına neden olan köy muhtarını kaçırdılar.

■ Bingöl'e bağlı Elmalı köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları köyde bulunan dinlenme tesislerine ait 3 binayı ateşe verdiler.

■ Erzurum'un Tekman ilçesine bağlı İnceli ve Yerköy köylerine yapılan gerilla baskınlarında 2 köy ilkokulu ateşe verildi.

■ Malatya'nın Doğanşehir ilçesi Kurucuova mevkiinde, gerilla güçleriyle TC güçleri arasında çıkan çatışmada 1 düşman askeri öldürüldü.

■ Çukurca ilçesinde Serbest Sınır Jandarma Karakolu'na düzenlenen gerilla baskınında 9 düşman askeri ve 1 astsubay öldürüldü.

■ Muş şehir merkezini basan gerilla birlikleri telefon ve elektrik direkleriyle 2 dozeri imha ettiler, 2 bekçinin silahına da el koydular.

■ Mutki ilçesi Şeyh Habibi Dağı çevresinde meydana gelen çatışmada 20 düşman askeri öldürüldü, 30 asker yaralandı. Çatışmada 1 kobra helikopteri de düşürüldü.

■ Bitlis'in Hizan ilçesinde TC ordu birliklerinin yola döşedikleri mayınlara basan 2 askerden 1'i öldü, 1'i de yaralandı.

■ Bitlis'e bağlı Kelhok köyü yakınlarında 1 çoban TC güçleri tarafından öldürüldü.

■ Adıyaman'ın kırsal kesiminde düşman güçleriyle gerilla güçleri arasında meydana gelen çatışmada çok sayıda düşman askeri öldürüldü.

2 Ağustos 1993

■ Batman'ın Kozluk ilçesine bağlı Tımok (Gümüşörgü) köyü jandarma karakoluna gerillalar tarafından düzenlenen baskında 60 düşman askeri öldürüldü. Ayrıca gerillalar tarafından yola döşenen mayına çarpan askerlerden 7'si ölürken, 5 araç da imha oldu.

■ ARGK gerillalarının Sason Jandarma Karakolu'na düzenledikleri baskında çok sayıda düşman askeri öldürüldü.

■ Batman'da Sêbanê (Karameşe) köyünde 1 sağlık ocağı ve 1 ilkokul gerillalar tarafından ateşe verildi.

3 Ağustos 1993

■ İstanbul-Gaziosmanpaşa'da düşmana ajanlık yapan Abdullah Polat, ARGK şehir gerillalarınca cezalandırıldı.

■ ARGK gerillaları Dersim'in Pülümür ilçe merkezini basarak, Jandarma Merkez Komutanlığı'nı, Polis lojmanlarını, Tarım İlçe Müdürlüğü'nü, Petrol Ofisi benzin istasyonunu ve 2 tankeri ateşe verdiler. Eylemde 2 kişi yaralandı.

■ Van'ın Çatak ilçesine bağlı Ferxınıs (Üvecik) korucu köyünü basan ARGK gerillaları ile TC ordu birlikleri ve korucular arasında çıkan çatışmada 2 düşman askeri öldürüldü, 1 korucu da yaralandı.

■ Şemdinli'de bulunan Aktütün Jandarma Karakolu'na düzenlenen baskında 1 düşman askeri öldürülürken, 2 asker de yaralandı.

■ Erzurum'un Hınıs ilçesine bağlı Kahlık, Şabedin, Aruz (Yolüstü), Armasi ve Demirci köylerine baskın düzenleyen ARGK gerillaları bu köylerde bulunan ilkokulları yaktılar. Gerilla baskınından sonra TC güçleri, halkın üzerine rastgele ateş açması sonucu çok sayıda kişi yaralandı. Toplam 40 kişiyi gözaltına aldı.

■ Dersim-Elazığ yolu üzerinde bulunan 1 un fabrikası gerillalar tarafından yakıldı, fabrika bekçilerine ait 2 adet G-3 silahına da el konuldu.

■ Çukurca-Pinyaniş mıntıkasında düşman birlikleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 3 askeri öldürüldü.

4 Ağustos 1993

■ Diyarbakır şehir merkezinde 1 yurtsevere ait berber dükkanı kontralar tarafından bombalandı.
■ ARGK gerillalarının, Yüksekova ilçesindeki Role İstasyon Karakolu'na düzenledikleri baskında, 1 üsteğmen, 1 uzman çavuş, 6 asker ve 2 korucu öldürüldü. Baskında 4 korucu ve 2 asker de yaralandı.
■ Silvan ilçesinde Mala Elika (Kazandağı) Karakolu'na gerillaların düzenledikleri eylemde, 26 düşman askeri öldürüldü. Baskın sonrası düşmanın başlattığı operasyonlarda halkın üzerine rastgele ateş açılması sonucu 5 köylü yaralandı, 30 köylü de gözaltına alındı.
■ Diyarbakır'da tuhafiyecilik yapan Murat Çobanoğlu kimliği belirsiz kişiler tarafından öldürüldü.
■ İran sınırında bulunan Esendere Gümrük Kapısı ARGK gerillaları tarafından 3 saat boyunca kontrol altında tutuldu. Gerillalar 150 aracı durdurarak kimlik kontrolü ve propaganda yaptı. Eylemde 1 oto ve 2 panzer de imha edildi.
■ ARGK şehir gerillaları, Mersin PTT Ataş Deposu ile Mersin Belediyesi asfalt şantiyesine yaptıkları saldırıda 3 kamyonu ateşe verdiler.
■ Dersim merkezde 2 ilkokul gerillalar tarafından yakıldı.
■ 28 Temmuz tarihinde TC güçleri tarafından kaçırılan Gündem gazetesi Bitlis muhabiri **Ferhat Tepe**'nin cesedi Elazığ'ın Hazar Gölü yakınlarında bulundu.

5 Ağustos 1993

■ Mutki ilçesine bağlı Kavakbaşı nahiyesinde gerillaların pusu atması sonucu Şekak aşiretinden olan 32 korucu öldürülürken, 15 korucu yaralandı. Koruculara ait 6 araç imha edildi. Gerillalar 3 milyara da el koydu.
■ Solhan ilçesine bağlı Arslanbeyli köyünün Konakbaşı mezrasına baskın düzenleyen kimliği belirsiz kişiler 11 kişiyi öldürdüler.
■ Bingöl'ün Eskikardeş köyü yol ayrımında devriye gezen düşman güçlerine gerillalar tarafından açılan ateş sonucu 1 asker yaralandı.
■ Baykan'a bağlı Çaykan ve Ziyaret beldeleri arasında yolu kesen gerillaların Kermatê karakol komutanının da içinde bulunduğu korucu aracını taraması sonucu karakol komutanı ağır yaralandı.
■ 31 Ağustos tarihinde Nurhak dağlarında çıkan çatışmada şehit düşen **Kamber YAVUZ**'un Adıyaman'da düzenlenen cenaze törenine 3 bin kişi katıldı. Törende "Biji Serok APO, Biji PKK ve Hewal Kamber Namırın" sloganları atıldı.
■ Diyarbakır'ın Çınar ilçesi Milli Eğitim Müdürü Mecit Yalçın kimliği belirsiz kişiler tarafından öldürüldü.
■ Sarıkamış'a ARGK gerillalarının düzenledikleri baskında 2 korucu yakını öldürüldü, koruculara ait 2 ev de yakıldı.
■ Dersim-Ovacık karayolunun gerillalar tarafından kesilmesi sonucu, TC güçleriyle çıkan çatışmada 4 asker öldürüldü, 5 asker de yaralandı.
■ Mardin'e bağlı Omeryan Mıqrê köyü yoluna gerillalar tarafından döşenen mayının patlaması sonucu 2 korucu öldü, 1 TEK memuru yaralandı.

6 Ağustos 1993

■ Adıyaman merkez ve çevre köylere düşman güçlerinin yaptıkları baskınlarda 100 kişi gözaltına alındı.
■ Adıyaman'a bağlı Azik (Yazıbalı) köyünde düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada Fatma Daymaz adlı gerilla yaralı olarak düşman güçlerine esir düştü.
■ Hakkari-Yüksekova karayolu ARGK gerillaları tarafından 2 saat boyunca kesilerek kimlik kontrolü yapıldı.
■ Bitlis'in Hizan ilçesinde Xeyda köyü korucularıyla gerillalar arasında çıkan çatışmada **Sevdin MUTLU (Bişar)** adlı gerilla şehit düştü. Çatışmanın olduğu gün Xeyda köyü korucularından 40 korucu silahlarını bırakarak istifa etti.
■ Kığı-Damlıca korucu köyünü basan ARGK gerillalarının korucularla girdikleri çatışmada 1 korucu yaralandı. Koruculara ait 8 adet silah, 1300 adet mermi, 32 adet şarjör, 1 adet askeri yelek ve 100 Avustralya dolarına el konuldu.
■ Bingöl'e bağlı Yayladere elektrik trafosu gerillalar tarafından imha edildi.
■ Mardin'in Miqrê köyü korucularının halka saldırması sonucu çıkan çatışmada, halk 2 korucuyu öldürdü, 1 korucuyu da yaraladı.

7 Ağustos 1993

■ Siirt'ten Şırnak'ın Güçlükonak ilçesine askeri malzeme taşıyan araçlara ARGK gerillalarının düzenlediği saldırıda 4 araç şoförü öldürüldü.
■ Diyarbakır'ın Çınar ilçesine bağlı Guco ile Kubuk köyleri arasında korucularla gerillalar arasında çıkan çatışmada 6 korucu öldürüldü, 6 gerilla da şehit düştü.
■ Muş'un Konutbekler (Anzar) köy imamı **Muhyettin Taştekin** (60) adlı yurtsever, kontralar tarafından öldürüldü.
■ Diyarbakır-Bağlar-Kuruçeşme semtinde Hasan Okur ve Osman Göker'e ait dükkanların bombalanması sonucu, Hasan Okur ve Osman Göker yaşamlarını yitirdi.
■ Sason-Davistik köyünde, bir korucu babasının ARGK gerillaları tarafından esir alınması sonucu 7 korucu silahlarını bırakarak istifa ettiler. Korucular, 1 adet kalaşnikof, 1 adet bruno silahını da gerillalara teslim ettiler.
■ Iğdır'da 1 ajan ve bir köy korucusu gerillalar tarafından öldürüldü. Ajana ait silaha el konuldu.
I İdil'de 2 ajan, gerillalar tarafından cezalandırıldı.
■ İdil'de ARGK gerillalarının düşman birliklerine kurduğu pusuda 2 asker öldürüldü.
■ Nusaybin'de TC güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada **Serdar YAĞIZ** adlı gerilla şehit düştü.
■ Varto'da karayollarına ait bir şantiye ARGK gerillaları tarafından basıldı. Eylemde 1 dozer, 1 kamyon imha edildi, 19 milyon lira paraya el konuldu.
■ Kozluk ilçe merkezi yakınlarında Mehmet Sanelçi, oğlu ve iki akrabası gerillalar tarafından öldürüldü. Bu şahıslar 1985'te 8 gerillanın, 1988'de yine bir grup gerillanın şahadetine yol açmışlardı.
■ Solhan'a bağlı Geliyê Hûra mıntıkasına baskın düzenleyen gerillalar koruculara ait 14 baş koyuna el koydular.

8 Ağustos 1993

■ Silvan'a bağlı Sidekne köyü korucularından 50 korucu silahlarını ve koruculuğu bıraktı.
■ Ağrı'ya bağlı 8 köy, toplu halde koruculuğu ve silahlarını bıraktı. 8 köydeki toplam korucu sayısı 92'dir.
■ ARGK gerillalarının Kerboran-Kerbenk Karakolu'na kurduğu pusuda 20 köy korucusu ile düşman askeri öldürüldü.
■ Uludere'ye bağlı Kıror-Şıvet arasında gerillalar tarafından yola döşenen mayına çarpan bir panzer ve içindeki düşman askerleri imha oldu.
■ Uludere'ye bağlı Becuh-Kıror arasındaki yola döşenen mayının patlaması sonucu 2 köy korucusu ve 1 kadın öldü, 2 köy korucusu da yaralandı.
■ Gabbar-Bızenke yoluna gerillaların döşediği mayına çarpan bir korucu traktörü imha oldu.
■ Beytüşşebap'ta gerilla güçleriyle TC ordu güçleri arasında çıkan çatışmada 2 köy korucusu, 2 asker öldürüldü.
■ Şırnak'ta 1 helikopter gerillalar tarafından düşürüldü.
■ Batman'da kontra elemanları, **Selim Oğuz, Ekrem Kavgin** (Belediye işçisi) ve **Mehmet Yaşar** (DEP üyesi) adlı yurtseverleri katlettiler.
■ Sason'a bağlı Gezike köyüne baskın düzenleyen TC güçleri halktan 1 kişiyi katlettiler.
■ Diyarbakır'ın Çermik ilçesine bağlı Ziblik köyünde 4 korucu ve 4 korucu yakını gerillalar tarafından öldürüldü.
■ Bitlis'e bağlı Magêbiyan köyü Hezo (Kuşlu) mezrası düşman güçleri tarafından bombalandı. Bombalama sonucu halktan 1 kişi öldü.
■ ARGK gerillaları Tatvan-Van karayolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. TEK'e ait 1 TIR, 2 kamyon da imha edildi.
■ Mutki'ye bağlı Aspıncar (Üstyayla) köyü muhtarı korucular tarafından öldürüldü.
■ ARGK gerillaları, Uludere'ye bağlı Kalemli köyüne baskın düzenleyerek koruculara ait 3 evi yaktılar. Baskında 3 korucu da yaralandı.
■ Mutki'ye bağlı Altınak köyü muhtarı gerillalar tarafından öldürüldü.
■ Baykan'da 41 korucu silahlarını bırakarak istifa etti.
■ Kozluk'ta kepenk kapatmayan ve devletle ilişki içinde olan 4 dükkana gerillalar tarafından bomba atıldı.
■ Diyarbakır'ın Çermik ilçesine baskın düzenleyen gerillalar, ilçede bulunan Mermer İşletmesi'ne ait 4 adet kalaşnikof silaha el koydu.
■ Malazgirt-Xırbê karayolunda bulunan elektrik santralı gerillalar tarafından imha edildi.
■ Siverek-Girêsor köyüne gerillaların yaptığı baskında 2 ajan öldürüldü.

9 Ağustos 1993

■ İdil ilçesine bağlı Dikê (Yörük) köyü muhtarı ve kardeşi gerillalar tarafından öldürüldü.
■ Batman'ın Kozluk ilçesine bağlı Melefon (Tuzlagöz) köyünde devletle işbirliği içinde olan 3 kişi gerillalar tarafından cezalandırıldı.
■ Solhan'a bağlı Kale köyünde koruculara ait 3 ev yakıldı.
■ Muş-Hasköy arasındaki karayollarına ait bir şantiyeye baskın düzenleyleyen gerillalar, 100 fünye, 40 dinamit lokumuna el koydular.
■ Nusaybin'e bağlı Gırınê köyündeki radyolink merkezi ve merkezi koruyan karakol gerillalar tarafından basıldı. Önemli tahribatların olduğu saldırıda düşmanın kayıpları hakkında kesin bilgi alınamadı.
■ Erzurum'da karayollarına ait bir yakıt istasyonu gerillalar tarafından yakıldı.
■ Uludere-Şi köyü yoluna döşenen mayına çarpan traktörde 3 korucu öldü, 6 korucu yaralandı.
■ Kerboran-Kerben Karakolu'na gerillaların düzenlediği baskında düşman güçlerinden 20 asker ve 1 çete öldürüldü.
■ Yüksekova'ya bağlı Şile köyünde 32 korucu silahlarını bırakarak istifa etti.
■ Hakkari'nin Piyaniş köyünde çetelere ait 1600 koyuna el konuldu.
■ Yüksekova-Şemdinli yolu gerillalar tarafından kesildi. 100 civarında aracın durdurulduğu eylemde kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı.
■ 4 Ağustos'ta TC güçleri tarafından katledilen Özgür Gündem gazetesi Bitlis muhabiri Ferhat Tepe'nin cenaze törenine 5 bin kişi katıldı. Törende "Şehit Namirin, Ferhatlar ölmez, Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganları atıldı. Ayrıca Bitlis esnafı Ferhat Tepe'nin katledilmesini protesto etmek amacıyla kepenklerini indirdi.

10 Ağustos 1993

■ Gerilla birliklerinin Digor'a yaptıkları baskında TC'ye ait resmi kuruluşları ağır silahlarla tarandı.
■ Hamur Jandarma Karakolu'nu basan gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 2 asker öldürüldü, 8 asker de yaralandı.
■ Bingöl'e bağlı Sancak ilçesi jandarma karakolu'nu basan ARGK gerillaları karakol komutanı ve 2 düşman askerini öldürdüler, 2 askeri de yaraladılar.
■ Ağrı'nın Hamur ilçesini basan TC güçleri 100 kişiyi gözaltına aldılar.
■ Hamur'a baskın düzenleyen gerilla güçleri 1 korucuyu öldürdü.
■ Urfa'nın Suruç ilçesinde düşmanla işbirliği içinde olan 1 ajan, gerillalar tarafından cezalandırıldı.
■ Urfa'nın Siverek ilçesine bağlı Çixrik köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları 5 korucuyu öldürdüler.
■ Siverek'e bağlı Girêsor köyüne baskın düzenleyen gerilla birlikleri koruculara ait 4 evi ateşe vererek yaktılar.
■ Bingöl'ün Genç ilçesinden Çöy köyüne giden korucu minibüsüne ARGK gerillaları tarafından açılan ateş sonucu 8 korucu ve yakını öldürüldü.
■ Şemdinli'ye bağlı Bıdaze köyünü basan gerillalar koruculara ait 2 evi yaktılar. 6 korucu da gerillalar tarafından rehin alındı.
■ Dersim'de ARGK gerillaları tarafından 1 helikopterin düşürülmesi sonucu 1 yarbay, 1 kurmay binbaşı ve 1 pilot teğmen öldü. Helikopterin içinde bulunan diğer 3 kişi de yaralandı.
■ Suruç'a bağlı Akören, Kosa (Köseler), Masen (Çaykara) ve Cendo (Ağıntaş) köylerinde toplam 7 korucu silahlarını bırakarak istifa etti.
■ Uludere'de ARGK gerillalarının TC güçlerine kurduğu pusuda 12 düşman askeri öldürüldü, 2 asker yaralandı.
■ Muş'a bağlı Kani köyünde devletle işbirliği içinde olan 1 kişi gerillalar tarafından cezalandırıldı.
■ Genç-Başır köyünde 4 korucu silahlarını bırakarak istifa etti.
■ İdil'e baskın düzenleyen gerilla birlikleri polis lojmanları ve kaymakamın evini silahlarla taradılar. Ayrıca 1 panzer de imha edildi.
■ Kığı'ya bağlı Arok köyüne baskın düzenleyen gerillalar, koruculara ait 11 adet kalaşnikof ve 28 jarjöre el koydular.
■ Savur'da gerillaların yola döşedikleri mayına çarpan koruculardan 7'si yaralandı.
■ Sivas'a bağlı Divriği ilçe merkezinde 2000 kişi TC devletinin Kürdistan'daki katliamlarını protesto etmek amacıyla yürüyüş düzenledi.
■ Gerilla birlikleri Karlıova-Yedisu arası ile Solhan-Karlıova arasında yolları bombaladılar.

11 Ağustos 1993

■ Çırav mevkiinde düşmanla gerilla güçleri arasında çıkan çatışmada çok sayıda asker öldü, 1 helikopter düşürüldü, 1 gerilla da şehit düştü.
■ Şırnak-Eruh karayolunda düşmana kurulan pusuda 1 tank, 1 uçaksavar imha edildi.
■ Şırnak-Uludere karayolunda düşman birliklerine kurulan pusuda 2 cemse imha edildi. Düşmanın kayıpları konusunda kesin bilgi alınamadı.
■ Mardin'in Savur ilçesine bağlı Baqeysê (Köprülü) köyüne baskın düzenleyen TC güçleri köyü tamamen yakarak 5 köylüyü de kurşuna dizdiler. Operasyondan dönen TC güçlerinin ARGK gerillalarının pususuna düşmeleri sonucu 10 asker öldürüldü.
■ Başkale'ye bağlı Esenyamaç köyünde devlet güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 astteğmen öldürüldü.
■ Nusaybin-Cizre karayolunu kesen ARGK gerillaları çok sayıda aracı durdurarak kimlik kontrolü ve halka yönelik propaganda yaptılar.
■ Hakkari karayolu gerillalar tarafından kesilerek 3 dozer, 2 taksi ve yol kenarında bulunan 1 tavuk çiftliği ateşe verilerek yakıldı.

12 Ağustos 1993

■ Savur'da düşmanla gerillalar arasında çıkan çatışmada 1 astsubay, 8 asker öldürüldü. Çatışmada 3 gerilla da şehit düştü.
■ Diyarbakır'ın Ergani ilçesi yakınlarında bulunan karayollarına ait Asfalt Şantiyesi ARGK gerillaları tarafından basıldı. Baskında 1 grayder ve İnter kamyonu ateşe verilerek yakıldı. Hasarın 5 milyar civarında olduğu bildirildi.
■ ARGK gerillalarının Üzümlü Taburu'na düzenledikleri baskında 23 asker öldürülürken, 3 gerilla da şehit düştü. Eylemde 9 adet G-3 silahı ele geçirildi.
■ Diyarbakır'da seyyar satıcılık yapan **Mikail Alp** adındaki yurtsever kontralar tarafından öldürüldü.

13 Ağustos 1993

■ ARGK gerillalarının Çukurca'ya bağlı Deştan (Üzümlü) Karakolu'na yaptıkları baskında, 9 asker öldürüldü, kimliği tespiti edilemeyen 5 gerilla da şehit düştü.
■ İdil'e bağlı Hespist (Yarbaşı) köyüne baskın düzenleyen TC güçleri 100 evi ateşe vererek yaktılar.
■ Aralık ilçesinde BM İnşaat Şantiyesi'ni basan ARGK gerillaları şantiyeyi ateşe vererek yaktılar. Gerillalar şantiyede bulunan 5 telsize de el koydular. Daha sonra gerillalar kaymakamlık, jandarma, emniyet ve diğer resmi kuruluşlara taciz ateşinde bulundular. Aralık karayolu üzerindeki köprü de gerillalar tarafından imha edildi.
■ Ergani ilçesine bağlı Salar Tren İstasyonu gerillalar tarafından yakıldı. Eylem sonrasında TC güçleri ilçe merkezini taciz ateşine tuttular.
■ Diyarbakır-Batman arasında bulunan Batman Baraj Şantiyesi gerillalar tarafından basıldı. Baskında 30 araç imha edildi.
■ Dargeçit ilçe merkezine baskın düzenleyen gerillalarla düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 teğmen ve 1 asker öldürüldü.
■ Siirt-Kurtalan arasında bulunan ormanlık alan TC güçleri tarafından yakıldı.
■ Hozat ilçesine bağlı Tavuklu köyü ilkokulu gerillalar tarafından yakıldı.
■ Elazığ'ın Alacakaya ilçesine bağlı Gürçubuk köyünde 5 korucu silahlarını bırakarak istifa etti.
■ ARGK gerillaları Bulanık-Hasan mıntıkası yol yapımında kullanılan 2 kamyonu ateşe vererek yaktılar.
■ Şemdinli'ye bağlı Gerdi mıntıkasında 80 küçük baş hayvana gerillalar tarafından el konuldu.
■ Yüksekova-Esendere karayolu gerillalar tarafından kesilerek 1 astsubay, 1 asker esir alındı.
■ Yüksekova'da 1 kontra elemanı ARGK gerillaları tarafından cezalandırıldı.

14 Ağustos 1993

■ Derik-Mazıdağı yolunu kesen gerillalar, kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar.
■ İstanbul-Okmeydanı'ndaki Perpa

Garzan'da ateşkesin sona ermesinden bugüne kadar meydana gelen olayların bilançosu şöyledir:

Toplam eylem sayısı: 96
Toplam düşman kayıpları:
Çete: 88 ölü, 37 yaralı.
Ajan: 10 ölü.
Asker: 81 (bunlardan 5'i subay), 10'dan fazla yaralı.
Polis: 6 ölü

Kamulaştırılan askeri malzemeler:
78 adet ferdi silah, 268 adet şarjör, 2 adet G3 roketi, 8517 adet mermi, 7 adet el telsizi, 10 adet tabanca, 4 adet çanta, 12 adet yelek, 6 adet dürbün; ayrıca 87 milyon TL ve 100 torba erzak.

İmha edilen malzemeler:
4 panzer, 2 tank, 14 askeri araba, 1 uçaksavar, 1 adet 120'lik top, 1 adet havan, 3 adet MG-2 orta otomatik silahı.

Ayrıca diğer eylemlerin dökümü de şöyledir:
4 şehir merkezi basıldı, 3 şehir merkezi kepenk indirdi, 3 ilkokul, 1 ortaokul, 1 Ticaret lisesi, 1 sağlık ocağı ve 36 araba yakıldı.
22 köy silah bıraktı.
Bir tren garı yakıldı, Tatvan yük trenine saldırıldı, trenin işlemesi durduruldu.
İzinsiz savaş bölgesine giren 6 turist belli bir süre alıkonuldu, eylem amacına ulaşınca serbest bırakıldılar.

Bu süre içerisinde meydana gelen kayıplarımız:
39 şehit, 4 hafif yaralı.

Düşman eline geçen silahlarımız:
24 adet ferdi silah, 1 adet el telsizi.

Ticaret Merkezi'nde 5 Devrimci Sol militanı devlet güçlerince öldürüldü.

■ Varto'ya bağlı bir korucu köyü gerillalar tarafından basıldı. Kesin sonuçlar ulaşamadı.

■ Bingöl'e bağlı Yedisu köyüne baskın düzenleyen gerillalar 2 korucu yakınını öldürdüler.

■ ARGK gerillalarının Van'ın Çatak ilçesine bağlı Nare korucu köyüne yaptıkları baskında korucu evlerini ateşe verilerek yakıldı.

■ Digor'a bağlı 48 köy, 15 Ağustos'u kutlamak için yürüyüşe geçti. Halkın üzerine askerlerin ateş açması sonucu 8 köylü öldü, 100'ün üzerinde kişi de yaralandı.

■ Erzincan'a bağlı Yaylabaşı Karakolu'na baskın düzenleyen gerillalar 1 yüzbaşı, 4 asker ve 2 korucuyu öldürdüler. Baskında 1 adet G-3, 1 adet kalaşnikof silaha el konuldu.

■ TC güçleri Şemdinli'ye bağlı Mikite köyüne düzenledikleri baskında 7 kadını öldürdü, 7 kişiyi de yaraladılar.

■ Çukurca karayoluna gerillaların döşediği mayının patlaması sonucu 1 astsubay ve 3 asker öldü.

■ ARGK gerillalarının Hani'ye bağlı Nerba korucu köyüne düzenledikleri baskında 5 korucu öldürüldü, 4 korucu da yaralandı.

■ Solhan'a bağlı Fergo Karakolu'na gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Düşman güçlerinden çok sayıda ölü ve yaralının olduğu baskının sonuçları hakkında kesin bilgi edinilemedi. Ayrıca aynı köyde koruculara ait 4 ev de ateşe verilerek yakıldı.

15 Ağustos 1993

■ Gerillalar Yüksekova'ya iki defa baskın düzenlediler. İlçedeki tüm resmi binalar ağır silahlarla vuruldu. Baskın anında 2 polis, 4 asker öldürüldü. Geri çekilme esnasında askerlere ait mevzilere döşenen mayınlara basan 5 asker öldü, 6 asker yaralandı. TC güçleri, gerillaların baskını ardından halkın üzerine ateş açarak birçok kişiyi yaraladı ve öldürüldü. Halka ait birçok ev ise tahrip edildi.

■ Yüksekova'ya bağlı Oramar'da, gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan ayrıca 1 helikopter düşürüldü, çatışmada çok sayıda düşman askeri öldürüldü.

■ Elbistan'ın Engizek dağlarında düşman güçleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 7 gerilla şehit düştü.

■ Erzincan'a bağlı Yaylabaşı köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 uzman çavuş, 1 üsteğmen öldürüldü, 1 asker de yaralandı.

■ Erzincan'ın merkezine gerillaların düzenledikileri baskında 1'i subay toplam 4 düşman askeri öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Kontralar Bingöl'ün Genç ilçesine düzenledikleri baskında 13 yaşındaki bir kız çocuğunu kurşuna dizerek öldürdüler.

■ Diyadin'e bağlı Yukarı Bazırgan (Satıcılar) köyüne gerillaların düzenledikleri baskında 2 korucu öldürüldü.

■ ARGK gerillalarının E-23 karayolunda karayollarına ait bakım evine düzenledikleri baskında 1 adet dozer, 1 adet kepçe ve 1 adet tanker imha edildi.

■ Erzincan'a bağlı İliç ilçesi Sabra köyüne baskın düzenleyen gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 asker öldürüldü, 3 asker de yaralandı.

■ Dersim'e bağlı Çemişgezek-Günbaşı köyü gerillalar tarafından basıldı. 6 ajan öldürüldü, 1 ajan da yaralandı. Baskında 3 adet kırma ve 5 milyona el konuldu.

■ Sivas'a bağlı Divriği ilçesi elektrik trafosu gerillalar tarafından imha edildi.

■ Yayladere-Karakoçan yolu gerillalar tarafından kesildi. 2 kamyon yakıldı. Eylemde 1 adet akü, 1 adet teybe el konuldu.

■ Bitlis'e bağlı Hizan ilçesine gerillalar tarafından düzenlenen baskında düşman güçlerinden çok sayıda asker öldürüldü. Kesin sonuçlar hakkında bilgi edinilemedi.

■ Patnos'a bağlı Çekçeko ile Sevin korucu köylerine baskın düzenleyen gerillalar koruculara ait 9 adet kalaşnikof, 36 şarjör, 1000 adet kalaşnikof, mermisine el koydular.

■ Çırav'da gerillaların düşman güçlerine attığı pusuda 7 düşman askeri öldürüldü, 20 asker de yaralandı.

■ Malazgirt ilçesinde bir araya gelen binlerce kitle 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümü kutlandı. Ateş açan düşman güçler, sayı öğrenilmeyen halktan insanları öldürdü ve yaraladılar.

Ayrıca Kürdistan'da ve Türkiye metropollerin Kürdistanlı yurtseverler çeşitli eylem biçimleriyle 15 Ağustos Atılımı'nın yıldönümünü kutladılar.

16 Ağustos 1993

■ Solhan'a bağlı Kale köyü korucularına yönelik gerillaların yaptıkları eylemde, koruculara ait evler ateşe verildi. Çatışmada askerlerden 1'i yaralandı; 1 gerilla şehit düştü, 1 gerilla da yaralandı.

■ ARGK gerillalarının Doğubeyazıt'taki düşman taburuna düzenledikleri baskında 27 düşman askeri öldürüldü.

■ Gerillaların Iğdır-Doğubeyazıt Kabaoğlu Jandarma Karakolu'na düzenledikleri baskında 13 asker öldürüldü.

■ Diyarbakır'a bağlı Ambar köyüne baskın düzenleyen ARGK birlikleri 1 kontrayı öldürdüler.

■ Van'ın Çaldıran ilçesi Egekumet korucu köyüne baskın düzenleyen gerillalar 7 korucuyu öldürdüler, 1 astsubay, 7 korucuyu yaraladılar. Koruculara ait 3 ev de ateşe verildi. Ayrıca 2 adet kalaşnikof, 1 adet radyo ve 1 fotoğraf makinesine el konuldu. Çatışmada Rızgar adında bir gerilla da şehit düştü.

■ Dersim'e bağlı Ovacık Jandarma Karakolu'na baskın düzenleyen gerillalar, çok sayıda düşman askerini öldürdüler. Baskının sonuçları hakkında kesin bilgi edinilemedi.

17 Ağustos 1993

■ Uludere'nin Roboski-Kıror karayolu gerillalar tarafından kesilerek kimlik kontrolü ve propaganda yapıldı. Daha sonra gerillaların kurduğu pusuya düşen 2 araba ve içindeki 15 asker imha edildi, 1 çete yaralandı. Eylemde 2 adet kalaşnikof, 1 gece dürbününe el konuldu.

■ Uludere'ye bağlı Şıvêt ve Meydan Karakolu'na gerillaların düzenlediği baskında 4 asker öldürüldü.

■ Uludere-Şivêt karayoluna gerillaların döşediği mayına çarpan 1 asker yaralandı.

■ Dersim'in Batman köyü yakınlarında gerillaların kurduğu pusuda 1 panzer ve içindeki özel tim elemanları imha edildi.

■ Dersim-Tilke Karakol'una erzak götüren 1 helikopter gerillaların ateş açması sonucu yara aldı.

■ ARGK gerillaları Ağrı Emniyet Binası'na saldırı düzenlediler. Kesin sonuçlar hakkında bilgi alınmadı.

■ Hazro'da bir ajan gerillalar tarafından cezalandırıldı.

■ Diyarbakır'a bağlı Dicle ilçesinde gerillaların kurduğu pusuda çok sayıda düşman askerinin öldürüldüğü bildirildi.

■ Savur'da düşman güçleri ile gerillalar arasında çatışma çıktı. Kesin sonuç alınamadı.

■ Solhan'a bağlı Kale korucu köyü yoluna gerillaların döşediği mayının patlaması sonucu 1 panzer imha oldu, panzerin içinde bulunan 2 asker öldü.

■ Derik ilçe merkezini basan ARGK gerillaları, TEK binası ile devlete ait birçok resmi binayı ateşe verdiler.

■ Dersim'e bağlı Pertek Sağman köyüne baskın düzenleyen gerillalar 2 ajanı öldürdüler, 1 kamyon, 1 minibüs, ve 5 evi de ateşe verdiler.

■ Sason'a bağlı Erdemli köyü gerillalar tarafından basıldı, 7 korucu rehin alındı. Eylemde koruculara ait 5 adet kalaşnikof, 26 adet şarjör, 935 adet mermi, 1 adet el telsizi, 1 adet dürbün, 5 adet askeri yelek, 3 adet tabanca, 29 adet tabanca mermisine el konuldu.

■ Ağrı'da baskın düzenleyen gerillalar YSE ait 3 arabayı ateşe verdiler.

■ Gerilla birlikleri, Gercüş-Batman yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Kontrole uymayan 1 kontra arabası ve içinde bulunanlar imha edildi.

■ Hasankeyf'e bağlı Derhave korucu köyüne baskın düzenleyen gerillalar ile korucular arasında çıkan çatışmada 1 korucu öldürüldü, 1 korucu da yaralandı. Ayrıca koruculara ait 4 ev de ateşe verilerek yakıldı.

18 Ağustos 1993

■ Şırnak-Besta Belüginê Karakolu'na gerillaların yaptığı saldırıda 7 asker öldürüldü. **Zeki** adında bir gerilla da şehit düştü.

■ Yüksekova'ya bağlı Dare korucu köyü gerillalar tarafından basıldı. Baskında 1 adet karnas, 1 adet arbici, 9 adet kalaşnikof ve 1 adet telsize el konuldu.

■ ARGK gerillaları Çukurca'ya düzenledikleri baskında polis lojmanları, hükümet konağı, TEK binasını ağır silahlarla taradılar. Baskında 2 adet tabanca, 2 adet fotoğraf makinesine el konuldu.

■ Aralık'a bağlı Yukarı Çamurlu köyünde düşmanla işbirliği içinde olan 3 ajan ARGK gerillaları tarafından cezalandırıldı.

■ İdil'de düşmana ait 1 panzer gerillalar tarafından imha edildi.

■ Kurtalan'a bağlı Beşere köyüne baskın düzenleyen gerillalar 1 korucuyu öldürdü, 1'ni de yaraladılar.

■ Şırnak girişinde 4 panzer gerillalar tarafından imha edildi.

■ Cizre-Bazıfte Karakolu gerillalar tarafından basıldı. Ölü ve yaralı sayısı hakkında bilgi edinilemedi.

■ Eruh'a bağlı Gıver köyüne baskın düzenleyen ARGK gerillaları 6 korucuyu esir aldı, koruculara ait 800 koyuna da el koydular.

■ Hakkari'ye bağlı Kinyaniş köyünde korucuların ait 600 koyuna gerillalar el koydular.

■ Hazro-Lice arasında operasyona çıkan düşman güçlerine gerillalar tarafından pusu atıldı. Ölü ve yaralı hakkında kesin bilgi edinilemedi.

■ Bingöl'e bağlı korucu köyü Dilbe yoluna gerillaların döşediği mayının patlaması sonucu 2 korucu öldü, 1 korucu da yaralandı.

■ Kars'a bağlı Selim ilçesine baskın düzenleyen gerillalar, TC'ye ait birçok resmi kurumu ağır silahlarla taradılar.

■ ARGK gerillaları Mutki-Baykan yolunu keserek kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar. Eylemde 3 korucu yakını gerillalar tarafından rehin alındı.

■ ARGK gerillaları Erzincan'a bağlı Eğin ilçesinde baraj şantiyesini basarak, 5 kepçe, 1 kamyon ve 1 pikabı ateşe verdiler.

■ ARGK gerillalarının İdil'e bağlı File köyünde düşman güçlerine kurduğu pusuda 1 panzer, 2 cemse imha edildi. Düşman kayıpları hakkında kesin bilgi edinilemedi.

19 Ağustos 1993

■ Uludere-Meydan Karakolu'na baskın düzenleyen gerillalar 5 düşman askerini öldürdüler.

■ Bitlis-İpek yolu Vadisi'nde 4 korucu köyü (Deştanê, Rıjlek, Argo, Koçe) silahlarını bıraktı.

■ Gerillaların Hozat-Karaoğlan arasında düşman güçlerine kurduğu pusuda 2 düşman askeri öldürüldü.

■ Serhad'a bağlı Kağızman'ın Çendili, Sarıkamış'ın Topveren köylerinde bulunan korucuların tümü silahlarını bırakarak istifa ettiler.

■ ARGK gerillaları Kozluk karayolunu keserek 11 asker, 2 uzman çavuşu esir aldılar.

■ Cizre-İdil arasında bulunan Hernebat Karakolu'na gerillaların gerçekleştirdikleri baskında 8 asker öldürüldü. 8 araçda ateşe verildi.

■ Çırav'da düşmanın döşediği mayına basan **Necmettin BURT** adlı gerilla şehit düştü.

■ Kurtalan-Siirt yolu arasında gerillaların düşmana kurduğu pusu sonucu çok sayıda düşman askeri öldürüldü, 4 cemse ile asker taşıyan 1 otobüs imha edildi.

20 Ağustos 1993

■ Yüksekova'ya bağlı Paye korucu köyünde bulunan 73 korucu silahlarını tümden bırakarak istifa ettiler.

■ DEP Diyarbakır il delegesi **Musa Ak** kontrgerilla tarafından öldürüldü.

■ Diyarbakır-Hani ilçesi karayolunu kesen gerillalar kimlik kontrolü ve propaganda yaptılar.

■ Uludere Yekmal Taburu gerillalar tarafından basıldı. Düşman güçlerinden çok sayıda ölü ve yaralının olduğu eylemin kesin sonuçları hakkından bilgi edinilemedi.

■ Yüksekova'ya bağlı Xalıtdara köyünde 25 korucu gerillalar tarafından rehin alındı.

■ Yüksekova'ya bağlı Aparta köyünü basan gerillalar düşmanla işbirliği içinde olan 4 kışiyi cezalandırdı.

■ Bingöl-Genç'te 1 ajanın evi ve 1 okul gerillalar tarafından ateşe verilerek yakıldı.

■ Genç'e bağlı Mıçır Karakolu'nun yoluna döşenen mayının patlaması sonucu karakola erzak götüren 1 kamyon imha oldu.

■ Diyarbakır-Terkan yolu gerillalar tarafından kesilerek 1 mühendis ile 1 korucunun oğlu rehin alındı.

■ Kulp-Sason karayolu arasına döşenen mayının patlaması sonucu 4 düşman askeri öldü, 1 asker de yaralandı.

■ Mutki'ye bağlı Herte korucu köyüne baskın düzenleyen gerillalar ile korucular arasında çıkan çatışmada 1 korucu öldürüldü, 2 korucu da yaralandı. Çatışmada Batmanlı **Xebat** kod isimli gerilla ise şehit düştü.

■ Karlıova'ya bağlı Lıcık Karakolu'na baskın düzenleyen gerillalar ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 1 asker öldürüldü, 2 asker de yaralandı.

■ Gerilla birliklerinin İdil ilçe merkezine düzenledikleri baskında 1 panzer imha edildi, birçok resmi kurum ve kuruluşda ağır silahlarla tarandı.

21 Ağustos 1993

■ Iğdır'a bağlı Sultantop, Çiftlik ve Dujik (Dilek) karakolları ARGK gerillaları tarafından basıldı. 68 düşman askeri öldürüldü.

■ Diyarbakır'ın Silvan ilçesine baskın düzenleyen gerilla birlikleri ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada 12 asker öldürüldü, 1 gerilla da yaralandı.

■ Diyarbakır'ın Dicle ilçesine bağlı İsmailboğa köyünde düşman birlikleriyle gerillalar arasında çıkan çatışmada 8 asker öldürüldü.

■ Dersim'in Çemişgezek ilçesi kırsalında TC birlikleriyle ARGK gerilla birlikleri arasında çıkan çatışmada 2 düşman askeri öldürüldü.

■ Botan'ın Besta mıntıkasına yönelik operasyona çıkan TC birliklerine gerillaların kurduğu pusuda 9 TC askeri öldürüldü.

■ Uludere'ye bağlı Meydan Karakolu'na gerillaların düzenlediği baskında 3 düşman asker öldürüldü.

■ ARGK gerillaları Sason'a bağlı Camalan korucu köyünü basarak koruculara ait tüm evleri ateşe verdiler.

■ Gerilla birlikleri Muş-Kurtalan tren istasyonunu ateşe vererek yaktılar.

■ Bingöl-Genç-Selvi Karayolları bakım evi binası gerillalar tarafından ateşe verildi.

■ Doğubeyazıt'ta 1 kontra elemanı gerillalar tarafından öldürüldü.

22 Ağustos 1993

■ ARGK gerillalarının Uludere'ye bağlı Sagırık Tugayı'na düzenledikleri baskında çok sayıda düşman askeri öldürüldü. Baskın hakkında kesin bilgi edinilemedi.

■ Uludere'ye bağlı Bozyan köyü TC güçleri tarafından boşaltıldı.

■ Düşman güçleri Cizre'ye yaptıkları baskında 3 evi ateşe verdiler.

■ Diyarbakır'a bağlı Lice ilçesinde gerilla birliklerinin düşman güçlerine kurduğu pusuda çok sayıda düşman askeri öldürüldü.

■ ARGK gerillaları Malazgirt'te 1 şantiyeye baskın düzenlediler. Şantiye de büyük hasar meydana geldi.

Dönüşmemekte ısrar eden kişilik ...

Baştarafı 15. sayfada

disiplin, kurallar ve pratikle bütünleştiği oranda ete kemiğe bürünür ve değişiklik yaratabilir. Benim tarzım; toplumdan, pratikten, savaştan kopuk tipler yaratır. Oysa partinin yaratmak istediği tiple, benim pratiğimin hedeflediği tip arasında bir benzerlik yoktur...

Sorunlara salt ideoloji açısından baktığım için aydın ve örgütsüz kesimlerle ilgilenme eğilimim daha fazladır. Ortak yönler bizi buluşturuyor, örgütsüzlük ve onun gerekleri bu durumda bende değişik şeyleri ön plana çıkarıyor. Örneğin kitlelerin ve kadroların örgütlenmesi yerine bir radyo ve televizyon kurulması, bunun aracılığıyla gerçeklerin anlatılması düşüncesi üzerine daha fazla yoğunlaşıyorum. Yoğunlaşma örgüt üzerine olmayınca ayrıksı, tali konular üzerine oluyor. Böylece örgütün düşündüğü, yoğunlaştığı konular ile benim yoğunlaştığım, düşündüğüm konular farklı oluyor. Ve bu beni asıl görevlerimden alıkoyuyor, kolektif çalışmadan alıkoyuyor, bireysel bir çalışmaya ve diğer sorunları küçük görmeye götürüyor. Kendi konularımı daha önemli bulduğum için diğer sorunları küçük görmeye götürüyor. Bu da bireyci bir aydın gibi davramaya itiyor.

Bir savaş örgütü içinde böyle davranma, böyle düşünme, böyle pratik sergileme kolektif çalışmayı bozar. Kuralları, disiplini laçkalaştırır, örgütü rahatsız eder. Nitekim çıkan sonuç da budur. ***Eğer bu sonuca doğru bir teşhis koymaz, örgütle pratikte bir kaynaşma sağlayamazsam, bu giderek olaylara-olgulara, örgüte farklı bakış açılarım bir teori düzeyine yükselir. O zaman eğilimler, pratik ayrılıklar örgütü farklı anlama teorik bir ayrılığa götürür."***

Bu görüş ve düşüncelerin sahibi için aslında bu noktadan sonra söylenecek tek şey, "Derhal ya parti çizgisine gel, ya da senin bu halka, halkın kurtuluş davasına getireceğin hiçbir yarar yoktur, aksine zarar üstüne zarar verirsin" uyarısını yapmaktan öte bir şey kalmamıştır. Selim unsurunun Avrupa pratiği tam anlamıyla böyle bir uyarıyı hak etmiştir. Hiç şüphesiz zindan pratiği, zindan öncesi pratiği, Akademi pratiği de bunun alt aşamalarıdır. O ilk günden son ana kadar hiçbir zaman parti bünyesinde erimeyi hedef almamış, arkadaş yapısıyla kendisini eş değerde görmemiş, sürekli halka ve arkadaşlara yüksekten bakmış, onları "köylü cahiller topluluğu" olarak algılamıştır. Yine partiye değer katma diye bir görevi kendine sorun etmemiş, ama partinin, halkın imkanlarını bireysel güdüleri ve kariyerizmi uğruna alabildiğine çarçur etmiştir. "Her şey benim için" felsefesini konuşturmak için tüm yolları-yöntemleri kendisine mübah görmüş, bunun için ayak kaydırma, dedikoduculuk, laçkalık, ahbap-çavuşluk yöntemlerine başvurmuştur. Örgüt dışı ilişki, duygusal ilişki, hemşerilik ilişkisi, resmiyetsizlik, disiplinsizlik, kısaca ne varsa hepsini, hem de arkadaş yapısına, partiye ve halka karşı sonuna kadar kullanmayı mübah, başvurmaya hakkı olan yollar olarak görmüştür. Nitekim onun partinin zıttına bu kadar dizginsiz gidişine partinin bir noktada "Dur!" demesi gerektiği ortadadır. Ve parti, Parti Önderliği sahasında son bir fırsat sunarak kendisini aşması, açımlaması, çözmesi, dönüştürmesi ve bu temelde PKK çizgisine gelmesi, onun örgüt anlayışına, yaşam tarzına inmesi çağrısında bulunmuş, bunun imkan ve fırsatını ardına kadar sunmuştur. Ama o ısrarla kendisinin doğru olduğunu vurgulamış, daha sonra birdenbire fikir değiştirerek aslında çok iyi bilincinde olduğu kişiliğini ortaya sermiş, fakat bu kişiliği yerle bir etme ve yerine partili militan kişiliği koyma cesaretini kendisinde göremediği için de kendisinin belirttiği tarzda "Parti bünyesinde eriyemeyerek ayrılık noktasına gelmiş" ve nihayet bunu gerçekleştirmiştir.

Sonuç: Aranılacak tek hak varsa, o da, Parti Önderliği'nin çabaları, binlerce şehidin kanı ve bir halkın topyekün emekleriyle kazanılan değerlerin hakkıdır!

Selim unsurunun gerçekliği sadece zindanda düşmanın yarattığı 12 Eylülist tiplemelerden bir tanesinin dışa vurumu oluyor. Parti imkanlarıyla Avrupa kentlerinden Rio'lara kadar uçak seyahatleriyle gitmeyi kendisinin bir "meziyeti" olarak görme yanılgısının sonucu olarak yaşayan birinin, parti dışına çıktığında açlık ve sefalete düşeceği, PKK dışında bir hiç olacağı açıktır. Ancak onu yaratanın, kendisini onca imkan sahibi kılanın, kendisine onur-şeref bahşedenin PKK olduğunun, kendisinin ise PKK karşısında bir zavallı olmaktan öteye gidemediğinin bilincine varması gerekiyor. Veya hak arayıcılığı yapanların kime ne kadar hak düştüğünü PKK tarihini yeniden okuyarak bilmeleri gerekir.

"Bendeki kişilik özelliği halktan kopuk, ona tepeden bakan, örgütlü mücadeleye gelememe yönüyle kemalizmin yarattığı aydın tipine, sözde çok şey söylemesine rağmen pratikte bunların gereklerini yerine getirememe yönüyle Türk ve Kürt solunun şekillendirdiği tipe benziyor. Özel savaşın uzun vadeli değişik türlerde uygulanması sonucu şekillenen bu kişiliğim pratiğe, örgüte zarar verdiğine göre özel savaşa hizmet ediyor" diyen M. Selim Çürükkaya unsurunun partiye, Kürdistan halkının özgürlük savaşımına, bizzat kendisinin yaratıcısı PKK gerçekliğine bu kişilik şekillenmesi, düşünüş, yaşam tarzıyla katacağı bir şey olmadığı gibi, parti içinde bu haliyle durdukça alıp götüreceği çok şeyin olduğu açıktır. Bütünüyle düşmanı yaşayan, yaşatan, onun özelliklerini sergileyen, parti ortamına dayatan bu kişinin bir kontra, sızma, ajan olmasına hiç gerek yoktur. Kendisini dönüştürmemekle, partileştirmemekle, örgütlendirmemekle zaten bunlara taş çıkartmış olmuyor mu?

Kaldı ki bu işin bir yanıdır. İşin diğer yanı ise, cezaevi sürecinde düşman uygulamalarıyla yaşatılan gizli pişmanlıklar, gizli uzlaşmalar, gizli ihanetler, gizli satılmalar-satınalınmalar, gizli itiraflar, gizli yakarmalar, gizli çözülmeler, gizli alçalmalar, gizli yenilgiler, kısaca gizli bitmeler, sönmeler, kağıttan kaplan kesilmelerdir. Zindan lideri durumuna kendisini getiren-getirten Şener alçağının düşmanla gizli anlaşması, yine değerli bir cephe çalışanı kızkardeşini katlederek kaçacak kadar düşmanla bütünleşen Ali Rıza'ların gizli ajanlaşmışlığı, hakeza Faik alçağının gizli TC uşaklığı, birçok gizli pişmanın dışarı salındığında yaşamı düzenin sunularında arayan gizli tükenmişlikleri ve daha birçok gizli teslimiyetler, uzlaşmalar, anlaşmalar, pazarlamalar ve bunun yüzlerce örnekleri göz önüne getirildiğinde 12 Eylül faşizminin zindandaki insanla ne kadar oynamakta sınırsız davrandığı ve bunda nasıl mesafe katettiği, zafer elde ettiği de daha iyi görülecek ve o zaman ortaya sonradan çıkan bazı sonuçlar çok daha iyi bir sağduyu ve sağlıklı değerlendirmeyle ele alınacaktır.

Ancak şurası unutulmamalıdır ki, hiç bir kaçış, ihanet, teslimiyet, düşmanlık, karşı-tavır, tutum, çaba, provokasyon, tasfiyecilik, saldırı, hatta bilinçli-bilinçsiz düşman faaliyeti PKK ve Başkan APO önderliğinde gelişen mazlum Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesinin önünde engel olamayacak kadar PKK hareketi gelişme, güçlenme kaydetmiş ve bilimsel çizgisi, proleter yaşam tarzı, sonuç alıcı pratiğiyle dosta, düşmana, tüm insanlığa bunu ispatlamış ve kabullendirmiştir. Gerçek böyleyken tek doğru yolun PKK çizgisinde yürümek olduğu, kurtuluşun ancak ve ancak bu yolda kararlıca yürümekle mümkün olduğu, bunun dışındaki tüm sapmaların, eğilimlerin, dayatmaların, yan çizmelerin, sağa-sola yatmaların, gizli-açık kaçışların sadece ve sadece düşmanı ifade etmekten öteye hiçbir anlam ifade etmeyeceği artık bilince çıkarılması kaçınılmaz bir noktaya gelinmiştir. PKK çizgisi azgın faşist sömürgeciliğe ve onun tüm emperyalist-gerici destekçilerine, iç-dış işbirlikçilerine karşı kurtuluş yolunda sonuç alan ve zafer vaat eden, bunu adım adım sağlayan tek çizgi olduğunu, bunun dışında başka bir PKK çizgisi aramanın da ihanetle aynı anlama geldiği ve yine düşmanı ifade etmekten öteye gidemediğini de ispatlamıştır.

Bu temelde hiçbir yanılgıya, kararsızlığa, ikircikliğe yer vermeden eğer zafere ulaşılmak isteniyorsa, Başkan APO önderliğindeki bilimsel PKK çizgisinde azimle, kararlıca ve güvenle yürümekten alıkoyacak hiçbir güç yoktur. En azgın düşman TC sömürgeciliği ve onun özel savaşım güruhu da bunun bilinciyle bugün bitmemek için öldürmek savaşımını yükseltiyorsa, bunun karşılığında PKK çizgisinde sarsılmaz bir irade, aşılmaz bir karar ve tükenmez bir inançla savaşmak her onurlu insanın görevidir.

Ancak Selim unsuru ve onun şahsında tüm bitik, yılgın, kaçkın tiplerin ortak özellikleri, işte bu sonuç alıcı çizgiye gelememe, ama çizginin sunduğu imkan ve fırsatları hoyratça kullanarak birikmiş değerleri habire savurmaktır. Aslında bunlar, gerek parti içinde, gerekse parti dışında kendi başına bir tek emek üretemeyecek, değerlere değer katamayacak kadar hazıra alışmış tiplerdir. Bu tipin en büyük özelliklerinden bir tanesi de beraberinde çalıştığı arkadaş yapısının kolektif emeklerinin üzerine partiden aldığı güç ve yetkiyle konmak, çeşitli tilkiliklerle bunu kendi bireysel isim ve kariyerizmi yolunda harcamak ve kendisinin hizmetine koymaktır. Pratik faaliyetlerdeki tüm tutum, tavır, davranış ve çabası bunun açık örneği olmuştur. Ta ülkenin derinliklerinden biriktirilerek gelip bir kurumda toplanan ve binlerce yurtseverin, yoldaşın emekleri, çabaları, hatta şahadetleri sonucu bir kurumda ifadesini bulan ortak değerleri bile kendi bireyciliği gereği gözükara ve saygısızca çırpıp hemen ele geçirme, en büyük değerleri bile kendisinin en küçük kariyerist duygularının tatmini için harcama çabasını amansız sürdürmüştür. Böylesi tipler eğer kendi çabalarıyla ufacık bir değeri bile partiye katsalar, bir halkın kurtuluş mücadelesine akıtsalar gam yenilmez, ama bunun aksine tamamen hazır değerleri çalıp çırpma, arkadaşların emeğini gaspetme bunlar için ve özellikle Selim unsuru için tek yaşam metodu olmuştur. Durum böyle olunca birlikte faaliyet yürüttüğü insanları birer kullanım aracı olarak görme, kendi hizmetine koşturma, değer vermeme, emellerine alet olabileceklerle iyi ahbap-çavuşluk ilişkilerini geliştirme, parti tutumunu dayatanları ise lafazanlık, dedikodu, şikayet, demagoji yoluyla ve partiden aldığı yetkileri de sonuna kadar kullanarak ya dışlatalama, ya da bunalıma sürükleyerek kaçırtma derecesine getirme ve sonra da uyuşma yolları gözeterek kendisine bağlama veya kendi hizmetinde kullanılabileceği bir yapıya getirtme de Selim'in bilinen saldırı yöntemlerindendir. Şüphesiz bu tip, çalışma arkadaşlarında çalışma şevki ve azmini bırakmaz. Çünkü o beraberinde çalışanların emeklerini öyle bir derecede sömürür ki, artık onlar partiye değil Selim'in şahsi ünvanına, kariyerizminin gelişmesine çalışır hale getirilirler. Bunu başarmada oldukça kemalist yöntemler geliştirmiştir. Bütün yapının emeklerinin kendisine akmasını sağlamak için müthiş PKK'li kesilir. Hatta bunun öyle bir demagojisini yapar ki, tüm yapı PKK'den uzak, anlamıyor, ama kendisi en iyi PKK'lidir! Çünkü çalıp çırpmayı PKK adına, ona sahiplik adına, yine PKK Önderliği'ne bağlılık adına yapmazsa, bir tek metelik bile çalamayacağının çok iyi farkındadır. Bu nedenle yapı ortamında müthiş PKK'li, her şeyi PKK'nin gelişip güçlenmesi için yapan, PKK'nin çıkarı için uğraşan kılıfına bürünür. Hatta tüm arkadaş yapısının tersine "ismini kullanması bile bireyciliği, kariyerizmi için değil, PKK'ye yarar getirdiği için"dir. Bunun demagojisini çok iyi yapar ve saygısızca Önderliğe kadar taşırarak kavgasını verir. Gerçekte ise PKK olmaksızın ne kendisinin, ne isminin beş para etmediğinin iyi bilincindedir. Bu nedenle de PKK'lilik maskesi altında PKK'den değerleri, PKK yapısından emekleri, PKK Önderliği'nden yetkileri alarak, çırparak yaşamayı ve bu temelde bir yaşamı ilke edindiği için de sürekli çevresindekileri eze eze, yıka yıka, kaçırta kaçırta yükselmeyi hedefler, gece gündüz bunun çabası içinde olur.

Bu hırsızlama yöntemi Selim unsurunun şahsında uç derecede kendisini göstermiştir. Bu nedenle gittiği her alanda çalışma arkadaşları kendisinden şikayetçi olmuş, bireyciliğini, kariyeristliğini ve bunları partinin, arkadaşların hazır emekleri üzerine inşa edişini, kendisinin ise birikmiş emeklere hiçbir şey katmadan habire çarçur ettiği, gaspettiği değerlerin yerine değer koymadığını sürekli eleştirmiş ve karşı çıkmışlardır. Tabii ki -eleştirilerde sonuç almadığı için birçok arkadaş onunla birlikte çalışmayı reddetmiş, yanında çalışma şevkini bulamamıştır. Dolayısıyla Selim tipi, örgütte dağıtıcı, çalışmada kaçırtıcı, mücadeleden soğutucu, savaşmada azimsizlik ve kararsızlık, yaşamda burjuva-bireyci özellikler sergileyen ve kısaca partinin olmayan her şeyi sağlayan çalışma ve yaşam tarzıyla bir özel savaş piyonu rolünü oynamıştır.

Böylesine özel savaşın son derece etkisinde kalmış yaşam, çalışma tarzıyla, üslubuyla, kısaca bir insanda bitecek ne varsa tüm yönleriyle kemalizmin 12 Eylül batağında şekillendirdiği ve büyük oranda kişiliğinde zafer kazandığı Selim tipinin, kendisine ait hiçbir özelliği, düşünce ve davranışı yoktur. Tamamen düşmanın parti içine yansıması, orada alabildiğine düşmanı konuşturmasından öte bir şey değildir. Kendine has dediği özellikler veya görüşler tamamen düşmanın kazandırdığı özellik ve görüşlerdir ki, onun PKK'li olmasını önleyen de budur. Böyle bir tip hangi ortama girerse, oranın koşullarına bir yandan boyun eğerken, bir yandan da alttan alta zemini yararlanabileceği tarzda değiştirmenin gereği olarak aleyhine konuşmalarla yıpratmaya ve kendine yer açmaya çalışır. Partinin güçlü, örgütlemesinin sıkı olduğu yerde keskin PKK'lidir, biraz daha dağınık veya otoritenin zayıf olduğu yerlerde ise kendini konuşturmanın ortamını bulmaya çalışır. Özellikle tek çalışabileceği ve elinde parti yetkisi olduğu ortamlarda ise tamamen düşmanı konuşturan çalışma ve yaşam tarzıyla alanı kısa sürede tasfiye etmek, değerlerin üzerine konmak, emekleri heba etmek, kendisi için gaspetmek, birikimlere gözükara saldırmak, ele geçirmek için olmadık kılıflara bürünmek en başlıca özellikleridir.

Bu tipi iyi tanımak, düşmanın zindan kişiliğinde ne kadar etkin olduğunu iyi bilince çıkarmanın da anahtarı olacaktır.

Bu tipin, Selim unsurunun çok tapınıp "benim görüşüm doğrudur, partininki resmi görüştür, arkadaşlar yanlıştır, tutucudur, köylüdür, beni kimse anlamıyor" şeklindeki tüm laflarının birer safsatadan ibaret olduğu, kendisine ait bir görüşünün olmadığı, esasen görüş sahibi olmadığı, görüşüm dediğinin kemalist düşünceler ve özentilerinden, ham hayalcilikten öte bir şey olmadığı, yanlış dediği arkadaşların gerçek PKK çizgisini dayattıkları ve onun küçük-burjuva bireyci özlem ve istemlerine kapıları kapattıkları için yanlış oldukları, tutucu dediklerinin ilkeli yaşamdan vazgeçmeyerek onun kendisine zemin açmak için dayattığı ilkesizliğe karşı çıkanlar olduğu, köylü dediklerinin emekleriyle yaşayan ve değerlere değer katan insanlar oldukları bilinmektedir. Kendisinin onlar gibi olamadığı, olma sorununun olmadığı, çünkü emek üzerinde konuşma hakkına sahip olmadığı, "beni anlamıyorlar" dediği parti yapısının ise aslında onu çok iyi anladığını kendisinin de bildiği, ama böyle diyerek soygun yöntemlerine gelebilecek eleştirilerin önüne bent dikmeyi amaçladığı çok iyi bilinmektedir.

Kısaca Selim unsurunun partiden kaçışı denilebilir ki, parti içinde belki de PKK'ye yapabileceği, yaptığı en hayırlı iş olmuştur. PKK içinde tamamen değerleri gaspetme temelinde gelişen bu unsur, partinin tüm kazanma, dönüştürme, geliştirme, düşmandan koparma, kemalist 12 Eylül faşizminin derin etkilemesinden kurtarma ve yeniden insanlığa kazandırma amacıyla sunduğu tüm imkan, fırsat ve ortamları o sadece ve sadece kendisini daha da konuşturmak için yakalamış birer değer, emek ve fırsat depoları olarak görmüş ve gece gündüz demeden bu depodan hırsızlayarak, hatta azgınca saldırarak çalıp çırpıp hanesine koymuştur. Nitekim partinin "bu değerlerin, emeklerin hakkını ver" dediği noktada ömründe bir tek kere bile emek-değer hakkı bilen biri olmadığı için kaçmayı insanlığa dönüşe tercih etmiş ve bununla da 12 Eylül faşizminin, kemalizmin ve özel savaşımının ne denli sadık bir etkilenicisi olduğunu göstermiştir.

24 Ağustos 1993

Rıza Altun

DUYURU

Bütün okuyucularımızı, yurtseverleri, dostları şehitlerimize sahip çıkmaya çağırıyoruz. Şehitlerimizi tanıyanların; bu konuda sorumluluk üstlenip yazı, fotoğraf, anı vb. materyalleri gazetemize ulaştırmalarını bekliyoruz.

V.i.S.d.P:

Ayşe Engizek
Vogelsangerstr. 286
50825 Köln

Yazışma Adresi:

Serxwebûn
Postfach 10 31 13
50471 Köln

Hesap numarası:

Kreissparkasse - Köln
Konto Nr.: 31 97 2
BLZ: 370 502 99

Avustralya	5.00 A.$
Avusturya	30.00 s.
Belçika	90.00 bfr.
Danimarka	16.00 dkr.
Fransa	14.00 ffr.
Hollanda	4.50 hfl.
İngiltere	2.00 £
İsveç	16.00 skr.
İsviçre	4.00 sfr.
Norveç	16.00 nkr.

İNSANLIK VE ONURUN SİMGESİ ŞANLI 15 AĞUSTOS ATILIMI'NIN 9. YILDÖNÜMÜ HALKIMIZA KUTLU OLSUN!

Tarih boyunca sömürgeciliğin Kürdistan'da insanlık gerçeğine reva gördüğü insanı insan olmaktan çıkarma, her türlü çağ dışı uygulama ve tüm insani değerleri ayaklar altına alma politikasına karşı, Kürdistan halkının partimiz PKK'nin öncülüğünde çağdaş bir ideoloji ve dünya görüşü temelinde tarihsel bir sorumlulukla geliştirdiği insanlık gerçeğinin yoğunlaşmış ifadesi olan 15 Ağustos hamlesinin 10. yılına girerken halkımızı ve ilerici insanlığı büyük bir gurur ve coşkuyla selamlıyoruz.

Partimiz PKK'nin önderliğinde ve Başkan APO'nun komutası altında 15 Ağustos 1984 Atılımı'yla başlatılan tarihi hamlenin anlam ve önemi, yarattığı gelişmeler bugün bütün sonuçlarıyla birlikte daha iyi ortaya çıkmış bulunmaktadır. Çağdaş insanlığın ileri düzeylerde seyrettiği yirminci asrın son çeyreğinde Türk sömürgeciliğinin her türlü yok etme yöntemini ayyuka çıkararak pervasızca yüklendiği ve insanlık adına ne varsa bitirme noktasına getirdiği köleleştirilmiş, uydulaştırılmış bir toplum gerçeği ortamında, çoraklaşmış Kürdistan topraklarında yeniden yeşeren insanlık emarelerinin 15 Ağustos 1984'te sıkılan kurşunla köleliğe karşı bir özgürlük ve insanlık arayışı şiarına dönüşmüştür. Türkiye ve Kürdistan halklarına kan kusturan 12 Eylül faşizminin katmerleşen terörüyle "ya katliam, ya ihanet" dışında hiçbir seçeneğin bırakılmadığı kapkaranlık ortamda 15 Ağustos Atılımı insanlığın yegane çıkış kapısı olmuştur.

Her şeyinden mahrum bırakılmış bir halkın, salt bir ulusal çıkışından öte öncelikle insanlığın katline karşı, insanlığı kurtarma ve özgürlük özleminin karanlık bir dünyada çakan kıvılcımı olarak 15 Ağustos Atılımı ve ruhu, Kürdistan'ın tersine çevrilmiş toplum gerçeğinde, kişilikte ve yaşamda kendini tanıma, kendine yönelme ve kendini yeniden yaratma bilincinin insanın var olma isyanına dönüşmesinin niteliksel bir atılımı olmuştur.

Hiç şüphe yok ki Kürdistan halkı atılan bu tarihi adımla geçmişin başaşağıya doğru yol alan gidişatına, toplum olarak karanlık ve ölüm dışında hiçbir şey vaat etmeyen zoraki yolculuğa "dur" diyerek, kendi tarihinde yeni bir başlangıç yaparak var olmaya, insanca yaşamaya ve ileriye yönelik özgürlükler vaat eden yeni bir tarihi sayfa açmıştır. Bugün gelinen nokta, yaratılan değerler, elde edilen sonuçlar bunun ispatıdır. Bilinen bir gerçektir ki; partimiz ve halkımız bu sürece ne kolay başlayabilmiş, ne de başladıktan sonra onu kolayca bu sonuca getirebilmiştir. Çok açık ki, bütün olumsuz koşullara karşı tarihin vazgeçilmez kıldığı bir önderliksel hareketi yaratmadan değil mücadele etmek, nefes almak bile mümkün değildi. Bunun gerekli kıldığı çok köklü ve tarihsel değişim temelinde derinleştirilmiş bir ideoloji-politika formasyonuna kavuşma, sabırla ve ısrarla yoğrulmuş çok çetin bir iç mücadeleden geçerek nefes nefese sürdürülen bir yaşam, sınırsız çaba, fedakarlık, emek ve binleri aşan yüce şahadetlerle yol alınabilmiştir. Yüzlerce köyün yıkılışı, yüzlercesinin katliama tabi tutulması, tarihte eşine ender rastlanan sömürgeci vahşet ve işkenceyle iç içe geçmiş büyük bir direniş sayfasıyla bugünkü PKK önderlik gerçeği, ARGK ordu ve gerilla gerçeği şekillenebilmiştir. Çok kan dökülmüş, halk olarak çok cefa çekilmiş ve çekilmektedir. Ancak hiçbir biçimde ucuz elde edilmeyen ve yüzyıllardır halkımızın mahrum bırakıldığı yüce ulusal değerler yaratılmıştır. Sömürgeci Türk burjuvazisinin tarihi karakterine uygun olarak ardında hiçbir şey bırakmamacasına askeri zulüm ve vahşetine, emperyalist destekli özel savaş taktiklerine karşı boğuşa boğuşa tırnakla sökülürcesine, ileride halk olarak bu temelde güçlenebileceğimiz ve insanca bir yaşamın zaferini yakalayabileceğimiz kutsal, yüce değerler birikimine ulaşılmıştır.

Bugün Kürdistan'ın dağları, köyleri ve coğrafyası günde tonlarca bombardımana hedef olmaktadır. Kuzey-Batı Kürdistan baştan başa çok yönlü bir savaş sahnesine dönmüştür. Emperyalizmin desteğinde çağın en gelişmiş tekniğini kullanan TC'nin sömürgeci-katliamcı sistemi ve Türk ordusunun geliştirilmiş özel savaş taktikleri hiçbir sonuç vermemiştir. Şanlı ordumuzun savaş tarzı ve halkımızın fedakarlık ve kahramanlık dolu haklı ulusal direnişi karşısındaki mahkumiyeti ve yenilgisi gün geçtikçe daha net açığa çıkmaktadır. Çünkü halkımız her şeye rağmen bağrında yarattığı 15 Ağustos'un şanlı atılımıyla, insanca yaşamanın ve bu uğurda sonuna kadar direnmenin tarihi kararını vermiştir. Bu atılım, geçen dokuz yıllık sürede kanıtlanan önderliği, ordulaşan ve direnen halk gerçekliğiyle bunu çok iyi göstermiştir. Artık yüzkarası kölece yaşam ve teslimiyetin sayfasını yırtmıştır. Bütün değerleriyle birlikte yeniden doğuş yapan ve zorlu direniş ortamında ulusal yeteneklerine daha yeni yeni kavuşan bir halk için artık yok olma ve ölüm tehlikesi kalmamıştır. Bu konuda Türk sömürgeciliğinin "yok etme ve yok sayma" karar ve fermanı tarihsel gerçeklik karşısında geçerliliğini yitirmiştir. Kürdistan halkı, PKK önderliğindeki ARGK'nin 9 yıllık silahlı mücadelesiyle ölümü değil, büyük bir irade ile özgür geleceği yaratmanın güç ve kudretinde olduğunu ortaya koymuştur.

Silahlı ulusal direnişimizin dokuzuncu yılını tamamlayıp onuncu yılına ayak bastığı bugünlerde, düşman cephesinde yaşanan hükümet değişikliği ve yeni hükümetin tamamen kendini bir özel savaş ve kontrgerilla hükümeti olarak formüle etmesi, özel savaş tarzını yaygınlaştırarak onun bir parçası olan ekonomik yatırımları, yeni profesyonel katliamcı kontgerilla ordularını örgütlendirmesi, ekonomiden, siyasete, siyasetten kültüre, kültürden basın-yayına kadar her şeyi sömürgeci imha savaşının hizmetine sunması gerçeğiyle karşı karşıyayız. Bu tutum, sömürgeci Türk devletinin tarihinde çokça rastlandığı gibi acımasızca silahsız-savunmasız insanların katledilmesi ve böylece kendi tarihlerine bir kara lekenin daha eklenmesi dışında hiçbir sonuç vermeyecektir. Bir milyonluk ordu en üst düzeyde özel savaşın her türlü yöntemlerini kullanarak, tekniğin geliştirdiği bütün imha silahlarını kullanarak, binlerce köyü yakıp yıkarak, Kürdistan'da önemli bir bölgeyi insansızlaştırmasına rağmen başarısız kalan "anlı-şanlı Türk ordusu" bugün bu görevini özel bir orduya devretmek istemektedir. Bu açıkça "çok şanlı" ama katliamlarla bu role kavuşmuş ordunun en kötü bir başarısızlığı değil de nedir? Milyonluk ordunun her türlü desteğe rağmen denetim kuramadığı ve bugün Kürdistan kırsalında önemli oranda denetimin ARGK güçlerimize geçtiği bir ortamda kurulacak kontrgerilla ordusu ne yapacaktır? Açık ki silahsız Kürt insanını katletmekten, yürütülen kirli savaşı daha da kirletmekten başka yapacağı hiçbir şey yoktur. Bu açık gerçeği herkes bilmek durumunda olmalıdır.

Kürdistan halkı, halk olarak ölümün, esaretin ve köleliğin çeperini 15 Ağustos Atılımı ve tarihsel kararıyla yırtmıştır. Kürt halkı artık katliamlarla dizginlenecek, esir alınacak bir halk olmaktan çıkarılmıştır. Belki daha çok katledilir, kutsal topraklar uğruna, insanlık onuru uğruna, şeref ve haysiyeti uğruna daha çok şehit verir, ama ulusal onurundan taviz vermesi ve ulusal köleliğe yatmayı kabul etmesi asla düşünülemez. Çünkü artık Kürdistan halkı eski Kürdistan halkı değildir. Çağdaş önderliğiyle, askeri ve siyasal ordulaşmasıyla kazanılan her şeyin tırmanışa geçirdiği tarihsel özgürlük hamlesini artık hiçbir güç, hiçbir ordu, hiçbir kirli savaş tarzı durduramayacaktır. Savaşarak ordulaşan, ordulaşarak savaşan, savaşla insanlığa kavuşan, insani-ulusal yeteneklerini konuşturan Kürdistan halk gerçekliği, bugün silahlı savaşının onuncu yılına girişin onurunu, şerefini büyük bir coşkuyla yaşamaktadır. Haklı ve tarihsel yürüyüşünü daha da güçlendirmenin derin sorumluluğuyla karşı karşıya olduğunu bilen PKK hareketi, tüm insani yeteneklerini olağanüstü bir düzeyde konuşturarak daha iyi bir öncülükle ve zaferi garantileyen tarzıyla Kürdistan ve dünya ilerici insanlığına karşı görevinde geçmiş yılların kazanımları temelinde eksiksiz olmanın ve davayı başarıya götürmenin yüksek kararlılığını daha fazla göstermektedir.

Yurtsever, fedakar Kürdistan halkı!

Yıllardır çektiğiniz acıların boşa gitmediği bugün daha iyi görülmektedir. Elde edilen ulusal kazanımlar ve mevziler, tarihimizde ilk kez kavuştuğumuz en onurlu kazanımlardır. Yüzyıllardır yoksunluğunu çektiğiniz bütün ulusal değerleri can, kan ve emek karşılığında yakalamış bulunuyoruz. Gelinen tarihsel süreci iyi tanımak, yakalanan imkanları iyi değerlendirmek durumundayız. Her türlü zorluğa rağmen destek sunduğunuz, büyük fedakarlıklarla katılım gösterdiğiniz, evlat verdiğiniz ordumuz ARGK, kuruluşunun dokuzuncu yıldönümünde düşmanla boy ölçüşebilecek düzeye gelmiş, denge dönemine doğru hızla tırmanmaktadır. Kürdistan'ın önemli stratejik noktalarında denetimini gün geçtikçe artırmaktadır. Artık özgür topraklarında özgür yaşamı yaratmanın güç ve yeteneğine gelmiş bulunmaktadır. Başta Ulusal Meclis çalışmaları olmak üzere, ulusal kurum ve örgütleri geliştirerek, devletleşmeye doğru ilk ciddi adımları geliştirmektedir. Bunu bilen, acizleşen ve çılgınlaşan katliamcı faşist-sömürgeci Türk ordusu, şimdiye kadar olan hunharlıklarına yenilerini eklemenin en sinsi ve alçakça planlarını yapmaktadır.

Yurtsever halkımız! Kahraman gerilla ordumuz karşısında tutunamayan düşman ordusu, sana yönelmeyi bir koz olarak kullanmaktadır. Düşmana koz olmamanın, yem olmamanın yolu daha fazla örgütlenmek, daha fazla fedakarlık ve direnmekten geçer. Ulusal cephende daha yetkin yerini al! Düşman katliamlarına karşı serihildanlarda birleş! Öz evlatlarından oluşan gerilla ordunla daha fazla dayanışmaya gir! Destek ver, evlat ver, daha fazla ordulaş! Seni her gün katleden, uçak ve topla köylerini yakıp-yıkan düşman ordusuna evlat verme! Verene karşı çık, öz ordunda yerini al, onun koruması altına gir! Kendini, canını, namusunu, onurunu, haysiyetini koru ve bunu zaferle taçlandırmanın kahramanlığını göster! Özgür toprakların, özgür yaşamın özgür koşullarına katıl! Ulusal Meclis çalışmalarına daha aktifçe katıl ve kaderini eline al!

Bu temelde Kürdistanlı yurtsever legal-illegal tüm kurum ve kuruluşlarla yaşanan birlik süreci yönündeki gelişmelerin önemi bilinmeli, gelinen savaş ve ordulaşma süreciyle tek çatı altında toplanmanın yakalanmış şansı yerinde ve zamanında değerlendirilmelidir. Bunun vazgeçilmez bir yurtseverlik görevi olduğundan hareketle halkımızın topyekün ordulaşmasında herkes alması gereken yerini almalıdır. Topyekün seferberlik ve ulusal direniş atağının yaşandığı bu dönemde, halkımızın gelişen askeri ve siyasal ordulaşma sürecinden uzak kalıp yurtseverlikten vazgeçmenin artık hiçbir anlam ifade etmeyeceği bilinmelidir.

İlerici, demokrat Türkiye halkı!

Dünya devrimsel hareketinin önemli bir halkadan geçtiği bu tarihi döneminde, Kürdistan'da gelişen halk savaşı bir devrimci halk otoritesini oluşturma aşamasını yakalamıştır. Salt Kürdistan halkı için değil, tüm dünya devrimci hareketi için önemli bir kazanım olduğu gibi Türkiye halkının emekçi sınıflarının kurtuluşu için de büyük bir anlam ve önemi vardır. Bugün sömürgeci burjuva sistemi Kürdistan'daki savaşın ağır ekonomik yükünü Türkiye emekçi sınıflarının sırtına yüklerken, kontrgerilla ordusunu MHP-RP gibi gerici-faşist kadrolara dayandırarak faşist bir klikleşme ve örgütleşmesiyle halkların demokrasi ve özgürlük mücadelelerine karşı ona demoklesin kılıcı rolünü oynatacaktır. Ondan da öte bugün Türk ordusunun Kürdistan'da uyguladığı katliamlar tarihe bir kara leke olarak geçecektir. Bu kara lekenin sana sürülmesine fırsat verme, en azından ortak olma! Demokrasi, kardeşlik ve birlik istiyorsan sömürgeci-faşist Türk ordusuna ve özel savaşına karşı savaşmak senin de görevindir. Birlik, kardeşlik ve demokrasi yolu Kürdistan'da uygulanan vahşet ve katliamlarla süslenen kirli savaşa karşı ciddi savaşmaktan geçer. Kürdistan halkının zor koşullarda geliştirdiği mücadele, insanca yaşamanın, demokratik, eşit ve özgür halklar topluluğunu yaratmanın mücadelesidir. Unutma ki senin de kurtuluşun bundan geçer. Bu gerçeğin gerekli kıldığı ortak mücadele ve dayanışma senin en asli görevin olduğu gibi kendi öz çıkarlarının da bir gereğidir.

İlerici, demokratik insanlığa ve dünya kamuoyuna!

İnsanlık aleminin çağdaşlaşmada belli bir düzeyi yaşadığı günümüzde, sömürgeci Türk devletinin ve ordusunun Kürdistan'da insanlık adına var olan her şeyi hedeflediği bu aşamada uygulanan vahşete "dur" demek sadece Kürt halkının değil, "insanım" diyen herkesin görevidir. İnsan hakları ve hukukundan, barış ve demokrasiden çokça bahsedilen bu dönemde, katliamcı Türk ordusunun insanlığa meydan okurcasına binlerce köyü yakıp yıkması, sivil-savunmasız insanları salt diline, kültürüne ve ulusal haklarına sahip çıkıyor diye acımasızca katletmesi hangi mantıkla izah bulacaktır? Bütün bunlar Kürdistan halkı şahsında ilerici dünya insanlığına vurulmuş darbeler değil midir? Buna karşı seyirci kalmak ve karşı çıkmamak, sesiz kalmak, onaylamak ve ortak olmak anlamına gelmiyor mu? Bugün sessiz-sedasız bir dünya insanlığı eşliğinde yarısı boşaltılan Kürdistan'da, halkımızın haklı savaşında gerillaya karşı acizleşen çapulcu Türk ordusunun tüm uluslararası savaş hukukunu tanımayarak Batı devletlerinin sunduğu gelişmiş uçak, helikopter ve tanklarla sivil-savunmasız Kürdistan insanlarına karşı ölüm kusması bir insanlık ayıbı değil midir? İlerici-demokratik insanlık alemi açısından çağın bu döneminde yaşanan bu vahşet bir kara leke değil midir?

Yüzyıllardır halkımız üzerinde devlet terörünü pervasızca uygulayan TC'nin devlet terörüne karşı halkımızın tek çıkış yolu olan kendi özgücüne dayalı devrimci halk savaşı, bugün ileri bir düzeye varmıştır. Barış, demokrasi ve özgürlükten başka bir amaç gütmeyen partimizin geçen bahar aylarında uyguladığı tek yanlı ateşkes ile uzattığı barış ve demokrasi eli bir kez daha sömürgeci Türk devletinin özel savaş taktikleri ve terörüyle karşılanmıştır. Bir kez daha gerçek suçlu ve terörist yakayı ele vermiştir. Biz temel ulusal haklar ve insanlık mücadelemizi yürütmede barışa da varız, savaşa da varız. Karşımızdaki düşman devlet teröründen vazgeçmeyip savaşta diretiyorsa, biz sonuna kadar buna açığız ve bu konuda hiçbir sorunumuz yoktur. Biz, savaş tarzımızla onu altetmesini biliriz. TC'nin, denge dönemine dayanmış ve Kürdistan'ın bütün hücrelerine yerleşmiş ordumuzu altetmesi bu aşamadan sonra hiç mümkün değildir. Sorun katliamcı Türk ordusunun emperyalist devletlerden ve medyalardan aldığı maddi-manevi destek ve cesaretle savaş kurallarına uymayıp sivil-savunmasız Kürdistanlılara hunharca ve kalleşçe yönelmesidir. Emperyalist devletlerin bu tarihi suça ortak olmaları yeni değildir. Eskiye dayanan, kirli çıkarları esas alan bir suçlular ortaklığıdır. Ancak buna karşı ilerici-demokratik insanlığın sessiz kalmaması gerektiği gibi görevleri olduğuna da inanıyoruz. Kürdistan kurtuluş mücadelesi, ulusal boyutunu çoktan aşmış bulunuyor. Mücadelenin boyutu ilerici insanlığın sorunuyla yakından kenetlenmiş, insanlığın özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin odak noktasına oturmuştur. Onunla kenetlenmek, dayanışmak insanım, demokratım, sosyalistim diyen herkesin görevi olduğunu bir kez daha belirtmekle kendimizi sorumlu görüyoruz.

İnsanlık onuru ve özgürlük hamlemizin simgesi olan tarihi 15 Ağustos Atılımı'nın onuncu yılına ayak basarken, ulusal ve uluslararası koşullardan kaynaklanan sorunları aşmayı şimdiye kadar becermiş olan partimiz PKK'nin önderliğindeki Kürdistan halkı, bugün daha avantajlı ve daha güçlü olarak tarih sahnesine çıkışın savaşını vermektedir. Kendi özgücüyle kurtuluş için ayağa kalkan Kürdistan halkı, dar ulusal çapta değil, ideolojisi ve pratiğiyle uluslararası devrime önemli katkılarla dopdolu olarak, yüksek öngörüsüyle Başkan APO'nun komutası altında denenmiş, kanıtlanmış parti çizgisi, dokuz yıllık tecrübeyle yoğrulup çelikleşen ordu ve engin fedakarlıklarla dolu cephesiyle tarihin büyük özgürlük akışını daha güçlü sürdürmek kararlılığını bir kez daha ilan ediyor, yakınlaşmış olan zafere dek büyük komutan **AGİT**'lerin 15 Ağustos saldırı ruhuyla ulusal direniş ve kurtuluş savaşını tırmandırarak devam edecektir.

- **Yaşasın 15 Ağustos saldırı ruhu!**
- **Yaşasın ordumuzun onuncu yıl şahlanışı!**
- **Yaşasın PKK, ERNK, ARGK!**
- **Yaşasın ulusal birlik ve ulusal direniş savaşımız!**
- **Bijî Serok APO!**

8 Ağustos 1993
PKK-MK